سهرابي ئيلحاد

عَنْ الْمُورِ مِنْ مُنْ الْمُورِ اللَّهِ اللَّهُ اللّلَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللّل

و رەتكردنەوەى گومانەكان لە بارەى قورئانەوە
WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

نوسینی: احمد رازی

تەفسىرى نوور

سهرابي ئيلحاد

و رەتكردنەرەي گومانەگان لە بارەي قورئانەوە

ئەجمەد موجەممەد رازى

ناسنامه

- - 🏶 ناوی نوسهر: احمد محمد رازی
 - 🕸 دیزاین: ناوهندی رینوین
 - 🏶 نزبهی چاپ: یهکهم
 - 🏶 تىراۋ: ٣٠٠٠ دانە
 - 🕸 ساڵی چاپ: ۲۰۱۸

له بهریّوهبهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی (۲۹۷)ی سالی ۲۰۱۸ ی بیدراوه

يێشەكى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام علی رسول الله وعلی آله وصحبه ومن اهتدی بهداه قسه کردن و گفتوگوکردن له گه ل هه ر هزرو باوه پنک که به بین به لگه خرابینته پوو به دلنیایی بی به لگه ش وه لام ده درینته وه، گفتوگوکردن له گه ل نه و قوتابخانه و ناپاسته هزریفیانه ی که هیچ پنیوه ریکی لوژیکی و زانستی به هه ند وه زناگرن بینگومان کارینکی ته واو دژواره، له پاستیدا نه م هزرانه هه موو تواناکانی خویان له به ر په رچدانه وه ی بابه ته غهیبییه کان به رخه ج ده ده ن له کاتینکدا ته واوی هزر و دیدی خویان له سه دروستکه رینک نییه، به لام دریان بابه تی وه ک سروشت و سودفه و جوله ی خودیی ده که نه په روه ردگاری خویان، مولحیده کان

بەتەواوی ئاپاستە جیاوازەکانییانەوە بانگەشەی زانستی بوونی تەواوی بیرو بۆ چوونەکانیان دەکەن، بەلام کاتیک باس لە نزیکی و پەیوەندی نیوان ئاین و زانست دەکریّت، بابەتی گۆپاوی زانست و نەگوپی ئایین دەھیّنەوه گوپی ، زیاد لەمە چەندین گومانی تىر دەخەنەپوو پیّیان وایە ئاین سەرچاوەی زۆریّکی زۆر لە کیشهو جەنگ و پیکدادانەکانە لەمیرژوودا، بەلام کاتیّک باسی پەوشتی پیّغەمبەرانیان بو دەکریّت ، گومانی ئەوە دەخەنەپوو ،گوایە ھەمیشه میّـرژووی ئەوان لەلایەن دوستان و لایەنگرانیانەوە نووسراوەتەوە، لەپاستىدا ھیچ شتیّک ھیّندەی گفتوگوکردن لەگەل کەسیّکی مولحید دژوار نییه، بەدریّزای میّـرژوو ئەم ئاپاسـتەیه لەبیرکـردنەوە، مایەی ئاریشە بوون بۆ مرۆڤایەتی،ھەلبەت میّـرژووی سەرھەلدانی ئیلحاد کاریّکی مایەی ئاریشە بوون بۆ مرۆڤایەتی،ھەلبەت میـرژووی سەرھەلدانی ئیلحاد کاریّکی دەرکەوت،دیمـونی ئون بالسـتەیهکی فەلسـمافی دەرکەوت،دیمـونی ئوریتس دەرکەوتنـی ئەبیکـونی دۆخـی کەمین فەللەسووفی مولحید، لەسەردەمی نویدا بەھوی تیکچـوونی دۆخـی

مهعنهوی و کومه لایه تی مروقایه تی به گشتی ده کریّت ئیلحاد وه ک دیارده یه کی مروّبی مامه له ی له که ل بکریّت ،وه ک نهوه ی دکتوّر بول فیتـز پسـپوّری ده روونناسی نهمه ریکی له کتیّبه که یدا (سیکولوجیة الإلحاد) باسی لیّـوه ده کات، پیّـی وایه له پشتی ههموو مولحید یکه وه چیروکیّک ههیه له پرووی گهشه گردن و په روه رده کردنی خیّرانی و ژینگه یی کومه لایه تیه وه.

له سهردهمی نویدا به هوی پیشکه و تنی ته کنه لوژیای په یوه ندییه کان نهم هزره زیاتر ته شدنه کوردستانیش وه ک به شیکی دانه بروا له جیهان ، له ژیرکاریگه ربی نهم هوکارانه هاو تابوون له دروستبوونی نهم جوّره هزره، به لام نهوه ی ده کریت مایه ی نیگه رانی بیت هه و له کانی په یوه ست به به رگریای کردن هاوتان نیین له گه ل هه و له کانی دژایه تی خود او ناین و رهوشت هه ر چه نده

بهدریژای میژوو چهندین لیکولیّنهوهٔ پهیوهست به میّرژووی ناین و پهگهزی نیمان و هوکار و دهرهاویشتهکانی نیمان خراونه په پوو، به لام لیّکولیّنهوهییهکی لاژیکی زانستی باسکردنی پاستییهکان و بوونی خوداو بهرگرییکردن له قورنان و بهر پهرچدانهوه هزری نیلحاد به و چهشنه ی که خوّیان قسه ی پیّده که ن به زمانی کوردی نه خراوه ته پوو، هه ر بوّیه ههولّده ده ین له نیّو په په کانی نهم کتیّبه دا چهندین بابه تی پهیوهست به نیلحاد وه که بوونی خوداو پاستییه تی قورنان و پیّغه مبه رایه تی موحه مه د و وهلامدانه وه ی گومانی نهیاران و نه بوونی هیچ هه له و پهروه دی له قورناندا بخه ینه پروو، هیوادارم نهم کتیّبه ببیّته مایه ی پهزامه ندی پهروه ردگار و سودی موسولمانان و هه نگاویّک بیّت بو پینمونی مولحیدان .

ئەحمەد موحەمەد رازى مەدىنەى ي<u>ٽر</u>ۆز

دەستىينى

وهك ئاشكرایه لهو كاتهوه ی پهروهردگار ئیسلامی ناردوه و موحهمه دی كردوه به پیشهوا و پرابهری ئیسلام، ههر له قوّناغه كانی سهره تای ده ركهوتنی ئیسلام وه ك ئایین و موحهمه د وه ك پیغهمبه ر، ئیتر نه اران له ئاسته جیاوازه كان ده ستیان كرد به دژایه تیكردنی ئهم پهیامه، هه لبه ت وه ك پروونه ئهم دژایه تیكردنه له یه ك ئاستدا نه بسوو، به لكسوو ته واوی لایه ن و ئاسته جیاوازه كانی سهربازی و ئابووری و كومه لایه تی ده موویانه وه هزریی له خو گرتبوه چه ندین كهره سته ی جوراو جوز له م دژایه تیكردنه دا به كار هاتوه، هه موو ئه مانه له پیناو له ناوبردنی ئیسلام و سرینه وه ی له سه ر شانوی ژیان .

به پوانین له میّژوو دەردەكهویّت له پابردوودا چهندین زلهیّز له سهر ناستی جیهانی و ههریّمی، دژایهتیی توندی ئیسلامهان کردوه، به تایبهتی له پووی سهربازییهوه، ههر له سهرهتاکانی دەرکهوتنی ئیسلامهوه دەولهتی ساسانی و پرّمانی شهرقی بیزهنتی، تهواو ههولهکانی خوّیان له پیّناو دژایهتیکردنی ئیسلامدا خسته گه و دواتریش به پیّی سهردهم و قوّناغهکان، تهواوی دهسهلات و ئیمپراتوریهت و سیستهمه سیاسییهکانی پرژههلات و پرژشاوا دژایهتیی ئیسلامیان کردوه، ههر له ئیمپراتوریهتی مهغولی و غانی ئهفریقی و ئیمپراتوریهتی حهبهشی و تهواوی هیزهکانی تر به پیّی تهواوی قوّناغهکانی میّرژوه، دهولهتی قهرامیته و تهواوی دولهته باتنیهکانی تر و دواتریش له قوّناغهکانی تردا دهسهلاتهکانی هاوپهیمانی مهمالیکی سهلیبی و دهولهتی سهفهوی و نهمساویی مهجهری و پرووسی قهیسهری و مهمالیکی سهلیبی و دهولهتی سهفهوی و نهمساویی مهجهری و پرووسی قهیسهری و بهریتانی و فهرهنسی و ئیسپانی پورتوگالی و هوّلهندیی یهکهم و دوم و ئیتالیی فاشی و یهکیّتیسی سوّقیهت و چهندین ئیمپراتوریهت و دهسهلاتی تر تواناکانی فاشی و یهکیّتیسی سوّقیهت و چهندین ئیمپراتوریهت و دهسهلاتی تر تواناکانی خوّیان به تایبهتی له سهر ئاستی سهربازی له پیّناو لیّدان و سنوردارکردنی ئیسلام خوّیان به تایبهتی له سهر ئاستی سهربازی له پیّناو لیّدان و سنوردارکردنی ئیسلام

گەرچى ھەر يەكۆك لەم ھەولانە لە قۇناغۆكى دىارىكراودا كارىگەرىى خۆى ھەبووبۆت، بەلام بە شۆوىيەكى گشتى نەيان توانيوه ئامانجى خۆيان لە بنەبركردنى ئىسلام بېۆكن، قورئان وۆناى ئەم ھەولانە دەكات و تىشك دەخاتەسەر ئامانجى ھەولاكانى بۆيادەران، وەك دەفەرموڭت ﴿ يُرِيدُونَ لِيُطْفِعُواْ فُرَرَالَيَّهِ بِأَفْرَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُ فُرِهِ وَلَوَ كَرَهَ الكَهْرُونَ ۞ ﴾ (١)

پهروهردگار بهرهنگاری تهواوی نهم ههولانه دهبیّتهوه ﴿وَرَاأَی اَللّهُ إِلّاۤ اَن بُتِرَ وُرَهُر ﴾

(*) نیراده ی پهروهردگاره، نیسلام بهردهوام دهبیّت، نووری پهروهردگار و نیسلام تا هاتنی قیامه ت بهردهوام دهبین، دوای شکستهیّنانی تهواوی ههولّی نهیاران بوّ له ناوبردنی نیسلام و سپینهوه یه پرووی سهربازییهوه، قوّناغی دوه می ههولّه کانیان چر کردهوه که خوّی له دژایه تیکردنی هزریی موسولماناندا دهبینیّتهوه، تهواوی تواناکانی خوّیان بو نهم مهبهسته خسته گهر، گشت پیروزییه کان و چهمک و بنه ما نیسلامییه کان دووچاری پهخنه و توانجی نهیاران هاتوون، به تایبه تی بابه ته کانی خیهاد و حیجاب و قورنان ده نهوی ههمیشه له لایهن نهیارانی نیسلامهوه به قوتابخانه و پیّباز و فهلسه هه جیاوازه کانهوه له عهلمانیه و لیب پالیه و و مارکسیه و مارکسیه و مارکسیه و مارکسیه و سههیونیه و تهواوی پیّباز و قوتابخانه هزرییه کانی له پروژهه لات و پروژناوا زوّرترین فوّکسی خراوه ته سهر خودی قورنانه، به و پیّیه ی پیّهی قورنان سهرچاوه ی تهشیعی یه که می موسولمانانه لیّدان له قورنان و لاوازکردنی بیگه ی له ژبانی موسولمانان، ههنگاوی سهره کییه به لایدان و پماندنی تهواوی

⁽۲) خوا ناهیّلیّت ناواتیان بیّته دی و هیچ شتیّکی تری ناویّت جگه لهوه نهبیّت نایین و نووری خوّی سهربخات و نووری خوّی سهغلّهت و دهری بخات، ههر چهنده کافر و بیّ باوهران پیّی سهغلّهت و دلّتهنگ بن. التوبة: ۳۲.

بنه ماکانی تر، ته واوی نه یاران کوّکن له لیّدان و لیّلکردنی سه رچاوه که قورئانه، دژایه تیکردنی راسته وخوّی قورئان واتای لیّدان له ته واوی چه سک و بنه ما و پیروزه پیه ئیمانی و ئیسلامییه کان، هه ر له چوارچیّوه ی دژایه تیکردنی قورئان، هه ولّه کانیان چر کردوه ته وه له پیّناو دژایه تیکردنی هزری ئیسلامی به و پیّیه ی قورئان سه رچاوه ی هزر و بیرکردنه وه سه ره کیی موسول مانانه.

ئهم راستییه چهندین جار له سهر زاری گهوره نهیارانی ئیسلامهوه پشتراست کراوهتهوه، گهوره حاخامی سههیونی (مورده خای ئهلیاهی) (۱) له یه کینک له گوته به ناوبانگه کانیدا له باره ی قورئانهوه ده لیّت: " (هو عدونا الأکبر والأوحد) گهوره ترین و تاکه دوژمنی سهره کیی ئیمهیه، " پاشان ده لیّت "دهسه لا تدارانی عهره ب چارهیه کیان نییه، یان ده بیّت قورئان هه لببژیّرن یان ئاشتی له گه ل ئیمه: ئیسرائیل، "(۱).

له سهده ی رابردوودا یه کیّک له نامانجه سهره کییه کانی نیمپریالیستی نوی بوّ سهر جیهانی نیسلامی لیّدان و لاواز کردنی قورنانه، سهربازه نیتالییه کان له ریّگهیان به بهره و لیبیا به مهبه ستی داگیر کردنی نهو ولاته، پیّداگرییان ده کرده وه له سهر تیّکشکاندنی نیسلام و له ناوبردنی قورنان، له گورانی و سروده سهربازییه کانیان به زمانی نیتالی پیّداگرییان له سهر نهم بابه ته ده کرده وه (۳)

⁽۱) مورده خای نه ایاه و: گهوره حاخامی جووله که و پیشه وای بزووتنه وهی سهیزنی، سالی (۱۹۲۹ز) له قودس له دایک بووه سالی (۱۹۸۳ز) به گهوره حاخامی جووله کهی (سهفاردیم) ده سالی (۱۹۸۳ز) به گهوره حاخامی جووله کهی (سهفاردیم) ده سال نه دوای خود به جی هیشتووه، به که سیکی سهر سهخه تی در دره نیسلام و موسولهانان ناسراو بوون، سالی ۲۰۰۸ له تهمه نی ۸۱ سالیدا کوچی دوایی کردوه.

^(۲) بړوانه گۆڤارى (البيان) ژمارەى ۱۵۹ دەقى گوتەكانى (موردەخاى ئەلياھۆ) لە بەردەم يەكەيەكى سوپاى ئيسرائيل.

⁽٢) بروانه:صلاح الأمة في علو الهمة (٦/٥٧٥)

حاکمی ئیمپریالیستیی فهرهنسی له جهزائیر له لیّدوانیّکدا دهلیّت: "تا نُهو کاتهی جهزائیرییهکان قورتان بخویّننهوه و پیّوهی پایهند بن، سهرکهوتنی نیّمه له جهزائیر نهستهمه. "

(لـۆرد كـرومهر) (۱) يەكێـك لە تيۆريسـتە ھزرييهكـان و داپێژەرانــى هــزرى ئىمپرياليستى لە ميسـر لە يەكێـك لە لێدوانەكانيـدا ئامانجەكـانى خـۆى و سـوپاى بەريتانى بۆ ميسر پشتړاست دەكاتەوە و لەو بارەيەوە دەڵێت: "ھەوڵەكـانى ئـێمە لە سـێ ئامانجى سەرەكيدا خۆيان دەبيننەوە، لێدان لە قورئان و لە ناوبردنى كەعـبە و نەمێشتنى يێگەى ئەزھەر. " (۲)

^{(&}lt;sup>۲)</sup> الخنجر المسموم الذي طعن به المسلمون، أنور الجندي لا٢٩

⁽٢) الاستشراق والخلفية الفكرية للصراع الحضاري، دكتور محمود حمدي زقزوق لا١٨

⁽٤) بروانه: گۆقارى مجمع الفقهى، ژمارەى ٧، لا ٣٢٩

ئهگهر راست بوو ئهوه تازه نییه، به دلنیایی له جیکهیهکی تردا دوزراوه به کورتی قورئان هیچ بابه تیکی نوینی تیدا نییه و ئهوه که قورئاندا ههیه جووینه وه دووباره کردنه وه که فهوانه ی پیشوه .

ههر لهو چوارچیّـوهیهدا (ولـیم گلادسـتوّن) (۱۰ دهلیّـت: "مهحـاله ئیهه هـیچ ئامانجیّک له ناو عهرهبهکان به دهست بهیّنین، به بی سرپنهوهی قورئان و لانی کهم کهمکردنهوهی بهها و بایهخی له نیّـو کوّمهلگهی ئیسلامی و عهرهبی، گهر وامان کرد به ئاسانی دهتوانیت سهرچاوه ئابوورییهکانیان له پیّناو بهرژوهندییهکانی خوّمان کوّنتروّل بکهین و ئیرادهی موسولمانان تیّک بشکیّنین. " (۲)

هدلبهت نهم شیوهیه له دژایهتیکردنی قورنان، دریدژهی ههمان ههول و دژایهتیی بیّباوه پانی سهرده می پیّغهمبه ره (دروودی خودای لی ببیّت) واته یه ک پیّباز و ناپاسته ی دژایهتیکردنه، نهوه ی گوراوه ته نها کات و کهرهسته کانی دژایهتیکردنه، قورنان به پروونی ویّنای پهخنه و دژایهتیی بیّباوه پان دژی قورنان دهخاته پروو ﴿ وَقَالَ اَلْیَنَ کَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا اَلْفُرَهَانِ وَالْغَوَا فِیهِ لَقَلَکُو تَقْلِیُنَ ۞ ﴾ (۳) له جیکه ی تردا قورنان پروونتر ویّنای نهم دژایهتیکردنه ده کات و ده فهرمویّت ﴿ وَاذَا نُتَلَ حَنْهُمُ اَلِهُنْ اَلْهُنْ اَلْهُ اللّهُ ا

(۱) وليام ثيوارت گلادستۇن ۱۹۰۸William Ewart Gladstone -۱۸۹۸ز) سياسەتمەدار و نووســهر، چــوار

جار پؤستى سەرۆك وەزىرانى بەرپتانياى وەرگرتوه، لە سەردەمى ئەودا ئىمپريالستى بەرپتانى گەييشتە لوتكە بروائە حركة التجديد في العالم العربي الحديث: د. عبد الرحيم مصطفى الطبعة الأولى القاهرة معهد البحوث والدراسات العامدة.

⁽٢) القراءة المعاصرة للقران في الميزان، أحمد عمران، دار النفانس لا ١٧

⁽۲) پی باوه ران دهیانوت: گوی مه گرن بق نه م قورنانه و بیکهن به گاله و ههرا و هوریا (لهم سهردهمه دا نه و راکه یاندنه ی به ده بین و بیبه نه و مقلت: ۲۹ راکه یاندنه ی به ده بینه نه و رقله ده بینیت که بقوه دارد بین و بیبه نه و مقلت: ۲۹

⁽۱) کاتنکیش ئایهت و فهرمانه کانی نیّمه به سهر بین باوه راندا دهخویّنریّته وه، نهوه دهلّیّن: به راستی نیّمه بیستمان و نه گهر بمانویستایه نهوه ویّنه ی نهوه مان دهگوت آا، نهم بابه تانه جگه له داستانی پیّشینان شتیّکی تر نیماآالأنفال: ۳۱

دیسان قورنان رهخنه یه کی تری هاوه له یداکه ران و بیباوه پان دهخاته روو که دهیان گوت: ﴿ وَقَالُواْ أَسَطِيرُ ٱلْأَوْلِينَ ٱكْتَبَهَا فِهِی تُمْلَى عَلَيْهِ بُصْحَرَةً وَأَصِيلًا ﴾ (۱۱)

که واته دژایه تیکردنی ئیسلام به گشتی و قورثان به تایبه تی و خستنه رووی گومان له و بارهیه وه نوی نییه، ئه وه ی گرینگه په روه ردگار به شیوه یه کی ته واوه تی پهیمانی پاراستنی قورئانی داوه، له لایه کسی تاره و قورئان دهیه ویست

^(۱)ههروهها وتویانه: شمم قورثانه داستانی پ<u>ت</u>شینهکانه و داوای نوسینهوهیانی کردووه، بهیانیان و ث<u>ت</u>ـواران بهسهریدا دهیخویننهوه!! الفرقان: ه

^(۲)له کاتیّکدا ثایهته ثاشکرا و _پوونهکانی نیّمه به سهریاندا بخویّنریّتهوه، ثهوانهی کـه بـیّ بـاوه_ه بـوون بـهو حـهق و _پاستییهی که برّیان دیّت دهلّیّن؛ ثهمه جادوویهکی ثاشکرایه، الأحقاف: ۷

⁽۱۳) نهوانهی بی باوه پر بوون گوتوویانه: نهم قورنانه دروّیهک نهبیّت که (محمد صلی الله علیه وسلم) خـوّی هه نم به نموه شدیکی تر نییه، که سانی تریش یارمه تبیان داوه، به راستی نهوانه (به و گوفتارهیان) ستهم و بوختانیّکی گهوره دهکهن و قسه یه کی نارهوایان کردوه، الفرقان ۶

^(۱) به لَکوو (شتی تریشیان) دهگوت: (وهک ئهوهی که گوایه ئهم قورئانه): خهو و خهیالّی بیّ سهروبنه، یاخود یاخود خوّی ههلّی بهستوه، الأنبیاه: ه

ئهوهمان تى بگهيهنيت كه زۆريكى زۆر له دژايهتيكردنهكان يهك بنهما بازنهيهكى دياريكراوى ههيه و لهو بارهيهوه دهفهرمويت ﴿ يُضَاهِوُنَ قَوْلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبَلً وَيَالَكُمُ ٱللَّهُ ۚ أَنَّ يُؤْفَكُونَ ﴾ (۱) چيرۆك ههر ههمان چيرۆكى دژايهتيكردنه، بهلام كات و شوين و كهرهستهكان گۆړانكاريى به سهردا هاتوه، كهواته كاتيك نهياران پلانى سرينهوه و له ناوبردنى جهستهيى موسولمانانيان بۆ ناچيته سهر، ههول دهدهن له رووى مهعنهوييهوه موسولمانان تيك بشكينن، ئهويش به دژايهتيكردنى قورئان و گومان خسته سهر چهمك و دهق و واتا و حوكمهكانى نيو قورئان.

ههولهکانی پهیوهست به دروستکردنی گومان و دوودلی، ههنگاویکی نوی نییه، بهلکوو ههر له کونه نهم ههولانه بهردهوام بون، موغیره کوی شوعبه دهگیریتهوه و دهلیت "کاتیک چوومه نهجران یههودییهکان پرسیاریان لی کردم، گوتیان نیوه نهو نایهته دهخویننهوه له سورهتی مهریهمدا هاتوه، کاتیک مهریهمی کچی عیمران (سهلامی خودای لی بیت) عیسای دهبیت و دینتهوه ناو خهلکی، خهلکی پینی دهلین (یا آخراً سَوّو وَمَا کانت اُمُّكِ بَنِیا شی خهلکی پینی ده لین (یا آخراً سَوّو وَمَا کانت اُمُّكِ بَنِیا شی خهلکی بینی ده اروون نهبوه، چونکه هاروون برای مووسایه، له پووی زمهنهوه جیاوازییهکی زوّر ههیه له نینوان قوناغی مووسا و هاروون و قوناغی مهریهم و له دایکبوونی عیسای مهسیح، موغیره دهلیت: هاتمهوه لای پینهمبهری خودا (دروودی خودای لی ببیت)، نهو پرسیارهم ناراسته کرد، پینهمبهر فهرمووی (انهم کانوا یسمون بأنبیاهم وصالحین قبلهم) (۳) " بهنی نیسرائیل خهلکیان به

⁽۱۱) ئەو گوفتارەيان لاسايىكردنەوەى ئەۋانەيە كە پېشتر بى باۋەپ بوون (لەۋەدا كە دەيانگوت فريشتەكان كچى خوان)، دەك بە كوشت چن و خوا لە ناويان بەرېّت، ئاخر ئەم بوختانە ناړەوايانە چۆن ھەلّدەبەستن، التوبة: ٣٠

^(۲)ئەى خوشكى ھاروون (لەبەر تەقوا و خواناسى ئەو ناز ناوەيان پى دابوو) تۇ نە باوكت كەس<u>ت</u>كى خراپ و (شەروالْپىس بووە) نە دايكىشت ئافرەتتكى داوينېيس!! مريم: ۲۸

⁽۲) مسلم: ژماره (۲۱۳۵)

ناوی پیغهمبهران و پیاوچاکانی پیش سهردهمی خوّیانهوه ناو دهبرد" و لهبهر پلهوپایه ی مهریهمه بهم شیّوهیه به خوشکی هاروون ناو دهبریّت، به ههمان شیّوه نهم بابهتانه له سهردهمی نویّدا له لایهن مولحید و بیّباوهرهکانهوه دهخریّنه روو.

⁽۱) لهوانه: عهدوللای کوړی عهبهاس ناوبراو له میژووی موسولماندا دهوریکی بهرچاوی له بهرپهرچدانهوهی نهارانی قورئاندا ههبووه دواتریش ههولهکانی زانای گهوره سوحمه د کوړی موسته نیری نه حوی ئیماسی قوتروب ناسراوه سال (۲۰۱ ک. م) جتی بایه خن به تایبه تی له کتیبه په ناوبانگهی (الرد علی الملحدین فی تشابه القران) . ٹیماس سیوتی له باره ی پیگهی زانستیی ثهم کتیبه و نووسه رهکه یه وه دهلیت: "ناوبراو یه که مین که سیوتی له شوینی یه که مین که سیک بووه که کتیبی لهم باره یه وه نووسیوه. " به لام پی ناچیت ثهم گوته یهی سیوتی له شوینی خویدا بیت وه که سرچاوهکان ثاماژه ی پی ده که ن سولیانی کوړی عویه ینه ، پیش موحمه دی کوړی موسته نیری نه حوی کتیبیکی لهم باره یه وه به ناوی (جوابات القران) نووسیوه . به لام ثهوه ی گرینگه یه که مین کتیبیک لهم باره یه وه به ناوی (جوابات القران) نووسیوه . به لام ثهوه ی گرینگه یه که مین کتیبیک لهم باره یه و به ده تیبی نوته یه به ناوی (مشکل القرآن) به گشتی زانایان به پی قوناغه کان هه و لی به رچاویان دا و له پیناو به رگریک ردن له قورثان هم یه که ثیبین قوته ییبه . ثه حمد دی کوړی حه نبه ل سوفیانی کوړی عویه ینه ، باقلانی ، ثیبین قه یم و زه که ریایی ثه نصاریی . فه خره دینی پازی به دوران ده ورئان به قورثان هم باره یه وه دوران . و هم دوره ها ثه م زانایانه و چه ندانی تریش له م باره یه وه دوران . داوه له پیناو به رگریی له قورئان .

بانگەشەى ئەوە دەكەن ئايەتەكانى قورئان لەگەڭ دۆزىنەوە زانستىيەكان لىك دژن، ھەوڭ دەدەيىن بە شىيوەيەكى ورد تەواوى ئەم بەلگانە بخەيىنە روو، پاشان بە شىيوەيەكى زانىتى بەرپەرچى ئەم بابەتانە بدەينەوە.

سهرهتا نهوهی گرینگه دهبیّت خویّنهری به پیّز به رچاو پروون بیّت بوّیه به دیاریکراوی تیشک دهخهینه سهر مولحیدان، بهو پیّیهی نهو گومان و پهخنه و دوودلّیانهی که بیّباوه پان دهیخه نه پروو ههمان نهو پهخنه و گومانانهیه که جووله که و نهسرانی و قوتابخانه هزرییهکانی عهلمانیهت به ههموو بهشهکانیهوه دهیخه نه پروو، بهلام لیّرهدا زوّرترین تیشک دهخهینه سهر ههولّی مولحیدهکان.

بهو پنیهی مولحیدهکان نه که ههر بروایان به قورنان نییه وه ککتیبینکی ناسمانی، زیاد لهمه بابه ته کانی بوونی خودا و پهنهان به ته واوی ره تدهکه نه وه، پنیان وایه شتیک به ناوی خوداوه بوونی نییه، چجای لهوه کتیبینکی ههبینت به ناوی قورنان.

دهریاکانه، پاش ئهوه ی به رز دهبنه وه بر ئاسمان له وی دهبین به په له ههور یک دواتیر ئه و ههورانه پیکه وه یه ک ده گرن و دهبنه کوتله یه ک و بارانیان لی پهیدا ده بیت، ئیتر بارینی باران دوور و نزیک هیچ پیوه ندیی به خودا و هیزیکی ده ره کییه وه نییه به هممان شیوه له بابه تی له دایکبونی گیانداران بی نموونه له باره ی تروکانی جوچک له هییلکه وه مرزقه کان قوناغی یه کهم و دوه م پییان وابوو تروکانی جوچکه یه ک له نیو هیلکه یه ک به هیری په روه ردگاره، به لام له قوناغی سییه مجوچکه یه ک له نیو هیلکه یه ک به هیری به ونی تیژاییه کی سه ر لوتی خودی جوچکه که یه دوای ماوه یه ک نامینیت که کاریگه ربی له سه ر پرووپوشی ناوه وه دوره وی هیلکه که دروست ده کات و ده یشکینیت و دیته ده ره وه ، نه م بابه تانه دوورونزیک پیوه ندییان به خود اوه نییه . " له باره ی سه ره تای دروست بوونی ژیان له سه ری بریتیه سه ر زه وییه و یکی وایه هیرکاری دروست بوونی ژیان له سه ری بریتیه له پروود انی ته قینه وه گه وره که (الانفجار العض یم / big bang) قوناغی دواتر زهوی فراوان بوو، به شیوه یه که خه لکی توانییان له سه ری بریت . "

﴿ أَلَتُرَ نَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُنْجِى سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُر ثُمَّ يَجْعَلُهُ, زَكَامًا فَنَرَى الْوَدْفَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَلِهِ. وَيُنْزَلُ مِنَ السَّمَآءِ مِن جِبَالِ فِهَا مِنْ بَرْدِ فَيُصِيبُ بِهِ. مَن يَشَلَهُ وَيَصْرِفُهُر عَن مَن يَشَأَهُ يَكادُ سَنَا بَرْقِهِ. يَذْهَبُ بِالْأَبْصَلِ ۞ ﴾ (١)

هدر لهم چوارچندوهیدا یه کنیک له زانایدانی مهسیحی ده آنید: بدابه ته سروشتییه کان خزیان راستهقینه یه کن له راستییه کانی گهردوون، نه وه ک رافه که ری ووداوه کانی گهردوون، ته ده یه ویستی نه وه که مولحیده کان ده یختنه روو، رووکه شنکی گهردوون نه کاریگه رو رافه کاری رووداوه کانی گهردوون، له بابه تی ترووکانی جوجه له به هزی تیژیی سهر لوتییه وه هنلکه که ده شکینینت و دینته ده ره پرسیاری راسته قینه نه وه یه کی وای له مجوجه له یه کرد و نه مکرداره ی فیر کرد ؟

بابهتی دهنگ لای مروّف وه ک له شیّوه زانستیه که یدا پروونه، بوونی هیّزی ههوا و زمان و چالاکیی قورگ و پاشان دهرچوونی وه ک کومه لیّک وشه و پسته له ژبانی پروژانه ی مروّفه کان، شهه بابهتیّکی زانستیه و جیّگه ی گفتوگو نییه، به لام پرسیاری پاسته قینه شهوه یه کی شهم بابهته ی بهم شیّوه یه پیّک خست؟ بویه ده کریّت به زمانیّکی ساده به مولحیده کان بگوتریّت، ته واوی شهوه ی نیّوه له گهردووندا ناشکراتان کردوه، وه لامه بو پرسیاریّک که مروّفه کان ده یخه نه پروو.

کاتیک مرؤف پرسیار له چیپه تیی باران ده کات وه لامیکی زانستیی پی دهدریّت، کاتیّک پرسیار له سهر شیّواز و قوّناغی دروستبوونی ده نگ ده کات لای مروّف به و شیّوه زانستییه ی پیشوو که خسته و و وه لامی دهدریّته وه، که واته نه مه خستنه

⁽۱) ثابیا نابینیت که بیگومان خوا به ثارامی و شینه بی ههوره کان به ناسماندا دهبات دوایی په یوه ستیان ده کات به یه که وه که کنو وان به نابینیت که به فرق که یا که دوک کنو وان باران و تهرزه دهبارینیت (کاتیک که به فرق که سهروو ههوره کان ده که وین به چاکی بؤمان ده رده که ویت، که ههوره کان وه ک چیا چوون به ناسماندا و دوّل و شیو له نیزانیاندا هه یه)، جا له سوودی ثه و بارانه به ههر که سی خوا بیه ویت، خیّر و به ره که ت ده به خشیت، هه رکه سیش که بیه ویّت لیّی دوور ده خاته وه (هموره بروسکه کان نه وه نده به هیزن) خهریکه بریسکه که یان بینایی چاوان به ریّت، النور: ۱۳

رووی چییهتیی بابهتهکانه، به لام وه لامی پرسیاری دوهمتان پی نییه نهوهیه، لهبهر چی نهم بابهتانه وان بیخی نهم جوچکهیه شاخیکی بچکولهی ههبیت و بیته دهرهوه و هیلکه بکات کی فیری کرد بیخ چون فیر بوو به باره ی روودانی ته قینه هاتینه گهوره که، چهندین پرسیار خوی ده خاته روو بوچی ته قیبهوه بیخی نیمه هاتینه سهر زهوی، بوچی گهردوون درین بووهوه، پیش ته قینه وه گهوره که گهردوون چون بوو بایا زیانی تر بوونی ههبووه یاخود نا تهمهنی زیان چی ژیان تا کهی بهرده وا دهبیت تهنها باسکردنی رووداوه که وه لامی پرسیاره کان ناداته وه، قورنان به همهان به شیوه یه کی ورد تیشکی خستووته سهر نهم بابهته، بابهتی بارانیش به همهان شیوه بوچی بارانبارین به مجوره یه بوچی به مهندازه یه باران دهباری ت بوچی ههند یک جار سودی هه به و ههند یک جاریش ژیان.

بهدلنیایی وه لامی پرسیاری دووهمتان پن نییه، راستیبه کهی پرسیاری بوچی نه ک چونی پرسیاری راسته قینه مزری مروقه کانه، که واته مولحیده کان بهم هه نگاوه یان کیشه که یان زیاد کرد و سه رکه و توون له وه لامدانه وهی پرسیاره راسته قینه کانی خه لکی، هه ر لهم چوارچی وه یه دا مافی خومانه بپرسین له داروین و لایه نگرانی تیوریای پهره سه ندن، گریمان تیوریای دروستبوونی مروق به پنی دیدی ئیوه راسته، به لام پیمان بلین گهشه سه ندنی نه ندامیی (تطور العضوی) سه رچاوه که ی کوییه واته دوای دروستبوونی مروقه که شه سه ندنی نه ندامه کانی جه سته ی هه ر له په نجه یه و ه و کاره که ی چیبه ؟

پرۆفیسور (ئارسهر کیس) سالی (۱۹۰۵ز): دهلیّت: "تا ئیّستا هوکاری گهشهسهندنی ئهندامهکانی جهستهی مروّق لای زانایان یهکلایی نهبوهتهوه هیچ بهلگهیهک لهو بارهیهوه له بهر دهستدا نییه، له راستیدا به دوای ئهم بابهته ویّل نابین چونکه له کوّتاییدا ههر دهگهین بهو راستییهی که ئهم بابهته پیّوهندیی به دروستکهری مروّقهوه ههیه که خودایه. "

له وهلامي ئەزموونگەراكان و لايەنگرانى موشاھەدە، دەكريىت بليدىن مەرج نييه ههر بابهتیک دهبینن واتای ئهوهیه که بوونی ههیه، به پیچهوانهوه نه بینین واتای نه بوونی هه ندیک بابه ت نییه ، بو نموونه سه راب به چاو ده بینریت له پیش چاوی مرۆڤ وەک ئاو دێته پێش چاو، بەلام راستىيەكەى بوونێكى نىيە، پێچەوانەكەيشى ههر وایه رۆژانه مرۆڤهکان شتانیکی زوّر نابینن و کهچی باوهریان پیّیهتی، لهوانه بابهتی ئاو، به ینی تهواوی لیکوّلینهوه زانستییهکان ئاو پیک هاتوه له هایدروّجین و ئۆكسجين، بەلام هيچ كەس ئەم دوو پٽك هاتەيە لە نێو ئاودا بە چاوى خۆى نابینیّت، به ههمان شیّوه بابهتی سارد و گهرمیی تهزووی کارهبا و بوونی نوّکسجین له ناو ههوا و دەرچوونى رۆح لاى مردوو و بوونى عەقل و هەموو ئەمانە باوەرمان پٽي ههيه بي نهوهي به چاو بيان بينين. به ههمان شيّوه بابهتي هيّـزي راکيشان که تا ئیستایشی لهگه ل بیت مایهی مشتومری نیّوان زانایانه، لیّکوّلهرهوانی خۆرئاوايى لەو بارەيەوە نەگەييشتوونەتە بۆ چوونێكى يەكىلاكەرەوە، ھەسووان باوەرمان بەھيّزى راكيّشان ھەيە بە بىي ئەوەى خودى ھيّـزەكە ببينـين. تەنانەت يهكێک له زاناياني ئهم بواره دهڵێت: "سهيرم له هێزی راکێشان دێـت که هێزێکـي دەرەكىيە كەچى كارىگەرىي لە سەر بابەتىكى ناوخۇيى دەكات، چۆن دەكرىت مادەيەك كاريگەرى لە سەر مادەيەكى جگە لە خۆي ھەبيىت. "

بۆ نموونه كاتۆك بالندەيەك له ئاسماندا دەمرقت ياخود دەكوژرقت راستەوخۆ لاشەكەى به ردەبقتەوە زەوى، ھەر بە ھۆى ھۆزى راكقشانەوە سەركەوتن قورسترە لە ھاتنەخوارەوە لە چيا، ھۆزى راكقشان يەكقكە لە راستىيە گەردوونىيەكان، بۆيە زانايان و لقكۆلەرانى خۆرئاوايى پقيان وايە مەحالە ئەم ھقىزە ببينرقت، مەحالە ھەستكردن بە بابەتگەلى لەم شقوەيە پشتراست بكرقتەوە، مەگەر ئەوە نەبقت باوەرت بە خودايەك ھەبقت كە تەواوى گەردوونى بە دەستە، ھەر لەم رقگەيەوە مۇڭ دەگاتە ئارامى دەروون و دەستكەوتنى وەلامى پرسيارە گەورەكانى گەردوون و رايان.

چەند پرسياريكى بى وەلام

پهکهم: بانگه شده ی نه وه ده که ن که باوه پتان به خودا نییه، به و پتیه ی که نایبینن و دیار نییه، ده پرسین نیوه هه ر شتیک نه بینن باوه پی ناکه ن و وک ناشکرایه نیوه هیزی پاکیشان نابینن و که چی باوه پی ده که ن و بانگه شدی بو ده که ن بابه تی پوخ به هه مان شیوه به چاو نایبینن و که چی باوه پیشتان پیه تی، بابه ته کاره با و پیکهاته ی ناو و عه قل و ناوه ز و سه دان بابه تی تر باشان بابه ته کاره با و پیکهاته ی ناو و عه قل و ناوه ز و سه دان بابه تی تر باشان بودی ده یان تیز ریای جیاجیا سه باره ت به گهردوون، سه ره تای ژیان لای مولحیده کان خویزی جیگه ی پرسیاره و هه ندیکیان به ته واوی دوو چاری داروی دار

سییمم: نهبینی شته کان واتای نهبوونیان نییه، واته مهرج نییه ههر شتیک نهبینرا واتای ئهوه بوونی نهبینت، یاخود ههر شیک بینرا مانای ئهوه بوونی هه بینین هه ندیک جار مروّقه کان به هه له دا دهبات، سهرابی نینو بیابان له دووره وه وه ک ناو خوّی نیشان ده دات به لام له راستیدا بوونیکی نییه، ههر لهم چوارچینوه به بابه تی خه وبینین جینگه ی قسه وباسه، لایکدانه وه ییوه بو خهو چییه هم ندیک جاریش نه وه ی له خهودا ده بینن له راستیدا روو ده دات و دینه جی، نه مه جگه له بابه ته کانی پهیوه ست به کاریگه ریی دل و روّح که زانست ده سته پاچه یه هم به به وه لامدانه وه یان، به کورتی نه بینینی شتانیکی تر واتای بوونیان نییه، به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای بوونیان نییه به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای بوونیان نییه به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای بوونیان نییه به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای بوونیان نییه به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای به وونیان نییه به پیچه وانه وه بینینی شتانیکی تر واتای به وینیان نییه به پیچه وانه و بینینی شتانیکی تر واتای به وینیان نییه به پیچه وانه و بینینی شتانیکی تر واتای به ویه بیه نیه به بی بی به بینیه به بینینی شتانیکی تر واتای به بینیه به بینیه به بینیه به بینیه به بینین به بینیه به بینیه به بینین به بینین به بینیه به به بینیه به به به بینیه به به بی

چوارهم: گومانی نهوه دهخهنه روو ده آین باوه رمان به بوونی خودا نییه، چونکه نازانین کی خودای دروست کردوه، به گریمانهی ده آلین وای دابنین که سیک خودای دروست کردوه، ده پرسین نهو هیزه چییه و کییه که خودای دروست کردوه، کی نهوی دروست کردوه؟ له کوتاییدا کی ههموویانی دروست کرد، نیتر نهم زنجیره بهندییه نالوژیکییه بهم شیوه بهردهوام ده بیت، ده بیت له کوتاییدا بگهینه نهنجام که هیزیک دروستکهر بیت و هیچ هیزیکی تری له پشتهوه نه بیت، لای نیوه کهروه رده دروست کریت بیرسین لای نیوه کیه؟

پتنجهم: خودی پرسیاری پهیوهست به خولگه و زنجیرهبهندی (الدور والتسلسل بتنجهم: خودی پرسیاری پهیوهست به خولگه و زنجیرهبهندی (Role and sequence) هدلهیه، له ههمووی سهیرتر بهناوبانگترین مولحیدی سهردهم ستیقن هوکینگ (Stephen Hawking) پنی وایه سهرهتای مروّف و ژیان له تهقینهوه گهورهکهوه دهست پی دهکات، پاشان پرسیاری نهوهی ناراسته کرا ناخو پیش تهقینهوهی گهوره گهردوون چی بووه و چون بووه اله وهلامدا دهلیت "نهم پرسیاره گالسته جاریییه به و پنسیهی تهقینهوهی گهوره سهرهتای دهستپنکردنی

گهردوونه (۱۱ دهکریّت بپرسین بـوّچی پرسـیارکردن دهربـارهی دروسـتبوونی خـودا پرسیاریّکی لوّژیکییه و به لام پرسیارکردن دهربارهی گهردوون پیّش تهقینهوه گهورهکه گالّتهجارییه!؟

شمشهم: دەپرسین ئەو ھەموو بوونەوەرە چۆن دروست بوون؟ ئەگەر دروست كردوه، چۆن كراون (مخلوق) ن كى دروستى كردوون؟ ئەگەر خۆيان خۆيان دروست كردوه، چۆن دەكريت نەبوو (عدم) خۆى بىننىتە بوون (وجود)، نالۆژىكىيە عەدەم ببىتە خالىقى بوون (وجود) بەو واتايەى شتىكى لە بنەپەتدا نەبووبىت پاشان بە ھۆى خۆيەوە ھاتبىتە بوون يان بووبىتە ھۆكارى بوونى شتىكى تر.

حموتهم: ئەوەى پێتان وايە تەواوى دروستكراوەكان دەرئەنجامى سروشت ياخود سودفەن، دەكرێت پرسيارێكى لۆژيكى بخەينە ڕوو، ئايا سروشت و سودفە خۆيان چين، ئەفرێنەرن ياخود ئەفرێندراو، گەر ڕاستە ئەفرێنەرن! بۆچى لە كردارى ئەفرانىدن وەستاون! بۆچى شىتانێك پێشكەش ناكەن كە ئىێمە لەم ڕۆژگارەدا پێويستمنا پێيانه؛ بۆچى وەلامى نهێنييەكانى گەردوونمان نادەنەوه، بۆچى ناتوانن مردنمان لە سەر لابەرن، يان مردومان بۆ زيندوو بكەنەوه، گەر ئەفرێندراون دەكرێت بېرسين كێ ئەوانى دروست كردوه،

همشتهم: دهپرسین سروشت چۆن زانی نیّر به بیّ میّ نایکریّت، بۆیه میّی بوّ دروست کرد یاخود به پیّچهوانهوه اً سروشت بوّچی پهرده ی کچینیی له کچاندا دروست کرد له کاتیّکدا تاکه دروست کراوه که نهو پهرده یه ههبیّت ا سروشت چوّن زانیی که مندال ددانی نییه، بوّیه مهمکی له میّیینه دا بو دروست کرد و پری کرد له شیر تا نهو کوّرپهلهیه پیّی بری، سروشت چوّن توانیی مروّف له تهواوی بوونهوه دهکانی تر جیا بکاتهوه بهوه ی که عهقلی بداتی ا سروشت چوّن زانی تمواوی بابه ته کانی و مانهوه ن بویه دروستی ژبان و مانهوه ن بویه دروستی کردوون ا

⁽۱) بروانه: تاريخ موجز للزمان، لستيفين هوكينج، ترجمة مصطفى فهمي، دار الثقافة الجديدة لا ١٦

نزیم، گهر مروّقه کان له خوّیانه وه دروست بوون سهره تا می دروست بوو، یاخود نیّر؟ گهر نیّر دروست بووه نیّر چوّن سک پر دهکات و مندالّی دهبیّت؟ نهگهر می له سهره تادا دروست بوه؟ کی سکی پی پر کردوه و مندالّی پی هیّناوه؟ ههر دووکیان پیکه وه دروست بوون! کی فیّری کردوون بهم شیّوه یه پیّوه ندیی جوتبوون دروست بکه ن و مندال بخه نهوه ؟

دهیهم: دهکریّت بپرسین کاتیّک مروّق دروست بوو به مندالّی هاته دونیاوه، یاخود به گهورهیی گهر به گهورهیی دروست بووه، بوّچی له نیّستادا هاوشیّوهی ئه و جوّره دروستبوونهوهیه نابینین بوّچی پیّشتر هیچ که س شتانیّکی لهم شیّوهیهی نهگیراوهتهوه، گهر به مندالّی دروست بوو کی شیری پیّدا و بهخیّوی کرد به

دوازدههم: دەكريّت بپرسين ئەگەر دروستبوونى مرۆقەكان بە ھۆى سروشتەوە بيّت، بۆچى ھيٚلكارى چاوى تەواوى مرۆقەكانى سەر زەوى لە يەكتىرى جياوازن، بۆچى ھەر مرۆقیّک لەم جیهانەدا ھیٚلكارییەكى تایبەتى سەرە پەنجەى بە خـۆى ھەيە، باشە مرۆقەكان لە ریّى سروشتەوە دروست بـوون گیانلەبەرانیش بە ھەمان

شیّوه له خوّوه دروست بوون چوّن دهکریّت میّروولهیه کی بچوک ۱۰۰ چاو ۱۹۸دان ۳۰ دلّ فیل به و گهورهییه ۲ چاو و یه ک دلّی ههیه.

سيازدههم: ديسان دهپرسين ئايا له پرسياره جهوههرييهكاني ژيان و بابهته کانی پهیوهست به بوون و بوونهوهر گهردوون و مردن و ژیانهوه، مولحیده کان و سروشتگەراكان ھەلگىرى يەك بۆچلوونن؟ بە دلنيايى نەخيىر، بەلكبوو خاوەنى چهندین تیوریای جیاواز و جوراوجورن له بارهی دروستبوونی بوون و ژیان و گەردوونەوە، دەكريت بپرسين ئيمه متمانه به كام يەك لەم تيۆريانه بكەين؟ كاميان راستهقینه و حهقیقهتی پشتراست کراوهن، تهواوی مرؤقهکان لهم بارهیهوه دو بۆچونيان ھەيە بەشێكيان تەواوى ئەم رووداوانە دەدەنە ياڵ خودا، بەشێكى تريان نكۆلى له بوونى خودا و ياخود يالدانى ئەم بابەتە بۆ لاى خودا دەكەن، كاتيك ئەو پرسیارەیان ئاراستە دەكریت دروستكردنی گەردوون و دروستكراوەكانی تر كارى كێيه به سهدان تيوٚريای جوٚراوجوٚر لهم بارهيهوه دهخهنه روو٠ تهواوی ئهم تيوٚريانه وهک (هینری یزینکاری) دهلیّت: " ههرچی یاسا و تیوّریایی مروّق ههیه گهر به وردی لیّے بروانین به دلّنیایییهوه بوّمان دەردەكهویّت كه تهواوی نهم یاسایانه ریّـرْهیین و دهکریّـت گورانکارییان به سهردا بیّـت "۱۱) کهواته ئیّمه له دووریانی گفتوگۆین لهگهڵ مولحیدان که خاوهنی زیاتر له تیۆریایهکن له بارهی لیکدانهوهی بابه ته کانی په یوه ست به ژیان و گهردوون.

چواردههم: له مولحیدان و سروشتگهراکان دهپرسین، نیّوه بانگهشهی نهوه دهکهن تهواوی دروستکراوهکان له مروّف و ناژه ل و روه که دهر نه نجامی سروشت و پیّکهاته ی سروشت له دالیّکدا، پیّکهاته کانی سروشت له ناو و ههوا و زهوی و تهواوی پیّکهاته کانی تر یه کن، نیتر نه و جیاوازی و فرهییه له دروستکراوه کانی له سهر ناستی مسروّف و گیسانله به ران و روه ک بسوّ وه ک

⁽¹⁾ بروانه كتيّبه بهناوبانگهكهى (العلم والفرضية) وهرگيّراني د. حمادي بن جاء بالله،

میرووناسه کان له تازه ترین لیکو لینه وه کانی خویاندا ناماژه ی پی ده که ن، نریکه ی در (۲۰) هه زار جور میرووله له سه رانسه ری جیهاندا بوونی هه یه، نزیکه ی در (۲۰) هو زار جور زینده وه ری ده ریایی هه یه، ده کریت بپرسین له ژینگه یه کی هاوبه شه دا نهم جیاوازییه فراوانه له پهنگ و شیوه و په گه ز و پیکهاته ی جه سته ی بوونه و هره کان واتای چی ؟

پازدههم: دهکریّت له لایهنگرانی تیوّریای زانستی بپرسین نهو تهنهی که تهقینهوه گهورهکهی تیّیدا رووی دا چی بووه ؟ کنی دروستی کردوه بوّچی بهو شیّوهیه کوتلهیه ک بوه ؟ بوّچی نهم تهقینهوهیه رووی دا، یان میّر ژووی ژیان که به بوّچوونی خوّتان ۱۰ ملیوّن ساله، نهدی پیش نهوه چی بوه ؟ تاکهی نهم ژیانه بهردهوام دهبیّت ؟ نهدی چیروّکی هاتنی مروّق بوّ سهرزهوی چی ؟ چوّن هاتنه سهرزهوی.

شازدههم: دهپرسین بابهتی بوونی بوونهوه که ههسارهکانی تر چی؟ بوونیان ههیه یان نا، گریمان بوونیان ههبوو، دهکریّت بپرسین نهوان چوّن دروست بوون، یان نایا نهوه کام هیّزهیه که سهنتهری گهردوونی راگرتوه جوولّهی ههزاران سالهی زهوی بهم شیّوازه ریّک خستوه؟

حمقدههم: دهپرسین ئیمه بو له دایک دهبین و بوچی کوتاییی ههموومان بهرهو مردنه آیان که دهمرین بو کوی دهچین وه وهامی نهم ههموو پرسیاره نالوزهمان له کوی دهست بکهویت نهمه و ههزاران پرسیاری تری وه لام نهدراوه، نهوه نیسلامه به شیوه یه دروست وه لامی تهواوی پرسیاره کانی پهیوهست به بوون و ژیان و گهردوونی داوه تهوه .

همژدههم: ئيّوه ههميشه پيّشنيارى ئهوهمان بوّ دهكهن كه ئيّمه واز له ئايين و كيّشمهكيّشمى هزريى ئايينى و پيّكدادانى نيّوان ئايينهكان بيّنين، بوّئهوهى به خوّشى بژين و ژيانيّكى بهختهوهرمان ههبيّت، پيّويسته له ئايين دوور بكهويـنهوه و

ببینه مولحید! گریمان به پیّشنیارهکهی ئیّوهی رازی بووین، بهلام دهپرسین ببینه کام جوّری مولحید و کام قوتابخانهی ئیلحادیی هه لبْریّدرین؟ ئیلحادی شیوعی، ئیلحادی عهلمانی، لیبرالّی، سهلبی، ئیجابی، لاوازیی لادینی، لادینیی وهستاو.. ؟ زیاد لهمه ههریهکیّک لهم قوتابخانانه چهندین چلوپرّپی تری لی جیابووه تهوه.

وهک پشتراستکردنهوه ی نهم بابهته (مهکسیم لوروا) Maxim Leroy (ارادة الإشتراکیة الفرنسیة)دا ده لیت: "له ناو ههر یهکیّک لهم ریّبازه بچوکانه چهندین بوّچوونی جیاواز و لیّکدانهوه ی پیّچهوانهوه درژهوانه ی توندی تیّدایه". ته نها له ئیلحادی شیوعیهتدا چهندین ریّبازی تری وهک ئیشتراکیی فهرهنسی، ئیشتراکیی بابوّ، ئیشتراکیی برودون، ئیشتراکیی بلانکی، ئیشتراکیی سانسی موّن و چهندانی تر، پاشان دهلّیت ههموو ئهمانه لهگهل بوّچوونهکانی ههریهک له (لویس بلان، کابیه، فوربیه، بیکور)دا جیاوازن و ناگونچیّن (۱۱) ههموو ئهمانهیش جیاوازن لهگهل دیدی (کارل مارکس) که پهخنه له تهواوی هزریی ئهوانهی پیّش خوّی دهگریّت و سوّسیالستیی زانستی (الاشتراکیة العلمیة) وهک شویّنگرهوه بوّ تهواوی ئهو هـزرانهی پیّشووتر دهخاته پروو، مافی ئهوهمان ههیه، بپرسین گریمان وهلامی ئیسلام سهبارهت به پرسیاره جهوههرییهکانی گهردوون و ژیان و تهواوی پرسیارهکانی دی پهت کردهوه، دهبیّت بپرسین، لهم ههموو قوتابخانه هـزرییهی دونیای ئیلحاد شویّن کامیان بکهوین؟ وهلامهکانمان له کام تیوّریای ئیلحادییهوه بو دهسته به دهبه دهبیت کامیان بکهوین؟ وهلامهکانمان له کام تیوّریای ئیلحادییهوه بو دهسته به دهبه دهبیت دونیای میلودیدی دونیای نیلحاد شویّن دیسان وه که ههزاران پرسیاریی تر ئهمهیش بی وهلامه.

⁽١) بروانه (هذه هي الإشتركية) جورج بورجان بيار رامبير ومركيّراني محمد عيتاني لا ١٢٠

مولحید نهبوون و باوه پان به خودا ههبووه، پروونتر بلّین زوّریّک له و که سانه ی که نیّوه زانیاریتان لی وهرگرتوون مولحید نهبوون، به لکوو خاوه نایینیّکی ناسمانی بوون و باوه پان به بوونی خودا ههبووه، دوّزه رهوه ی یاسایی پراکیّشان و یاساکانی جوله (نیسحاق نیـوتن) مه سیحی بووه و مولحید نهبووه، دوّزه رهوه ی تیشکی سینی (فیلیهم کونراد) مه سیحی بووه و مولحید نهبووه، جگه له وانیش له 70% وهرگرانی خه لاتی نوّبل مه سیحی و یه هودیی بوون، له نمونه ی (نه لبیّرت نه نیشتاین) سی جووله که پروّبی که پروّان نه یگوتوه مولحیدم و باوه پرم به خودا نییه.

چهندانی تـر له نمـوونهی (فرایـدمان) و (سامو یلسـون) زۆریکـی زۆر له دۆزەرەوی بوارهکانی تهکنهلۆژیا له نموونهی فیسبوک و تـویتهر و گۆگـڵ و یوتیـوب خه ڵکانی مهسیحی و جـووله که بـوون، ههندیکی تریشیان له رابردوودا موسولمان بوون لهوانه فهلهکناسی بهناوبانگ عهبباسی کوری فیرناس و جابری کوری حهییان کیمیاگهری بهناوبانگ و حهسهنی کـوری ههیسهم و چهندانی تـر که ههموویـان کیمیاگهری ئاسمانی بـوون، به گهشتی دامهزرینهرانی بنهمای زانستهکان هه ڵگری ئایینیکی ئاسمانی بوون، به گهشتی دامهزرینهرانی بنهمای زانستهکان زوریان شوینکهوتهی ئایینیکی ئاسمانی بوو، ناکرینت ئهزموون و زانستی ئهو زانا و داهینهرانه بکریته به لگه له سهر نهبوونی خودا له کاتیکـدا ههموویـان باوهریـان به بوونی خودا ههموویـان باوهریـان به بوونی خودا ههموویـان خودا ههموویـان باوهریـان به

بیستهم: دهپرسین ههوالدانی قورئان به روودانی بابهتگهایی که دوای ههزار سال دوزراونه تهوه، جیگهی سهر سورمان نین افک ته نها قورئان، ته نانه ته فهرمووده کانی پیغهمبهر به شیکن له وه حی، نهوانیش دونیایه کن له نیعجاز، بو نموونه کاتیک پیغهمبهر (دروودی خودای لی ببیت) ده فهرمویت (لا تقوم الساعة حتی تعود أرض العرب مروجا وأنهارا) (۱) " قیامه هالناسیت تا نیوه دوورگهی عهره بی ده کهریته وه دوخی جارانی پر له ناو سهوزایی و لهوه پا بروانه وشه ی

⁽۱) رواه مسلم (۱۵۷)،

(تعود) موحه مه د چون زانی پیشتر نیوه دوورگه ی عهره بی به م شیوه یه نیستا گهرم و وشک و بی پیت نه بووه به جگه له وه حبی په روه ردگار شتیکی تر نییه لینکولینه وه زانستییه نوییه کان شه و بابه ته بان پشتراست کردوه ته وه که له قوناغی رابردوودا نیوه دوورگه ی عهره بی ناوچه یه کی سه وز و پر له رووبار و له وه رگای ته روپاراو بوه .

زانا و جیوّلوّجیستی ئهمریکی (هاڵ ماکلوّر) له تیّزی دکتوّراکهی (الربع الخالي) ئهوه پشتراست دهکاتهوه که نیوه دوورگهی عهرهبی له قوّناغی رابردوودا پر له ئاو و سهوازی و میّرگ بوه، دیسان به پیّی لیّکوّلینهوه زانستیه نویّیهکان نیـوه دوورگهی عهرهبی له دیـاردهی به بیابان بـوون دهربازی دهبیّت، دیسان دهبیّتهوه زهوییهکی تهر و پاراو و پر له سهوزایی، ئهم راستیبانه جگه له گوتهی راستی پهروهردگار هیچ راقهیهکی تریان نییه (۱).

ثهمه جـگه له ههزاران مسوعجیزهی تـری زانسـتی له فهرموودهکانی پیّغهمـبهردا (دروودی خودای لیّ ببیّت) (۲) لهم چوارچیّوهیهدا ههولّ دهدهین کوّمهلیّک بهلگهی بههیّزی دهمو کوتکهر له سهر راستی هاتنی قورئان له لایهن خوداوه بی مولحـدان تهواوی نهیاران و گومانکاران بخهینه روو ههلبهت جگهله وهلامدانه وهی مولیحـدان مهبهسـتمان هو شیارکردنه وهی موسولمانان و چهکدارکردنیان به چهکی زانسـت و بهلگه، نهویش له ریّی خودی قورئان خوّیهوه، بهو پیّیهی دهقه کانی قورئان نهیّنیـی زور گهورهیان له خوّ گرتوه پیّویسته موسولمان قولتر لیّی وردبینهوه، وهک خوای گهوره خوّی ویّنای دهکات و لهم بارهیهوه ده فهرمویّت ﴿ أَفَلاَ یَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ ﴾ (۲)

⁽١١) مجلة آفاق علمية، رُماره (٤٢): لا ١٥٠

⁽¹⁾ بق زانياريي زياتر بروانه (الإعجاز العلمي في السنة النبوية) دانراوي زغلول النجار ٢٦٧-٣٠٠.

⁽۲) النساء: ۸۲

ناکریّت موسولمان هوشیاری و ناگایییان له باره ی قورنانه وه نهبیّت، ههلّبه ت ئیمه باوه پمان وا نییه قورنان ته نها کتیّبیّکی سه رسوو پهیّنه ر بیّت و هیچی تر، به لام ده کریّت موسولمان ناگادار بیّت زوّربه ی راستییه کانی زانستی نوی پیّشتر له قورناندا باس کراون، ههلّبهت نهمه واتای نادیده گرتنی ههول و کوششی زانایان و لیکوّله رهوان نییه، هیّنده ی خستنه رووی هیّزی تواناییی قورنانه، بوّیه به شیّوه یه کی سهر پیّیی ههندیّک له نیعجازه کانی نیّو قورنان ده خهینه روو.

ئيعجازي هموالدان و هاتنهدي له قورئاندا

يهكهم: تعقينموهى گعوره (الإنفجار العظيم)

کاتیک پرسیار له مولحیده کان ده کریّت له باره ی چیزنیّتیی دروستبوونی گەردوونەوە، راستەوخۆ بابەتى يەك كوتلەيى گەردوون و ياشان تەقىين، وە گەورەكە (الإنفجار العظيم) دەخەنە روو " ھەڭبەت دۆزىنەوەى ئەم بىردۆزە وەك راقەيەك بۆ دروستبوونی گەردوون میژوویهکی کۆنی نییه و له سهدهیهک تیبهر ناکات، بهلام ييّغهمبهر (دروودي خوداي ليّ ببيّت) له ريّي قورئانهوه ١٤٠٠ سالٌ ييّشتر له بیابانی نیوهدوورگهی عهرهبییهوه به بی بوونی هیچ کهرهستهیهکی زانستی وهک میکرؤسکؤب و تاقیگه و چوونه بؤشاییی ئاسمان، به روونی تیشکی خستوهته سهر ئەم بابەتە، لە رووى لۆژىكىيەوە مەحالە ئەم زانستە خودى زانستى موحەمەد خۆى بیّت، به لکوو زانستی پهروهردگاره وهک قورئان ویّنای دهکات ﴿ أَوْلَمْ بَدَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوّاْ أَنَّ السَّمَوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَقْعًا فَفَتَقَنَّهُمَّا ۚ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيَّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ ۞ ﴿ ﴿ الْ ياشان قۆناغى دوەم دەسىت يىي دەكات كە بىرىتىيە لە دووركەتىنەوە لە يەكتىر و سەربەخۆى ھەر تەنىك لە ياشماوەي ئىمو تەقىنەوەپ وەك قىورئان دەفەرمويت: ﴿ وَٱلسَّمَاةَ بَنَيَّنَهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴾ وه ك ناشكرايه (لَمُوسِعُونَ) نيسمي فاعيله ناوى بکهرهوه واته بهردهوام ناسمانه کانمان گهوره کردوه و گهورهی دهکهین، هه سوو نهم راستییانه ۱٤۰۰ پیش نیستا هیچ کهرهسته و دوزینهوهیهکی زانستی بهردهست نەبوە، بۆيە كاتنك پرۆفىسۆرى ئەمرىكى (ئەلىسۆن بالمر) گويېيستى ئەم ئايەتە بوو،

راستهوخو موسولمانبوونی خوی راگهیاند و گوتی "ههرگیوز ری ناکهوییت نهم تویزژینهوهیه بدریّته پال موحهمهد"، تهواوی نهم راستییه زانستییانهی نیّو قورنان کهرهستهیه کی تهواو لهبارن بو وهلامدانهوهی گومانی نهیاران، زیاد لهمه چهندین راسه قینه ی تری زانستیی نیّو قورنان ههن که دهکریّت شیفاده ری موسولمانانی نیمانلاواز و به لگهیه کی دهمکوتکه ر بن بو بیّباوه ران و مولحیدان گومانکاران.

دوهم: جهنگی نیوان نیمپراتوریهتی ساسانی و رؤمانی

موعجیزه قورئان له بابهتی میدژووی و بهریه ککه وتنی نیوان ئیمپراتوریه ته ساسانی و روزمی بابه تیکی حاشاهه لنه گره، وه ک ناشکرایه نهم دوو ئیمپراتوریه ته دوو هیسانی و روزمی بسی پکسابه ری سسه رده می خویسان بسوون له قونساغینکی پرووبه پرووبه پرووبوونه وه کاندا هیزی سه ربازی ده ولهتی ساسانی توانیی گورزینکی توند له ده دوله تی پروه بیزه نتی بوه شیننیت و زوربه ی ناوچه کانی ژیر ده ستی له شام و ناوچه کانی تر کونترول بکات، زیاد له مه فارسه کان توانییان نابلوقه ی (هیره قل) بده ن له ناو قوسته نتینیه ی پایته خت، له کاتیکی هه ستیاری وادا ته واوی دانیشتوانی جیهان چاوه پنی کوتاییهاتنی ده سه لاتی یه کجاری پرومی بوون له سه رده ستی فارسه کان، خوای گهوره هه والی گورانکارییه کی نویی مهیدانی ده دات که له بیرکردنه وه هیچ که سدا نه بوو، وه کورئان تیشک ده خاته سه ری و ده نرمونت ﴿ الْمَرَ بِسَنِینَ بیرکردنه وه هیچ که سدا نه بوو، وه کورئان تیشک ده خاته سه ری و ده نرمونت ﴿ الْمَرَ بِنِ اَلْهُ مِنْ بَعْدُ عَلَمِهِ نَسْ سَیْقِلُوت ﴿ فِی بِسِیْنَ اللَّهُ مِنْ بَعْدُ عَلَمِهِ نَا اللَّهُ مِنْ بَعْدُ عَلَمِهِ نَان لهم ثایه ته دا هه والی یکورانک نورئان لهم ثایه ته دا هه والی یکورانکی نویکی نویکی

⁽۱) پۆمەكان تىك شكىنران (بە دەستى فارسەكان)، لە نزىكترىن و نزمتىرىن ولاتياندا، بەلام لە ئايندەدا (نۆرەيان دىتەوه) پۆسەكان دواى شكستيان سەر دەكەونەوە، لە چەند سالىكدا (چەند سالىكى داھاتوو نىتوان ٣-٩ سال)، ھەموو كار و فرمانىك تەنها بەدەست خوايە، لەوەو پىيش و لەوەو دوايىش (لە ھەموو كىات و ھەموو شوينىپىك)، جا ئەو پۆژە ئىمانداران خۇشحال و شاد دەبن، . .

﴿عُلِبَتِ الرُّومُ ۞ فِى أَذَنَى ٱلْأَرْضِ ﴾ رؤم بهزیندرا دا له نزمترین جینگهی سهر زهوی ﴿وَهُم فِنْ بَعْدِ عَلَیهِمْ سَیَغْلِبُوتَ ﴾ پیسدانی ههوال له سسهر دروسستبوونی گورانکاری له تهرازووی هینز له بهرژهوهندیی رؤمهکان و سهرکهوتنیان به سهر فارسهکاندا، ﴿فِی بِضْعِ سِنِینَ ﴾ دیاریکردنی کات بو سهرکهوتن و گورانکاریی تهرازووی هیز له بهرژهوهندیی رؤمهکان له ماوهی چهند سالیکدا.

﴿ وَيَوْمَ بِذِ يَفْرَحُ ﴾ موسولمانان خۆشحال دەبن به سەركەوتنى رۆمەكان وەك لە فهرمبوودهی نیبن عهبباسیدا هاتوه، موسولمان رؤمهکانیان وهک نههلی کیتاب به نزیکتر زانیوه له خۆیانهوه خۆشحال بوون به سهرکهوتنیان به سهر فارسه ئاگرپەرستەكاندا، بە پێچەوانەوە قورەيشىيەكان، فارسـە ئاگرپەرستەكانيان لە رووى بير و باوهرهوه به نزيكتر دهزاني له خلايانهوه، ههرهشهي ئهوهيان له موسولمانان دهکرد بهوهی ههر وهک چون فارسه ناگریهرست و بتیهرستهکان سهرکهوتن به سهر رۆمى ئەھلى كىتاب، بە ھەمان شيوه ئيمەيش سەر دەكەوين بە سەر ئيوەدا، بەلام خوای گەورە راستەوخۆ يێغەمبەر و موسوڵمانانى لە ھەواڵى سەركەوتنى نزيكى رِوْمه کان به سهر فارسه کاندا ناگادار کرده وه ﴿ يَفْرَحُ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴾ موسولمانان بهم ههواله خوّشحال دهبن. كاتيّكيش موسولمانان ئهم ههوالهيان دا به بيّباوهراني قورەيش، قورەيشىيەكان بە گاڭتەجارىيەوە باسيان لەوە دەكرد كەمەحاڭە جارىكى تىر ئیمپراتۆریەتی رۆمانی ھەلسانەوە بە خۆيەوە بېينيت و گرەويان لەگەل موسولمانان کرد، ئەبوبەکرى سدىق گرەوى پينج سالى كىرد، پيغەمىبەر بە ئەبوبەكرى فەرموو خوای گهوره دهفهرمویّت ﴿ فِي بِضِع سِنِينٍّ ﴾ کهمتر له ده سال بریا نوّسال یان حهوت سالت دانابا، نهوهک پینج، نهوه بوو کهمتر له ده سال رؤمهکان جاریکی تر له هێرشێکی پێچهوانهدا به سهر فارسهکاندا سهرکهوتن٠

ئهم ئایه ته چهندین موعجیزه ی گهوره ی تیدایه به تایبه تی بابه تی ههوالدان به پهنهان و سهرکهوتنی روّمه کان له چهند سالیّکی دیاریکراودا، که دواتریش ههر وا

دهرچوو، به لام له ههمووی گرینگتر دهستنیشانکردنی جیکهی رووبهرووبوردوهههای سهرکهوتنی فارسه به سهر روّمدا له و جیکهیه و ناوهیّنانیه تی به الدّی الاَرْضِ الله نزیت فهلهستین و به دیاریکراوی نزیت دهریای مردوو توانییان روّمهکان بشکیّنن، به پنی تهواوی لیّکوّلیّنه وه زانستییه نویّههکان نه و ناوچهیه نزمترین جیکهی سهر زهوییه، نه خشه جوگرافییه پیشکهوتوهکان نه و ناوچهیه به (أخفض منطقة علی سطح الأرض) دهستنیشان دهکهن. جوگرافیزان و زهوییه، فورئان کوّدهنگن له سهر نهوهی دهریای مردوو، نزمترین جیکهی سهر زهوییه، قورئان ههزار و چوارسهد سال لهوهو پیش ناماژه بهم راستییه دهکات و دهفهرمویّت الاَرْضِ الله دهکریّت بپرسین نهمه گوتهی میوحهمهدیکی نهخویّندهواری نشته جینی بیابانه، به دلنیایی نهخیّر،

سنيهم: همولدان به سمركموتني موسولمانان له جمنگي بمدر

یهکیکی تر له ئیعجازه کانی قورنان ئه وه یه ده فه رموین شینه رَمُرُ الجَمْعُ رَوُلُونَ النّبُرُ شِیل السّاعَةُ مَوْعِدُ هُرَ وَالسّاعَةُ أَدْهَل وَأَمّرُ شِالْقُوبَانَ (۱) عائیشه ی دایکی ئیمانداران ده فه رموینت ئهم نایه ته له مه که دابه زیه وه، کاتیک ئه و نایه ته دابه زی مین کیژو له یه کی بچوک بووم، عومه ری کوری خه تتاب گوتی: لامان روون نه بوو خوای گه وره مه به ستی له هه لهاتن و پشتکردن و په رته وازه کردنی چ کومه لیّکه، به لام کاتیک بینیم پیغه میه ری خودا (دروودی خودای لی بیینت) له سه ره تاکانی ده ستیکردنی جه نگی به در ئهم نایه ته ی خوینده وه، نه و جاله واتای راسته قینه ی نایه ته ی گه ییشتم.

⁽۱) له ئاييندهيه كى نزيكدا له شكر و كۆمه ليان شكست دەهيّنيّت و هه لديّن (لهغهزاى بـهدردا ئـهو مژدهيـه هاتهدى) جگه لهوهيش قيامهت كاتى ليّ پرسينه وهيانه، كه پرّژيّكى زوّر سهختتر و تألّ القمر: ١٤٦٠ ع.

ئه مانه و چه ندین موعجیزه ی تر، له وانه هه والدانی دوّزه خ به هه ندیک له سه رانی قوره یش له کاتی ژیانی خوّیاندا قورنان کاتیّک ده فه رمویّت ﴿ تَبَتْ یَدَا آلِی لَهَبِ وَبَبَ ۞ مَا أَغْنَ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۞ سَیَصْلَ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴾ (۱) ئه گه ر ئه م ئــــــایه ته لای موحه مه ده وه بوایه ئه بوله هه به ده یت وانی هه ر بو به رپه رچدانه وه ی په یامه که ی موحه مه د موسولمان بوایه، بو هه میشه ناراستیی په یامی موحه مه دی نیشان دابا.

⁽۱) دمسته کانی بشکیت ثه بووله هه ب و رسوا بیّت، ئاشکرایه که ههر راسوایش ده بیّت و له ناو ده چیّت، مالّ و دارایی و ثه و ثنانه ی که به دهستی هیّناوه، فریای نه که وت، المسد: ۱ - ۳

ئيعجازي زانستي له قورئاندا

له راستیدا ئهوه ی نیستا دهیبینین له پیشکهوتنی زانستی و تهکنه لوژی و داهینانی جیاواز له بورای ژیانی و تهکنه لوژییه کان، پیشتر قورئان به راسته و خو ناراسته و خو ناماژه ی به به شینکیان کردوه، نایه له دوای خستنه رووی نهم بابه تانه نیتر ده رفه تیک ده مینیته و بو باوه پنه هینان به قورئان از افلا یومنون) لیره دا هه و ل ده ده ده ده نموونه یه کی زانستیی و در له م باره یه وه بخه ینه روو:

یه که م: تیکه لنه بوونی دوو زهریا که وه ک قور نان ده فه رموی ت ﴿ وَهُو الَّذِی مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ وَهَلَا مِلْحُ أَجَاجٌ وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا بَرْزَجًا وَجِجْرًا مَحْجُورًا ﴿ ﴾(۱) یان ﴿ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَیْمَانِ ﴾(۱) خوای گه وره تیشک ده خاته سهر ناویکی سازگاری شیرین له گه ل ناویکی سویر، نهم دوو ناوه له پرووی په نگ و تام و بون و پیکهاتهی کیمیایی و زهینده وه رزانییه وه ته واو جیاوازن، له گه ل نه وه یه یه ک ده گه ن وه ک قورنان ده فه رموی ت ﴿ بَیْنَهُمَا بَرَزَخٌ ﴾ له نیوانیان هه یه ﴿ لَا بَیْنِانِ ﴾ به هیچ شیوه یه که لاو نابن.

دەریاناسی ئەمەریکی پرۆفیسۆر (هیّڵ) و زانای جیۆلۆجی ئەڵمانی (شرایدر) کاتیّک که ئەم بابەتە قورئانییه خرایه پیّش چاو سەر سوپمانی خوّی دەردەبپیّت و لهو بارەیەوه دەڵیّت: "هەتا پییّش سەدەی نـوٚزده ئەم پاستییه به هیچ شیّوەیهک نهدوزراوەتهوه چوٚن کهسیّکی بیاباننشین ئەمە دەزانیّت" ئەگەر لای خوداوه نهبیّت، بـوّیه ئەم بـابەته سەدەرسـهد پشتراسـتکهرەوه پاسـتهقینهیهکی زانسـتیی دوٚزراوهی مروّقهکانه، ئەم ئیعجازه و بهشیّکی تر له ئیعجازهکانی تـری قورئـان بـوونه مایهی موسولمانبوونی بهشیّک له زانایان و لیّکوّلهرەوانی خوّرئاوایی.

⁽۱) همر ثهو زاتهیه که ثاوی دوو دهریا یان دوو رووبار له پال یهکدا (وهک خوّیان دهمیّلیّتهوه و تیّکهل نابن، چونکه چرپان جیاوازه)، ئهمهیان شیرین و خوّش و سازگار، نهوی تریان تفت و تالّه، له نیّوانیاندا بهربهست و کوّسیی فهراههم هیّناوه ناهیّلیّت تیّکهلّ بین، الفرقان:۹۳

⁽۲) الرحمن: ۱۹

دوهم: ناو وه ک پیکهاته ی سمره کیی در وستکراوه کان

﴿ رَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيُّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ ﴾ ((التك ولانس تيهكان ئهوه ورانس تيهكان ئهوه پشتراست دهكه نهوه تهواوی دروستكراوهكان ئهگهر له سهدا بيستوپينجی ئاوی لی كهم بكهيتهوه ژیانی بهردهوام نابيت و گیان له دهست دهدا، دهبيت ريزهی ئاو لای تهواوی دروستكراوهكان له سهدا بيست و پينج زیاتر بيت، گهر به هوی قورئانهوه نهبيت، موسولمانان ناتوانن ئهو راستيهی كه زانستی نوی خستوويهتيه روو ئاگایی له پيشينهيان به سهريدا ههبيت.

⁽١) له ثاويش ههموو شتيّكي زيندوومان فهراههم هيّناوه الأنبياء: ٣٠

⁽۲) جا نهو کهسهی (خیری تیدا بیت) و خوا بیهویت هیدایهتی بدات، نهوه سینهی ساف و پاک و ناساده دهکات بز نایینی نیسلام، نهو کهسهیش خوا بیهویت گومهای بکات، نهوه دلّی دهگوشیت و سنگی توند دهکات و همناسهی سوار دهییت، ههر وهک نهوهی بهرهو ناسمان بهرز بیتهوه (چیّن تووشی تهنگهنهفهسی و دلمتهیی و خوینبهربوون دهییّت) الأنعام: ۱۲۵۰

چوارهم: پهروهردگار له بارهی شاخهکانهوه ههوالمان پی دهدات و دهفهرمویّنت:

﴿ رَائِجًالَ اَتَوَادًا ۞ ﴾(۱) چیاکان وه ک میخ داکوتراون، دواتر لیّکوّلیّنهوه ی زانستییهکان ئهوه پشتراست دهکهنهوه چیاکان یه ک له سهر سیّیان له دهرهوهن واته له سی به ش دووبه شی له ژیر زهوییه و به شیّکی به دهرهوهیه، مروّقه کان له سهرده می نویّدا ئهم راستییهیان زانیوه، به لام قورئان ۱٤۰۰ سال پیّش ئیستا ئهم بابه ته ی بو موسولمانا روون کردوه ته وه.

پینجهم: یه کیکی تر له موعجیزه زانستیه کانی قورنان، که به نگه ی پروونه له سهر حهقیقه تی قورنان و پراستگلایی موحه مه د، له ژینگه ی جوگرافیایی سهرده می پینه مبهردا نه بوه ده ریایه ک ناگری لی بینته ده رهوه یان ناگری لی هه نقو نین مه هیچ که س له و قلاناغه دا هزری به لای بابه تیکی له و شیوه یه نه پرفشتوه، به لام قورنان پرفشنایی ده خاته سه ر نه م بابه ته، وه ک ده نه رموین ت و نازا کی کار شیر کن این له جیکه یه کی تردا ده نه رموین و نازانیه کی تردا ده نه رموین و نازان الله ای با ناگره و ناگره که یش ناگر و قونی و ناگره که یش ناگر و قونی ناگره که یش ناگره هینده به هیزه ده ریا ناتوانایه له کوژاندنه وه ی خودی ناگره که یش ناتوانایه له کوژاندنه وه ی ده دی با دریا ده یا دریا ا

⁽ثایا) کیّوهکانمان وهک میّخ بز دانهکوتاون؟ النباً: ۷

⁽۲) کاتیک دهریاکان گر دهدرین التکویر: ٦

^(۲) سویّند به دهریای پ_ه له ثاو یان دهریای داگیرساو. الطور ۲

⁽⁴⁾ له همموو شتیّک نیّمه جووتمان دروست کردوه (لهجیهانی شادهمیزاد و گیاندار و روهک و بین گیاندا، لمهمموو شتیّکی ماددی و مهعنهویدا) بز شهوهی بیر بکهنهوه و یادهوهری وهربگرن، الذاریات: ۹۹

به ههمان شیّوه، قورئان ۱٤۰۰ سال پیشتر ههوالی راستهقینهی تیّدایه، ئایا ئهمانه به ههمان شیره در راستهقینهی قورئان.

له لایه کی ترهوه خوای گهوره تیشک ده خاته سهر نیشاندانی ده سه لاتی خوی به مروقه کان و له و بارهیه وه ده فه رمویت فر سَیْریهِ مَایَیْتِ فی الْآفَاقِ پی (۱) به شیوه یه کی هیمانه گفتوگوی بیباوه پان ده کات و ده فه رمویت فی اَفکر یَنکبَرُون اَفْتُوَان أَمْ عَلَی قُلُبِ اَفْقَالُها کی (۲) بی به ته واوی مولحیدان و نه یاران ده لیین بفه رموون نه گهر ته نها یه که نایه تی قورنان پیچه وانه ی واقیع بوو بیخه نه پوو تا نیمه یش لیی په شیمان ببینه وه. کاتیک ته واوی مروقه کان ناتوانن له وه ی په خنه یه کی واقیعی له قورنان بگرن و هه له یه کی تیدا بدوزنه وه بویه ده فه رمویت فی آفکر یَنم نون که به لام دیاره هو کاره که داخراوی دلی نه وانه فی آفکر یک آفکری آفکر آن آفکر

⁽۱) نیّمه له تاینده دا به لگه و نیشانه ی سهرسورهیّننه ریان نیشان دهده ین له تاسوّکانی بوونه وه ردا فصلت: ۵۳ (۲) تایا تهوه برّچی تهوانه وردبینی له قورتاندا ناکه ن و گویّی برّ ناگرن الله یان تهوه یه دله کان له تاستی راستیدا قفل دراوه الله صحمد: ۲۶

^(۲) ئەوە بۆ ئەوانە سەرنجى قورئان نادەن و ل<u>ۆ</u>كى نادەنەوە و لۆي ورد نابنەوە؟ خۆ ئەگەر لە لايەن كەسـ<u>ۆكى</u> ترەوە بوايە جگەلە خوا بۆگومان جياوازى و دژايەتيبەكى زۆريان تۆدا دەدۆزيەرە، 1 لنساء: ۸۲

ئيعجازي بهياني و رهوانبيّري له قورئاندا

رەوابیژی و پاراوی ئەو دوو تایبەتمەندییەن كە قورئانی پی لە تەواوی كتیبه ئاسمانی و زەمینیەكان جیا دەكریتەوە، ھەر لە یەكەمین قۇناغی دابەزینیەوە تا ئیستا و تا بەرپاربوونی قیامەت بەردەوام دەبیت، خوای گەورە تەحەدای تەواوی مرۆڤەكان و جنۆكەكان دەكات بەوەی نووسراویک بهینن كە وەك قورئان وا بیت بگره چەند ئایەتیک، بە زمانیکی ئاشكرا ئەم تەحەدایە دەخاتە پیش چاوی عەرەبەكان كە بتوانن بابەتیكی وەك قورئان بخەنە روو، وەك دەفەرمویت ﴿ قُل لِیَن الْمُوَلِي الْمِنْ الْمُوَانِ لَا یَاتُونَ بِمِنْلِهِ وَلَوَ كَانَ الْمُوَى تَر بریتییه ظَهِیرًا ﴾ (۱) ئەوەی ئەم تەحەداییە جیا دەكاتەوە لە ھەر تەحەدایەكی تىر بریتییه ئاد؛

یه کهم: دیاری نه کردنی سه قفیی زهه نی، به و واتیه ی ماوه ی ته حه داکه ی دیاری نه کردوه (۱۹۰۰) ساله به رده وامه و تا قیامه تیش هه ر به رده وام ده بینت وه ک ده فه رموین و قیان لَرَّ تَفْعَلُواْ وَلَن لَعْمَلُواْ وَلَن لَعْمَلُواْ وَلَا لَمْ وَاللَّهِ وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَن تَفْعَلُواْ وَلَن لَعْمَلُواْ وَلَن لَعْمَلُوا وَلَى اللَّهِ وَلَا لَهُ وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَن لَعْمَلُواْ وَلَن لَعْمَلُواْ وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَنْ لَعْمَلُواْ وَلَا لَعْمَلُوا وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَنْ لَعْمَلُواْ وَلَا لَعْمَلُواْ وَلَا لَعْمَلُوا وَلَا لَا لَعْمَلُوا وَلَا لَعْمُوا وَلَا لَ

دوهم: هاوکات ئیعجازی قورئان تهنها له رووی رهوانبیّژی و پاراوییهوه نییه، به لکوو روهکانی ئیبعجازی قورئان ههمه چهشنن، ههر له ههوالّدان به رووداوه کانی میّژوو، ههوالّدان به و رووداوانهی که له داهاتوو دیّن، ئیعجازی زانستی به ههموو بهشه کانی میّژوویی جوگرافی و پزیشکی و کوّرپهلهناسی و رووهکناسی... هتد

⁽۱) ثهى محمد صلى الله عليه وسلم پيّيان بلّي: سويّند به خوا ئهگهر ههموو ئادهميزادو پهريهكان كوّ بېښهوه و (ههولّى بهردهوام بدهن تا) قورئانيّكى وهك ئهمه دابنيّن و بيهيّننه (مهيدان) ناتوانن كارى وا بكهن و نـاتوانن له ويّنهى بهيّنن، ئهگهر چى ههموو لايهكيان بېنه پشتگير و يارمهتيدهرى يهكتر، الإسراه: ۸۸

سیّیهم: دابهزاندنی ناستی ته حهداکه به شیّوازی پلهبهندی، سهره تا خوای گهوره ته حهدای بیّباوه پان ده کات که بتوانن وه ک قورئان بهیّنن، پاشان ناستی ته حهداکه داده به زیّنت بو چهند سوره تیّک و دواتریش تاکه سوره تیّک.

چوارهم: ته حه دا کراون به وه ی هه ندیکیان ده توانن سود له توانایی و نه زموونی یه کتری و هربگرن و ته واوی تواناکانیان یه ک بخه ن وه ک قورنان ده فه رمویدت ﴿ وَلَوْ صَانَ بَمْضُهُمْ لِبَعْضِ ظَلِهِ مِرًا ﴾ (۱)

پینجهم: له پاڵ ئهم ئایه تهی قورئان له چهندین جیکهی تردا نهم ته حهدایه دووباره دهکاته وه دهیخاته وه بهر دهستی بیباوه پان و مولحیدان، به تایبه تی له پینج جیکه دا دووباره ی دهکاته وه که بریتین له:

⁽١) ئەگەر چى ھەموو لايەكيان بېنە پشتگير و يارمەتىدەرى يەكتر، الإسراء: ٨٨

^(۲) بهلکوو (بی باوه_وانی مهککه) دهلّین؛ ثمم باس و بابهتانه (محمد) خوّی ههلّی بهستووه، توّیش بلّی: ثهگهر من ههلّیبهستم ثموه تاوانهکهی له سمر خوّمه و منیش دوورهپهریّر و بهریم لهو تاوانهی که دهیکمم، هود: ۳۵

(ب): بهرگرییکردن و ته حه دا و چه سپاندنی حه قیقه تسی قورئان وه که له سوره تی سه جده دا ده فه رمویدت ﴿ أَمْ یَقُولُونَ اَفْتَرَبُهُ بَلْ هُوَ اَلْحَقُ مِن زَیِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَنَاهُم مِّن نَذِیرِ مِن فَتَلِكَ لَعَنَاهُمْ یَهْ مَدُونَ ﴾ (۱)

(ج): بهرگری و تهحه دا له خستنه پرووی هاوشیوه ی قورنان وه خوای گهوره له سوپه تی هودا وینای ده کات و ده فه رموینت ﴿ أَمْ یَ تُولُونَ آفَتَرَیْهُ قُلُ فَأْتُوا بِعَشْرِسُورِ مِنْ مَنْ مَنْ اللهِ عَنْ مُنْ مَنْ مَنْ اللهِ عَنْ مُونِ آللهِ إِن كُنْتُ صَدِقِينَ ﴾ (٢)

(د): دابهزاندنى ئاستى تەحەداكە بۆ تەنھا سورەتنىك وەك لە سورەتى يونس دا دەفەرمونىت ﴿ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَهُ قُلْ فَأَتُواْ بِسُورَةِ مِتْلِهِ وَالْآعُواْ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمُ صَدِيقِنَ ﴾ (٢)

(هـ): بهرگریکردن و تهحه دا له بوونی هه لبه ستنی قورثان وه ک ده فه رمویّت ﴿ أَمْ يَعُولُونَ اَفْتَرَنَهُ قُلْ إِنِ اَفْتَرَیْتُهُ وَلَا تَقَلِمُونَ اِللّهِ مِنَ اللّهِ شَیْقًا هُو اَعْلَمُ بِمَا تَقِیضُونَ فِیدًّ کَمَنَ بِدِ شَهِیدًا بَتْنِی وَبَیْنَکُم وَ وَاللّهُ وَالّهُ وَاللّهُ وَالّهُ وَاللّهُ وَاللّهُو

⁽۱) ثایا خوانه ناسان ده لیّن: (محمد صلی الله علیه وسلم) نُهم قورنانهی هه لَبه ستوه ۱ نهخیّر وا نییه، به لَکوو قورنان حهق و راسته و له لایهن پهروه ردگارته وه نیّرراوه، برّ نُهوهی قهوم و هوّزیّک بیّدار بکهیته وه که پیّش توّ بیّدارخه روه یه کیان برّ نه هاتووه، تا ریّکه ی هیدایه ت و نیمان بگرنه به ر. السجدة: ۳.

⁽۲۰ به لکوو (له گه آن مه موو به لگانه ۱۱) نه وانه ده آین که محمد قورنانی هه آبه ستوه، پیّیان بانی: جا نیّوه یش ده سووره تی هه آباستراو ویّنه ی نهم قورنانه بهیّنن، هه ر که سیش له خوا گهوره به ده را ده توانن، بانیگ بکه ن (بع هاوکاریتان په نای بوّ به رن) نه گهر راست ده که ن هود: ۱۳

⁽۲) به لکوو (لهگه ل ثهو همموو به لگانه دا) ثهوانه ده لَیْن که محمد (صلی الله علیه وسلم) قورثانی هه لبه ستوه، بلّی: ده نیّوه یش سروره تیکی وه ک سروره ته کانی دابریّژن و بیهیّنن، داوا بکهن له همر که سیّکی تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) دریّغی مه کهن شهر راستگون، یونس: ۳۸.

⁽۱۱) یاخوا ده آنین محمد (صلی الله علیه وسلم) خنری نهم قورنانهی هه آبه ستوه . . پیّیان بلّی: نه گهر خوّم هه آم به سبیت، نهو کاته نیّوه به هیچ شیّوه یه ک ناتوانن له خه شم و قینی خوا رزگارم بکه ن ، جا هه ر خوا ده زانیّت ده رباره ی نهم قورنانه نیّوه چ دریّ و بوختانیّک هه آده به ستن و تیّیدا ریّ ده چین ا له به ر شهره باه می استی نه و زاته ایّبوورده و به سوّز و میهره بانه الاحقاف : ۸

تیشک دهخاته سهر توّمهتی بیّباوه پان بوّ پیّغه سبه ر ﴿ أَمْ یَهُولُونَ اَفْتَرَادٌ ﴾ دهیان گوت موحه مه د خوّی نهم قورنانه ی هه لبه سبتوه و قورنان به شیّوه یه کی سه رکه و توانه پرهخنه ی بیّباوه پان دهخاته پروه و قوّناغی دواتر به رپه رچی گومانه که یان ده داته وه و قوّناغی سییّه م ته حه دا ده خاته پروه به پروانین لهم پیّنج نایه ته ده رده که ویّن بیّباوه پان و مولحیدان له نیّستادا هه مان په خنه ی بیّباوه پانی سه رده می پیّغه مبه دروه باره ده که نه و دو دانی گرینگ پیّویسته بیان خه ینه پروو.

یه کهم: ئهوه ی جینی سه رسو پمانه ته واوی نهم پینج ئایه ته هه موویان (مه ککین)، واته له مه ککه ها توونه ته خواره وه، له پرووی زهمه نییه وه نهم قرناغه بر وسولمانان ته واو هه ستیاره، واته کاتیک قورئان نه و ته حه دایه ی کردوه موسولمانا له نه و په په لا وازیدا بوون، به هیچ شیوه یه که هیز و ده سه لات و کیانیکیان نه بوه، ته حه دایه کی له و شیوه یه و قرناغه دا زور هه ستیار بوه، وه ک باوه مروف له قرناغی لا وازیدا ته حه دای نه وانی تر ناکات، به لام وه ک پروونه ته حه داکه له لایه ن په روه ردگاره وه یه موحه مه د هیچ ده ستیکی نییه له م بابه ته.

أهلُ البلاغةِ بينَ الخَلْقِ كُلِّهِمِ فلَمْ يَرُومُوهُ إذْ ذا الأمرُ لَمْ يُرَم بِمِثْلِهِ ولَوِ انْضَمُّوا لِمِثْلِهِمِ (() كُمْ قَدْ تَحدَّى قريشًا في القديم وهُمْ بِمِثْلِه وبِعَشْرٍ ثـمَّ واحدةٍ الجنَّ والإنسُ لم يأتوا لَو اجتمعوا

قورهیشییه کان و هوزه کانی تری نیوه دورگه ی عهره بی ناسراو بوون به توانایی له راده به دهریان له زیره کی و زمانپاراوی و هونه ری و توانایی نهده بی کهواته

⁽١) بروانه (المنظومة الميمية في الوصايا والآداب العلمية للشيخ حافظ بن أحمد الحكمي/بهيتي ١٢٥ بو ١٢٧٠

ئهم ته حه دایه ته حه دایه کی ساده نییه بو خه لکانیکی ساده، ته حه دایکی هه ستیاره بو خه لکانیکی شاره زایی پسپور، هه موو ئه مانه واتای ئه وه نییه لیّره و له وی هیچ هه ولیّک نه بوو بی له م باره یه وه، به لکوو وه ک سه رچاوه میژووییه کان ئاماژه ی پی ده که ن به شیّک له په وانبیّژانی عه ره ب، هه ولیّان داوه وه ک به شیّک له ته حه داکردنی قورئان بابه تگه لیّک به پیّوه ری خوّیان وه ک قورئان بخه نه روو.

(ئيبن كەسير) لە تەفسىرەكەيدا دەگيرېتەوە(١١) كاتنىك موشىرىكەكانى قورەيش عەمرى كورى عاص كە گوتەبىترى وەفدەكە بوو گوتى: سورەتىكى بچوكى پوختى بَوْ دابهزيوه ﴿ وَٱلْمَصْرِ ۞ إِنَّ ٱلْإِنْسَانَ لَغِي خُسْرٍ ﴾ تا كۆتايىيى سوړەتەكە، موسەيلمە بىلۇ ماوهیهک بیّدهنگ بوو، پاشان سهری بهرز کردهوه و گوتی: منیش وهک نهوهم بنوّ دابه زيوه گوتيان چييه؟ گوتي (ألم ترى كيف فعل ربك بالحبلي، أخرج منها نطفة تسعى) يان گوتى (الفيل ما الفيل وما ادراك ما الفيل له أنف طويل و ذيل قصير)" فیل ج فیلیک تو چووزانی فیل چییه، گوییهکی دریژی ههیه کلکیکی کورتی ههیه " قسهگەلىّكى بىن مانا بەو پىيەى موسەيلمە بنەرەتىي تەركىبەي ئايەتەكەي لە قورئانهوه وەرگرتبوه، ئەمە لە لايەك، لە لايەكىي تېرەوە ئەوەي لەم دەقەدا باسىي دەكات زانيارىيەكى بەدىھى و بەدەس ھاتوە (تحصيل للحاصل) ھەموو خەلكىي دەزانن بەشتك لە يتكهاتەي فيل لوتتكى درين و كلكتكى بچوكە، دواتىر بۇ ئەوەي سورەتتكى ھاووينەى (العصر) بخاتە روو لييان يرسىي چيت ھەيە لەم بارەيەوە؟ ماوهیه ک خوّی بیّدهنگ کرد و پاشان گوتی: (یاوبر یاوبر اِنما انت اذنان وصدر، وسائرك حفر نقر) دواى ئەوەى ئەم دەقانەى خويندەوە گوتيان: (واللـه أنـك لـتعلم اننان لنعلم انك كذاب)"سوێند به خودا تـۆ دەزانيـت كه ئـێمه چـاك دەزانـين تـۆ درۆزنى! "

⁽۱) بروانه تفسیر ابن الکثیر ابن کثیر، ۱ لا ۱۳ دار الفکر بیروت

دواتریش نهم ههولانه بهردهوام بوون که سانیکی تری هاوشیوه ی موسه یله مه ههولاه کانیان خسته گهر له پیناو خستنه پرووی ده قیکی وه ک قور شان هوانه (سه جاحی کچی حارسی ته میمی) شافره تیکی بلیمه تی عهره به بوو نایه تی بانگه شه ی پیغه مبه رایه تیی ده کرد و بانگه وازی نه وه ی ده کرد گوایه وه حی و نایه تی پهروه ردگاری بر داده به زینت له یه کیک له به ناو نایه تانه کانیدا ده لینت: "یا آیها المؤمنون المتقون لنا نصف الأرض وللقریش نصفها ولکن القریش قوم یبغون) " نه ی نیمانداران و له خواترسان نیوه ی زهوی بر نیمه و نیوه که ی تری بر قوره یش به لام قوره یش هزیکی یاخی و سته مکارن " (۱)

ئیبن کهسیر له (البدایة والنهایة) باس لهوه دهکات (سهجاح) له سهردهمی بانگهشهی پیّغهمبهرایهتیی خوّیدا هاوسهرگیریی لهگهلّ موسهیلهمی دروّزن کرد به ماره یی نهوه ی نویّژی عهسر له سهر خهلّکی ههلّبگریّت! بهلام دوای کوژرانی موسهیلهمه له جهنگی ههلّگهراوهکان سهجاح موسولمان بوو^(۲) واستیبهکهی تهواو نهم ههولانهی له پیّناو لاساییکردنهوهی قورئان و خستنه رووی بابهتگهلی هاوشیّوهی قورئان تهواو بیّهودهن جگه له دهست بهتالی هیچی تریان بو نامیّنیّتهوه وهک شاعیر دهلیّت:

⁽¹⁾ بروانه: الأغاني لأبي الفرج الأصفهاني بهركي ١٠ لا ٣

^(۲) البداية والنهاية لابن كثير، الجزء السادس

یاناطح الجبل الأشم برأسه أشفق علی الرأس لاتشفق علی الجبل
" ئهی ئهو کهسهی دهتهویّت شاخیّکی گهوره به سهری خوّت بروخیّنی

، بهزهییت به سهری خوّتدا بیّتهوه بهزهییت به چیاکهدا نهیهتهوه.

یان وهک شاعیر ویّنای دهکات

کناطِحِ صَحْرَةً یَوْماً لِیوْهِنَها فَلَمْ یَضِرِّها واَوْهی قَرْنَه الوعِلُ وهک نهو بهرانه ی که دهیهویّت به شاخه کانی موٚلی بهردیک بدات و نهرمی بکات، به دلنیایی بهرده که هیچ زیانی پی ناگات ته نها نهوه نه بیّت شاخی خوّی زیانی پی دهگات.

نهیارانی قورئان جگه له رووزهردی هیچیان بۆ نامێنێتهوه، ههوڵهکانیان ههر به مردوویی له دایک بوو. (توڵهیحهی کوری خوهیلیدی ئهسهدی) یهکێک بوو له و کهسانهی زوّر ههوڵی دا له پێناو خستنه رووی بابهتێکی وهک قورئان تهواوی تواناکانی خوّی خسته گهر، بهلام له کوّتاییدا ههوڵهکانی یهکسان بوون به هیچ و موسوڵهان بوو.

دیسان ئهم ههولانه بهردهوام بوو قوناغی دواتریش کهسانی وهک ئهبی عهللای مهعهری و موتهنهبی و عهبدوللای کوری موقهفه ههولهکانیان لهم بارهیهوه خسته گهر، بهلام ئهوانیش وهک پیشینانی خویان ههولهکانیان هیچی لی سهوز نهبوو.

هدر له چوارچێـوهیددا (یهعقـوبی کـوړی ئیسـحاقی کینـدی) فهیلهسـووفی بهناوبانـگ له قۆنـاغێکی دیـاریکراودا ههوڵـی داوه هاوشـێوهی قورئـان بخـاته ڕوو، ئیمامی (ئهبوبهکری نهققاش) دهگێـڕێتهوه کۆمهڵێک چـوونه لای کینـدی و پێیـان گوت: تۆ بهم ههمـوو مهعـریفهو فهلسـهفههوه ناتوانیـت هـاووێنهی وتهی کهسـێکی نهخوێندهواری دانیشتووی بیابان بێنیت!۴

-گوتی دهتوانم به لام پیویستم به کاته، ماوهیه چووه خه لوهوه تهواوی ههوله کانی چر کردهوه تا ئهوه ی هاوشیوه ی قورئان بخاته روو، کاتیک یه کهم جار قورئانی

کردهوه چاوی که و ته سهر سه ره تای سو په تی مائیده که ده فه رمویت (یَتَأَیّهُا اَلَیْنَ ءَامَنُوا اَوْفُواْ بِالْفَقُودُ أُجِلَتُ لَکُر بَهِیمَهُ الْأَفْکِرِ إِلّا مَا یُنْفَی عَلَیْکُمْ غَیْرَ مُحِلِی الصَّیدِ وَاَنتی و ماوه یه کی کُمُرُ مَا یُرِیدُ که نام نایه تهی بینی به سهر سامییه وه لینی پروانی و ماوه یه کی بیده نگ بوو پاشان گوتی: (سه یرم لهم که لامه دینت له یه ک نایه ته دا به ده ستینکی جوان ده ستی پی کردوه و به دارشتنه وه یه کی جوان کوتایی پی هیناوه، فه رمانی تیدایه و نه هیی تیدایه، حوکمی پوخته کراو دریژه پیدراوی تیدایه، مه حاله که سیک بتوانیت هاووینه ی نام که لامه بخاته پروو، نیتر ده ستی هه لگرت و بینی ده سته کانی دوچاری شه له ل بوه وه (۱ ته واوی نه م هه و لانه هه تا پرژی په سلان بیه وده ن وه ک

كمْ مُلْحِدٍ رامَ أن يُبْدِي مُعارَضَةً فعَادَ بالذُّلِّ والْخُسْرانِ والرَّغَمِ (٢)

پیّویســـته موســولّمان هوّشــیار بــن له گفتوگوّکانیــان لهگهلّ بیّبــاوه پان، گهر ناموسولّمانیّک نکوّلّی له ئیعجازی زانستی قورئان کرد، ده توانین له پیّی ئیعجازی بهیانی و پهوانبیّژییه وه حهقیقه تی قورئانی بو بسه لمیّنین، چه کی ئیعجـازی بهیانی به دلّنیـایی به هیّزترین چه کـی قورئانه، پرسیاره پاستهقینه که ئه وه یه، ئهگه رئه قورئانه له لایهن پهروه ردگــاره وه نیـیه بــوّچی هه تــا ئیّســتا که سـیّک نهیتوانیــوه هاوشیّوه یه کهی بیّنیّت و بیخاته پرووا بابای مولحید و نه یار سـه ر به هه رئایین و قوتابخانه یه کی هزریـی بیّـت، مافی خوّیه تی پهخنه و گفتوگوّکانی له م باره یه وه تابه پروو، ده کریّت بپرسیّت: "گهر که سیّک کتیّبیّک یا خود نووسینیّک له م باره یه وه براه به براه به وه که له قورئان بچیّت نه وا ئیّوه ی موسولّمان توّمه تی نه وه که ده ده نه پال

⁽۱) المائدة: ١

^(*) بروانه تفسير الشوكاني (فتح القدير) بهرگي ٢ لاه

⁽۱) واته زوّر مولحید بوه ویستوویه تی هاوویّنه ی قورنان بخاته روو، به لام به زهلیلی و سهرکزییه وه گهراوه ته وه. بروانه (المنظومة المیمیة فی الوصایا والآداب العلمیة للشیخ حافظ بن أحمد الحکمی . به یتی ۱۲۲ بوّ ۱۲۴

وایه ا و هیچ به هایه کی نییه " هه لبه ت نهمه گومانیکه زوّربه ی نهیارانی قورئان و دووباره ی ده که نه وه و تومه تبارمان ده که نه به وه ی که نه به وه ی قورئان به لکوو پیّوه ندی به ناتوانایی نه وانه وه نییه له خستنه پرووی بابه تیّکی وه ک قورئان به لکوو پیّوه ندی به عه قلیه تی تاکی موسولهانه وه هه یه به و پیّیه ی عه قلیه تی تاکی موسولهان عه قلیه تی که روه ک قورئان بیّت قه به ولیان نییه و ده لیّن له قورئانه وه و هرگیراوه و له قورئانی دزیوه گهر وه که قورئانیش نه بیّت د ده لیّن نه مه قسه گه لیکی ساده یه وه دوور و نزیک پیّوه ندیی به قورئانه و هییچی تر له وه لامی پیّیان وایه خودی نه م گرفته که لای عه قلیه تی موسولهانانه و هییچی تر له وه لامی نه م گومانه به کورتی چه ند خالیّک ده خه ینه روو.

یه کهم: وه ک ناشکرایه عهره به کانی سهرده می پیغه سهر (دروودی خودای لیخ بینیت) به پاراوترینی عهره ب ناسراو بوون، خوّیان خاوه نی زمانه که بوون، له بواری په وانبیزژی و زمانپاراوایدا ویّنه یان نه بوه، ناتوانا بوون له وه ی بابه تیّکی وه ک قور نان بینن، ته واوی هه و له کانیان له م لایه نه وه شکستی خوارد، گهر ببوایه ده بوو نه وان بیان کردایه، به و پیّیه ی له پرووی کاتی دابه زینه وه خودی گوتاری ته حه دی قور نان بین نه وان سوار چاکانی زه مان و په وانبیّی عهره بن ناتوانن، نیتر به لانیایی خه لکانی تر له م چوار چیّوه یه دا جیّگه یه کیان نییه .

دومم: نهیاران دهتوانن کتیبیکی وهک قورئان بینن له پرووی وشه و دهربهینهوه له قورثان بچیت ئاسایییه، بهواتایه کی تبر دهتوانن سوود له پستهسازی و وشهسازیی نیو قورئان وهربگرن، به لام گرینگ ئهوهیه له پرووی واتا و ناواخنهوه له قورئان بچیت، نه که ههر له پرووی واتاوه به لکوو بفهرموون با له پرووی ئیعجاز و پروانبیژ و پاراوییه وه وه ک قورئان وابیت.

سیّیهم: قهبووله ئایهتیّک بخهنه روو که دهربرینهکهی وهک قورئان نهبیّت، بهلام له رووی ناواخن و ئیعجازه ههمه چهشنهکانی قورئانهوه وهک قورئان وابیّت. چوارهم: خستنه رووی ههر بابهتیّک له رووی دهربرین و واتاوه وه کقورثان وابیّت، واتای نهوه ی تو ههر خودی قورثانت خستووته روو، تهنها وشهکانی جیاوازه، مهبهست نهوه یه ناساییه وه ک قورثان وابیّت به و مهرجه ی نهگهر له رووی دهربرینهوه وه ک قورثان وابوو پیویسته ماناکه ی له قورثان وهرنهگیرابیّت به پیچهوانهوه گهر ماناکه ی له قورثان وهرگیرابوو با دهربرینه که ی له قورثان جیاواز بیت، به پیچهوانهوه خستنه رووی بابهتیّک له رووی واتا و دهربرینهوه وه ک قورثان وابیّت راستیه که ی نهرزشیّکی نییه.

پینجهم: گهر دهربرین و واتای له قورثان نهچینت، کهواته هیچ بایهخیکی نییه، وه کقسه کاسایی خه لکانی عهرهب وایه .

کاتیک ده آیین هاووینهی قورثان بیت واتای نهوه هاووینهی قورنان بیت له پرووی پهوانبیژی و پاراوی و جوّره کانی نیعجازی زانستی و میژوویی، ههوالدان به پروود اوه کانی پاردوو، نهوه ی له داهاتوو بیت، نهمه جگه له نیعجازی ژماره یی و دابه شکاریی که دونیایه کی قهشه نگی پرووی نیعجازی قورئانن، ده کریت نه و پرسیاره بخهینه پروو ته حمد دیله کهی قورئان میژوویه کسی دوور و دریّره به و واتایه ی که بخهینه پروو ته حمد دیله کهی قورئان میژوویه کسی دوور و دریّره به و واتایه ی که نزیکه ی (۱٤۰۰) ساله، ده کریت بپرسین بوّچی لهم ماوه یه دا هیچ که س سهرکه و تورنان به بووی نه به خودی هه بیت نه بوو له خستنه پرووی بابه تیّکی وه که قورئان بیم، بوکاریگه ری نییه بوّچی له پرووی بودی برخی به ده دووی دورنان بیم بودره می برخی به بودره برسیاری بی وه لامن، نه وه ی گرینگه ده توانین بلین ته واوی هه و له کانی نه می بودره برسیاری بی وه لامن نه وه ی گرینگه ده توانین بلین ته واوی هه و له کانی نه می بودره برسیاری به دوه در کاریگه ری نه به در ده می تورئان به دریژاییی تم که می دیارانی قورئان به خودی قورئان، به دریژاییی می میژوو به شیک له نه باران له گه ل نه وه ی نه باری کارای پاسته قینه ی قورئان به دریژاییی میژوو به شیک له نه باران له گه ل نه وه ی نه باری کارای پاسته قینه ی قورئان به دون نه دون نه بیت و ده نه به ده به دید ده تورنان به دریژاییی میژوو به شیک له نه باران له گه ل نه بارای کارای پاسته قینه ی قورئان بوون،

به لام ههندیک جار به حهقیقه تی ناواخنی خویان که و تبوونه ته ژیر کاریگه ری قورئانه وه، له وانه (جوبه یری کوپ موتعیم) باس له حاله تیکی خوی ده کات له قوناغی بیباوه پیدا ده لیت: "جاریکیان گویم لی بوو پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بیبیت) له کاتی نویژی ئیواره دا چه ند ئایه تیکی سوره تی (طور) یی ده خوینده وه که ده یفه رم و اَم خُلِقُوا مِنْ عَیْرِشَی اَم هُمُ اَلْحَلِقُونَ اَمْ اَمْ مُلَاثِیَنَ وَالْاَرْضَ بَل لَا لَا لَا یعه دوانی دواتر که چوارده (ام) به دوای یه کدا ها توه ده فه رموید کاد قلبی ان یطیر) "وه خت بوو دلم بغی بیت" (۲) له گیرانه وه یه کی تردا ها توه گوتی (فکانها صدع قلبی) ئیتر هه رله و کاته وه ئیسلام که و ته دلمه وه نهم چوارده (ام)ی سوره تی (طور) که به دوای یه کدا ها توون، هیچ وه لامیکیان نبیه جگه له راده ست بوون و ئیمان هینان نه بیت به په روه ردگار.

(لهبیدی کوری رهبیعهی عامری) بهتواناترین و ناوازهترین شاعیرانی عهرهبی یه کینکی تره لهو کهسانهی که کهوتووه ته ژیّر ههژموون و کاریگهریی قورئانهوه پیگهی شیعری ئهم پیاوه لای قورهیشییهکان له ئاستیکدا بوو، کاتیک ههجووی پینههمبهری کرد قورهیشییهکان شیعرهکیان به تهنیشت کهعبهدا ههلواسی، وهک ئاشکرایه له نیّو ئهدهبیاتی عهرهبدا ههر شیعریک بههیّز نهبوایه به تهنیشت کهعبهدا ههلواسراوهکان) کهعبهدا ههلنهدهواسرا، موعهلهقاتی سهبع و عهشر (حهوت یان ده ههلواسراوهکان) له بهر گرینگی و بههیزییان به دیواری کهعبهدا ههلاهواسران، ئهو شیعرانهی که تیدا ههجووی پینههمبهری کردبوو به دیواری کهعبهدا ههلواسرابوو، روژیّنک یهکیّک له موسولمانان له تهنیشت ئهو بهیته شیعرانهوه چهند ئایهتیّکی سورهتی بهقهرهی نووسی، کاتیّک لهبیدی کوری رهبیعهی عامری ئهم ئایهتانهی بینی له تهنیشت

⁽۱) ثایا ئەوانەبەبى ھىچ شتىك، ھىچ ھۆيەك، ھاتوونەتەكايەوە؟! يان ھەر خۆيان دروستكارن؟!. يان ئەو بىي باوەرانە ئاسمانەكان و زەويان دروستكردووە؟ ئەخىر ئەوانەھەر دلنیا ئابن الطور: ۳۵ – ۳۹ (۲)

⁽۲۰)ېړوانه صحيح البخاري (۱۵۷۳)

شیعرهکانی خوّیهوه هه لوسراون، گوتی: سویّند بیّت نهمه گوتهی مروّف نییه، یهکسهر موسولّمان بوو، وهلید شارهزای بواری رهوانبیّر و پاراوی و بهیان بوو، دهیزانی نهم نایه تانهی قورنان چین و بههایان چهنده، وهلید تاوهکوو سالّی (۱۱ک) ژیا، عومهری کوری خه تتاب له ماوهی خهلافه تی خوّیدا داوای لی کرد چهند پارچه شیعریّکی بو بلیّت، نهوهیش له وهلامی داواکارییه کهی عومهردا چهند نایه تیکی سوره تی به قه پهی خویّنده وه! عومه ر فهرموی: من داوای شیعرم لی کردوویت نه ک قورنان! نهویش له وهلامدا فهرموی (ماکنت لأقول الشعر بعد ماعلمنی الله سورة البقرة) (۱) " سویّند بیّت له و کاته وه موسولمان بوو هه تاوه کو وهفاتی کرد یه که به یت شیعر زیاتری نه گوت.

وهلیدی کوری موغیره یهکیّک له رهوانبیّژترین و زمانپاراوترینی عهرهب، له رووی کومه لایهتییه و به یهکیّک له کهسایهتییه دیارهکانی قورهیش ههژمار دهکرا، کاتیّک گویّی له چهند ثایهتیّکی سورهتی (فصلت) بوو، گوتی: (وا عجبا لما یقوله ابن ابی کبشة) " چهند سهیره کورهکهی ئیبن ثهبی کهبشه چی ده لیّت!" (۲) پاشان گوتی: "سویّند بیّت ثهم گوتانه شیعر نین، سیحر نین، گوتهی مروّف نین گوتهی پهروهردگارن." (۲)

(دیبۆرات بۆتر) خانمی رۆژنامەنووسی ئەمەریکی، یەکێکی تىرە لەو كەسانەی كەوتوەتە ژێر كاریگەریی راستەوخۆی قورئانەوە، لەو بارەيەوە دەڵێىت: "ھەر لەگەڵ خوێندنەوەی قورئان وەلامی تەواوی پرسیار و ناروونییەكانم لە بارەی مرۆڤ خەلـق و بابەتە نهێنییەكانی ژیانەوە دەسكەوت، كە چەندین ساڵ بوو لە ھزرمدا دەھات و

⁽١) بروانه: الاستيعاب لابن عبد البر لا ١٥٠

⁽۲) ابن ابى كېشه: يەكۆكە لە باپيرانى پۆفەمبەر لە رەچەڭكى دايكييەوه،

⁽٣) بروانه: تفسير الطبري (٢٩/٧٩)

ده چـوو ۱۹۸۰) موسـولمان بـوونی خـوّی را ۱۹۸۰) موسـولمان بـوونی خـوّی را که یاند . (۱)

ثیبراهیم خه لیل یه کیّک له قه شه کانی میسر دوای خویّندنه وهی قورئان ده لیّت:

" به خویّندنه وه و به دوادچوونم برّم دهرکه وت، نهم قورئانه تیشکی خستوه ته سهر

ته واوی زانسته کانی جوگرافیا و پزیشکی و نه ستیّره ناسی و یاسا و میّژوو و ته واوی

زانسته کانی تر هه ر به م هـوّیه وه ناوبراو سالّی (۱۹۰۹) موسولمان بوونی خوّی

راگه یاند (۲).

زانا و پزیشکی فه پهنسی پر وفیسو (موریس بوکای) له باره ی قورئانه وه ده ده نیه که قابیلی ده نیت هیچ و شه و ده ده دوره و به شیکی پیکها ته له قورئاندا بوونی نییه که قابیلی پهخنه لیگرتن بیت، هه ربویه درایه تیکردنی قورئان کاریکی ته واو ئه سته مه (۳). "

(کۆرنىت ئەدوارد كيوجا) يەكۆك لە زانايانى خۆرئىاوايى دەلۆت: "دواى لۆكۆلىنەوەيەكى ورد لە تەواوى ئايىنەكان، بۆم دەركەوت قورئان گشت پۆداويستىيە ماددى و مەعنەوييەكانى تەواوى مرۆۋايەيتى دابين كردوه، (ئ)"

فهیلهسووفی بهناوبانگی فهرهنسی (فرانسوا ماری) دوای ئهنجامدانی لیّکوّلینهوهیه کی ورد له باره ی سیسته می ته لاّق له ئیسلامدا له و بارهوه ده لیّت: " دوای ئهوه ی له قورئانم روانی، برّم دهرکه وت چهند یاساییه کی کوّمه لایه تی تایبه ت به ته لاّق له قورئاندا ههیه، که مه حاله له هیچ کتیّب و دادگا و دامه زراوهیه کی یاسایه کی لهم شیّوهیه دهرکرابیّت، پاشان ده لیّت: نه گهر بیّت و به شیّوهیه کی دروست قورئان و نینجیل بخریّته به رده م خه لکانی ئاسایی بیّگومان راسته و خورئان هه لده بریّن ".

⁽١) قالوا عن الإسلام لا ٥٥

⁽٢) بروانه: كتيبه بهناوبانگهكهى (محمد في التوراة والأنجيل والقرآن)

⁽٣) بروانه: كتيبه كه ى خذى ومر گيردراوه ته سهر زمانى عهره بى (القرآن الكريم والتوراة والإنجيل والعلم)

⁽¹⁾ الإسلام يتحدى، وحيد الدين خان

ههر لهم چوارچیّوهیه دا گهوره زانای جیهانی بواری فیزیا و هه لّکری خه لاتی نوبل (ئه لبیّرت ئه نیشاتین) ده لیّت: قورئان پیّک هاتوه له چه ند یاسایه ک که هیچ فه لسه فه و تیوریایه کی تر ناتوانیّت ویّنه ی ئه م قورئانه بیّنیّت (۱). "

ههر لهم بارهیهوه گهوره زانای هیندی دکتوّر (عینایهتولّلا مهشریقی) شارهزای ههر دوو جواری شهریعهت و زانسته نهزموونییهکان، دهگیریّتهوه (سالّی ۱۹۰۹) رۆژىكى باراناوى بۆ كارىكى تايبەتى خۆم چوومە دەرەوە، لە رىگە چاوم كەوت بە (جیمس جینز) بهناوبانگترین یسیۆری بواری ئهسیّترهناسی له سهردهمی خوّیدا، بینیم چەتریکی خستبوه بن هەنگلی و ئینجیلیکی به دەسته بوو، سەرقالی خويندهوهي بوو به شيوهيهک رؤچوو بوو له خويندنهوهي دهقه کاني ئينجيا، له يادى نەبوو لەو بارانەدا چەترەكە ھەڭ بكات، سىلاوم لىن كىرد، وەلامىي نەدامەوە، جاریکی تر سلاوم لی کرد، وهلامی دامهوه و گوتی: بفهرموو، گوتم: دووشتم ههیه سەرەتا چەترەكەت ھەلبكە با تەر نەبيىت، بەپيكەيىنەوە ليىي روانىم. چەترەكەي هه لکرد دواتر پیّم گوت: تـوّبهم ههمـوو زانست و زانیـاری و ناوبـانکه زانسـتییهوه چیت داوه له سهردانیکردنی کلّیسا؟ به سهر سامییهوه لیّی روانیم و گوتی ئیّواره وهره بوّ لام چایهک بخورهوه! منیش نیّواره چوومه لای و گوتی پرسیارهکهت دووباره بكهرهوه، منيش پرسيارهكهم دووباره كردهوه، قسمكانم تهواو نهكرد دهستى کرد به وتاریکی دورودریژ له بارهی دهسهلات و توانایی پهروهردگار، به تایبهتی له بابهتی جیهان و گهردوون راگرتنی زموی و ئاسمانهکان۰۰۰ منیش لهگه ل قسهکانی ئەو زیاتر گەورەی دەسەلاتى پەروەردگارم لا ئاشكرا دەببوو، لە دكتۆر (جیمنز) وردبوومهوه دهبینم موی سهری گرژ بوه، چاوهکانی پر بووه له ناو، ههموو نهمانه له پیناوی ئەوەی بۆم روون بکاتەوە كە بۆچى دەچینت بۆ كلیسا، دواتر پیم گوت قوربان منیش ئایه تیکی قورئانم وهبیر هاتهوه گهر ئیزن بدهن بیخوینمهوه، منیش ئهو ئايەتەى سورەتى (فاطر)م خويندنەوە كە دەفەرمويت:

⁽۱) بروانه:الإسلام يتحدى هدروهها قالوا عن الإسلام

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَ اللّهَ أَنزَلَ مِنَ السّمَآءِ مَلَهُ فَأَخْرَجْنَا بِهِء ثَمَرَتِ مُخْتَلِفًا أَلْوَائِهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفُ أَلْوَائِهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۞ وَمِنَ النّاسِ وَالدّوَآتِ وَٱلأَنْفَامِ مُخْتَلِفُ
أَلْوَائُهُ كَذَلِكُ إِنَّا يَخْشَى اللّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْمُلْمَتَؤُّا ﴾(١) ثهم ثابهته چهند زانستنکی ئهزموونی
گهورهی له خوکرتوه

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءَ مَآهَ ﴾ زانستى ثاو و ثاوناسييه.

﴿ فَأَخْرَجْنَا بِهِ، ثَمَرَتِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَأَ ﴾ زانستى رووهكناسيى.

﴿وَمِنَ ٱلْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفُ أَلْوَنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴾زانستى جيۆلۆجيايه.

﴿وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآتِ وَٱلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفُ أَلْوَنُهُ۞زانستى مرؤڤناسى و رەگەز ناسىيە.

دوای خستنه رووی ته واوی نهم نایه ته که هه نگری چه ندین زانستی نه زموونی جوز اوجوّره به سهر سامییه وه نیی روانیم وه ک نه وه ی شتیکی زوّر سهیری بیستبیّت ماوه یه ک بیّده نگ بوو، دواتر گوتی: بوّم دووباره بکه وه، دواتر چه ند جاریّک بوّم دووباره کرده وه پاشان به سهر سامییه وه له بهر خوّیه وه ده یگوت آلیّک یَن اللّه مِن عِبَادِهِ اللّه لَمْتَوَا الله سهری راده و شاندو دووباره ی ده کرده وه، گوتی موحه مه د چوّن زانی زانایان له خودا ده ترسن، من په نجا سال لیّکوّلینه وهم له گهردوون و جیهان و ناسمانه کان کردوه پاشان گهییشتمه نه و راستییه ی مروّفه کان نه گهر زانا و خویّنده و اسمانه کان کردوه پاشان گهییشتمه نه و راستییه ی مروّفه کان نه گهر زانا و خویّنده و اسمانه کان بیتی گوتم؛ له منه وه بینووسه و بیگیّره وه پر به زاری خوّم گه واهی ده ده م که نهم قورئانه له لایه نخود او دابه زیوه سازی و س

⁽۱) ثایا سهرنجت نهداوه که بهراستی خوا له ناسمانهوه بارانی باراندووه، جا نیّمه بهو بارانه جوّرهها بهروبوومی جیاوازمان دهرهینا که (رهنگیان، قهبارهیان، تامیان، بوّنیان، شیّوهیان، شویّنیان، وهرزیان) جیاوازه.

. ههروهها ههندی لهکهژو کیّوهکانمان به زنجیره کیّشاوه، ههیانه چین و هیّـل و نهخشی سپی و سووره و ثموانیش رهنگیان جیاوازه، ههشیانه رهشیّکی تاریك و توّخه، ههروهها بهو شیّوهیه له خهلّکیش، له گیانداران و مالاتیش، جوّرها رهنگ و شیّوه و قهبارهی جیاواز ههیه، بهراستی ههر زاناکان پهی بهو نهیّنییانه دهبهن و له ناو بهندهکانی خوادا ههر ثهوان لهخوا دهترسن، فاطر: ۲۷ – ۲۸

^(۲) بروانه الاسلام يتحدى

هه سوو نه سانه ی باسسمانکرد بو چیوونی خه لکانی خوینده وار و بلیمه ت و شاره زایه . نیستا ده کریت بپرسین له خه لکانی مولحید و بیباوه پ و تانه ده رانی قورئان: ئایا ئیوه قورئانتان خویندوه ته وه و قورئانتان به راورد کردوه له گه ل هیچ کتیبیکی تر بیکو لیندوه ی پیویستان له سهر قورئان کردوه با توانیوتانه هاوشیوه ی قورئان بخه نه پروو به دلنیایی نه خیر سه رچاوه ی ته واوی تانه و دژایه تیکردنه کان جگه له پیشوه خته به رانبه ر به قورئان و نیسلام زیاتر شتیکی تر نییه .

رووی دوهمی ئیعجازی بهیانی و رهوانبیّژی له قورئاندا

یه کنکیی تر له و تایبه تمه ندی و نیعجازانه ی که قورئانی پین له ته واوی نووسینه کانی تر جیا ده کرینته وه نه وه یه نهم قورئانه، نه شیعره نه په خشانه، به شیره یه کی گشتی ته واوی گوته ی عه ره ب دابه شبوه بو دوو به ش یان نه وه تا شیعره یان په خشانه و سینهه می نییه .

لیّکوّلْهری بیانی (لیدی ئیفیلین کوبو لدی) لهم بارهیهوه دهلیّت " جوانی و قهشهنگیی قورئان به هیچ قهلّهمیّک نانوسریّت، بهو پیّیهی له هیچ نوسینیّکی تر ناچیّت، نه شیعرهو نه پهخشانه. (۱)

سهبارهت به جیاوازیی قورئان لهگه ل پهخشان بابهتیکی حاشا هه لنه گره، ته نانهت نهیارانی قورئان له سهرده می پینه مبه را له خه لکانی ثه دیب و شاعیر و پهوانبیژان هیچ کات ئهم پهخنه ییان له قورئان نهگرتوه، قورئانیش پهخنه یه که شیوه یه کیک له بیباوه پان پهخنه ی هاوشیوه یه پهخشانیان نه داوه ته پال قورئان.

لهبارهی پیّوهندی قورئان به شیعرهوه: بهشیّک له بیّباوه پان و نهیارانی قورئان له قزناغی پیّغه مبه راتی موحمه ده وه (دروودی خودای لیّ ببیّت) تاوه کوو نهم قزناغه ی نیّستا توّمه تی شیعر بوونیان داوه ته پال قورئان، ده کریّت هوّکاری وه سفکردنی قورئان به شیعر له لایه ن بیّباوه پانی قوره یشه وه نه وه بیّت: نه وان پیّیان وابوو ته نها شیعر ده توانیّت کاریگه ربی به رچاو له سه ر گویّگره کانی دروست بکات، به و پیّیه ی قورئان کاریگه ری به رچاو له سه ر ته واوی گویّگرانی دروست ده کات، که وایه قورئان شیعره.

⁽۱) البحث عن الله إبقلين كوبولد لا ع

له ژیانی کۆمهلایهتی و ئهدهبیی عهرهبهکاندا شیعر کاریگهریی بهرچاوی ههبوه، جار ههبوه هۆزیک به هزی پارچه شیعریکهوه جهنگیان بهرپا کردوه، پارچه شیعریک هزیکی شکاندوه یهکیکی دی بهرز کردوهتهوه، به زمانی ئیستا شاعیرانی ئهو سهردهم زمانی راگهیاندنی هزز و تیرهکانیان بوون، ههرهزیک ههولیداوه یهکیک له شاعیران له خوی نزیک بخاتهوه و بیکاته زمانحال و بهرگریکاری هوزهکهی لهوانه.

فغض الطرف إنك من نمير فلا كعبا بلغت ولا كلابا.

هـۆزى نـومهير بهناوبانـگ بـوون بهوهى شـانازييهكى بهرچاويـان دهكـرد به هۆزهكايانهوه، دواى ئهوهى جهريـر ئهم بهيـتهى له دژيـان هـۆنيهوه ئيتـر شـهرميان دەكردەوه لهوهى شانازى بكهن به هۆزهكهيانهوه.

به پیچهوانه جار ههبوه پارچه شیعریک کاریگهریی بهرچاوی ههبوه له سهر بهرزکردنهوهی تاستی هوزیکی لاواز له رییهوه له ناو خه لکدا شانازییان کردوه بوونه ته خاوهن پیگهیه کی بالا لهوانه

قومٌ هم الأنف والأذناب غيرهم ومن يسوي بأنف الناقة الذنبا

هۆزى (انف الناقة) له رووى كۆمەلايەتىيەوە له سەر ئاستى هۆزەكانى تىر پنگەيەكى ئەوتۆيان نەبوو، بەلام دواتر به هۆى ئەم بەيتە شيعرە وە كە (حوتەيئە) پنى هەللىدان پىنگەى كۆمەلايەتىان تەواو بەھنىز بوو، شانازيان دەكىرد بە هۆزەكەيانەوە، ئەم نموونانە پنمان دەلنىن كە شيعر كارىگەرىيەكى بەرچاوى ھەبوە لە سەر ژيانى كۆمەلايەتى و سياسى و ئابوورى تەواوى دانيشتوانى نيوە دوورگەى عەرەبى وەك ئىمامى (الشمقمقى) ئاماۋە يىن دەكات

لو لم يكن للشعر عند من مضى فضل على الكعبه لم يعلق (١١)

⁽۱) واته نهگهر شیعر لای پیشینه کان بایه خیکی گهورهی نه بووایه، به دلّنیایی به سهر که عبه دا هه لنه دهواسرا.)بروانه قه سیده الشمقمقیة لأبی العباس أحمد ابن الونان

هدر لهم روانگهیهوه توّمهتی شیعر بوونیان داوهته پاڵ قورئان، پێیان وابوو ئهم کاریگهرییه بهرچاوه کاریگهریی شیعره و ههرشیعر دهتوانێت ئهم کاریگهرییه بهرچاوه له هــزری بیســهرهکهیدا جــێ بهێڵێــت له کوٚبـوونهوهیه کی تایبهتـدا هاوه لْپهیداکهران کهوتنه گفتوٚگوّ له بارهی ئهوهی چ توٚمهتێک بده نه پاڵ قورئان، که لای خه لٚکی پێگهو کاریگهریی ههبێت، دوای خستنه رووی چهند بابهتێکی جیاواز بابهته تا رادهیه کی رخفهی گونجاو بـوو بـو رازیکردنی دانیشتوانی ناوچه که بهلام پهروهردگار به توندی دژی ئهم توّمهته وهستایهوه فهرمووی ﴿ وَمَا عَلَمْتُهُ ٱلشِّمْ لَلْشِعْر وَمَا یَلْشَعْر و ئاراستهی ناساندنی قورئان بهرپهرچی ئهم وهک شاعیر، به لام قورئان بهرپهرچی ئهم بو چوونه دهداتهوه، تیشک دهخاته سهر ئهوهی که موحهمهد نه که ههر شاعیر نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان خوّیشن نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان خوّیشن هیعر نییه وه که بهروهردگار دهفهرمویّت ﴿ وَمَا هُوَ بِقَوّلِ شَاعِرُ قِیلَا مَا نُوْمُونَ ﴾ به لکوو له بنه رهند نه که هدر شاعیر نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان نهره که موحهمه دنه که هدر شاعیر نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان که خوّیشی شیعر نییه وه که پهروهردگار ده فهرمویّت ﴿ وَمَا هُوَ بِقَوّلِ شَاعِرُ قِیلَا مَا نُوْمُونَ که موحهمه دنه که هدر شاعیر نییه، به هیچ شیّوهیه که شیعری نهگوتوه قورئان که کهروه که دوهروی که موحهمه دنه که هدر شاعیر نییه که خوّیشی شیعر نییه وه که پهروهردگار ده فهرمویّت ﴿ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرُ قَیْلِ مَا نُوْمُونَ کُورُ ک

ئەوەى جێگەى تێبينە لە بارەيەوە زۆرێک لە بێباوەڕان و ڕەخنەگرانى قورئان لە سەردەمى پێغەمبەردا (دروودى خوداى لى ببێت) دواى خستنە ڕووى ئەم تۆمەتە پاشگەزبوونەوەتەوە لە پالدانى قورئان بىۆ لاى شىعر، ئىتىر ئەم ڕەخنەيە نىرخ و ئەرزشێكى نەماوە، بەلام لە سەردەمى نوێدا ھەندێک لە نەياران و ڕەخنەگرانى قورئان دىسان ھەمان بابەت دەخەنەوە ڕوو، ڕەخنەى ئەوە دەگرن گوايە موسولمانان قورئان وەک شىعر ناخوێننەوە و تۆنەكەى وەک شىعر دەرنابړن دەنا بە دلنيايى قورئان شىعرە، بە تايبەتى چەند ئايەتێک لە قورئاندا ھەيە كە قالبى شىعريان بە زەقى پێوە دىيارە وەک ئايەتى ﴿ ٱلنّتٍبُونَ ٱلْمَنْدِدُونَ ٱلْمَنْمِدُونَ مُرْمَادِيْرِيْنَ الْمُنْهُ وَمُنْمُرْنَ ٱلْمُنْمِدُونَ ٱلْمَنْمِدُونَ ٱلْمَنْمُونَ ٱلْمَنْمِدُونَ الْمَنْمِدُونَ ٱلْمَنْمُدُونَ ٱلْمُنْمِدُونَ ٱلْمَادِيْنَ لَىلى شىعرە، بە تايبەتى ﴿ ٱلنَّتِهُونَ ٱلْمَنْمُدُونَ ٱلْمَادُونَ ٱلْمَادُونَ ٱلْمَنْمُدُونَ ٱلْمُونَ الْمُدُونَ ٱلْمُنْمِدُونَ الْمَادُونَ ٱلْمُونْمُدُونَ ٱلْمُدْرِنَ ٱلْمُونَ الْمُدُونَ ٱلْمُدُونَ الْمُدْمُونَ الْمُدُونَ الْمُدُونَ الْمُدُونَ الْمُدُونَ الْمُدُونَ الْمُدْمِدُونَ الْمُدْمُدُونَ الْمُدْمُدُونَ الْمُدْمِدُونَ الْمُدُونَ الْمُدُونَ

⁽¹⁾ وەنەبىت شىعرمان فىر كردېيت، شىعر وتنىش لەو قەدەغەيە، يس: ٦٩

⁽۲) التوبة: ۱۱۲

ھەر لە سەر ئەم رىتمە ئايەتى پىرۆزى ﴿ صَالُواْ عَلَيْهِ وَسَلِّمُواْ تَسَلِيمًا ﴾ (١) كە يەكىپكە لە ئەبياتى كامىل

كَمَلَ الْجَمَالَ مِنَ الْبُحُورِ الكامِلُ مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُ مُتَفَاعِلُ

بە ھەمان شێوە تۆمەتى شىعر بوون دەدەنە پاڵ ئايەتى﴿ وَدَانِيَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذَٰلِلَتَ قُطُولُهَا نَذَٰلِلَا ﴾''کەوەک بەحرى رەجەز وايە.

له وهلامی نهم رهخنه و تؤمه تانه ده نین سه ره تا پیریسته پیناسه ی شیعر بکه ین و بزانین شیعر چییه، وه ک له سه رچاوه زانستیه کان هاتوه، شاره زایانی بواری شیعر و عه روز و نه ده بیاتی عه ره بی به گشتی کوده نگن له سه ر نه وه ی که شیعر بریتییه له (الشعر حد عندهم محدود: قول مفید وزنه مقصود) (۱۳) یان گوتویانه (کلام له معنی مقفی موزون) واته ده بیت ده ربرپینیکی ماناداری خاوه ن وه زن و قافیه بیت و به مه به ستی گهیاندنی و شه کانی وه ک شیعر بیت (قول مفید وزنه مقصود: دون الثلاث و زنه مردود)

مهرجهکانی شیعر به کورتی بریتین له: (دەربرین بیّت، واتادار بیّت، قافیییهی ههبیّت، وهزنی ههبیّت، به مهبهستی شیعری گوترانبیّت) ههر یهکیّک لهم مهرجانهی تیّدا نهبیّت نهوا به دلّنیایی شیعر نییه (وباتفاق لم یکن بشعر ** منسجم کما أتى فی الـذکر) (٥) واته به کـوّدهنگی زانایـانی زانسـتی عهروز رسـتهیهک که به ریّکهوت وشهکانی چووبیّتهوه سهر شیعر ههر وهک نهو رستانهی له قورئاندا هاتوون بهدلّنیای پیّی ناگوتریّت شیعر.

⁽۱) الأحزاب: ٥٦

⁽۲) الإنسان: ۱٤

^(۲) اللهة الآثاري، أبي سعيد شعبان بن محمد الآثاري، بهيتى ژمارهه ه

⁽۱) ههمان سهرچاوهی پیشوو

^(°) هممان سهرچاوهی پیشوو بهیتی ژماره ۲۰

کهواته به پنسی نهم هه نسسه نگادنه و به کسوده نگی تهواوی شساعیران و لیکو نهره وانی بواری نهده ب و شیعر ناسی نهوه ی له قورناندا هه به شیعر نیبه، لهبهر نهوه ی هیچ نایه تیکی مهوزونی تهواوه ای له قورناندا بوونی نیبه، نهوه یشی هه به وه زنه که ی شسکاوه و تهواو نیبه، تهواوی شبیعری عهره بی ده کهوی ته ژیر کاریگهری به حره کانهوه، واته هه ر شیعریکی عهره بی وه زن قافیه دار بیست، ده بیت کاریگه که م به حرانه ی شیعر بیت بو نموونه کاتیک دیینه سه ر به حری (البسیط)

إن البسيط لديه يبسط الأمل مستفعل فاعل مستفعل فاعل

بهحرى كاميل

كَمَلَ الْجَمَالَ مِنَ الْبُحُورِ الكامِلُ مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُنْ مُتَفَاعِلُ مُتَفَاعِلُ مُتَفَاعِلُ

بهحری رهجهز

فِيْ أَبُحُرِ الأرْجازِ بَحْرٌ يَسْهُلُ مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُ مُسْتَفْعِلُ

بەحرى تەويل

طَويلٌ لَهُ دونَ البُحورِ فَضائِلُ فَعُولُن مَفَاعِيلُ فَعُولُن مَفَاعِلُ فَعُولُن مَفَاعِلُ

ئهمانه و تهواوی بهحرهکانی شیعری عهرهبی که ژمارهیان شازده بهحره، تهواوی شیعرهکانی زمانی عهرهبی بهگشتی دهکهونه ژیر کاریگهریی یهکیّک لهم بهحرانهوه شیعرهکان دهناسریّتهوه، کاتیّک دهگوتریّت شیعریّک دهخریّت سهر به چ بهحریّکه، بهلام قورئان ناخریّته سهر هیچ یهکیّک لهم بهحرانهی زانستی عهروز، واته ئایهتهکانی قورئان ناکهونه ژیر چهتری هیچ بهحریّکی شیعرییهوه، واته هیچ نایهتیّکی قورئان نییه به بی شکاندنی وهزنهکهی بچیّتهوه سهر یهکیّک لهم بهحرانه.

نایهتهکانی ﴿ یَرِیدُ فِی اَلْخَاتِی مَا یَشَاءً ﴾ ﴿ صَلُّواْ عَلَیْهِ وَسَلِمُواْ تَسَلِمًا ﴾ شیعر نین، ته نانهت ههندیک له پسپۆړانی نهوبواره پیّیان وایه شیعر ته نها نهوه نییه که پیّک هاتبیّت له صهدر و بهیت، به لکوو دهبیّت له چوار بهیت یان زیاتر پیّک هاتبیّت له و شیّوهیهیش له قورئاندا بوونی نییه، له لایه کی ترموه به هیچ شیّوهیه ده ریرینه کانی قورئان به نیازی شیعرهوه نه گوتران، لیکوّلهرانی نه و بواره پیّیان وایه کاتیّک به دهقیّکی وهزن و قافیه دار و پابهندی به به حریّکهوه ده گوتریّنت شیعر که خاوه نه که که به مهبهستی شیعر گوتبیّتی، خاوه نی قورئان که مهبهستمان خوای پهروهردگاره مهبهستی پی دهربرینی شیعر نهبوه، هاوکات پینه مهبهری خوشهویست (دروودی خودای لی ببیّت) هیچ کات شیعری نه گوتوه نهوه ی که له ههندیّک جیّکه دا گوتویه تی اناالنبی لاکذب آنا ابن عبد المطلب

اللهم لاعيش الاعيش الاخرة فاغفر للانصار والمهاجرة

هیچ یه کیک لهم دهربرپینانه ی پیخه میه ربه ته واوی به بی که سر سه ربه هیچ به حریکی زانستی عهروز نین، بزیه پیخه میه رهیچ کات شیعری قافیه داری سه ربه به جمریکی دیاریکراوی نه گوتوه، له گه آل نه وه ی خانه واده ی پیخه میه ربه توانایه کی شیعری باشیان هه بوه، به لام پیخه میه ر نه شیعری گوتوه و نه شاعیریش بوه، کاتیک فه رمووی: اللهم لاعیش الاحیش الاخرة فاغفر للانصار والمهاجرة هاوه لان به شیعریکی جوان وه لامیان دایه وه گوتیان

نحن الذين بايعوا محمدا على الجهاد مابقينا ابدا

گوتنی شیعر بۆ هاوه لآن به پێچهوانهی پێغهمبهرهوه ئاسایی بوه، نهزانیـویهتی و نهشیعری گوتـوه، وه ک دهفهرموێـت﴿ وَمَا عَلَّنْتُهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنْئِنِي لَهُ اُهُ (۱) کهواته قورثان لهم روهوه دیسـان مـوعجیزهیه بهوهی کتێبێکـی خسـتوهته روو که نه شـیعره نه پهخشانه

⁽۱) يس: ٦٩

بيباوهران ناتوانن هاووينهى قورئان بخهنهروو

هەوللەكانى پەيوەسىت بە خسىتنە رووى كتيبيكى وەك قورئان ياخود تاكە ئايەتىكى وەك قورئان مىزوويەكىي كۆنى ھەيە، ھەر لە سەرەتاكانى دەركەوتنى قورئان و تهواوی قوناغه کانی دواتر و تائیسته شی له گه ل بینت، به لام وه ک ناشکرایه تهواوی ههولهکانی پهیوهست بهم بواره شکستیان هینا، نهوهی جیگهی تیرامان و هه لویّسته کردنه هه موو نه و ماوه یه نزیکه ی ۱۱ سه ده، ماوه یه کی ییّویسته و بگره زیادیشیه بوّ خستنه رووی ههولّیکی لهم شیّوهیه، بهلام تا نیّستا چاوه روانین، پیّشکهوتنهکانی سهردهم دهرهفهتیّکی گونجاو بوون بوّ خستنهرووی موعجیزهکانی قورئان له سهر ئاسته جياوازهكان، بهلام پيشكهوتنهكاني سهردهم نهك ههر نهبوونه كەرەستەيەك بۆ ھەنگاويكى لەو شىيوەيە، زياد لەمە بىوونە ھەنگاويكى باش بۆ زیاتری تؤخکردنهوهی حهقیقهتی قورئان ووه و یهکانگیریی ئهم حهقیقهته قورئانیانه لهگهڵ زانستهکانی سهردهم، له رابردوودا زانایان به شیّوهیه کی فراوان تیکشیان دهخسته سهر ئیعجازیی رهوانبیّـری و بهیانیی، بهلام له ئیستادا چوارچیّـوهی ئيعجازه زياتر فراوان بووه و وردهكارييه زانستييهكاني له خوّى گرتووه، هه لهمان نەكردوە گەر بلەيىن راپەرىنى زانستى نـوێ، راپەرىنـى دەركەوتنـى حەقـيقەت و موعجیزه قورئانییه کانه و بهرمه بنایی نهم حهقیقه تانه روّژانه له سهرانسه ری جيهانهوه خهڵکي ئيسلام وهک ئاييني خۆيان قهبوڵ دهکهن٠

له بهشهکانی نهم کتیبهدا ههول دهدین رینگوزهریکی خیرا بکهین به نیو نهو موعجیزه ههمهچهشنانهی قورثان که دهکریت ببینه مایهی ههلویستهکردن بو کهسانیک که خاوهن هزر و هوشن، پهیامیک بیت بو موسولمانان و بیباوه پان و پهیامه تیبگهن که روخنهگرانی قورئان، تاوهکوو نهوهی روونتر ههموو لایهک لهو پهیامه تیبگهن که مهحاله له هیچ کات و سهردهمهیکدا هیچ کهس بتوانیت نموونهی تاکه شایهتیکی بخساته روو، بریباری پهروهردگاره تهواوی میروف و جنوکهکان نیاتوانن لهوهی هاوشیوهی قورئانه بخهنه روو.

ئيعجازي ژمارهيي له قورئاني پيرۆزدا

یه کنیک له نیعجازه کانی قورشان نیعجازیی ژماره یه که به شیوه یه کی سهر سو چیننه رو قهشه نگ یه کانگیرییه کی سهیر پیش چاو ده که ویّت له باره ی ژماره و وشه دووباره بوه کانی نیّو قورئان، ههر به پروانین لهم بابه ته تیّده گهین له وه ی که شهم قورئانه گوته ی خالیقی زهوی و ناسمانه کانه دیره دا هه و ل ده ده ین چه ند نموونه یه کورتی له م باره یه وه بخه ینه روو که مایه ی هه لویّسته و رامانی قولان د

ژمارهی دووباره	وشهی بهرانبهری	وشه
٨جار	الرهبة (ترس)	الرغبة (ويستن)
11جار	الإستعادة (پهناگرتن)	الأبليس (شهيتان)
۱۲جار	الشهر	القمر (مانگ)
۲۲جار	المرأءة (ثافرەت)	الرجل (پياو)
۲۵ جار	الكفر (كوفر)	الإيمان (باوهر)
٤١ جار	المؤمنون (ئيمانداران)	الجهاد (جيهاد و تێكۆشان)
٥٧ جار	الشكر (سوپاستگوزاری)	المصيبة (دەرەد و بەلا)
۸۸جار	الشياطين (شهيتانهكان)	الملائكة (فريشتهكان)
187جار	الموت (مردن)	الحياة (ژيان)
١٦٧جار	السيئات (خراپهكان)	الحسنات چاكهكان
۱۱۰جار	الأخرة	الدنيا (دونيا)
۹۷جار	الرحمة	الهداية و پێکهاتهکاني
٤ ج ار	الشريعة	محمد
4}جار	النور و پێکهاتهکانی	العقل و پێکهاتهکانی
١٦جار	العلانية و پێکهاتهکاني	السر و پێکهاتهکانی

باسکردن و خستنه پرووی نهم بابه تانه بر خودی موسولمانان نییه، چونکه نیمه پیمان وایه نیعجازی ژماره یی قه تره یه که ده ریایی نیعجازی قورئان، زیاد له وه قورئان نیعجازی زور گهوره تری تیدایه، به تایبه تی له بابه ته کانی پهیوه ست به زانست و په نهان که ته نها له قورئاندا هه یه و له هیچ شوینیکی تردا بوونی نییه، هیچ که س ناتوانیت په ی پیبه رینت، ته نها خاوه نی قورئان نه بینت، که وایه خستنه پرووی به شیکی به رچاو له بابه ته کانی نیعجاز له ناو نه وانه شدا نیعجازیی ژماره یی بر بیباوه پران و نه یاران و گومانکاران هه ولیک بیت له پیناو خستنه پرووی حه قیقه تی قورئان وه ک په یامیکی خود ایی.

دهکریّت بههیّمنی نهم پرسیاره ناپاستهی تهواوی بیّباوه پان و پهخنهگران بکهین، نایا دهکریّت کهسیّکی نهخویّندهواری نیشتهجیّی نیوه دوورگهی عهرهبی وهک موحهمه سهرچاوهی تهواوی نهم ههموو نیعجاز و وردهکارییه بیّت؟ موحهمه له کویّ دهیزانی ناسمانه کان حهوت چینن تاوه کوو نهوهی تهنها حهوت جار له قورئان باسی بکات؟ موسولمانان پیّنج جار نویّژ دهکهن تهنها پیّنج جار باسی نویژ کراوه، (الأیام) پروّژه کانی سال (۳۲۰) پروژه له بهرانبه ردا (۳۲۰) جار له قورئاندا ناوی هاتوه، نایا لوّژیکییه بیاباننشیّنیکی نهخویّندهواری وه که موحهمه د نهم ههموو ورده کارییه بخاته پروو؟!(۱)

لهدریژهی نهم زنجیره نیعجازه دهبینین کاتیک خوای گهوره گفتوگو له گهل نههلی کیتاب دهکات وهک نهوهی پییان بفهرمویت نیوه بو باوه ناکهن بهشیوازی دروستبوونی عیسا به بی باوک به گومانی نهوهی که باوکی نهبووه، له کاتیکدا باوه په دروستبوونی نادهمی بیدایک و باوک دهکهن، وهک دهفهرموییت ﴿ إِنَ مَثَلَ

⁽١) بؤ زانيارى زياتر لهم بارهيهوه بروانه:الإعجاز العددي في القرآن الكريم له بلاوكراوهكانى: المنظمة الإسلامية للتربية والعلوم والثقافة :إشراقات الرقم سبعة في القرآن الكريم لعبد الدائمالكحيل :الإعجاز العددي للقرآن الكريم لعبد الرزاق نوفل

عِسَىٰ عِندَ اللّهِ حَكَمَثُلِ ءَادَمٍ خَلَقَهُ مِن تُرَابِ ثُرُ قَالَ لَهُ کُن فَیکُونُ ۞ ﴿ ' ' چون باوه پتان به له دایکبوونی عیسا دروستبوونی ثاده م ههیه بیدایک و باوک، ئاواش باوه پتان به له دایکبوونی عیسا هه بیت به بی باوک، ههر دووکیان به لگهن له سهر ده سه لاتی پهروه ردگار، قورئان کاتیک ده فه رموویت ﴿ إِنَ مَثَلَ عِسَیٰ عِندَ اللهِ حَکمَثُلِ ءَادَمٍ ﴾ لهم ئایه ته دا خوای گهوره تیشک ده خاته سهر نهوه ی که هه ریه ک له ئاده م و عیسا له شیوازی دروست بوون، زیاد دروستبووندا وه ک یه ک وان، ههر دووکیان به فه رمانی (کن) دروست بوون، زیاد لهمه پیوه ندی نیسوان ئاده م و عیسا له رووی ژماره ییه وه پیوه ندیه کی سهر سورهینه ره، عیسا (۲۵ جار) له قورئاندا باسکراوه (ئاده م ۲۵ جار)

له سبورهتی بهقهرهدا له و جینگهیهی حهوته م جار که باسی ئاده م کسراوه دهفهرمویّت ﴿ إِنَّ مَثَلَ عِسَیٰ عِندَ أُسَّهِ حَکَمَثَلِ ءَادَمٍ ﴾ ناوی عیسا له قورثاندا نهگه رله سورهتی بهقه رهوه دهست پی بکهین، دهبینین حهوته م جار ههمان ئایهته که دهفهرمویّت ﴿ إِنَّ مَثَلَ عِسَیٰ عِندَ أُسَّهِ حَکَمَثَلِ ءَادَمٍ ﴾ له زور جینگهی تردا ناوهینانی ئاده م و عیسا نزیکی و یهکانگیرییه کی سه رسورهیّنه ریان ههیه (۲).

به کارهینانی وشه کان له شوینی گونجاوی خویان به شیوه یه کی سه رنج پاکیش بو نموونه کاتیک خوای گهوره له قور ثاندا چیروک و سه رگوزشته ی پیغه مبه ران ده گیریته وه ده فه رموین (رَافَدَ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَرْمِهِ ، (۱) یان ده فه رموین (فرقان نهم ثایه تانه تیشک ده خه نه وَاِلَى نَعُرَد أَخَاهُمْ صَلِمًا قَالَ یَنْقَرْم آغَبُدُوا آللَهٔ (۱) ته واوی نهم ثایه تانه تیشک ده خه نه

⁽۱) بهراستی نموونهی دروست بوونی عیسا لهلایهن خواوه: وهک نموونهی نادهم وایه که له خاک دروستی کرد و لهوهو دوا فهرمانی دا و پتی گوت: ببه (به نینسان) شهویش بهوو، (عیسا دایکی ههبوو، شادهم دایک و باوکیشی نهبوو)، ال عمران ۹۹

⁽۲) بؤزانيارى زياتر موسوعة الإعجاز العلمي ليوسف الحاج أحمد، يان موسوعة الإعجاز العلميفي القرآن والسنة لمحمد راتب النابلسي

^(*) العنكبوت: ١٤

⁽٤) هود: ٦١

سهر گفتوگوی نیّوان پیّغه سهران و هوّزه کانیان، پیّغه سهران به گوتاری نهی هوّزه که م، گفتوگو له گهل هوّزه که یان ده که ن، به لام کاتیّک دیّته سهر باسی عیسا باسی هوّزی تیّدا نییه، به و پیّیه یه هوّز و تیره له ریّی باوکه وه دروست ده بیّت، مروّق ره چه له کی خوّی ده داته پال هوّزی باوکی، به م پیّوه ره عیسا هوّزی نه بوه بوی ه کات گوتاری نه ی هوّزه که می به کار نه هیّناوه، چونکه باوکی نه بوه، ده کریّت بپرسین با به تیّکی لهم شیّوه یه جیّگه ی سهر سورمان نییه به نایا موحه مه مهموو ورد بینیه ی له ووشه کاندا چوّن زانی

۳- به سیکی به رچاو له و وسانه ی له قور ثاندا به کارهینراوه جگه له وه مانایه کی پروون و پاراویان ههیه اله دیوه که ی تریدا مانا گه لیّک ده به خشن که زانستی نوی دوای چه ندین قوناغ خستوویه تییه پروو (۱۱ کاتیّک قور ثان ده فه رمویّت فرگلاً لَمِن لَزّینَه لَشَقَعًا بِالنّاصِیة ق ناصِیة کَونِیَه خاطِئة هٔ که به به پروانین له م ئاصیة کوره در و ده داته بال (ناصیة) نیو چاوان و پیشه سه را ته واوی لیکو لیّنه و نانستییه کان ثه و بابه ته یان (ناصیة) نیو چاوان و پیشه سه را مروّق له چه ند زانستییه کان ثه و بابه ته یان پشتراستکردوه ته وه که پیکهاته ی سه ری مروّق له چه ند به شیک پیکهاتوه و به دروییه و اته ثه و دروّیانه ی درویی هو دروّیانه ی مروّق سه رخواه ی دروّییه و اته ثه و دروّیانه ی مروّق ده یانکات له نیو چاو به سی پیشه وه ی که لله سه ره هم ر بوّیه له قیامه تدا (الجزاء من جنس العمل) سزا له په گه زی کاره " ده کریّت بپرسین ثه گه ر وه حی نه بیش نیستا نه م زانیارییه ی زانی!!

٤-خواى گەورە لە سورەتى العنكبوت دا دەفەرمونىت ﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْخَذُوا مِن
 دُوبِ اللهِ أَوْلِيَا الْمَنْ الْمَنْكَبُوتِ الْخَذَتْ بَيْنَا لَوْلَ أَوْهَرَ الْبُيُوتِ لِبَيْتُ الْمَنْكُبُوتِ لَوْ

⁽۱) بۆزانيارى زياتر له بارەى ئەم بابەتەوە بىروانه الإعجاز البياني في صيغ الألفاظ للدكتور:محمد الأمين الخضري، يان مباحث في إعجاز القرآن للدكتو مصطفى مسلم، إعجاز القرآن لأبي بكر الباقلاني رحمه الله (۲) نهخيّر. . سويّند بهخوا ئهگەر كۆل نهدات و كۆتايى (به دوژمنكارى نهميّنيّت)، ئيّمه پيّشه سهرى دەگرين (بۆ دۆزەخ كيّشى دەكەين) ئەو پيّشه سەرە درۆزنه تاوانكاره) العلق: ۱۵ – ۱۲

كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞﴾ . (١) ثهم ثايهته چهندين بابهتي سهرنج راكيشي له خنز گرتوه كاتيك خواى كهوره دەفهرموينت ﴿كَمَثَل الْمَنْكَبُونِ ﴾ وشدى ﴿الْمَنْكَبُونِ ﴾ موزهکهره بوّ نیّره، وهک ناشکرایه له زمانی عهرهبیدا موزهکهر زهبیری (تاء التأنيث) ييّوه نالكيّت، به ييّچهوانهي (مؤنث) وهك له بنهما سهرهتاييهكاني زماني عەرەبىدا ئاشكرايە ھەركاتىك مىذكر (ئىرىك) ھات دەبىت فىعلەكەي دواي ئەو هاوشیّوهی پیّشوی بیّت نهگهر (مذکر) بوو (مذکر) نهگهر (مؤنث) بوو (مؤنث)، به لام لیرهدا دهبینین (عنکبوت) نیره، کهچی زهمیری مییینهی بر گیردراوه ته و و گوتراوه ﴿ آغَنَذَتْ ﴾ تهواوی لێکوڵينهوه نوێيهکان ئهوهيان پشتراستکردوهتهوه له ناو جالْجالْوْكدا بوونيادناني مال و دروستكردني، ئەركىي ميّىنەكانه، ئەوان بەم كارە هه لْدەسىتن، نيْرينه كان هىچ پيْوەنىدىيە كيان بەم كارەوە نيىيە بىۆيە ليْرەدا قورئان كارەكەي داوەتە يال مينهكانى جالجالۆكە ھەر لە دريژەي ليكۆلينەوە زانستىيەكان ئەوە خىراوەتە روو، دواى لەدايكبوونى بەچىكە مێيينەكان ھەڵدەستن بە كوشىتن و دەركردنى نيرينهكان، دواتىرىش بەچكەكان و مىينەكان ھەنىدىكيان ھەنىدىكيان دهکوژن و یهکتری دهخون و ههندیک جاریش دایکیان ئهوان دهخوات، زور جاریش خۆى مالەكەي خۆى دەخوات بۆئەوەي مالىكى تازەي پى دروست بكات. مالىكى شيرزى بيسهروبهر و پــر له ئــالۆزى﴿وَإِنَّ أَوْهَـنَ ٱلْبُـبُوتِ لَبَيْتُ ٱلْمَــنَكَبُونِّ ﴾. به هـــۆى لێكۆڵێنەوە زانستىيە نوێيەكانەوە تەواوى ئەم زانيارىيانە لە بارەى ماڵى جاڵجاڵۆكەوە ئاشكرا بوه^{(۲).}

⁽۱) نمونه ی شهوانه ی که جگه له خوای گهوره که سانتکی تر ده که نه پشتیوانی خوّیان وه ک نمونه ی جالجالوّکه یه جالجالوّکه یه الجالوّکه که مالیّکی بوّ خوّی ساز کردبیّت به راستی لاوازترینی هموو مالّه کان مالی جالجالوّکه یه بناغه و نه دیواری ههیه نه سهر و شهرگه ر سهرنجیان بدایه و تیّ بگهیشتنایه (چونکه مالی جالجالوّکه نه بناغه و نه دیواری ههیه نه سهر و درگا و پهنجهره نه ده دهوانیّت بهرگه ی با و باران و رووداوه کان بگریّت میّیه که ش نیّره که له ناو ده بات دوای جووت بوون پاشان بیّچوه کانیش دایکیان له ناو ده به ا

^(۲) بروانه:موسوعة الكحيل للإعجاز العلمي، بعنوان العنكبوت والملحد

قورئان به شیّوه یه کی زانستی، لاوازی ماله که ناداته پال تیّری جالجالوّکه بیّویه نهی فهرمووه (اِن اوهن الخیوط) به لکوو فهرموویه تی ﴿أَوْهَنَ ٱلْبُرُونِ ﴾ به و پیّیه ی لاوازییه کهی ته نها له پیّکهاته ی تیّری جالجالوّکه کانه وه تیه به لکوو له بنه پهتی ماله که وه یه که لیّوانلیّوه له سته و خیانه ت و لاوازی، برّیه ده بین خوای گهوره حالی هاوه لپهیداکه ران ده چویّنیّت به مالی پر له ئالوّزی جالجالوّکه، له گه ل نهوه ی سوره تیکی نیّو قورئان به ناوی جالجالوّکه (اَلْمَنَکَبُونِ) هاتوه، به لام قورئان ته نه ناوی جالجالوّکه و له هیچ جیّگه یه کی تردا ناماژه ی به جالجالوّکه نه کردوه، ته نها له چواندنی نه بیّت به هاوه لپهیداکه ران.

⁽۱) سويّند بهخوا بيّگومان ئيّمه ئهوانهى پيّش ئهمانمان تاقيكردوّتهوه به جوّرهها شيّوه، تـا خـواى گـهوره (لـه جيهانى واقيمدا) ئهوانهى راستيان كردووه دهركهون، همروهها دروّزنهكانيش دهبيّت دهركهون، "

لۆژىكىيە گەر بېرسىن موحەمەد ئەم وەردەكارى و زانيارىيانەى لە كوێ دەستكەوت، گەر وەحى پەروەردگار نەبيت.

خــواى گەورە لە ســورەتى (النمــل) لە ســهر و بەنــدى چيرۆكــى ســولەيماندا دەفەرموێــت، ﴿حَقَى إِذَا أَتُواْ عَلَى وَادِ ٱلنَـمَـلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَــَالَيْهَا ٱلنَّمَـلُ ٱدْخُلُواْ سَسَكِكَتُمُ لَا يَحَطِمَـنَكُمُ سُلَيْمَـنُ وَجُوْدُهُ وَهُرُ لَا يَشْعُرُونَ ۞ ﴾ (١)

﴿قَالَتَ نَمَلَةٌ ﴾ میرووله یه ک گوتی بوچی به (مؤنث) می هاتوه ا میروله یه کی میروله یه کی میروله یه کی میرونه یه گوتی (قالت) ا له لیکو لینه وه ی زانستی میروناسی نویدا باس له وه ده کات که مینه کانی میروله به رپرسیارن له پاریزگاری و پاسه وانی شاره میروه کان به پیچه وانه وه ی زوریک له گیاندارانی تره وه نهم بابه ته کاری نیرینه کان نییه .

﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ ﴾ میّرووله یه ک گوتی نهم نایه ته تیشک ده خاته سهر قسه کردنی میرووله، زانستی میرووناسی نوی نه و بابه ته ی پشتراستکردوه ته و راستییه ی خستوه ته روو که میرووله کان به ته واوی قسه ده که ن

﴿لَا یَحْوِلْمَنَّكُمُ ﴾ خوتان که نار بگرن و بچنه کوناکانه وه با سوله یمان و سهربازه کانی تیکتان نه شکینن، ده بوو گوتبای بچنه ژوور با سوله یمان و سهربازه کانی پانتان نه که نه وه یان نه تان کوژن، که چی گوتی بانه تان شکینن، به لام زانستی میرووناسی نوی نه و راستیه پشتراستکاته وه که زیاتر له ۷۰۰ سهره کی پیکهاته ی جهسته ی میسرووله له ماده ی (سیلیکون) که پیکهاته ی سهره کی دروستکردنی شوشه یه پیک دینیت، هه ر به و هویه وه فه رموویه تی ﴿لَا یَحَوِلْمَنَّكُمُ ﴾ " نه تان شکینیت نه ی گوتوه با پانتان نه کاته وه، نه م یه کانگیریه زانسته ورده به کارهینانی کرداری شکاند له گه ل پیکهاته ی شوشه، مه حاله نه م زانسته ورده قسه ی خودی موحه مه د بیت (۱

⁽۱) ههتا گهییشته دوّلی میّرووله، میّرووله میّچکهیهک (هاواری کرد و) وتی: نههای میّروولهینه، بچنه سالٌ و کون و کهلهبهرهکانتانهوه نهوهکو سولهیمان و سهربازانی بتان شکیّنن له کاتیّکدا ههستتان پی ناکهن، النمل:۱۸، النمل:۱۸) بروانه المعجزة والإعجاز فی سورة النمل لعبد الحمید محمود طهماز،

¬ − له قورناندا وشهی (سراط) چلوپێنج جار دووباره بوهتهوه، ئهوهی جێگهی سهرسوږمان و ههڵوێستهکردنه، ئهم وشهیه تهنها به (مفرد) تاکی هاتوه، هیچ کات به کۆ (جمع) نههاتوه، وشهی (حق) له ۱۸۰ جێگهی قورئاندا هاتوه له ههموو جێگهکاندا به (مفرد) تاک هاتوه و هیچ کات به جمع کۆ نههاتوه، وشهی (الدین) له حهفتا شوێندا به تاک هاتوه، هیچ کات به (جمع) کۆ نههاتوه، به ههمان شێوه وشهی (نور) ههمیشه به (مفرد) تاک هاتوهو هیچ کات به (کۆ) نههاتوه.

وهک نهوهی پهروهردگار له رووی نیعجازی (الفاظ) وه نهو راستییه مان پی بلیّت که رِیّگهی پهروهردگار و نایینی پهروهردگار ته نها یه که، ته نها یه که ریّگه و یه ک رووناکی و یه ک حه ق و یه ک نایینی حه ق هه یه و هیچ کات نابنه دوو، ناکریّت زیاتر له ریّگهیه ک هه بیّت بو گهییشتن به خوای پهروهردگار ﴿ إِنَّ اَلْزِینَ عِندَ اللهِ اَلْإِسْلَامُ ﴾ (۱) به لام (ظلمات) تاریکی له به رئه وه ی ریّگاکانی تاریکی زوّرن و همه چه شنن هه میشه به کو ها توه و به تاک نه ها توه. (۲)

۷-یهکێکی تر له نیعجازهکانی قورئان ئهوهیه ههندێک جار تاک (مفرد) دهخرێته شوێنی کوٚ (جمع)ه واته شوێنهکه شوێنی کوٚیه، کهچی له بریی کوٚ تاک به کار هاتوه، به پێچهوانهشهوه ههندێک جار شوێنهکه شوێنی کوٚیه، بهلام به هوٚکارێک تاک یان دووان (مثنی) به کار هاتووه، لهم بارهیهوه چهند نموونهیهک دهخهینهروو.

نموونهی به کار هیّنانی (مفرد) تاک له بری کوّ (جمع)

له ههندیک جیگهی قورئاندا پیش چاومان دهکهویت له جیگهی بهکارهینانی (جمع) وشهیه کی (مفرد) به کار هاتوه، هه لبهت نهمه شوینی تیبینی کردنه، بهو

⁽۱۱) آل عفران: ۹

⁽٢) بؤزانيارى زياتر لهم بارهيهوه بروانه كتيبي:الإعجاز البيائي في صيغ الألفاظ للدكتور محمد الأمين الخضري. :البرهان في علوم القرآن للإمام الزركشي، التعبير القرآني للدكتور فاضل صالح السامرائي.

پنیهی له زمانی عهرهبیدا دهبینت (مبتدا، خبر) و سیفهت و مهوسوف له رووی (تاک - کۆ)و (نیر -مێ)یه وه وه ک یه کوابن، له نموونهی نه و جیکهیانهی که دهبوو کۆ به کار هاتبا، به لام تاک به کار هاتووه لهوانه ﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبَ لَنَا مِنْ أَزَوَجِنَا وَدُرِيَا اَعْمُنِ وَأَجْمَلْنَا لِلْمُتَّقِيرَ إِمَامًا ﴾ (ا) لیرهدا راناوی کو (جمع) به کار هاتووه، وشهی (متقین) کویه، دهبوو فهرمووبای (أنمة) به (کو) به لام به کار هاتووه، وشهی (ماما)، زهمه خشهری و نالوسی دهفهرموون: "لهبهر ئهوه به تاک هاتوه به و پیدیهی دهبینت موسولمانان یه کوشه و یه که بو چوون یه کی پیشهوایان ههبینت، ههر بویه خوای گهوره ش به یه کئیمام و پیشهوا گیراویه تهوه، بویه فهرموویه تی فهرموه (الانمة)یه کئیمام، یه کریگا، یه کپیشهوا.

۸- ههر له نموونهی نهم بابهته خوای گهوره له قورناندا دهفهرموییت ﴿ إِن تَثُوبًا اللّهَ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمّاً وَإِن تَظْهَرَا عَلَتِهِ فَإِنَّ اللّهَ هُو مَوْلِكُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُوْمِنِينِّ وَالْمَلَتِكَةُ اللّهَ فَعَرَ مَوْلَكُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُوْمِنِينِ وَالْمَلَتِكَةُ بَعَدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۞ ﴿ * * لهم نايهتهدا كاتیک خوای گهوره پشتیوانی خوّی بو پیغهمبهر (دروودی خودای لین ببینت) دووپات دهکاتهوه، دهفهرموینت جوبره نیل تهواوی فهمانهوه پیکپا فریشتهکان و پیاوباشان پشتگیر و پشتیوانی پیغهمبهرن، تهواوی نهمانهوه پیکپا دهبوو به (جمع) هاتبان دهبوو وشهی (ظهراء) یان (ظهائر) به کو هاتبا، بهلام وهک دهبوریت ﴿ بَعَدَ ذَلِكَ ظَهِیرٌ ﴾ . بوچی وهک دهبرمویت ﴿ بَعَدَ ذَلِكَ ظَهِیرٌ ﴾ . بوچی بهو شیّوه یه هاتوه ؟ ههلّبهت وه ک زانایان ناماژه یان پیکردوه، حیکمه تی هاتنی وشه ی (ظهیر) به تاک نهوه یه وه ک نهوه ی خوای گهوره بو پیغهمبهری روون بکاتهوه که طهیر) به تاک نهوه یه وه ک نهوه ی خوای گهوره بو پیغهمبهری روون بکاتهوه که

⁽۱) ئەوانەشن كە دەلىّن: پەروەردگارا لە ھاوسەران و نەوەكانمان كەسانىّكمان پىق ببەخشىە كە ببنــە مايــەى رووناكى دىدەمان و شادمانى دلّمان و بمان كە بە پىشەنگ بۇ پارىّزكاران و خواناسان. الفرقان:۷٤

⁽۱) ته که رهه ردووکتان داوای ته و به شیعانی بکه ن و بگه پنته و باز لای خوا، نه وه باشه، چونکه له خشته چوو بوو و ترازا بوو، خز نه گه ر پشتی یه کتر بگرن دژ به پنهه مهم (صلی الله علیه وسلم)، نه وه چاک بزانن که خوا خزی یاریده ده ریتی و هه روه ها جوبره ثیل و نیمانداره چاکه کان، فریشته کانیش له وه ودو ا پشتیوانن بزی التحریم ع

زاتی بهرزی و جوبره نیل و ته واوی فریشته کان و پیاوچاکان پیکرا وه ک یه ک پشت و یه ک ده ست به رگری له پیغه میه ر ده که ن به دلنیایی جگه له قور شان نه م قه شه نگی و لوتکه ی پاراوی و ره وانبیژییه له هیچ جیگه یه کی تر ده ستناکه ویت .

۹-ههندیک جار شوینه که شوینی به کار هینانی (مثنی) (دووان) به به لام به تاکی هاتوه وه ک دهفه رموین و یکآیهٔ الَذِین اَمْنُواْ اَطِیعُواْ اللهٔ وَرَسُولَهُ, وَلَا وَلَوْا عَنْهُ وَاَسُمُ تَاکی هاتوه وه ده دووان به لام دواتر تاک به تشمعُون ها لهم نایه ته دا خودا و پینه مبه ر پیکه وه ده بنه دووان به لام دواتر تاک به کار ده هینیت ده نه دووان به لام دواتر تاک به کار ده هینیت ده نه دووان به بینی بنه ماکانی زمانی عهره بی ده بو له بریی (عَنْهُ) وشه ی (عَنْهُماً به کار هاتبا خوای گهوره ده به ویت له پشتی نهم رووان بینیت بنه مای گویزایه لی حه قیقی گویزایه لی پینه مبه دوسکی پینه وه کی که به به مین کویزایه لی کردنی واجبه که وایه گویزایه لی کودنی که وایه گویزایه لی کودنی پینه مبه ر (دروودی خودای لی ببینت) واتای گویزایه لی پینه مبه ر به و گویزایه لی پینه مبه ر به بین گویزایه لی کردنی پینه مبه ر به و گویزایه لی نه دوی تریان نیدی زه می دوی پینه به یک گویزایه لی هه رکامیان بیت نه وی گه راندووه ته و به یک یان (تاک)، واتای نه وه یک گویزایه لی هه رکامیان بیت نه وی تریان له خو ده کریت .

ههر له نموونه ی نهم بابه ته خوای گهوره له نایه تیکی تردا ده نه رویدت (یخیلفُونَ بِاللّهِ لَکُمْر لِبُرْضُوکُمْ وَاللّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُ أَن يُرْضُوهُ إِن كَافُا مُؤْمِنِينَ ﴾ (٢) دیسسان لیره دا به تاکی هاتوه، نهم نایه ته سدیسان ده یه ویت پیمان بلّیت جیاوازییه ک نییه له نیوان رازیکردنی هه ریه کیان واتای رازیکردنی نهوی تریانه که وایه پیویست ناکات به (مثنی) دوانی بیّت هم بویه پهروه ردگار له جیاتی (عنهما) وشه ی (عَنه) به تاکیی به کار هیناوه.

⁽۱۱) نهی نهوانهی باوه ِتنان هیّنناوه، فهرمانبه رداری خوا و پیّغه میه رهکه ی بن و له بهرنامه ی نهو پشت هانمه کهن و دهیسن. "الأنفال ۲۰

⁽۱۳ دووړووهکان، سوټندتان په خوا بۆ دهخۆن تا بړوايان پخ بکهن و ړازی بن لڼيان لهکاتټکدا کـه حـهق وايـه خوا و پڼغهمبهرهکهی ړازی بکهن ئهگهر ثهوانه باوهږدارن. . " التوبة:۲۲

هدر لهم چوارچیوهیه دا خوای گهوره له جیگهیه گی تردا ده فه رمویت ﴿ وَجَمَلْنَا آبَنَ مَرْیَمَ وَأُمّتُهُ ءَایَةً ﴾ " لیره دا خوای گهوره عیسا و مه ریه می پاکیزه ی دایکی دوو مروفن، به پینی بنه ماکانی زمانی عهره بی ده بوو خوای گهوره له بریسی (هَایَةٌ) فه رمووبای (آیتین) وه ک ده فه رمویّت وه ک نهوه ی له چه ندین شویننی قورثاندا کاتیّک باسسی دوو نسیانه ده کات ﴿ هَایَتَیْنِ ﴾ وه ک ده فه رمویّت ﴿ وَجَمَلْنَا آلِنَلَ وَالنّهَارَ لَالنّهَارَ عَالِهُ بَهُ بِهُ لام له نایه تی . ﴿ وَجَمَلْنَا آبَنَ مَرْیَمَ وَاتَمَهُمْ مَا إِلَى رَبّوةِ ذَاتِ قَرَادٍ وَمَعِینِ هُورا)

بهتاک بهکاری هیّناوه بهو پیّیهی موعجیزهی مهریهم نهوهیه که به بی هاوسهر مندالیّکی بوو، موعجیزهی عیسا نهوهیه که به بی بوونی باوک له دایک بوه، ههر دوو لایان تهواوکاری یهکتری موعجیزهی ههریهکیان واتای موعجیزهی نهوی تریان تهواو کاری یهکترین، بهو پیّیهی بوونی عیسا به بی باوک جگه لهوهی که موعجیزهیه بوّ عیسا هاوکات موعجیزهیه بوّ مهریهمی دایکی که به بی میّرد مندالّی بووه بوّیه به تاک فهرموویهتی (مَایَدَ) نهی فهرمووه ﴿ مَایَدَیّنِ ﴾

۱۰-به پێچهوانهوه ههندێک جار له بريسی نهوهی (مفرد) به کار بهێنێت (جمع) کوّی به کار هێناوه، وهک خوای گهوره دهفهرموێت ﴿وَقَالُواْ لَن يَنْخُلَ ٱلْجَنَةَ لِلّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَرَيُّ يَلْكَ أَمَانِيُّهُمُّ قُلْ هَانُواْ بُرْهَننَكُمْ إِن كُنتُ صَلاِقِينَ ﴾(۲) "
ليّرهدا دهبينين ناواته کهيان يه ک دانه يه نهويش بريتيهه له ﴿لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَةَ إِلّا مَن كَانَ هُودًا أَزْ نَصَرَيُّ ﴾ به لام خوای گهوره هيوا و ناواته کانيان به کوّ ناو دهبات و

⁽۱) ههروهها کوړهکهی مهریهم و دایکیمان کرده بهلگهو نیشانه (لهسهر توانایی خوّمان) و ثیّمه هـهردووکیانمان حهوانهوه له شویّنیّکی بلّندو خوّش و سازگار و ثاوداردا العوّمنون: ۵۰

⁽۱) . (جووله که و گاوره کان) ده آین: همرگیز که س ناچیته به هه شته وه بیّجگه له جووله که یان گاور نه بیّت یان، جا ثه وه ثاوات و خه یالی خوّیانه (توش ثهی محمد (صلی الله علیه وسلم)، یان ثه ی ثیماندار) پیّیان بلیّن به گهر راستگون، به لگه تان له سه ر ثهم قسه یه بهیّننه مهیدانه وه، البقرة ۱۱۱

۱۱-هدندیک جار له قورئاندا (مهد) دراوه به وشهیه که پیچهوانه قیرائه ت و خویندنه وه (حهفس) مه وه که له سوپه تی (الفرقان) دا دوای ئه وه ی قورئان تیشک ده خاته سهر چه ند تاوانیک که به نده راسانه کانی خودا (عباد الرحمن) لینی دوورن ده فه رمویت ئه نجامده رانی ئه م تاوانانه ن فی مُنه که اَلْمَدَابُ یَوْمَ اَلْقِیَامَةِ وَیَخَلَدُ فِیهِ نُهَ نَا ﴾ (۱۱ چه ند به رانبه ر سزای به ثازار ده چیژن له روّژی دوایدا و له ئاگردا ده میننه وه به سهر شوّپی فی فیمی فیه ی فیمی (فیه از (مهدی) وه رکرتوه به پیچهوانه ی خویندنه وه ی باوی حه فیص، له به رئه وه ی نهم مهده پهیوه سته به لایه نیکی واتاییه وه واتا ثه و که سانه ی که ده چنه دوّزه خه وه روّر به ناو دوّزه خدا لایه نیکی و روّر روّر شه ده ینه وه .

هـ درلـــه نمـوونه ى ئـــهم بـابهته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَـدُ اللَّهِ فَقَقَ أَيْدِينَ * فَمَن نَّكُ فَإِنَّمَا يَنكُ عَلَى نَفْسِهِ * وَمَنْ أَقِقَى بِمَا عَهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِمَا ﴾ . (٢)وشه ى (عَلَيْهُ) كه له خويندنهوه ى حهفصدا ههميشه به (كسر) هاتوه و

⁽١) . الفرقان: ٦٩

⁽۱۳) بیگومان نهوانهی پهیمان دهدهنه تو نهی محمد (صلی الله علیه وسلم) لهراستیدا ته نها پهیمان بهخوا دهدهن. دهدهن. ده دستی خوا لهسهر دهستیانهوهیه جا نهوهی پهیمانهکه بشکینیت و لیّی پاشگهز ببیّتهوه نهوه له سهر خوّی دهکهویّت و پهیمانی لهگهل خوّی شکاندووه نهوهش کهپیمانهکه دهباتهسهر و پاشگهز نابیّتهوه. له سهر نهو پهیمانهی به خودای داوه نهوه خوای بالادهست لهناییندهدا پاداشتی گهورهی پی دهبهخشیّت " الفتم ۱۰

(مبني على الكسر) پهروهردگار كاتيك باسى پهيمانى موسولمانان دەكات بۆ پيغهمبهر دەفهرمويد على الكسر) پهروهردگار كاتيك باسى پهيمانى موسولمانان دەكات بۆ پيغهمبهر دەفهرمويد هورمن أوقى بما عَهَدَ عَلَيْهُ اللّه مَسَيُونِيهِ أَجْرًا عَظِيماً ﴾ دەبىينى وشهى (عَلَيْهُ) لهم ئايه تهدا به كهسر نه هاتوه به په فع هاتوه، له گه ل ئه وهى ئهم جۆره له دهرب پين شيوه زمانى ئه هلى حيجازه كيشه يه كى تيدا نييه، به لام زياد لهمه (عليه) به په واتاييه كى تر و نهينييه كى ترى له خۆگرتوه، كه بريتييه له وهى موسولمانان له دۆخيكى سهخت و ههستياردا به توندى و به ئه وپه چى حهماسه ته وه توندترين به كار به يغه تيان دا به پيغه مبهر، ههر بنيه پهروهردگار توندترين حهره كهى بنز به كار هينان كه دەفهرمويد شهر بنيه پهروهردگار توندترين عهره كه بريد به شهر له بهروهردي به يعه ته كه خواى گهوره به ﴿عَلَيْهُ اللّهَ ﴾ گوزارشتى لىن قورسييه، ههر له بهر قورسيى به يعه ته كه خواى گهوره به ﴿عَلَيْهُ اللّهَ ﴾ گوزارشتى لىن كردوه (۱).

دهپرسین ئایا دهکریّت ئهم قهشهنگی و ناسکی و موعجیزهو سهرسوپهیّنهره گوتهو دهربرینی مروّقهکان بیّت، ههر له ژیّر کاریگهریی هیّزی زمانی ههربوّ یه زوریّک له پوژههلاتناسهکان به ناچاری کاتیّک دیّنه سهر دابهشکاری زمانی عهرهبی تیشک دهخنه سهر ثهوهی که زمانی عهرهبی بریتییه له شیعر، پهخشان، قورئان، واتا پشتراستی دهکهنهوه که زمانی قورئان نه شیعره و نه پهخشانه بهلکوو دونیاییهکی سهربهخوّی زمانهوانییه.

۱۲-ههر له چوارچێوهی جوانییهکانی قورئان له رووی به کار هێنانی وشهوه بابهتی پێشخستن و دواخستنهوه، ئهوهی له زمانی عهرهبییدا به (تقدیم و تأخیر) ناسراوه، بهو واتایهی هیچ وشه و پیتێکی قورئان نییه بۆ ئهوهی جوانتر بێت پاش و پێشی پێ بکهین، ههریهکێک له وشه و پیتهکانی قورئان به لوتکهی جوانییهوه له شوێنی جێگهی گونجاوی خوٚیاندان، بهو واتایهی ئهگهر تهواوی قورئان بگهرێین نان وشهیهک ههبێت له جێگهی گونجاوی خوٚیدا نهبیێیت، یاخود

⁽١) بروانه روح البيان. آلوسي، سورة الفتح

بگوتریّت گهر نهم وشهیه یاخود نهم پیته له شویّنی نهو وشهیه یاخود نهو پیته بوایه باشتر بوو، پیت و وشهو نایه ته کانی قورنان له لوتکهی نیستاتیکا و جوانیدان، لسه هه لبژارندنی وشه کسان کاتیّک ده فه رمویّت فراَهٔشُ بِهَا عَلَی عَنَیی وَلِی فِهَا مَارِبُ لَخُودُ وَهُ ههر وشهیه کی تبر له جیّبی نهم وشانه بیّت به دلنیایی نابنه جیّگرهوه ی واتا و جوانی و گشتگیریی نهم وشانه، جوانی و نیستاتیکای قورنان له بابه تی ریّک خستنی و شه کان و پاش و پیشیان له لوتکه دایه کاتیّک ده فه رمویّت: فی نُخْرِجُ اَلْمَیّتَ مِنَ اَلْمَیّتَ مِنَ اَلْمَیّ هُنَ اَلْمَیْتَ مِنَ اَلْمَیْتَ مِنَ اَلْمَیْ هُنْ اِللّهٔ هو راه الله کاتیک ده فه رمویّت:

لێرهدا زيندوو پێش مردوو خراوه بهو پێيهى زيندوو له مردوو بهڕێزتره.

ههندیک جار وشهیه کی پیشخستوه به سهر وشهیه کی تردا به و پییهی وشه یه یه که م هوندیک جار وشهیه کی پیشخستوه به سهر وشهیه دوه مه وه ک ده نه رموی ت هُر اِنَّ اَللَّهَ مُحِبُ الْمَتَطِهِ بِیَن بِی بونه وه که وتوه ه التَوْبِینَ وَمُحِبُ اللَّمَطِهِ بِیَن بِی کی بونه وه که وتوه واته ته وبه ده بیته مایه ی پاکبوونه وه باکبوونه وه شده ده رئه نجامی توبه و گهرانه وه یه بود یه بودی به دوره ردگار.

یان ههندیّک وشه له قورئان که پیش ههندیّکی تریان دهکهویّت، به و پیّیهی وشهی یهکهمین واتای زوّرینه دهدات بهدهسته وه، به و واتایهی یهکهکانی نه و زوّرتره تاوهکوو وشهی دوای نه و وهک دهفهرمویّت ﴿ هُوَ ٱلَّذِی خَلَقَکُم فِیْنَ گُو گَافِر وَمِنکُم مُوْمِنٌ وَالَدَی بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیرٌ ﴾ (۲) وشهی (کافر) پیش وشهی (مؤمن) کهوتوه، مؤمن لای خودا به پیّزتره دهبوو وشهی مؤمن پیّش کهوتبا به لام به هوی زوّرییهوه وشه (کافر) پیشکهوتوه،

^(۱) الروم: ۱۹

^(۲) البقرة: ۲۲۲

⁽۲) ئەوزاتە ئەوەيە ئۆۋەى دروست كردوۋە، جا ھەتانە بى باۋەرەۋ ھەتانە باۋەردا، خوايش بىنايە بەھەمۇۋ ئەۋ كاروكردەۋانەي كە ئەنجامى دەدەن، التغابن: ١ - ٣

هەندىك جارى تر بابەتى پىشخستن و دوا خستن پىروەندى بەو سىاق و دۆخەوە ھەيە كەوشەكەى تىدا ھاتوە، كاتىك باس لە ھاوەلانى ئەشكەوت ومانەوەيان بۆ ماوەيەكى زۆ لەو ئەشكەوتە دەكات دەفەرمويىت ﴿لَوِ اَطَلَقَتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴾(١)

بۆچى ھەڵھاتنى پێشى ترس خستوه، لە كاتێكدا وەك ڕوونە سەرەتا ترس دروست دەبێت پاشان ڕاكردن ڕوودەدات، واتە مرۆڤ دەترسێت پاشان ھەوڵى ڕاكردن دەدات، نەوەك بە پێچەوانەوە، حەقىقەتى پێشخستنى ڕاكردن لێرەدا لەوەدايە ئەو گەنجانە لە ترسى خەڵكى و ستەمكاران ھەلاتن و لەو ئەشكەوتە نىشتەجى بوون ھەر بەوھۆيەوە پەروەردگار ئەو مەبەستەى پێدان و پاراستنى، ھەر كەس ئەوانى دىتبا دەبوو سەرەتا ھەلاتبا، دواترىش ترسێكى زۆر گيانى دادەگرت بە شێوەيەك نەيدەتوانى جارێكى تر بچێتەوە بەلاياندا ﴿وَلَمُلِنْتَ مِنْهُمْرُمْمَا ﴾(٢)

ئهم بابه تانه و هاوشیّوه کانیان ئالّقه یه که زنجیره ی نه و هه زاران نهیّنییه ی له قورئاندا هه یه که بوونه ته دروستکردنی ئاسمانیّکی فراوان له قه شه نگی و جوانی، خه لکانیّک لهم په وانبیّری و پاراوی و ئیستاتیکایه تی دهگه ن که شاره زایی به رچاویان له زمانی عهره بی و زانسته کانی زمانی له نه حو و صهرف و به لاغه و عهروز، زانستی ده نگه کان و نه ده بی عهره بی هه یه .

له کوتاییدا تی دهگهین نهم وردهکارییه کاری پهروهردگاره و کاری موحهمه نییه کاری پهروهردگاری دروستکهری زهوی ناسمانهکانه، (سه هلی کوری عهبدوللای توسته ری جوانی فهرمووه: (وکما أنه لیس لله نهایة فکذلك لانهایة لفهم کلامه"

⁽۱۰) ثه گهر تق (ثهی پیّغه مبهر صلی الله علیه وسلم، ثهی ثیماندار) سه ریّکت بکیّشایه بق سهر دیمهنیان، شهوه به پهله هه لّده هاتیت و ترسیّکی زوّر له دیمهنیان ده چووه دلّته وه، الکهف:۱۸

⁽٢) بؤزانيارى زياتر بروانه :دلائل الإعجاز وة أسرار البلاغة للإمام عبد القاهر الجرجاني البرهان في علوم القرآني الزركشي . معترك الأقران في إعجاز القرآن للسيوطي، بلاغة التقديم والتأخير في القرآن الكريم :علي أبوالقاسم عوض . لمسات بهائية للدكتور فاضل السامرائي

(۱) محمد: ۲٤

تۆمەتەكان لە بارەي قورئانەوە

یه کهم: موحهمهد دانهری قورنانه

یه کیک له و تومه تانه ی به درید رای میشرو و ناپاسته قورنان و خودی پیغه مبه رده کریت، بابه تی پالدانی قورنانه بو لای موحه مه ده هدر له سه رده می قوره یشییه کانه وه تاوه کوو قیناغه کانی دواتر، زیریک له پیژهه لاتناسان و بیباوه پان و تانه ده ران نهم تومه ته یان خستووه ته پروه دواتر به شیوه یه کی لیزیکی به ربه رچی هه ریه کیک له و گومانانه ده ده ینه وه مولحیدان گومانی نه وه ده خه نه پروو که قورنان دروستکراوی ده ستی موحه مه د خویه تی، مولحیده کان به و پییه ی باوه پیان به خودایه کی دروستکه ری نه می گه دروونه نییه، جوله که و مه سیحیه کانیش وه که ده ماه یک درایه تیکردنی پیغه مبه ر (دروودی خودای لی ببیت) نه م تومه ته که ده خه نه پال استه یه کی دراو به که ره ستی میاواز درایه تی قورنان ده که ن و تانه و گومانه کانیان له میاره یه وه ده خه نه پروو.

جاریک باس لهوه دهکهن موحه مه د به زیره کیی خوّی نهم کتیبه ی نووسیوه! جاریکی تر باس لهوه دهکهن موحه مه د به سوودوه رگرتن له ساحیر و نهستیره ناسه کانی پیش خوّی نهم قورنانه ی نوسیوه و هه ندیکی تریشیان باس لهوه دهکهن نهوه ی موحه مه د هیناویه تی پر شنبرییه کی نوی بوه سه رچاوه که ی په وانبیتری و زمانپاراوی موحه مه بوه دواتر کومه لیک خه لکی ساده و ساویلکه و کهم عه قبل باوه ریان پی هیناوه هه نبه نهم تومه تانه و هاوشیوه کانی تومه تگه لی نوی نین به لکوو هه مان تومه تی موسریکه کانی سه رده می پیغه مبه رخویه تی وه ک قورئان به پروونی باسی موسریکه کانی سه رده می پیغه مبه رخویه تی وه ک قورئان به پروونی باسی لیوه ده کانی تومه تی نهوان ده خاته پروو به که میان دروستکردنی له لایه ن (۱) قورئان لیره دا دوو تومه تی نهوان ده خاته پروو به که میان دروستکردنی له لایه ن

⁽۱) ثهوانهی بن باوه ر بوون وتویانه: ثهم قورثانه در آیهک نه بیّت که (محمد صلی الله علیه وسلم) خوّی هد آیه ستوه، شتیکی تر نیه، که سانی تریش یارمه تیانداوه الفرقان: ٤

موحه مه د خویه وه دوه میان پشتبه ستنی به هاوکاری نهوانی دی. جاریکی تر تومه تبری ده که نوده وه نوده وه تورنان ده کیری ته وه آنری عَلَی الله کَیْری ته وه که تورنان ده کیری ته وه و دروکرد به ناوی خوده وه که قورنان ده کیری ته وه و آنری عَلَی الله کَیْری کُنْری کُنْ کُنْری کُنْر

هدر لهم چوارچیّوهیددا زوّریّک له روّژهدلاتناسان بهشویّن پیّهه لگرتنی بیّباوه پانی پیّشوو ئهم توّمه ته یان دووباره کردوه ته وه وه پیّشوو ئهم توّمه ته یان دووباره کردوه ته وه وه بیّت (موحه مد خوّی ئهم قورئانه ی ویّلز) له کتیّبی (معالم تاریخ الإنسانیة) دا ده لیّت (موحه مد خوّی ئهم قورئانه هه لبه ستووه) یولیوس فلهاوزن ده لیّت: (قورئان له لایه ن موحه مده ده هاتوه.) (۲) لیّکوّله ری فه په نسیوه الیّکوّله ری فه په ناسیوه الیّت موحه مد خوّی قورئانی نوسیوه (۱۳) دواتریش به دریّد و و روّریّکی زوّر له بیّباوه پان و پوژهه لاتناسان و نه یاران دواتریش به دریّد و و روّریّکی زوّر له بیّباوه پان و پوژهه لاتناسان و نه یاران چه ندین په خوراو جوّریان گرتوه به لام نه وه ی خالی هاوبه شی هه موویانه باس له وه ده که ن گوایه نه و قورئانه ی موحه مه د هیّناویه تی دوور ونزی ک پیّوه ندی به ناسمانه وه نییه موحه مه د خوّی هیّناویه تی، هه ولّ ده ده ین به کورتی له چه ند خالیّکدا وه لامی نه م تومه ته بده ینه وه.

⁽۱) ٹایا درؤ بهناوی خواوه ههادهبهستی، یا شیّت بووها سیا: ۸

^(۲) بروانه کتیّبه که ی خوّی: (تاریخ الدولة العربیة)

⁽٣) پروانه حضارة العرب، غوستاف لوبون وهرگيّراني عادل زعيتر لا ١١١

⁽۱) وهنهبیّت نُهم قورنانه لهلایهن کهسیّکهوه دارپیّژرا بیّت و ههلّبهسترا بیّت جگه لهخوا، بهلّکوو راستی و رهوانی کتیّبه ناسمانیهکانی پیّش خوّشی دوویات دهکاتهوه، ههروهها روونکهرهوهی بیـر و بـاوهر و نهرکهکانـه، بهراستی هیچ گومان لهوهدا نیه که نُهم قورنانهلهلایهن پهروهردگاری ههموو جیهانهوه رموانهکراوه. یونس: ۳۷

پهروهردگار هه لببهستیّت، موحهمهدیش وه کهموو نهوانی تر مروّف بوه، ده کریّت بپرسین نه گهر نهم قورثانه له لایهن خودی موحهمهدهوه بوه، چوّن بهرپهرچی خوّی دهداته وه و بانگهشه ی نهوه ده کات که ناکریّت نهم کتیّبه له لایهن مروّفه کانه وه دروست بکریّت اله چوارچیّوه ی بهرپهرچدانه وه ی نهیاران و ههولّدان بو خستنه رووی ده قه کانی قورئان وه کهرهسته ی بهرگری بویه کهرهسته ی دی به کار ده هینین و خوّمان به درور ده گرین لهم جوّره ههولانه.

دوهم: پشتراستکردنهوهی قورئان له لایهن موحهمهدهوه پشتراستکردنهوهیهکی دانپیدانانه، نهوهک بانگهشهیی، بهو واتایهی موحهمهد دانی بهوهدا ناوه که نهم قورئانه له لایهن پهروهردگارهوهیه، نهوهک بانگهشهی کردبیّت که له لایهن خوّیهتی، همربوّ روونکردنهوهی نهم بابهته، کهسیّک بچیّته لای دادوهریّک نهوهی بوّ روون بکاتهوه کهسیّک هاتوه و پهیامیّکی هیّناوه خه لکانیّکی زوّر شویّنی کهوتین و بشتگیری لیّدهکهن و بوونهته پهیرهوکار و لایهنگری نهو، بهلام نهو کهسه دهلیّت که نهو خاوهنی نهو پهیامه نیبه، خاوهنداریهتهکهی دهگهریّتهوه بوّ پهروهردگار، نایا نهم بابهته پیّی دهگوتریّت (الإقرار) بهدلنیایی پیّی دهگوتریّت (الاقرار) بابهته پیّی دهگوتریّت (الاقرار) پاستهوخوّ قهبوله و پیّویستی به بهلگه نیبه، بهلام (دعوی) پیّویستی به بهلگهیه، موحهمه به ناشکرا دانی بهوه دانا و که نهم قورئانه کهلامی نهو نییه خاوهنداریّتییهکهی دهگهریّتهوه بوّ پهروهردگار، لوّژیکی نیبه کهسیّک خوّی بهدوور بخاتهوه له بهنرخترین بابهت و بههیّزترین خالی بهرهنگار بوونهوهی خوّی که خهلکی دهیان دایه پال نهو، کهچی نهو نکوّلی لی بکات و بهونهوهی خوّی که خهلکی دهیان دایه پال نهو، کهچی نهو نکوّلی لی بکات و بونه من نیبه ،

سینیهم: له چهندین شوینی قورئاندا به رپه رچی موحه مه دراوه ته وه ههندیک شوینی تردا ههندیک شوینی شوینی تردا گوتاری قورئانی پیچه وانه سروشت و ئاره زووی موحه مه د فه رمان و ریگریکردن

دەردەكات، لەوانە كاتێك دوو ڕووەكان لە جەنگى تەبوكدا داواى ڕووخسەتيان لە پێغەمبەر كرد كە نەيەن بۆ جەنگ ئەويش ڕوخسەتى دان، بەلام دواتر بە ھۆى ئەم كارەيەوە دووچارى ڕەخنەى خودايى ھات ﴿ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَقَّ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُواْ وَتَعَلَمُ ٱلْكَيْبِينَ ﴾ (١)

ههندیک جار بووه پینهمبهر (دروودی خودای لی ببیت) به هوی خیزانه کانییهوه شتیک حهرام ده کات له سهر خوی به لام خوای گهوره به رپه رچی ده داته وه و

⁽١) التوبة: ٤٣

⁽۱) تق نهی محمد (صلی الله علیه وسلم) کاتی بهو که سهی که (زید) هو خوا نیعمه تی نیمانی پیبه خشیوه، تقش نیعمه تی ثارادی و پهروه رده ت له نزیکی خق ته و پیداوه ده آیت: هاوسه ری خقت بهیقه و لای خقت که (زهینه ب)ه، له خوا بترسه و (ته لاقی مه ده)، وه شتیک له دل و ده روونی خقت ده شاریته وه که خوا ده یه ده یه و بوو به هاوسه ری ده یه و بوو به هاوسه ری کاتی که زهید خواستی و بوو به هاوسه ری ریک نه که وت و بیاوونه و و ته لاق که وه ته نیوانیان)، نیمه (زهینه ب)مان له تق ماره کرد الأحزاب: ۳۷

رهخنه ی لی دهگریت و سهرکونه ی دهکات وه ک دهفهرمویت ﴿ یَتَأَیّهَا النّیُ لِمَ مُحْرِهُ مَا أَمّلَ اللّهُ لَکُ تَبْتَغِی مُرَصَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ أَرْسَاتَ اللّه رووداوی گفتوگؤی له گه ل عهدولالای کوری شوم مهکتوم، خوای گهوره رهخنه ی لین دهگریت و دهفهرموینت ﴿ عَبَسَ وَقَلْقَ ۞ أَن جَاتَهُ الْمُغْتَىٰ ﴾ (۲) یاخود رهخنه گرتی له پیغه مبه ربه هوی داوای لیخوشبوون کردنی بو هاوبه شی پهیداکه ران ﴿ مَا صَانَ لِلنّبِی وَالّذِیتَ ءَامَنُوا أَن یَسَتَفْورُوا لِلمُسْرِحِیت ﴾ (۲) تمواوی نهم نایه تانه و چهندین نایه تی تر ره خنه نه موحه مه د. لوژیکی نییه سوحه مه د قورنانیک له لایهن خویه وه بینیت دواتر له ناو دیره کانیدا ره خنه و سهرکونه ی خوی بکات. هه راهم چوارچیوه یه دا به شیک له روژهه لاتناسه خاوهن ویژدانه کان نهم بابه ته یان پشتراستکردوه ته وه دییه کی توند به ره خنه ی توند له کاتیک دا سه یری قورنان ده کهم ده بینم وه حییه کی توند به ره خنه ی توند موحه مه ده ده داده به زیدی نه که ده موحه مه ده و به داده به زیدی ده گریت و به ره حهمه ده وه نیه، نه گهر هی خوی بایه، بوچی ره خنه له خوی ده گریت و به ره به رچی خوی ده داده و قوی ده داده و تا به دی ده داده و توی دی دی داده و توی ده داده و توی ده داده و توی ده داده و توی دو توی ده داده و توی دوی دوی دوی در توی در توی دی دوی در توی در توی دوی ده توی دی در توی در توی دی دوی دوی دی دی در توی در توی

رەخنەكانى خودا لە موحەمەد واتاى ئەوەى خودا قەبولى نىيە بچوكترىن ھەلە لە لايەن موحەمەدەوە دەربچێت، موحەمەد جگە لە گەيەنەرێك زياتر شىتێكى تىر نىيە، لە ھەر جێگەيەك پێغەمبەر (دروودى خوداى لى ببێت) خەرىك بووبێىت لا بدات، راستەوخۆ پەروەردگار راستى كردوەتەوه.

چوارهم: گریمان نهم قورئانه، گوتهی موحهمه خنزیه تی و به ناپه وا داویه تییه پال پهروه ردگار، دهپرسین بنوچی موحهمه ته ته واوی گوته کانی تری نه داوه ته پال خودا، موحهمه د جنگه له قورئان چه ندین گوته تری هه یه بنوچی نه وانه ی

⁽١) التحريم: ١

⁽۲) عيس: ۱ – ۲

^(۲) التوبة: ۱۱۳

⁽٤) بروانه كتييهكهى دين الاسلام، لاينتر، ترجمة عبد الوهاب سليم لا٣٢

پینجهم: له ههندیک دوخدا موحهمه پیویستیه کی زوری به قورئان ههبووه وهک کەرەستەيەک لە يېناو بەرپەرچدانەوەي نەيارانى، بەلام لەو كات و ساتانەي كە ئەو پێويستي بوه قورئان دانهبهزيوه، گهر له لايهن خۆيهوه بوايه بهدڵنيايي له دۆخێكي ئاوادا به کاری ده هیننا، له رووداوی تؤمه تبار کردنی دایکمان عائیشه که به رووداوی (الإفك) ناسراوه، له دوّخيّكي وادا پيّغهمبهر (دروودي خوداي لييّ ببيّت) زوّر پیویستی بهوه بوو ئایهتیک دابهزیت شهرهفی بپاریزت و راستی نهم بابهته روون بكاتەوە، بەلام ماوەيەكى زۆر ھىچ ئايەتتكى قورئان دانەبەزى، لەو ماوەيەدا موحهمهد هیچی نهگوت به ناوی خوداوه، گهر گوتهی خبری بوایه بهدلنیایی لهو ماوهیه دا سودی لین وهردهگرت، وهک به لگهی دهم کوتکهر دهیخه سته بهردهم تۆمەتباركەران، لـۆژىكى نىـيە ئەم قورئانە لە لايەن مـوحەمەدەوە بىّـت، بەلام لە كاتيكدا كه تۆمەت بۆ ھاوسەرەكەى ھەلدەبەستريت سودى لى وەرنەگريت، چاوەرى بیّت تا نهو کاتهی پهروهردگار له سهرهتاکانی سورهتی (النور)دا بهرگری له شەرەفى بكات، ھەر لەم بارەيەوە رووداوى گۆرىنى قىبلە يەكىكى ترە لەو بابەتانەى که جیّگهی ههلّویّستهکردنه، وهک له فهرموودهی (بهرائی کوری عاذیب)داهاتوه، پێغهمبهر له سهرهتاوه پێي خوٚش بوو له نوێژهکانیدا له جیاتیی (مسجد الاقصی) روو بکاته که عبه، به لام دوای ماوه یه کی زور له چاوه روانی پاشان خودا قیبله ی نویّژی گۆری بۆ کەعبه، گەر قورئان له لایەن موحەمەد خوّی بوایه، دەبوو دەمو دەست قىبلەى گۆرىبا بۆ كەعبە، بەلام موحەمەد بە ھىچ شۆوەيەك مافى قسەكردنى نىسىيە لە بارەى بابەتۆكەوە كە پەروەردگار خىۆى نەى فەرمووبۆت، بريارى پەروەردگارە كاتۆك دەفەرمونىت ﴿ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بِعَضَ ٱلْأَقَادِيلِ ۞ لَأَخَذَنَا مِنْهُ بِٱلْمَعِينِ ۞ ثُرُّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَيْنَ ۞ فَمَا مِنكُم مِن أَحَدِ عَنْهُ حَجِزِينَ ﴾ ئەم ئايەتە گەورەتىرىن ھەرەشەيەن لە لايەن پەروەردگارەوە لەو قورئانەى كە نەياران باس لەوە دەكەن گوايە كارى موحەمەد خۆيەت.

شعشم: ههندیک جار پیّغهمبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت) چاوه پیّی کردوه تاوهکوو ئایه تیّك به تهواوی روون بوه تهوه وه که نهو ئایه تهی سوره تی (البقرة) و آن بُندُواْ مَا فِت اَنفُسِکُمْ اَوْ تُخَفُّوهُ یُحَاسِبْکُم بِهِ اللهِ الله فی الله به نهوه ده خاته روو نهوه ی ناشکرا و نهوه ی به دلّتاندا دیّت لیّپرسینه وه تان لیّ ده کریّت، بریاریّکی لهم شیّوه یه لای پیّغهمبهر و هاوه لان تهواو گران بوو، لی پرسینه وه له بابه ته کانی ناو دلّ تهواو دژواره، هیچ که س لیّی ده رباز نابیّت، هاوه لان هاتن بو لای پیّغهمبهر و نیگهرانی خوّیان لهم باره یه وه نیشان دا، پیّغهمبهریش (دروودی لای پیّغهمبهریش (دروودی خودای لیّ ببیّت) فهرمووی بلیّن (سمعنا و أطعنا) نه گهر نهم قورئانه له لایه ن خودی موحه مهده وه بوایه، نه و ماوه زوّره چاوه پیّی نهده کرد و راسته و خو ئایه تی دواتسری ده خسته روو ﴿لَا یُکِلِّفُ اللهٔ نَشَا إِلَّا وُسَمَهًا ﴾ (۲) دواتسریش خسوای گهوره نایه ته کانی تری نارده خواره وه نهم نایه ته ی نه سخ کرده وه و بابه ته که یه سه رئاسان کردن.

حموتهم: قورثان له چهندین شویّندا تیشک دهخاته سهر نهوهی که موحههد خویّنهواری نهبوو و نهیزانییوه بنوسیّت و بخویّنیّتهوه ﴿ مَا كُتَ تَدّرِی مَا ٱلْكِتَبُ وَلَا

⁽١) البقرة: ٢٨٤

⁽٢) البقرة: ٢٨٦

ٱلْإِيمَنُ ﴾ "﴿ هُوَ ٱلَّذِى بَعَنَ فِي ٱلْأَمْتِيَنَ رَسُولًا ﴾ (٢) مرؤڤێــک که توانــای خوێنــدنهوه و نوسينی نهبێـت ئيتـر چـۆن دهتوانێـت شـاکارێکی گهورهی بهپێـزی وهک قورئـان پێشکهش بکات.

همشتهم: گریمان قورثان پیّوهندی به ئاسمانه وه نسیه و له لایه ن خودی موحه مد خوّیه وه داریّژراوه و لوژیکی نییه ماوه ی چواره ده سه ده یه که س نه ی توانیبیّت کتیّبیّکی وه ک نهوه ی موحه مد بنوسیّت، ئایا بلیمه تی و زیره کی موحه مد له توانایی و بلیمه تیی هموو خه لکی زیاتر بوه و زیاتره ؟

نزیمم: نهو قورئانهی که نیّوه دهیدهنه پال سوحهمهد هموالدانی به چهندین بابهتی داهاتووی تیّدایه که دواتر همسوو نهو بابهتانه به پاستی و دروستی و بی کهمو کورتی هاتوونه ته دی، هموو مروّقیّکی ژیر دهزانیّت که ههوالدان به باتهکانی داهاتوو هاتنه جیّیان به تهواوه تی له توانای مروّقدا نییه، کاتیّک ئایه تی ﴿ إِنَّا خَنُ نَزّلِیّا اللّهِ الله مُوهی که هه تا کوّتایی دونیا نهم قورئانه وه ک خوّی و به پاریّزراوی دهمیّنیّته وه، نه گهر نهم قورئانه له لایهن خودی موحهمه ده وه بیّت چوّن ده توانیّت نهم ته حه دا گهوره یه بکات!؟

^(۱) الشورى: ۲ه

⁽٢) الجمعة: ٢

^{(&}lt;sup>۲)</sup> الحجر: ٩

دەيەم: ھەواڭدان بە بابەتەكانى پەنھانى پېشوو

خوای گهوره له سهروبهندی خستنه پرووی چیرو کی نوحدا ده فه رموی ت فیلگین نوحدا ده فه رمویت فیلگین نوحدا ده فه رمویت فیلگین آنی و آنگی النی نوحیه آلیات ما گناه ما کنت تعلیه آنی و آن و آن که و مه می ده کوتریت موحه مه د نه م زانیاریانه ی له جووله که و مه سیحییه کانه و و و گرتوه موحه مه د له پیشتردا جووله که و مه سیحی نه بوه مه نه دیک جار نه و زانیارییانه ی خستنونیه ته پیشتردا جووله که و مه دیاریکردوه له وانه پیشترد له نو سال و سی سه د سال حه وت سال له سهروبهندی باسکردنی جیروکه قور نانییه کان .

یازدهم: یهکدهنگ نهبوونی نهیاران و رهخنهگران له بارهی موحهمهدهوه

ئەوەى جێگەى ھەڵوێستەكردنە نەيارانى موحەمەد (دروودى خوداى لێ ببێت) بەدرێژاى مێژوو تاوەكوو ئێستايشى لەگەڵ بێت خاوەنى گوتارێكى يەكگرتووى دژايەتيكارى دژى موحەمەد نين، نەيان توانيووە تۆمەتێكى يەكلاييكەرەوە ئاڕاستەى مىوحەمەد بىكەن، چەندىن تۆمەتى جۆراوجۆريان لەم بارەيەوە خستووەتە روو بەشێكىان باس لەوە دەكەن كە موحەمەد بەزىرەكى خۆى ئەم قورئانەى ھێناوە، بەشێكى تريان دەڵێن ساحيرە، ھەندێكى تريان دەڵێن شاعيرە، پرسيارەكەى ئێمە ئەو پرسيارەيە ئەوەيە كە قورئان لە لايەن موحەمەدە ھاتووە چۆن ھێناويەتى؟ ئەمە ئەو پرسيارەيە كە تا ئێستايشى لەگەڵ بێت نەياران و رەخەنەگران بێ توانان لە وەلامىدانەوەى.

⁽۱) نهی محمد (صلی الله علیه وسلم) نهو باسانهی برّمان کردیت له همواله نادیارهکانه که بـوّت دهنیّـرین، نهتو دهنرّانی و نه هوّز و نهتهوهکه شت پیش نهم باسهی نیّمه، جا خوّگر و بـه نـارام ببـه، چونکه بهراسـتی پاشهروّژ بوّ خواناس و پاریّزکارانه هود: ٤٩

دووهم: موحهمه د ئهم کتیبهی له خهلکی ترهوه وهرگرتوه

جاریّکی تر تۆمهتی نهوه دهدهنه پاڵ موحهمد که گوایه بهسود وهرگرتن له تهورات و نینجیل و کتیّبه ناسمانییهکانی تر قورئانی نوسیوه، وه ک پرٚژههلاتناسی جـووله که (جولـد تسـهیر) دهلیّت " نهوه ی مـوحهمد هیّناویهتی ههلّبـژارده ی نایینهکانی پیش خوّیهتی" (۱) ههر لهم چوارچیّوهیهدا، (کوّنت هنـری) له کتیّبی (الإسلام سوائح و خواطر) (۲) دهلیّت موحهمد خویّنهواری ههبوه و له تهورات و نینیجیلهوه زانیارییهکانی وهرگرتوه، پوّژههلاتناسان و پهخنه گران و لیکوّلیارانی جووله که و مهسیحی و بیّباوه پان بو سهلماندنی نهم بوّ چـوونه چهندین کتیّبیان نووسیوه، سـهرهتا خـوای گهوره وهلامی نهم جـوّره تومهتانهی داوه تهوه وه ک دهفهرمویّت ﴿ وَلَقَدَ نَعَلَمُ أَنْهُمْ یَقُولُوتَ إِنّمَا یُعَلِمُهُ بَشَدَرٌ ﴾ آیان ﴿ وَمَا کُنتَ تَقُولُ یَن الله یون که وره که کومانه له بیناو ههلوه شاندنی نهم گومانه له میده وه به لام چهند به لگهیه کی عهقلی له پیناو ههلوه شاندنی نهم گومانه ده خهنه نهوو.

- تهورات و ئینجیل له سهردهمی پیّغهمبهردا (دروودی خودای لی ببیّت) وهرنهگیّردراونه ته سهر زمانی عهرهبی، به و پیّیهی بوّ یهکهمین جار له میّرژوودا له سهردهمی عهبباسییهکاندا تهورات و ئینجیل وهرگیّردرانه سهر زمانی عهرهبی وهک ئهوهی زوّریّک له روّژههلاتناسان ئاماژهی پی دهکهن، لوّریکی نییه موحهمهد قورئانی له تهورات ئینجیل وهرگرتبیّت له کاتیّکدا تهورات و ئیجیبل بهزمانی عهرهبی

⁽۱) بروانه (كتاب القرآن الكريم في مواجهة الماديين الملحدين)لا ٩٣

⁽۲) بروانه (رد افتراءات المبشرين على آيات القرآن الكريم) لا ٣٦٣

⁽۲) سويّند به خوا ثيّمه بهراستی دەزانين بيّ باوەران دەليّن: ئەم قورئانە تەنها كەسيّك فيّرى دەكـات النحــل: ١٠٣

⁽۱) تق ئەى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) پىش ناردنى ئەم قورئانە ھىچ كتىپىنىكت نەدەخوىندەوە، بە دەستى خۆيشت ھىچ شتىكت نەنووسيووە، (چونكە نەخوىندەوار بوويت)المنكبوت: ٨٤

بوونیان نهبوه، مهگهر بو پینهکردنی ئهم بو چوونه دروّیهکی تر بخهنه پروو بهوهی گوایه موحه مه فیری ئهم زمانه بیانیانه بوه دواتر توانیویه ته ورات و ئینیجیل بخویّنیّته وه، ئهمه یش بانگهشه یه کی ته واو نالوژیکییه.

- زۆرىيك له ئايەتەكانى قورئان به ھۆى ھۆكارىكەوە دابەزىـوون، بەو واتايەى رووداوىكى روويـداوە دواتـر راستەوخۆ لە ھەمـان كـات و ساتدا ئايەتىكى قورئان دابەزىـوە، ئەگەر بريـار بىنـت مـوحەمەد ئەو ئايەتـانەى لە تەورات و ئىنجـيلەوە وەرگرتبىنت ئەوا دەبوو ماوەيەك بگەرايە پاشان ئەوەى ھەبوو بىخستايەتە روو. بەلام پىغەمـبەر (دروودى خـوداى لـى ببينـت) راستەوخۆ لە ھەمـان كاتـدا ئايەتى بىۆ دابەزيوه.

- دەكريّت بپرسين كاتيّك موحهمهد تهحهدا دەكات هاويّنهى ئهم قورئانه بيّنن، بيرى لهوه نهكردوەتهوه كه خهلّكى بگهريّنهوه سهر ئهو سهرچاوانهى كه قورئانى ليّوه وەرگرتوه و تهواوى بابهتهكان ئاشكرابن و ئيتر ههمووشت كۆتا بيّت، كاتيّك موحهمهد قورئانى له جوولهكهى مهدينه و نهصرانييهكانى شامهوه وەرگرتوه، ئيتر برّچى هيچ يهكيّك لهوان نهيان گوت موحهمهد ئهم قورئانهى له ئيّمهوه وەرگرتوه، تومهتى ئهوه دەخهنه پروو گوايه بهشيّك له پيّسا و ياساكانى نيّو قورئان هاوشيّوهى شهريعهتى نيّو تهورات و ئينجيله، له پاستيدا باوهرمان وايه بهشيّك له حمقيقهت له نيّو تهورات و ئينجيلدا ماوه، ئاساييه بهشيّك له شهريعهتهكانى نيّو قورئان هاوشيّوهى شهريعهت و پيّسا و ياساكانى نيّو تهورات و ئينجيل بيّت، هاوكات هاوشيّوهى شهريعهت و پيّسا و ياساكانى نيّو تهورات و ئينجيل بيّت، هاوكات موحهمهد نههاتوه بيّ لهناوبردنى تهواوى ئايينهكان، بهلّكوو هاتوه بيّو تهواوكردنيان موحهمهد نههاتوه بيّو لهناوبردنى تهواوى ئايينهكان، بهلّكوو هاتوه و پرووردگار وهك خزى دەفهرمويّت (جئت لأتهم مكارم الأخلاق) هاوكات تهواوى موسولمانان كۆپان له سهر ئهوهى كه عهقيده و بيروباوهرى تهواوى ئايينهكانى پهروهردگار هاوبهشن يهك شته، ئهوهى ههيه جياوازييه له بابهتهكانى نيّو شهريعهتدا، بيونى ههنديكى بابهتى پهيوهست به شهريعهت هاوشيّوه له نيّوان قورئان و كتيّبه ناسمانهيهكانى تر واتاى ئهوه نييه قورئان لهوانهوه وهرى گرتوه،

-زیاد لهو چیروّکه قورئانییانهی که به شیّوهیهک له شیّوهکان له تهورات و ئینجیلدا بوونیان ههیه، به لام ههندیّک چیروّکی قورئانی ههن به هیچ شیّوهیهک له تهورات و ئینجیلدا نههاتوون وهک چیروّکی پیّغهمبهرانی سالّح و هود و پیّغهمبهر شوعهیب (سهلامی خودایان لیّ بیّت) له تهورات و ئینجیلدا بوونیان نییه،

-لۆژىكى نىيە پێمان وابێت موحهمەد قورئانى لە تەورات و ئىنجىلەوە وەرگرتوه لە كاتێكىدا زۆربەى بابەتەكانى ناو قورئان لە تەشىرىع و چىرۆكىدا پێچەوانەى تەورات و ئىنجىلن.

- دیسان دهکریّت بپرسین گهر بریار بیّت موحه مهد قورنانی له تهورات و نینجیله وه وهرگرتبیّت نیتر که وایه بوّچی نیمانی پی ناهیّنن؟! گهر بریار بیّت موحه مهد قورنانی له تهورات و نینجیله وه وهرگرتبیّت که وایه ههر تانه دانی له قورنان واتای تانه دانه له خودی تهورات و نینجیل.

-زۆریک له رۆژههلاتناسه به ویژدانهکان دوای لیکولینهوهیان گهییشتوونهته نهو بروایهی نهوهی له بارهی قورئانهوه دهگوتریّت، گوایه له تهورات و ئینجیلهوه وهرگیراوه، جگه له تانهیهک زیاتر شیکی تر نییه، لهوانه روژههلاتناسی ئینگلیزی دکتور لایتنیر دهلیّت (هیندهی شارهزایی و ناگاییم به سهر تهورات و ئینجیلدا

^(۱) سويّند بيّت بيّگومان ثهوانه بيّ باوه_{دٍ} بوون كه وتيان: بهراستي خوا، ههر مهسيحي كوړي مهريهمه، العائدة:

ههبیّت پیّم وایه نهوهی موحهمه هیّناویه تی و خه لکی فیّرکردوه دوور و نزیک هیچ پیّوه ندییه کی به تهورات و نینجیله وه نییه، به لکوو بیّگومان وه حییه که لایه ن خوداوه بیّی هاتوه)

هدر لهم چوارچیّـوهیددا روزژهه لاتناسی فه پهنسی (هیّنــری دی کاســتری) (میّنــری دی کاســتری) (۱۹۲۷ز م) ده لیّت (کاتیّک له قورئان ورد دهبیته وه تی دهگهیت موحه مد ئهم قورئانه ی له تهورات و ئینجیله وه وه ر نهگرتوه به لکوو کتیّبیّکی پیروزه له لایهن خوداوه بوّی هاتوه) (۱)

(به شیر ئه حمه د شاد) ده لیّت: قورئان تاکه کتیّبه که هه زاره ها خه لَکی له به به بینچه وانه ی کتیّبه کانی ترهوه، زیاد له مه له قورئاندا هیچ هه له و لیّکدژییه ک نییه به پیّچه وانه ی کتیّبه کانی ترهوه (۲).

⁽١) الوحى القرآني في المنظور الاستشراق ونقده د محمودماضي. لا ١٤٩

⁽۲) رجال ونساء أسلموا، دكتور عرفات كامل العيشي لا ١٩

سێیهم: قورئان زیاد و کهمی ههیه

یهکیکی دی لهو گومانانهی له لایهن مولحیدهکانهوه دهخریّته روو، گوایه نهم قورئانهی نیّستا له بهردهستی موسولْماناندایه نهو قورئانه نییه که له رابردوودا ههبوه، له قوّناغهکانی دواتردا دهستکاری کراوه و لیّی کهم و زیاد کراوه، نووسهرانی (دائرة المعارف الإسلامیة الإستشراقیة) (۱) تیشکدهخهنهسهر نهوهی گوایه " نهو وهحییهی دابهزیوه بو موحهمهد نهو قورئانه نییه که نیّستا ئیّمه دهی خویّنیّنهوه، بهلّکوو جاریّکی تر نووسراوه ته و کوّپی کراوه تاوهکوو نهو شیّوازهی لیّ دهرچوه که نیّستا له بهر دهستماندایه "

هدندیک جار به ئاراسته یه کی تر گومانی ئهوه دهخه نه روو گوایه دوو سوره تی قورئان به ناوه کانی (النورین، الولایة) (۲) له قورئاندا هه بوون و لابراون، لهم باره یه وه روزه ملاتناسی ئه لمانی دکتلار (تیودور نولدکه) (۳)

⁽۱) دائیرهتول مهماریغی ئیسلامی، ناوی تهواوی به ئینگلیزی (Encyclopedia of Islam)) بریتییه له مهوسومه یه که کادیمی به به شداریی چهندین روژهه لاتناسی به ناوبانگ نووسراوه لهوانه (لویس ماسینیون، کارل بروکلمان، بریتییه له لیّکوّلینه وه شارستانیه تی ئیسلامی له تهواوی بواره کانی (شاینی و پوشنیری و ثه دهبی و سیاسی و جوگرافی) وهرگیّپرداوه بو چهندین زمانی جیهانی لهوانه (فهرهنسی، ئینگلیزی، ثهلمانی، تورکی، توردق) دواتر وهرگیّپرداوه ته سهر زمانی (عهره بی نهه مهوسومه یه وهك دهرده کهویّت بریتیه له ناساندنی ثاینی ئیسلام و شارستانیه تهکهی، به لام به پیّچهوانه وه به و پیّیهی زوّریّکی دورده کهویّت بریتیه له ناساندنی ثاینی ئیسلام و شارستانیه تهکهی، به لام به پیّچهوانه وه به و پیّیهی زوّریّکی خوّیان بلاوده کهندی بروایان به ئیسلام نییه وهک ثابمانی، بگره لهوه یش زیباتر تیایدا گومانه کانی خوّیان بلاوده کهندین موبه شیر و دوژمنی خوّیان بلاوده که سهر که سیّتیی پیّغه مبهر (د. خ) و وه حیی، . . . چهندین موبه شیر و دوژمنی شهرسه خوّیان تی خستووه و له نووسه رانی ثهم مهوسومه یه به که له بودنی چهندین خالی ناوازه تیّیدا، به گشتی ناکریّت هیچ موسلمانیک ثم مهوسومه یه وهک سهر چهندین لیّکوّله و ده ست خستنی زائیاری له سهر ئیسلام به کاربهیّنیّت، ثم مهوسومه وهک سهر چهندین لیّکوّله و ده سالمانیه به کتیّب بهرپهرچ دراوه ته وانه: (دائرة المعارف الإسلامیة — آضالیل چهندین لیّکوّله و دوش) دائره بروانه پیّشه کی هه مان سهرچاوه ی ناوبراو،

⁽۲) بړوانه هممان سهرچاوهی پیشوو لا ۱۸

 ⁽۳) تیودور نولدکه (۱۸۳۱-۱۹۳۰) به باوکی روزههلاتناسه ئه لمانه کان ده ناسریّت، له هامبوّرگ له دایک بووه
 و شارهزایه کی به رچاوی هه بووه له زمانه کانی عه رهبی و عیبری و سریانی سالی ۱۸۳۵ و له تهمه نی ۲۰

دهست پێ دهکهن هیچیان قورئان نیین، به لکوو ئاماژهن بو ناوی موسحه فیک "(۱) دهست پێ دهکهن هیچیان قورئان نیین، به لکوو ئاماژهن بو ناوی موسحه فیک "(۱) هه ر له م چوارچیوهیه دا (نهسر حامید ئه بوزهید) (۲) باس له وه ده کات که قورئان پاریزراو نه بووه له زیاد کردن و که مکردنه وه و لابردن (۳) دواتریش هه ریه ک له دکتور (ته ها حوسه یین (۱) و جولد تیسهر ... (۱)، په حمانوف) و چه ندین پوژهه لاتناس و مولحیدی تر هه مان ئه و گومانانه یان خستووه ته پروو. (۱) هه لبه ت سه رچاوه ی سه ره کی ئه م بو چوونه لای هه ریه ک له م پوژهه لاتناس و په خنه گرانه، ده گه پیته وه بو سه رچاوه سه رچاوه کانی (شیعه ی دوازده ئیمامی) (۱) هه روه که زوریک له سه رچاوه پی دوازده ئیمامی (۱) هم روه که می دوازده گومانانه چه ند خالیک ده خه ینه روونی ده بینریت، لیره دا بو وه لامدانه و هی نه م جوزه گومانانه چه ند خالیک ده خه ینه روونی

سالّیدا دکتورای له میّرُووی قورنان بهدهست هیّناوهوه له چهندین زانکوّی بهناوبانگ کاری ماموّستایهتی کردووه له نووسـراوهکانی (تــاریخ القـران) له دووتــویّی ســـــن بهرگــدا، بــروانه لاستشــراق فــي الســـیرة النبویــة 61ص (۱۹۹۷)، عبد الله محمد الأمین النمیم، المعهد العالمي للفکر الإسلامي: فیرجینیا،

⁽١) بروانه کتیبهکهی به ناوی (تاریخ القران) که بریتییه له تیزی دکتوراکهی.

^{(&}lt;sup>۲)</sup> نووسهر و ليْكوّلهرى ميسريى (نهسر حاميد ئهبوزهيد) سالّى ۱۹٤۳ له دايك بـووه و دهرچـووى زانكـوّى قاهيرهيه له نووسراوهكانى الاتجاه العقلي في التفسير دراسة في قضيه المجـاز فـي القـرآن عنـد المعتزلـة (نقـد الخطاب الدينى) سالّى ۲۰۱۰ كوّچى دووايكردووه (

⁽٣) بروانه (قصة أبو زيد وانحسار العلمانية في جامعة القاهرة لعبد الصبور شاهين لا٢٠٢

⁽¹⁾ ته هاحوسيّن سالّى (۱۸۹۸ز) له صهعيدى ميسر له دايك بوه، خويّندنى له ثهزههر ودواتريش له زانكـوّى (المصر القديمه) ته واو كردوه پلهى دكتوّراى به دهست هيّناوه له سهرتيّزى (ذكرى أبي العلاء) چووه ته پاريس و له وي له زانكوّى سوّريوّن له سالّى (۱۹۹۸ز) له سهرتيّزى (فلسفة ابن خلدون) بروانامه ي دكتوّراى پيئ بهخشرا دواى گهرانه وه يرّميسر كراوه ته وه زيرى مه عاريف له نووسراوه كانى في الأدب الجاهلي، في الشعر الجاهلي، حديث الأربعاء، قادة الفكر، على هامش السيرة) الاعلام: خيرالدين الزركلي به ركّى ۳ لا په ره ۲۳۱۵

⁽٥) بروانه العقيدة والشريعة في الإسلام جولد تيسهر

⁽٦) بۆ زانيارى زياتر له بارەى ئەم گومانانەوە بروانه: (مناقشات وردود)ي محمد فريد وجدي

⁽٧) بهنموونه بروانه كتيبي هل يمكن الاعتقاد بالقرآن للسفير الروسي م. رحمانوف

یه کهم: ته واوی موسولمانان کوده نگن له سهر نه وهی" نه و قورئانه ی نیستا له به رده ستمان دایه وه ده ی بینین و ده ی خوینینه وه مه مان نه و قورئانه یه که دایه زیوه بو سهر پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بینیت) بی گوران و زیاده و که میک .

" ئیمامی قورتوبی له ته فسیره که یدا تیشک ده خاته سه رئه و نایه ته که ده فدرموی نیست (إِنَّا عَنُ نَرِّلْنَا اللَّهِ حَرَ وَإِنَّا لَهُ خَفِظُونَ ﴾ (۱۱ ده نیست (جاری که کوپی مه نمونی خه لیفه ی عه بباسی کابرایه کی جووله که قسه ی ده کرد، گوته کانی زوّر سه رنج اکیش بوو، خاوه نی توانایه کی هیجگار سه یر بوو، له قسه کردن و پاراوی و په وانیکی کوپی مه نمونیان جینهی شت، مه نمون بانگی کرد و پینی گوت: تو که خاوه نی نهم نه خلاقه جوان و پاراو و په وانبیژیه یت بو موسولمان نابیت؟ گهر موسولمان بیت له خوّمت نزیک ده خه مه و ده سه لاتیکی باشت پین ده ده م، مه نمون زوّری له گه ل گوت به لام کابرای جووله که ههر ملی باشت پین ده ده م، مه نموون زوّری له گه ل گوت به لام کابرای کونه جووله که وه که خاری پیشوو له و په پی لوتکه ی پاراوی و په وانبیزیدا ده ستی کرد به قسه کردن، به لام نه مجاری پیشو و له و په پی پرسی تو هه ر نه و که سه نه بوویت سالی پاردو و پیشنیاری مه نمون بانگی کرد و لینی پرسی تو هه ر نه و که سه نه بوویت سالی پاردو و پیشنیاری مه نمون بوزم بو کردیت.

-بەڭى ئەوم

- چى واى لى كرديت موسولمان بيت!؟

- ئەوەى راستى بينت دواى ئەوەى تۆ ئيسلامت بۆ پيشنيار كردم، بيىرم كردەوه لەوەى روونتر لە ھەر سى ئايينى ئيسلام و يەھوديەت و نەسرانيەت ورد بېمەوە، له پاڵ ئەوەى زمانپاراوييەكى باشم ھەيە، ھاوكات جواننووسم و خاوەنى خەتيكى

⁽١) به راستى ههر نيّمه قورنانمان دابه زاندووهو بيّگومان ههر نيّمه ش پاريّزگارى دهكه ين الحجر: ٩

قه شه نگم، سه ره تا دهستم کرد به نووسینه وهی ته ورات و سی نوسخه ته وراتم نووسییهوه، ئهوهندهی پیم کرا گۆرانکاری و زیادم کهم و یاش و پیشم تیدا کرد، دواتر ئەو سى نوسخەيەم فرۆشتەوە بە جوولەكەكان، بە خۆشحالىيەوە قەبوليان كرد و لێيان كريم، دواتريش به ههمان شێوه چهند نوسخهيهكي ئينجليم نوسييهوه، ئەوەنىدى پىيم كىرا زياد و كەم و پاش و پيشىم تيدا كىرد نەسىرانىيەكان بە خۆشحالیهوه له کلیسا لییان کریم، دواتر هاتمه سهر قورئان و دهستم کرد به نووسینهوهی به جوانترین شیّوه چهند وشهیهکی کهمم لیّ لابردوو چهند وشهیهکم بۆ زیاد کرد، دواتر که چوومه بازاری (وهراقین) ههر له سهرهتاوه چهند ههڵهیهکی بچوکیان بینی، دایانهوه به سهرمدا و لیّیان قهبوولٌ نهکردم، دواتریش له هیچ جێگەيەكى تردا ئەم ئەم نوسخانەى قورئان كە بە جوانترين شێوە نوسيوبمەوە ھيچ رهواج و کریاریکی نهبوو، ئیتر به تهواوی تیگهییشتم لهوهی نهم قورئانه دهبیت پارێزراو بێت له لايهن خوداوه، ئهو پرسيارهم لادروست بوو بـوٚچي شوێنکهوتوواني ئايينه كانى تىر بهم بابه تهيان نهزانى، له كاتيكدا موسولمانيكى سادهى بازارى (وەراقىين) نەوەك زانايەك، بە ھەولەكەي منىي زانىي و نوسىخەكەي لىخ رەت کــردمهوه، ههر لهبهر ئهوه موســولْمان بــووم^{(۱) "}ههلَــبهت مێــژووی ئهم رووداوه دهگەرىتەوە بۇ زياتر لە ھەزار سالى پىش ئىستا، بەو واتايەى ھەر لەو كاتەوە لە ههزار سالٌ ییّش نیّستاوه موسولمانان کوّدهنگن بوون له سهر پاریّزراوی قورئان وهک ئەوەي ئىستا لە بەر دەستماندايە.

⁽۱) بروانه تهفسیری قورتوبی، راقهی سورهتی (الحجر) تایهتی ۹

⁽٢) الحجر: ٩

چوارهم: گەر بە شۆوەيەكى لۆژىكى ورد بېينەوە دەبىين ئەو ئاياتانەى ئۆستا لە بەر دەستدان ھەمان ئەو ئايەتانەن لە تەفسىرە كۆنەكاندا ھەن، بەشنك لەو تەفسىر و راڤانەى قورئان كە لەبەر دەستمانن منژوەكەيان بۆ ھەزار ساڵ پنش ئۆستا دەگەرنىتەوە، ئەمە جىگە لەوەى راڤەى قورئانمان لە ھاوەلان و تابعينەوە پى گەيىشتوە، بەلام ھىچ جىاوازىيەك نابىنىن ھەمان ئەو ئايەتانەى لەو سەردەمەدا راڤەكراون ھەمان ئەو ئايەتانەن كە ئۆستا لە بەر دەستماندا و راڤىيان دەكەين.

پینجهم: گهر قورئان لیّی زیاد کراوه دهپرسین بوّچی موسولمانان له سهر نهم زیاد کراوانه حوکمیان نه خستوه وه روو، بابه تی فیقهیان لیّوه وه رنهگرتوه و حوکمیان لیّ ده رنه هیّناوه، به و پیّیه ی موسولمانان هه ندیّک جار له به ر جیاوازیه کی که می خویّندنه وه ی قورئان بو چوونی فیقهی جیاوازیان لیّ ده رهیّناوه، دهپرسین بوّچی له سهر نه و ئایه تانه ی که م کراون یاخود زیاد کراون بوّچوون یاخود جیاوازیه کی عمقائیدی یاخود فیقهی له سهر دروست نه بوه، نه بیسستراوه به دریّرایی میّروو یه کیّک له ریّبازه ئیسلامیه کان جیاوازی و ناکوّکیان هه بووبیّت له سهر له فز و پیّکها ته ی قورئانی، ئه وه ی همیه ناکوّکیانه له سهر مانا راقه و دیلاله تی شایه ته کانی قورئانی، نه وه ی همیه ناکوّکیانه له سهر مانا راقه و دیلاله تی ئایه ته کانی قورئان.

شعشهم: گهر وایه بۆچی نهو ههزاران زانایانهی بهدریژاییی مینژوو له بارهی پیکهانهی قورئان و دابهشکاری بهش و حیزب و ریکخستنی پیت و نیّوانی نایهت و سوپهتهکان و جیاکاری نیّوان مهککی و مهدهنی تهجوید و خویّندنهوه و نیعجاز و پهوانبیّرژی و ویّنهی مهسحه ف چهندین زانستی تری پهیوهست به قورئانهوه نووسیویانه، ژیرییان له کوی بوه، بو پیّیان نهزانیوه، چوّن نهیان زانیوه قورئان له گورانی به هردا هاتووه، بیّگومان تهواوی نهو زانایانه یه دلّنیا بوون لهوهی قورئان له نیّستا و رابرد و داهاتوو هیچ کات پیت و وشهیه کی لی کهموزیاد ناکریّت.

حموتهم: تهنها موسولمانان نین کۆدهنگییان ههیه له سهر حمقیقهتی پاریزراوی قورئان، بهلکسوو نهم بسابهته گهواهسی بهشینک له لیکولهر و روزههلاتناسسه بهویژدانهکانه، یهکینک له لیکولیارانی فهرهنسی به ناوی (ماری لوبان) دهلیّت "قورئان تاکه کتیبه بهو میژوه دوور و دریـژوه له روزگاری نهمرومان به دروستی و بی کهموزیاد مابیّتهوه. "(۱)

زانا و گهوره لیّکوّلهر (لیوّ ناری مویر) پسپوّری لیّکوّلیّنهوهی شویّنهواری نیسلامیدا، دهلیّت: "نهو قورنانهی که عوسمان کوّیکردوه ههمان نهو قورنانهیه که نیّستا له بهردهمی تهواوی موسولماندایه به جیاوازیی تهواوی قوتابخانه و ریّبازهکانیانهوه، لهگهلّ نهوهی جیاوازی و ناکوّکی گهوره و ههستیار له نیّوانیاندا ههیه، بهلام تهواویان کوّدهنگن له سهر پاریّزراوی قورئان "

رۆژههلاتناسی فهرهنسی (ریجی بلاشیر) (۱۳ سله کتیّبی (تاریخ الأدب العربی) دهلیّت سله دوای خودا فهزل و سوپاست بو عوسمانه که نهیهیشت جیاوازی و دووبهرهکی دروست بیّت له نیّو خهلکی سهبارهت به قورئان وهک له کتیّبه ناسمانییه پیشوهکاندا دروست بوه. سلهباره و دهیان و بگره ههزاران بهلگهی تر

⁽١) بروانه (المدخل الى القران الكريم)دكتور محمد دراز لا٠٤

⁽۲) بروانه (موسوعة المستشرقين)لا ۱۲۷

ئهو راستییه دهسهلمیّنن که ئهو قورئانهی ئیّستا له بهر دهستماندایه ههمان ئهو قورئانهیه که چوارده سهده پیّشتر بوّ سهر موحهمهد (دروودی خودای لیّ ببیّت) دابهزیووه. (۱)

⁽۱) بق زياتر شارهزا بوون له وهلامدانهوه ي ثم جوّره گومانانه بروانه (لطائف المنان وروائع البيان)، (مناقضات وردود)ي محمد فريد وجدي، (من افتراءات المستشرقين)دكتور عبد النعم فؤاد (تنزيه القرآن الكريم عن دعاوى المبطلين)دكتور منقذ بن محمود السقار، دعاوى الطاعنين في القرآن الكريم) دكتور عبد المحسن المطيرى

چوارهم: نهسخ و گومانه کانی پهیوهست به نهسخهوه

بابهتی (نهسخی قورئان) یه کیکی تره لهو گومانانهی ئاراستهی قورئان دهکریّت، نهیاران دهیانهویّت بوونی نهسخ له قورئاندا بکهنه به لگه له سهر بوونی گورانکاری و دهستکاری و کهموزیاد له قورئاندا، گهر قورئان به راستی پاریّزراو بیّت بوّچی دهبیّت نهسخی تیّدا بیّت، به شیّکی تر له نهیارانی قورئان پیّیان وایه خستنه رووی بابهتی نهسخ پلانیکه موسولمانان بو پینهکردن و دهربازبوون له کهموکورتی و دژهوانهکانی ناو قورئان دهیخهنه روو، کاتیّک دهبین، ئایهتیّک لهگهل ئایهتیّکی تر پیچهوانهیه، راستهوخوّ دهلیّن ئایهتی پیشوو نهسخکراوه تهوه، له کتیّبی ئایهتیکی تر پیچهوانهیه، راستهوخوّ دهلیّن ئایهتی پیشوو نهسخکراوه تهوه، له کتیبی ناده ناده دروه خراوه ته روو، له وهلامی نهم گومانه دا چهند تیّبینییه که دهخه نه روو،

یه کهم: نه سخی قورئان به هیچ شیّوه یه که ئایه ته کانی پهیوه ست به بیروباوه پ و هه والّی رابردوو، هه والّی داها توودا رووی نه داوه، به و واتایه ی مه حالّه ئایه تیّکی قورئانی پهیوه ست به یه کیّک له بابه ته کانی عه قیده نه سخ بووبیته وه، یا خود ئایه تیّکی پهیوه ست به هه والّ و رووداوه کانی رابردوو و پهنهانی داها توو نه سخ بووبیّته وه.

دووهم: نهسخ تایبهته به قوناغی سهردهمی پیغهمبهر (دروودی خودای لیخ ببینت)، واته تهنها لهماوهی ژیانی نهودا رووی داوه، دوای کوچی دوایی پیغهمبهر نیتر وه حی پچراوه و شتیک نهماوه به ناوی نهسخهوه، به و پیهی نهسخ له ریگهی وه حییه وه نهنجام دهدریت تاوه کوو نهوه یاس له وه نه کریت گوایه موسولمانه کان نهم بابهته وه کهرهسته یه کی شیواند و هه لخله تاندن له پینا و پهرده پوشکردنی کهموکورتییه کای قورناندا به کار ده هینن.

سیّیهم: نهسخ تایبهت نییه به قورثان، به لّکوو له شهریعه ته کانی پیّشوه، ته ورات له (سیفر لاویتن- ئیستحاحی،۱۹)

حوکمی دروستی کۆکردنهوه دوو خوشک له یه ک کاتدا بر پیاویک نه سخ کراوه ته وه . له (سیفری ته کوین ئیستاحی ۹) هه ندیک ئاژه آل که پیشتر حه لاّل بوون حوکمه کانیان نه سخ کراوه ته وه دواتر حه رامکراون له ئینجیلدا (سیفری (تثنیة) ئیسحاحی ۲۱) نه سخی ئه وه کراوه که نافره ته ته لاق بدریّت مه گه ر به وه ی زینا و داویّنبیسی ئه نجام دابیّت .

ئهمانه و دهیان به لگهی تر ئهو راستییهمان دهخه نه پیش چاو که نهسخ له نیّ و کتیّ به ئاسمانییهکانی پیّشوودا ههبوه دهکریّت ئهو پرسیاره ئاراستهی روّژهه لاتناسه مهسیحی و یه هودییهکانیش بکهین، بوّچی بابه تی نهسخ ده وروژیّنن و وهک توّمه تیّک ده یده نه پال قورئان، له کاتیّکدا ئهم بابه ته له نیّو کتیّبه پیروّزه کانی ئهوانیشدا بوونی ههیه بیگره ریّژه و قهباره ی نهسخه کان لای ئهوان زوّر زیاتر لهوه یه قورئاندا ههیه.

چوارهم: نهسخ له قورئاندا ریزژهیه کی کهمه، تهواوی ثهو ئایه تانه ی که باس له نهسخ بوونه وه ی ده کرینت له ۲۰ بز ۳۰ ئایه ت زیاتر نییه، هه لبهت ئهمهیش له سهر جیاوازییه کی زوّر که زوّریک له زانایان لهم ریزژه یه که متریان گوتوه،

پینجهم: بوونی نه سخ له قورئاندا به شیکه له سوّز و میهره بانیی فراوانی خوای گهوره به رانبه ر به نده کانی، له وانه له پله به ندی بابه تی ده عوه و بانگه واز، هه ر وه ک له پله به ندی قه ده غه کردنی مهیدا دیاره، له سه ره تای ده رکه و تنی ئیسلام وه ک ئایین قورس بوو پیکه وه زوّر شت به یه کجار له سه ر موسولمانان قه ده غه بکریّت، نه رکییکی زوّریان به سه ردا بدریّت، پله به ندی له سه پاندی حوکمه کان و قه ده غه کردنی حه رامکراوه کان، پیویستیه کی مروّبی گهوره ی نه و قوناغه بوو، بو نموونه له بابه تیکی پهیوه ست به قه ده غه کردنی مهیی خوای گهوره چه ند قوناغیکی خستوه ته روو.

قۆناغى يەكەم: قۆناغى سەرەتايى، لەم قۆناغەدا پەروەردگار تىشك دەخاتە سەر ئەوەى كە مەيى (رۆزىيەكى باش نىيە)وەك دەفەرمويىت ﴿ وَمِن ثَمَرَتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلأَغْنَبِ تَخَدُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِ ذَلِكَ لَآيَةً لِفَرَّمِ يَمْقِلُونَ ﴾ (١) پىتى (و) لىسرەدا موغايەرەيە واتە رۆزىيەكى چاك كە پىچەوانەى مەيىيە بە دلنيايى مەيى رۆزىيەكى باش نىيە.

قوناغی دوهم: تیشک ده خاته سهر ئهوهی که زیانیکی زوّری ههیه و لهو بارهیه وه ده ده ده دونیت ﴿ يَسْتَلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِّ قُلْ فِيهِمَاۤ إِشْرٌ كَبِيرٌ وَمَنَفِعُ لِلنَّاسِ ﴾ (٢)

قۇناغى سێيهم: قۇناغێكى تر دەست پێ دەكات كه قورئان تيشك دەخاته سـهر ڕێڰريكردن له خواردنهوەى له كاتى نـوێژدا وەك دەفهرموێـت﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِيرَ ءَامَنُواْ لَا تَقْرَهُواْ ٱلصَّلَوَةَ وَلِنَتُمْ سُكَنَىٰ ﴾ (٢)

قۆناغى چوارەم: دواى خستنە رووى قۆناغەكانى تىر و ئامادەسازكردنى موسولمانان لە رووى دەروونى و بىروباوەر، لە كۆتايىدا بە يەكجارى بريسارى قەدەغەكردنى دەدرين ﴿ يَاأَيُّهُا الَّذِينَ ءَامَنُواْ إِنَّمَا الْمُنْدُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطُنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَعْلِيدِ وانەيەكى تەواو تەندروستە لە پلەبەندى خستنە رووى دەعوەو بانگەوازى پەروەردگار.

شمشهم: خودی نه سخ په حمه ت و میهره بانییه هه ندیک جار حوکمه کان به هوی نه سخه وه ناسانکردنیان به سهر دا دیّت بو نموونه کاتیّک خوای گهوره ده فه رمویّست ﴿ وَإِن بُنَدُواْ مَا فِ اَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبَكُم بِهِ اللّهُ ﴾ (۱۰) لیّسره دا تیشک ده خاته سهر نهوه ی ههر چی له دلّی مروّقدا هه یه له په نهان و ناشکرا، به

⁽۱) النحل: ۲۷

⁽٢) البقرة: ٢١٩

⁽۲) النساء: ۴۳

⁽۱) المائدة ۱۰

⁽۵) البقرة: ۲۸٤

⁽۱) البقرة: ۲۸٦

⁽٣) بق زياتر شارهزابوون له بهر پهرچدانهوهى تؤمهتهكانى پهيوهست به نهسخهوه بېروانه ثهم سهرچاوانه كتيبي: (فضيحة المبشرين) عبد الله كنون الحسني. (دعاوى الطاعنين في القرآن الكريم) دكتور عبد المحسن المطيري. (آراء المستشرقين حول القرآن الكريم وتفسيره) للدكتور عمر بن إبراهيم رضوان، القرآن الكريم من المنظور الإستشراقى للدكتور محمد أبو ليلة

پێنجهم: تۆمهتی به کارهێنانی وشهی نهشیاو و ناړێک له قورئاندا

مولحیدان و نهیارانی قورئان پهخنه دهگرن گوایه قورئان چهندین جوین و قسهی ناشرین و ناپیکی له نیو دیپهکانیدا هه لگرتووه و ئاپاستهی بیباوه پان نهیارانی دهکات، پهخنه دهگرن گوایه ناگونجینت نهم گوتانه گوته و ده ربهینی پهروه ردگار بن له نهوونهی چواندنی خه لکی به سهگ وه ک ﴿ فَتَنَاهُ حَمَنَلِ الْحَارِ بَحْمِلُ أَسْفَازًا ﴾ (۱) و گویسدریژ ﴿ كَمَنْلِ الْحِمَارِ بَحْمِلُ أَسْفَازًا ﴾ (۱) بهرهنگار بسوونه و نهبووله هه به نایه تی ﴿ تَبَّتْ یَدَا آلِی لَهَبِ وَتَبَ ﴾ (۱)

گومانی نهوه دهخهنه روو چون دهکریّت خودایه کخاوهنی نهم دهربرینانه بیّت، له لایه کی ترهوه خه لکی ریّنمویی بکات بو بنه مای نه خلاقیی رهسه ن راستیه کهی نهم گومان و نهم گومان و بیّش نهوانیش گومان و رهخنه ی جووله که و نهسرانییه کانه، نهوان له کاتیّک دا نهم ره خنه یه دهگرن که له کتیّبه پیروّزه کانی خوّیاندا چهندین جویّنی ناشکرا و تانه و ته شهری تیّدایه الهوانه له تهورات سیفری (یوشعی کوری سیراخ) له نیسحاحی ۲۰ لاپهره ه ۸ وشه ی راحیق و جاهل) به کار هاتووه.

له سیفری (الأمثال) ئیسحاحی ۱۰ دونیایه ک جوین و چواندنی به ئاژه لان تیدایه.

ئينجيلي (مهتتا) ئيسحاحي ١٥ ئافرهتي چواندوه به سهگ.

⁽١) الأعراف: ١٧٦

⁽٢) الجمعة : ٥

⁽۲) المسدد ۱

خاله بکهیته تۆمهت و بیخهیته ملی قورئانهوه، به لام کتیبی پیروّزی خوّتان لیّوانلیّو بیّت لهم بابهتانه، له وهلامی رهخنهی مولحیدان و رهخنهگران سهبارهت بهم بابهته چهند خالیّک دهخهینه روو.

یه کهم: هییچ کات به تایبهتی له قورئاندا ناوی که سیک نهبراوه لهوه ی بگوتریّت وه ک صه گ و گویّدریّژ وایه یان ده سته و کویّدریّژ وان . نه گوتراوه وه ک صه گ و گویّدریّژ وان .

دووهم: ئهوه ی له قورئاندا به ر چاو ده که ویّت چوواندنی دوّخیّکه به دوّخیّکی تر، جیاوازییه کی زوّر هه یه لهوه ی که بگوتریّن جوه کان وه ک گویّدریّرهٔ وان لهوی بگوتریّت (ئهوانه ی زانستیان پیّیه و کاری پی ناکه ن وه ک نه و گویّدریّره وان که کتیّبی هه لگرتبیّت، ته واوی ویّکچواندنه کانی قورئان ویّکچواندنی حالّن به حالّ، حالّی نه و که سانه وه ک حالّی نه و گویّدریژه وایه نه وه ک ویّکچواندنی خود به خود (تشبیه الذات بالذات) بیّت، واته بگوتریّت که سیّکی دیاریکراو وه ک گویّدریّرهٔ یان وه ک صه گ وایه تاوه کوو ئه وی تومه تی ته شهیر و ناوز راندن بدریّته پال قورئان.

⁽۱) المسدد .

موحهمه دقسه به مامی خوّی ده لیّت، له کاتیکد موحهمه د خوّی ده لیّت مام وه کوو باوک وایه نهو کتیّبه ی تهجه دای جیهانی پی ده کات تیّیدا قسیه بهمام و خزمه کانی ده لیّت ؟

ئایهتی ﴿ عُیْلَ بَعْدَ دَلِكَ نَیْبِم ﴿ الله سهرزه نشتی وه لیدی کوری موغیره یه نهویش به ههمان شیّوه له پشتا ده بیّته وه خرم و نزیکی پیّغه مبه (دروودی خودای لی بیّنت)، ده کریّت موحه مه دی دانه ری قورئان وه ک ئیّوه ده لیّن له پییش چاوی ته واوی دونیا قسه به خزمه کانی خوّی بلیّت ا نایینیّکی تازه که نه یارانی به وردییه وه به دوای هه له یه کیدا ده گه ران، نه گهر موحه مه د خاوه نی نه م قورئانه بوایه، ده بوو له پیّناوی موجامله و پاراستنی ژیان و مانه وه ی خوّی نه م جوّره قسانه ی نه گورتبا، به لام قورئانه و وه حییه، موحه مه د ته نها گه یاندنی له سه رشانه .

پینجهم: زوریک له و وشانه ی له قورئاندا هاتوه وه لامی ساده تر و کهمترن له و و شانه ی ئه کاریان هیناوه کاتیک ئهبوله هه به پیغه مبه ری گوت (تبا لك ألهذا جمعتنا سائر الیوم) خوای گهوره له وه لامیدا فهرمووی (نَبَّتْ یَدَا آلِی لَهَبِ وَبَبَ الهذا جمعتنا سائر الیوم) خوای گهوره له وه لامیدا فهرمووی (نَبَّتْ یَدَا آلِی لَهَبِ وَبَبَ الهذا جمعتنا سائر الیوم) خوای گهوره خوای (گوتیان موحه مه د وه جاخ کویره خوای ()

⁽۱) القلم: ۱۳

⁽۲) البقرة: ٦٢

⁽۳) المسدد ۱

گەورە لە سەرى ھات دەنگ و فەرمووى ﴿ إِنَّ شَانِنَكَ هُو ٱلْأَبْتَرُ ﴾ (۱) ھەلبەت ھەموو ئەمانە لە پیناوى بەرگریکردنن لە كەسايەتى موحەمەدى گەيەنەرى پەيامەكە. كەواتە بۆچى رەخنە لە موحەمەد دەگيرينت كە بەرگرى لە خۆى كردوە، بەلام رەخنە لە نەيارانى ناگيرينت كە قسەى ناشرينيان پى گوتوه.

حموتهم: زۆرێکی زۆر له ئایهته کانی قورئان هانی موسولهانان ده ده به وه زمانیان پارێزراو بێت خۆش گوفتاربن و ڕێزی ئایینه کانی تر بگرن ﴿ وَلَا شَسُبُواْ الَّذِبِ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللّهِ فَيَسُبُواْ اللّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ (۲) پێگـری له موسـولهانان ده کـات به وه ی که ناووناتوره له خه لکی بنینن وه ک ده فه رمویّت ﴿ وَلَا تَنَابَرُواْ بِالْأَلْقَابُ بِشَسَ الْاَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَنِ ﴾ (۲) زیاد له هه موو ثه مانه قورئان تیشک ده خاته سهر ثه وه ی که مروقه کان مروقه کان به بین جیاوازیی ئایین و په نگ و په گه زیان به شیوه یه کی گشتی شایسته ی پیزگرتنن وه ک ده فه رمویّت ﴿ وَلَقَدْ صَحَرَمُنَا بَنِيَ عَادَمَ ﴾ (۴) دوای هه موو ثه مانه ئیتر پالدانی تؤمه تی جویّن بۆلی قورئان بابه تیکی ته واو ناپه وایه .

⁽١١) الكوثر: ٣

⁽۲) الأنعام: ۱۰۸

المجرات: ۱۱

⁽¹⁾ الإسراء: ٧٠

همشتهم: قورنان لیّوانلیّوه له به کارهیّنانی کینانه یه له بریبی وشه ی ناجوان قورنان لوتکه ی نیستاتیکای دهربرینه لهوانه ﴿ وَقَدْ أَضَی بَعْضُکُمْ إِلَى بَعْضِ ﴾ (۱) هو نیآ اسْتَمْتَعْتُر بِهِ مِنْهُنَ ﴾ (۲) وشه ی ﴿ فَمَا اسْتَمْتَعْتُر بُه کینسانیه ی پیّوهنسدی جوتبوونی نیّوان ژن و پیاوه به لام خوای گهوره له لوتکه ی جوانیدا دهری بیریوه یان ﴿ وَاَهْجُرُوهُنَ فِی الْمَصَاحِعِ ﴾ (۱) ﴿ أَوْجَاءَ أَحَدُ مِنكُمْ مِنَ الْفَالِطِ ﴾ (۱) وشه ی کینایه یه به جیکه ی دهست به ناو گهیاندن زیاد وشه ی ﴿ اَلْفَالِطِ ﴾ نهم وشه یه کینایه یه به جیکه ی دهست به ناو گهیاندن زیاد لهمانه تهواوی نهو نایه تانه ی که ده گوتریّت گوایه جویّن و تانه یان تیّدایه له چوار بو پینج نایه تیّه پر ناکات و ههریه کیان پره له نیعجاز، نهیاران به هوّی بی ناگاییان له زمانی عهره بی واده زانن نهو بابه تانه جوویّن و شکاندنه وه ی نهوانی تری تیّدایه .

(۱) النساء: ۲۱

⁽۲) النساه: ۲٤

⁽۲) النساء: ۳۱

⁽¹⁾ المائدة: ٦

گومانی لیکدژیی نیوان قورئان و واقیع

مولحیدان و هاوبیرانیان به و پنیه ی که ناتوانن به رگری له بوچوونه کانی خوّیان به کهن وه که هه ولّنیک له پنناو شاردنه وه ی بوچوونه شکستخواردوه کانی خوّیان هیرشی دره وانه ده که نه سه ر قورئان و هه ولّ ده ده ن به هه ر شیّوه یه ک بیّت گومان و دوو دلّی له ناو موسولهانان و خه لکی ساده ی بی ناگا بلاو بکه نه وه وه ناپلیوّن ده لیّن هدر ن باشترین به رگریکردنه، هه لبهت فوّکسی نه وان هه میشه له سه رده لکانی ساده و تازه ریّنمای دراو، له وانه وروژاندنی چه ندین بابه تی جوّراوجوّر له یه کاتدا، بی نه وه ی چاوه روانی، وه لام بن، هه لبهت نه م جوّره له خستنه رووی گومانه کاندا، بی نه وه ی چاوه روانی، وه لام بن، هه لبه ت نه م جوّره له خستنه رووی گومانه کاندان ده رفه ت بو وه لامدانه وه ناهی لیّنه وه نه مه ی سین چه وانه ی بنه ما لاژیکییه کانی گفتوگو کردنه وه .

هدندیّك جار روودهدات له سدروبهندی خستنه رووی پرسیارهكان له و بابهته گشتیبانهی كه خالّی ناكوّكی نیّوان موسولمانان مولحیدانه كه خوّی له بابهتی پیّغهمبهرایهتی موحهمه و حهقیقهتی قورئان و بوونی پهروهردگار خوّی دهبینیّتهوه و ثهم بابهتانه خالّی سدرهكی ناكوّكی ئیّمهن لهگهل بیّباوه ران و مولحیدان، له دوّخیّکی وادا كاتیّك بابای مولحید ناتوانایه له خستنه رووی هزر و باوه ری خوّی، له بنه ما گشتیبهكانی جهوهه ریی ناكوّکی ههلّدیّت و په نا بو خستنه رووی چهند كیشه و ئاریشه کی لاوه کی ده بات، تاوه كو هزری به رانبه ریورت و بلاو بكاتهوه.

له وانه خستنه رووی رووداوه میژووییهکان جهنگ و جیاوازیی نیّوان موسولمانان و له قزناغه جیاوهزاکان، ههژمارکردنی ههله و پهله و کهموکورتی دهسهلاتدران و دهسته و تاقم گروپهکان و ههژمارکردنی تهواوی نهم بابهتانه له سهر ئیسلام وهکوو ئایین، به کار هیّنانی چهمکی میّژووی ئیسلامی و خستنه رووی له پیّناو نامانجه تایبهتییهکان و بهلاریّدابردنی گفتوگوّکان، بی ناگا لهوهی میژووی ئیسلام وهک نایین میّژوویهکی پاک و بیّگهرده، بهلام میّژووی موسولمانان وهک مروّق ههلهو کهموکورتی

زۆرى تيدايه، تەقەكردن لە خودى ئيسلام لە پال ھەلەو كەموكورتى موسولمان لە قۆناغىدى دىارىكراودا ھەولىدى تەواو نەزۆكە، بەو پىيەى خالى گفتوگى و ناكۆكى ئىمە و مولحىدان، چەند بنەمايەكى جەوھەريى سەبارەت بە بوونى خودا حەقىقەتى پىغەمبەر و قورئان، و بابەتەكانى پەيوەست بە وەحىيە، ئەوان ھەمىشە لەم بابەتانە ھەلدىن چەند بابەتىكى جىاواز و در بە يەك دەخەنەروو، بە مەبەستى خىز رزگار كردن لە وەلامىدانەو، دىاترىن چەكى دەستى مولحىدان لە كۆن و نويدا ھەولدانە بۆ خستنەرووى لىكدرى نىدوان ئىسلام و واقىع و راستىيە زانستىيەكان مىدروو وگرافيان و ھەربابەتىكى تر، لىرەدا ھەول دەدەين بە كورتى وەلامىي بەشىتك لەو گومانانە بدەينەوە كە مولحىدان لەم بارەيەوە دەى خەنە روو.

گومانی لیّکدژیی نیّوان قورئان و زانست

مولحیدان پنیان وایه له نیّوان قورئان و زانستی نویّدا لیّکدژییه کی به رچاو ههیه، به گومانی ئه وه ی پیشکه و تنه زانستییه کان راستییه کانی قورئان هه لده وه شیّنه وه، قورئان ته واو جیاوازه له و پیشکه و تنه زانستایانه ی مروّفایه تی پیّی گهییشتوه، ئه مهیش واتای ئه وه ی گوایه قورئان له لایه ن خوداوه به موحه مه دا نیّرراوه بنه مایه کی نییه و دووره له راستییه وه، ئه و گومانه ده خه نه روو گهر قورئان له لایه ن خوداوه ها توه وه ک ئیّوه ده لیّن، چوّن ده بیّت بابه ته کانی ناوی پیّچه وانه ی واقیم و بنه ما زانستیه سه لمیّنراوه کان بن ؟

پیش نهوه ی تیشک بخهینه سهر وه لامی نهم بابهته، پیّویسته چهند تیّبینییه ک بخهینسه پوو، دهکریّت بپرسین نایا قورئان دژاوهنهیه له که ل نهو زانست و پیّشکهوتنه ی مروّقایهتی پیّی گهییشتوه، هیچ دهقیّکی قورئان پیّش چاو دهکهویّت که پییّچهوانه ی پاستییه زانستییه سهلمیّنراوهکان بیّت بیّگومان نهخیّر، مهحاله بابهتیکی لهم شیّوهیه له قورئاندا بدوّزریّتهوه وه ک زانای بهناوبانگی فهرهنسی

(موریس بوکای) ده نیّت "زور به وردی لیّک لِنینه وهم له ته واوی قور ان کردوه، تاوه کوو نه وهی بزانم جیاوازییه که هیه له نیّوان قور ان و زانستی نویّدا، دوای ماوه یه کی زوّر له لیّکوّلیّنه وه و به دوادا چوون بوّم ده رکه وت که هیچ بابه تیّک نییه له قور ناندا که پیّچه وانه ی زانستی نوی بیّت "(۱)

هدر لهم بارهیدوه روّژهدلاتناسی نهمریکی (واشنجتون ئیرفنگ) دهلّیت " قورئان هدموو شتیّکی تیّداید، تهواوی زانست و یاساکانی له نیّو خوّیدا هدلگرتووه" (۲) گهر برپاریش بیّت لیّکدژی هدبیّت له نیّوانی قورئان و زانستی سهردهم هوّکاری نهم لیّکدژییه روکهشه چهند خالیکه

یهکهم: یهکیّك له و خالانه ی که به روکهش وادهرکهویّت قورئان لهگه ل زانستی نویّدا لیّکدژه ئهوه یه زوریّك له نهیاران له واتای ئایهته کان و حهقیقه تی ئایه ته کانی قورئان تی نهگه ییشتوون، به دلنیایی گهر به دروستی له ده قبی قورئان واتای راسته قینه ی ده قه کانی قورئان وه خوّی تیّگه ییشتبان بانگه شه یه کی له و شیّوه یه یان نه ده کرد و راسته قینه ی قورئانیان بوّده هاها.

دوهم: هەندىك جار ئەوان تىگەيىشتتوون لە ماناى راستەقىنەى ئايەتەكان، بەلام ئەو زانسىتە كە ئەوان پىيان وايە پىنچەوانەى قورئانە خودى ئەو زانسىتە پىنچەوانەى واقىعە، واتاى ئەوەى بۆ چونىكى زانستى دەخەنە روو دواتر بانگەشەى ئەوە دەكەن گوايە قورئان پىنچەوانەى ئەم بۆ چوونەيە، كەچى لە ھەمان كاتدا ئەم بۆچوونە زانستى تىر، روونتىر بىلىدىن بۆچوونە زانستى تىر، روونتىر بىلىدىن ھەنىدىك جار تىۆريايىيەكى زانستى سەرلەبەرى تىۆريايىيەكەم ھەلدەوشىينەوە، مەبەستمانە تىشك بخەينە سەر ئەوەى تىۆرياي زانستى و دىدى زانايانى زانستى

⁽١) بروانه: قالوا عن الإسلام لا ٤٧

⁽۲) بروانه: حياة محمد لا ۷۲

سهردهم له بواره ههمهجۆرەكان يەك بۆ چونى كۆنكرێتى نييه، هەندێك جار له سەر تاكە بابەتێكى زانستى زياد له بۆچونێك خراوەته ڕوو، بۆ نموونه له بابەتێكى وەك پرسى دروستبوونى مرۆڤ، زانايان و پسپۆران چەندين تيۆريايى جۆراوجۆريان سەبارە بەم پرسه خستوەته ڕوو، كەوايه ناكرێت باباى بێباوەڕ له ناو ئەم دەيان تيۆريا و بۆ چوونه زانستييانه يەكيان دەستنيشان بكات و، پاشان بانگەشەى دژەوانەى قورئان بكات لەگەڵ تيۆريا زانستييەكانى سەردەم، تەنانەت لە ڕوى لۆژيكييەوە ڕەتكراوەيە تيۆرياى زانستييەكان گومانين، ناكرێت بكرێنه بەڵگە لە سەر بابەتە يەقىينەكانى قورئان.

بۆ هەنگاوپكى لەم شيوەيە پيويستە كەسى نەيار تيۆرياييەكى زانستى يەقىنى دوور لە گومان و دوو دلى بخاتە پوو پاشان بە دروستى لە واتا و پاقەى دەقەكانى قورئان گەييشىتېيت، ئەو كات دەگونجيت بەلگەكانى بخاتە پوو، دواتىر گەرلىكىدژييەك لەو لايەنەوە ھەبوو، كارى زانايانى موسولمانە بە وەلامىي زانستى دروست ئەو گومان و دوو دليانە بېۋەينەوە، مەحالە ھىچ يەكيىك لە دەقەكانى قورئان پيچەوانەى بنەمايەكى واقعى و زانستىي يەقىنى بىن تەواوى دۆزىنەوە و بۆچوون و تيۆريا زانستىيەكان بەرھەمى ئاوەزى مىرۆقن، كە پەروەردگار خولقينەر و دروستكەريەتى، كەوايە مەحالە ئاوەزى دروستكراوى پەروەردگار پيچەوانە بيت دىروستكەريەتى، كەوايە مەحالە ئاوەزى دروستكراوى پەروەردگار پيچەوانە بيت

سیّیهم: یه کیّکی دی له و ناریشانه ی دیّته پی سهباره ت به لیّکدژی پیّوه ندی نیّوان قورنان و زانستی سهردهم، نهیارا و گومانکاران نه و ده ق و چهمك و زاراوانه ی قورنان به شیّوه یه کیّك له پاقه ده که چه ندین سه ده یه کیّك له پاقه کارانی قورنان له لایه نیّکه وه (وجه) یکه وه پی کردوه، پروونتر بلیّین یه کیّک له پاقه کارانی قورنان بوّچوونیّکی لاواز و گریمانه یی بوونی مانایه کی تری خستوه ته پروو، خوّ ناکریّت نه و گریمانه یه لاوازه یه کیّک له پاقه کارانی قورنان له چه ندین سه ده

پیش ئیسته بکریته بنه مایه ک به هزیه وه بانگه شهی ئه وه بکریت گوایه قورئان پیچه وانه ی تیزریا و دوزینه وه زانستیه کانه که ر بریار بینت لیک درییه ک بوونی هه بینت، ده بینت ته واوی ئه و ده قه قورئانییه بخریته روو کوی گشتی ئه و ده قه لیک در بینت له گه ل بنه مایه کی زانستی یه قینی که هیچ گومان و دوو دلییه ک هه فلنه گریست به ویارییه ی که مولحیدان ده یانه ویت بیکه نیارییه کی دوراوه ه

نهوهک له بابهتی کهلامی پهروهردگار بهو پێیهی چهمک و دهقه قورئانییهکان ههندێک جار به پێی فراوانی زمانی عهرهبیی زیاتر له واتایه ههلدهگرن، گهر بروانین دهبینین وشهکانی قورئان دهیان و بگره سهدان واتا ههلاهگرن، لوژیکی نییه بهو شێوهی نهوان دهیانهوێت یهکێک لهم مانایانه بخهنه روو دواتر گومانی نهوه

^(۱) بۆزانيارىي زياتر لە بارەى ھۆكارەكانى جياوازى و ړاجيايى ن<u>ٽوان ړا</u>ڤەكارانى قورئان بړوانه

⁽مقدمة في أصول التفسير) و (رفع الملام عن الأثمة الأعلام) همر دوويان بهرهممى شيّخو لنيسلام نيبن تهيميهن التفسير والمفسرون، محمد حسين الذهبي بمركى ٢، اختلاف السلف في التفسير بين التنظير والتطبيق للشيخ محمد صالح سليمان

بهلیّکدانهوه ی خوّیان ده لیّن گوایه قورئان ده لیّت (ذی القرنین) پوّیشت تاوه کوو گهیشته خوّرئاوا بوون، دهیبینی که خوّر ئاوا بوه له دهریا و بیریّکی گهرمدا، هه لبهت زانستیّکی پروونه لای همموو خه لکی که خوّر له ناو بیریّکی ده پیاوه ئاوا نابیّت، بهم گوته به بیّت که وایه قورئان به پیّچه وانه ی زانستی مروّقه کان تیشکی خستووته سهر ئهم بابهته، ئهم بابهته دژه وانه یه له گه ل پاستییه زانستییه سهلمینزاوه کان. (۲)، هه لبهت هوکاری ئهم توّمه تی نه گهییشتنه له خودی ئایه ته قورئانییه که، ئه گهر به جوانی له ئایته که ورد ببینه وه ده بینی خوای گهوره ده فرمویّت ﴿ حَیّ اِذَا بَلَم مَغْرِب اَلشَّنْسِ وَجَدَهَا تَعْرُبُ ﴾ واته گهییشته ئه و شوینه بینی خوّر له و ویّوه ئاوا ده بیّت، وشه ی ﴿ وَجَدَهَا ﴾ واته ثه و وای بینی خوّ خوای گهوره نهی فهر موهده ﴿ وَجَدَهَا ﴾ نه و وای بینی، خوره ده رمویّت ﴿ وَجَدَهَا ﴾ ثه و وای بینی، که واته نه و ما بابه ته، به لکوو ده فهر مویّت ﴿ وَجَدَهَا ﴾ ثه و وای بینی، باسکردنه له گومان بینی (ذی القرنین) به پیچه وانه و خوای گهوره له زوّر شویّنی تری قورئاندا هه والّی نه وه ی پی داوین خوّر له کویّوه ئاوا ده بیّت له کویّوه هه لدیّت تری قورئاندا هه والّی نه وه ی پی داوین خوّر له کویّوه ئاوا ده بیّت له کویّوه هه لدیّت تری قورئاندا هه والّی نه وه ی پی داوین خوّر له کویّوه ئاوا ده بیّت له کویّوه هه لدیّت هم والّی نه و مانگ

⁽۱) الكهف: ۸٦

⁽۲) بروانه: الفن القصصي لا ٣٤

⁽٢) الأنبياء: ٣٣

ههسارهکان له بوشایی گهردووندا دهسورپنهوه، ئیتر چون خوای گهوره ههوالدهدا به بابهتیک پنچهوانهی تری ئایهتهکان، بهلکوو ئهوهی لهو ئایهتهدا هاتوه باس لهوه دهکات کاتیک (دی القرنین) چوه ناوچهی خورئاوا بوون وهک ئیبن کهسیر دهلیّت (خوری بینی له ویّنای خوّی و چاوی خوّیدا ئاوای بینی، پاشان دهلیّت (وهذا شأن کل من أنتهی إلی ساحله یراها أنها تغرب فیه) " ههر کهسیّک برواته کهنار دهریاوه وای دیّته پیش چاو وهک ئهوهی خوّر له دهریاوه ئاوا دهبیّت " (۱)

هدرمروقیک کاتی خورناوابوو له کهنار ده ریا بوهستیت و له نیّوان نه و خوردا جگه له ده ریا هیچی تر نه بیّت، دابه زینی خور به ناستیکه، وا دیّته پیش چاو وه ک نه وه ی له نیّو ده ریاکه دا ناوابیّت، به ههمان شیّوه یه لیّره دا قورنان باس له و ویّنایه ده کات که (ذی القرنین) به چاوی خوّی بینیویه تی، نه وه ک نه وه خوای گهوره هه والّ بدات به وه ی که خوّر به م شیّوه یه ناوا ده بیّت، به ههمان شیّوه زوّر جار وادیّته پیش چاو که خوّر له پشتی شاخه کانه وه ناوا ده بیّت، یاخود هه نی خوار واده زانیین مانگ له سه رلوتکه ی شاخه کانه، نه م بابه ته له لیکوّلیّنه وه کاندا به (خداع البصر)" فیّلی چاو" ناسراوه، به و پیّیه ی چاو ته واوی شته کانی ده وروبه ری وه ک خوّر له دریاوه ناوا نابیّت، نه وه ی زانستیکی به دیهییه، ته واوی موسولّمانان به خویّنده وارییانه وه به دریّرایی هه زار سالٌ و تانیّسته ش موسولّمانان به خویّنده وار و نه خویّنده وارییانه وه به دریّرایی هه زار سالٌ و تانیّسته ش که و راستییه ده زانن که خوّر له ده یاو نابیّت، هاوکات ده شزان خوّر له زهوی گهوره تره وه که نیمامی قورتوبیی له قه فاله وه ده گیّریّته وه که فه ره و ویه تی روه ی نیت من عیون الأرض) " خوّر زوّر له وه گه و ره تره له ناو بیریّک له بیره کانی زه ویدا جیّگه ی بیته وه " پاشان ده فه رمویّت (بل هی آکبر من الخرض أضعافا مضعفا) (۲)

⁽۱) بروانه: تفسیر ابن الکثیر بهرگی ۳ لا۱۰۳

⁽۲) بروانه تفسير قرطبي (جامع لأحكام القرآن) بهرگي ۱۱ لاپهره ٥٠

" به لکوو خور چهند به رانبه ر له زهوی گهوره تره " نهمه تی پوانینی موسولمانان بوه بو ناوابوون و قه باره ی خور پیش ههزار سال نیتر پالدانی بابه تیک له و شیوه یه بو لای قورنان جگه له تی نه گهییشتن و دژایه تی کوی رانه واتایه کی تری نییه باشان له م نایه ته دا موعجیزه یه کی تیدا که تیشک ده خاته سه ر سه رچاوه گهرمه کان که له کیشوه ری نهمه ریکا بوونیان هه یه نه و کات هیچ که س نه ینده زانی هه ندیک ناوچه سه رچاوه ی ناوی گهرمه دوای دوزینه وهی نهمه ریکا نه و جا نه راستییه ناشکرا بوون له راستیدا نه وهی نه وان لینی تی نه گهییشتووین به دژه وانه ی لینی حالی بوون موعجیزه یه کیی گهوره یه له سه رحه قیقه تی قورنان و پینه مهدراتی موحه مه د (دروودی خودای لی بییت).

دژەوانەيى قورئان لەگەڵ شەرىعەتى موحەمەد خۆيدا.

یهکیّکی تر له و گومانانه ی که مولیحدان و بیّباوه پان ئاپاسته ی قورئانی ده که ن گوایه قورئان دژه وانه یه لهگه ل شهرعی موحه مه د دا (دروودی خودای لی ببیّت) به شیّوه یه کی گشتی باشترین به لگه بی به به په چدانه وه ی هه ر هزر وبیروباوه پیّک ئه وه یه نه و بیروباوه په خوی وه لامی خوّی بداته وه بانگه شهی نه وه ده که ن گوایه شهرعی موحه مه د چه ندین بابه تی له خوّی تو ورئان پیّچه وانه ی قورئانه ای گوایه ئه مانه به لیگه ی نه ویستن له باره ی ئه وه ی قورئان پییچه وانه ی به شیّل له پیّنماییه کانی خودی موحه مه ده ای به گومانی ئه وه ی بیسه لهیّنن ئه وه ی که قورئان دوور و نزیک پیّوه ندی به خوداوه نییه ایره دا هه ولّ ده ده ی یه کیّک له و گومانانه بخه ینه پروو دواتر به شیّوه یکی زانستی و در به ریه رجی بده ینه وه .

سیحرکردن له پیّغهمبهر (دروودی خودای لی ببیّت)

نهیاران له چوارچیّوهی خستنه رووی گومانهکانیان پرسیاری له بارهی سیحر و کاریگهری سیحر له پیّغهمبهر دهوروژیّنن و لهو چوارچیّوهیهدا پرسیارهکهیان دهخهنهروو، نایا موحهمهد سیحری لی کراوه یاخود نا؟

هه لبهت بابهتی سیحرکردن له پینه مبهر به روونی له سه رچاوه کانی فه رمووده دا هاتوه ده پرست که وایه بی وی دژی ره نه نه نه ارانی موحه مه هه لویست وه رده گرن له کاتیک دا ده یان گوت (ان تَیَّعُونَ اللّا رَجُلًا مَسْحُورًا) وه ک خوتان پشت راستی ده که ونه وه موحه مه د سیحری لی کراوه نیتر که وایه نه یاران زیاتریان نه گوتوه له وه ی نیتوه ی موسولهان له باره ی موحه مه ده وه ده یلین له وه لامی نه مومانه دا چه ند خالیک وه کوو وه لامدانه وه یه م بابه ته ده خه ینه روو:

۱- لهگه ل نهوه ی موحه مهد (دروودی خودای لی ببیّت) دووچاری سیحر هات به لام کاریگهری سیحره که سهر خودی پیّغه مبهر ته نها له بابه ته دونیاییه کاندا بوو، واته دوور و نزیک نه و سیحره کاریگهری نه بوه له سهر پهیامی نیسلام و بابه ته کانی پهیوه ست به گهیاندنی پهیامه که وه ک له فهرمووده ی عائیشه دا هاتوه (سحر النبی حتی إنه لیخیل الیه أنه یفعل الشین وما فعله) (۱) "سیحر کرا له پیّغه مبهر، تاوه کوو نه وه ی ای هات وای خهیال ده کرد که فلانه کاری کردوه، به لام له پاستیدا نه ی کردبوو" یان له گیّپانه وه یه ی تردا (أنه یأتی أهله ولایاتی) خودی کاریگهری سیحره که ته نها کاروباری تایبه تی خوی بوو، ده نا نهوه ی پیروه دی به خودی وه حی و نایینه وه هه یه پهروه ردگار پهیمانی پاراستنی داوه، له پیروه ندی به خودی وه حی و نایینه وه هه یه پهروه ردگار پهیمانی پاراستنی داوه، له

⁽¹⁾ له بارهى سيحركردن و بابهتهكانى پهيوهست به سيحرهوه بروانه البخاري ١٠ / ١٩١ و ١٩٧ في الطب، باب السحر، وباب هل يعقى عن الذمي إذا سحر، وفي الأدب، باب قول الله تعالى: {إن الله يأمر بالعدل والإحسان}، ومسلم رقم (٢١٨٩) في السلام، باب السحر، ورواه أحمد، والنسائي، وابن سعد، والحاكم، والبيهقي في " دلائل النبوة " وغيرهم.

دیدگایه کی ههستیار و پپ له دلنیاییه وه له باره ی پینه مبه رموه ده در روزد کردی این الْهَرَیّ اِنْ هُرَ اِلّا وَخَی یُوکی هو نه بیستراوه پینه مبه ر (دروودی خودای لی بینیت) له و کاته ی سیحر لی کرا قسه ی له سه ر بابه تیک کردبیّت و دواتر پینچه وانه ی نه م بابه ته شتیکی تری گوتبیّت ته واوی موسولمانان کوده نگن له سه نه وه ی پینه مبه ر (دروودی خودای لی ببیّت) به هیچ شیوه یه کاروباری نه و هه وله کانی له گهیاندنی نایین دووچاری هیچ هه له یه کاروباری بابه تیکی تری پیچه وانه ی نه مه رویدا بیت، نه وه ته نها پیوه ندی هه بوه به کاروباری دونییایه وه وه کاروباری بابه تیکی تری پیچه وانه ی نه مه رویدا بیت، نه وه ته نها پیوه ندی هه بوه به کاروباری دونییایه وه وه کاروباری بابه تیکی تری پیچه وانه ی نه به دو ته که ده ستیشان ده کات به وه ی ده زانی چووته لای خیزان و ماله که ی به لام نه چه و به وو به وای ده زانی کاریکی کردوه به لام نه کودبوو.

۷- خودی نهو سیحره و دهرهاویشته کانی موعجیزه یه کی تره له موعجیزه کانی پینه مبه ر، نه وانه ی سیحریان لیخ کرد، ویستیان تاقی بکه نه وه گهر موحه مه د لایه ن خوداوه هاتبیّت، نه وا ده بیّت خوداکه ی ناگاداری بکاته وه، خوشکی (له بیدی کوپی نه عصه م) له و باره یه وه ده نیّت: " اِن یکن نبیا فسیخبر، والا فسیده هذا السحر حتی یذهب عقله " (۱) نه گهر پینه مبه ر بیّت هه والّی پی ده ده ریّت، نه گهر نا نهم سیحره به شیّوه یه ک تنکی ده دا تاوه کوو نه وه ی عه قلّی لی ده سه نیّته وه " وه ک دیاره خودی سیحرکردنه هه و نیّکی نه یاران بوو بو ناگادار بوون له پاستی بانگه شه ی پینه مبه رایه تی موحه مه د، بیگومان خوای گه و ره پاراستی

۳- کاریگهریی سیحرهکه له سنوریکی دیاریکراودا بوه، ههندیک کاریگهری بچوکی سنورداری ههبوه، لهوانه وای خهیال کردوه که کاریکی کردوه، بهلام نهی کردوه نهمه دوّخیکی ناساییه دهکریت مروّف به بی کاریگهری سیحر ههندیک جار

⁽¹⁾ بروانه: أنيس الساري في تخريج وتحقيق الأحاديث التي ذكرها الحافظ ابن حجر العسقلاني في فتح الباري أبو حذيفة، نبيل بن منصور بن يعقوب بن سلطان البصارة الكويتي ج٦ ص ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥

دووچاری دۆخنکی لهم شنوهیه بنت، که وایه گهورهکردنی قهبارهی کاریگهری نهم سیحره نامانجنکی جگه له تانهدان له بشتهوه نییه.

۴- خودی سیحره که ماوه یه کی دیاریکراو بوه، دواتر خوای گهوره ناگاداری کیردوه ته وه به لام نهوه کی کیردوه ته وه به له سیحره که و سیحره که هه لوه شینراوه ته وه نه میاوه، به لام نهوه ی له قورئانیدا هاتوه فی الله و الله و الله و الله به واتای مجنون و بی عهقل هاتوه، (اسم مفعول) به واته پیوه ی بوه بویه قورئانیش پهتی کردوه ته وه.

٥- هەندىك جار پيۆيستە پيغەمبەر دووچارى ئەو حالەتانە ببينت، كە بە شيۆەيەكى ئاسايى ھەر مرۆقىكى دى دووچارى دينت، تاوەكوو ئەوەى مرۆقبوونى پيغەمبەر بۆ ھەموو لايەك پشت راست بينتەوە، لە پيناو ئەوەى بە دروستى تىخ بگەين كە موحەمەد (دروودى خوداى لىخ ببينت) ساحير نييە، چونكە ساحير سيحرى لىخ ناكريت.

⁽۱) موسا وتی: نهخیّر؛ نیّوه له پیّشدا دەست پـێ بکـهن، جـا هـهر دەسـتیان پیّکـرد پـهت و گـوریس و دار و چیّوهکانیان وا دەهیّنرایه بهرچاوی بههرّی جادوویانهوه، بیّگومان وهک مار بهخیّرایی دەړوات، طه ٦٦

پاشان گومانیی نهوه دهخهنه پروو، ده نین تهنانه ت نه گهر کاریگه ری سیحره که له کاروباری دونیاییدا بیت، پرسیار دهخاته سهر پیخه مبه رایه تی موحه مه د، به و پیه ی سیحر له شهیتانه وه یه، له قورنانیشدا نه وه پشتراست کراوه ته وه شهیتان کاریگه ری و ده سه لاتی نییه به سهر به نده چاک و راسانه کاندا، وه ک ده فه رموین و اِنَ عِبَادِی لَیسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلِطْنُ اِلّا مَنِ اَتَبَعَکَ مِنَ اَلْهَاوِینَ ﴾ وه ک نیسوه ده نین مسوحه مه د پیشه وا و سهرکرده ی ته واوی راسانه کانی جیهانه و به پیزترین و گه و ره ترین دروستکراوی په روه ردگاره، چین ده کریت شهیتان ده سه لاتی به سه ر به نده چاکه کاندا نه بیت. که چی کاریگه ری له سه ر پیشه وای به نده چاکه کان دروست بکات! ؟

له وهلامی نهم گومانه دا ده لینین شهیتان هه رکات کاریکی خرابی به یه کینک له به نده کانی خوای گه وره کرد واتای نه وه نییه، نیتر ده سه لات و نیراده ی خوی به سه ر نه و مرؤ قه دا زال کردبیت و خستبیته ژیر رکیفی خویه وه، گه ر وا بیت نیتر ناسناوی به نده ی چاک و راسان بو هیچ که س نه ده مایه وه، روونتر بلینین به نده ی چاک و راسان نه وه نییه که هیچ کات دووچاری فیل و لادانه کانی شهیتان نایه ت ته نانه ت هه ندینک جار پیغه مبه رانیش (سه لامی خودایان لی ببیت) دووچاری همندیک پلانه کانی شهیتان بوون، به هوی کاریگه ربی شهیتانه وه ناده م له به هشت ده رکرا، کاتیکی موسا مشتیکی دا له کابرا و کوشتی دواتر گوتی ﴿ هَذَا مِنْ عَبَلِ الشَّیَكُلُّ الشَّیَكُلُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ

⁽۱) ئهم كاره شهیتان پێی كردم (من نهمدهویست بیكوژم) به راستی شهیتان دوژمنێكی گومړا و ئاشكرایه . القصص ۱۵

⁽۲) من بیرم چوو باسی ماسیه که بو بکهم که سیش له بیری نهبردمه وه شهیتان نهبیّت، که بوّتی باس بکهم، لهراستیدا ثه و ماسیه (زیندوو بوّوه و) به شیّره یه کی زوّر سهیر خوّی کرد به ناو دهریادا، الکهف ۱۳

يهکهم: له رێی پێکهاتهی دهرمانييهوه٠

دوهم: به سوودوه رگرتن له توانایی جنوکه و شهیتانه کان.

سیّیهم: سیحر بی بنهمایه واته تهنها خهیالهوه روونتر بلّیین شیّوازیّک له هـونهری و فیّلیی دهستیه و پیّوهندیی به بنهماگشتیهکان و کهرهستهکانی سیحرکردنهوه نییه.

ئهو سیحره ی که پیّغهمبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت) دووچاری هات له جوّری نهخوّشی بوه واته کاریگهری سیحره که له سهر جهسته ی بوه دوور و نزیک هیچ کاریگهرییه کی له سهر پوّح و عهقل و هزری دروست نه کردوه وه که فهرمووده دا هاتوه (أما أنا فقد شفانی الله) " من خوای گهوره شیفای داوم " یان وه که فهرمووده ی عهبدوللای کوری عهبباسدا هاتوه (مرض النبی و أخذ عن النساء و الطعام و الشراب)واته نهخوّشی بوه نه کواتای نهوه جنوّکه و شهیتانه کان گاریگهری له سهر پیّغهمبهر درووست بکهن.

له لایه کی ترهوه ده کریّت له نه هلی کیتاب و به تایبه تی تر جووله که کان بپرسین گهر پیّتان وایه نه و سیحره ی جووله که کان له موحه مدیان کرد ببیّته مایه ی بهتال بوونه وه ی پینه مبه رایه تی موحه مدد (دروود ی خودای لی

ببنت)، کهوایه پهیام و پنههمبهرایهتی پنههمبهر سلولهیمانیش دهکهونیته ژنیر پرسیارهوهوه، وهک نهوهی له تهورات (سیفر الملوك یهکهم) دا هاتوه که سلولهیمان کوفری کردوه، بتی پهرستوه، (۱) بهلام پرسیار و گومانتان له سهر پنههمبهرایهتی سولهیمان بن دروست نهبوو، کهچی به هنری سیحرنکی کاتیی شیوه نهخنشی له سهر موحهمه د پنههمبهر، تنههی سیحر و شیتی دهده نه پالی، بهلام سولهیمان وهک له کتیبی پیروزی خوتان هاتوه کوفری کردوو بتی پهرست، کهچی گرفتیک بن پهیام و پنههمبهریهتیهکهی دروست نهبوو.

وهک له بنهما گشتیهکانی سیحردا روونه کهسی ساحیر که کاریگهرییهک دروست دهکات شاراوهیه و ناشکرا ناکریّت، ناگادرا کردنهوهی پیّغهمبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت) لهوهی (لهبیدی کوری نهعصهم) سیحری لیّ کردوه به لْگهیه له سهر پاراستنی پیّغهمبهر له لایهن پهروهردگارهوه، زیاد لهمه ناشکراکردنی شویّن و جیّگهی سیحرهکه، به لْگهیه له سهر پیّغهمبهراتی موحهمد، نهگهر وهحی نهبیّت موحهمد چوّن نهو کهسهی بو ناشکرا بوو که سیحری لیّ کردوه! خوای گهوره به وهحی له بیکهر و جییهی سیحرهکه ناگاداری کردهوه، ناگادار کردنهوهی پیّغهمبهر له سیحرهکه و جیّگهو چارهسهری سیحرهکه به لگهیهکی روون و ناشکرایه له سهر راستی پهیام و بانگهوازی پیّغهمبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت)

خستنه پرووی نهم گومانانه له لایه ن جووله که و مه سیحییه کانه وه له کاتیک دایه که له سه پرچاوه کانی نه واندا به پروونی باسی ده رکه وتنی موحه مه د وه ک پیغه مبه ر و پهیامه که ی کراوه، وه ک له نینجیلی به رنابادا هاتووه (له مه و دوا نیر راوی ک له لایه ن خوداوه دیت و بر هه موو خه لکیش ده بیت) (۲) بیگومان موحه مه د تاکه پیغه مبه ر بوو که بر ته واوی خه لکی هات دریاد له مه به پروونی ناوی هاتووه، وه ک نینجیلی به رنابا ناماژه ی پی ده کات (هه رکاتیک موحه مه دی نیر راوی خودا هات) (۲)

⁽۱) ئەمە تۆمەتى جوولەكەكانە دەنا پۆغەمبەر سولەيمان دوورە لەو بوھتانانە بىروانە چىرۆكى سولەيمان ئايەتى. ۱۵-۱۵

⁽۲) بروانه ئينجيلي برنابا ۱۸: ۱۹۰ ۱۸

⁽۳) بروانه تینجیلی برنابا ۱۱۲: ۸ - ۱۳

قورئان و چیرۆکه مێژووییهکان

یه کیّکی تر له و گومانه ی ناپراسته ی قورئان ده کریّت گوایه چیروّکه کانی نیّو قورئان پیپّچهوانه ی پرووداوه میرّوویه کانن، باس له وه ده که ن گوایه چیروّکه کانی قورئان یان دووباره کردنه وه ی چیروّکی کتیّیبه پیروّزه کانی پیّشوون، یاخود دوورن له پراستییه وه ته نها ویّنایه کن بوّ گهیاندنی کوّمه لیّک نامانج و مهبه ست وله پراستیده پروویان نه داوه ویّروویان نه داوه ویّروویان نه داوه ویّروویان نه داوه وی پروویان نه داده نریّت که زوّرترین قسه و باسی لهم باره یه وه کردوه له کتیّبی (مباحث قرانیة) دا نهم گومانه ی ورژواندوه زوّری له باره وه گوتوه گهوره پروژهه لاتناس (کارول بروکلمان) (۱۱) له کتیّبی (تاریخ الأدب العربی) ههمان نهم گومانه ی خستوه ته پروو دواتریش به دوای نه ماندا ژماره یه کی تر له لیکوّله رهوان نهم گومانه یان خستوه ته پروو قسه و باسی زیاتریان له باره وه کردوه له وانه (محمد بن گومانه یا له کتیّبه که ید و الفن القصصی فی القران الکریم) تیشک ده خاته خلف الله) له کتیّبه که ید ورئانییه کان چیروّکی پرهوزین و له پراستیدا پروویان نه داوه و بورنیکی پراسته قیبان نییه، دواتریش (طه حسین) (۱۲) که سانیکی تر و هه مان به ورونیکی پراسته قینه یان نییه، دواتریش (طه حسین) (۱۲) که سانیکی تر و هه مان

⁽۱) كارل كارل بروكلمان: يهكيك له ديارترين و بهناوبانكترين، رؤژهه لاتناسان، سالّي (۱۸۲۸ز)له دايك بووه، سالّي (۱۸۹۸ز)له دايك بووه، سالّي (۱۹۹۹ز، م) ههوليّكي زؤرى داوه له بوارى ليّكوّلينه وه شيسلامييه كاندا، خاوه ني چهندين بهرهمه له بواره دا، له بهرهه مه كاني (الملاقة بين كتاب الكامل في التاريخ لأبن الأثير و كتاب اخبار الرسل والملوك للطبري) كه بريتيه له تيزى دكتوّراكه ي (۱۸۹۰ ز مختصر السير والأخبار، رسالة الأستاذ، تاريخ الاداب العربية) ههروه ها (تاريخ الشعوب الإسلامية كه بريتيه له ليّكوّلينه وهيه كي گشتي له ميّژووي گهلاني شيسلامي، بوّ زانياري زياتر بروانه (الأعلام خير الدين الزركلي، الطبعة السادسة، دار العلم للملايين ۱۹۸۵ (موسوعة المستشرقيين، د. عبد الرحمن البدوي الطبعة الأولى دار العلم للملايين ۱۹۸۸

⁽۲) سالّی (۱۸۹۸ز) له صهعیدی میسر له دایك بوه، خویّندنی له نهزهمر ودواتریش له زانكوی (المصر القدیمة) تمواو كردوه پلهی دكتوّرای به دهست هیّناوه له سهر تیّزی (ذكری أبي العلاه) پاشان رووی كرده پاریس و لهوی له زانكوّی سوّریوّن له سالّی (۱۹۱۸ز) له سهر تیّزی (فلسفة ابن خلدون) بروانامهی دكتوّرای پی بهخشرا دوای گهرانهوهی بوّمیسر كراوهته وهزیری مهعاریف له نووسراوهكانی (في الأدب الجاهلي، في

گومانیان خستوه سهر چیرو که کانی نیّو قورنان و باس لهوه ده که ن که قورنان خیاره خیاره نی چیرو که خیاره خیاره نامانجه کانی خوی ده پیکیت و ده یکاته کهره سته یه ک بو گهیاندنی مهبه سته کانیه هه ر لهم چوارچیوه یه دا پی به پیّی بیّب اوه پانی سهرده می پیغه مبه را محمد خلف الله) ده نیّت " نیّمه گرفتیکمان نییه که بلیّین قورنان نه فسانه یه "(۱) پاشان ده نیّت " مهبه ست له چیرو که کانی قورنان په ند و ناموژگارییه، نه وه ک نه وه وی ورداوه قورنان با به تی میژوو و پووداوه میژووییه کان پیویستیه ده قه کانی قورنان وه لانیّین ". (۲)

له وهلامی ئهم گومانانه چهند خاللکی گرینگ دهخهینه روو.

دوهم: نهم چیروکانهی دهگوتریّت گوایه چیروکی خهیالی و رهمزیین، به جیاوازییه کی زوّر یاخود کهم له تهورات و نینجیلدا هاتوون ا نایا به ههمان شیّوه

الشعر الجاهلي، حديث الأربعاء، قادة الفكر)، له كوتاييى تهمه نيدا له زوّريّك له بوّجوونه كانى پهشيمان بووه ته تايبه تى له كنيّبى (على هامش السيرة) سوّزدارانه له بارهى ئيسلامه وه ده ده ويّت بروانه الأعلام خير الدين الزركلي به ركى ٣٢ پهره ٢٣١٨

⁽۱) بروانه الفن القصصي لا ۲۰۹

⁽۲) هممان سهرچاوهی لا ۷۴ بؤ زانیاری زیاتر بروانه (دعاوی الطاعنین) لا

⁽۱۳) وهنهبیّت نهم قررنانه قسهو باسیّك بیّت هدلّبهسترابیّت، بهلّکوو بـه راسـت دانـهری نهوهیـه کـه لـه پیّش خوّیهوه هاتووه (تهورات و نینجیل) و روونکهرهوه و جیاکردنهوهی ههموو شتیّکی پیّویسته لهنایندا، ریّنمویی و روحمهتیشه بوّ کهسانیّک باوهر دههیّنن. یوسف ۱۱۱

⁽t) ال عمران: ٦٢

ئهم چیرۆکانهی نیّو تهورات و ئینجیال چیرۆکی خهیالی و رەمىزىین؟ ئهمه له لایهک له لایهکسی تسروه زۆربهی ههره زۆری ئهو سسورهتانهی چیرۆکهکانیان له خۆگرتوه سورهتی مهککین، بهریهککهوتنی پیخهمبهر (دروودی خودای لی ببیّت) له و قوّناغهدا لهگهل جوولهکه و مهسیحییهکان نهبوو، تهنها لهگهل بیبباوه رانی مهککه و بوه، تاوهکوو ئهوهی بگوتریّت موحهمهد ههولی داوه له ریّی خستنه رووی ئهم چیرۆکانهوه، سسۆز و لایهنگسری شسوینکهوتووانی ئههلی کیتاب بسۆ لای خسور رابکیشیّت تاوهکوو ئهوهی باوهری پی بهیّنن.

سیّیه م: زانایانی ئیسلام و راقه کارانی قورئان له چوارچیّوه ی لیّکوّلینه وه کانیان له چیروّکه قورئانییانه دهیان و بگره به سهدان ریّنمای و حوکمی فیقهی و عمقائیدییان ده رهیّناوه مهحاله به دریّراییی میّروو به سهدان بگره ههزاران زانا له چهندین قوّناغی میّروویی جیاوازدا له و بواره دا کارییان کردوه ئیتر نالوّریکییه باس له رهمزیه ناراستی رووداوی چیروّکه قورئانییه کان بکریّت.

چـوارهم: ئهوه ی ده گوتریّـت گـوایه چیـروّکه قورئانییه کـان له گه ل پروداوه میژووییه کان یه کناگرنه وه، مهبهست لیّی ثهوه یه نهم چیروّکانه له سهرچاوه کانی تردا ئاماژه یان پی نه کـراوه وه بوّمان نه گیّردراوه ته وه، مهرج نییه ههر چیروّکیّک یاخود بابه تیّکی میّرژوویی که پیّستر نه مان بیستبیّت واتای ثهوه بیّت که پرووی نه داوه (عـدم العلم لیس علما بالعـدم) به دیـویّکی تـردا میّرژوو و پرووداوه کانی میّرژوو کایه یه کی فراوانه، نه وه ی له دوو تویّی کتیّب و سهرچاوه کاندایه، ته نها به شیّکه له تومارکردنی پرووداوه کانی رابردوو، نه ک توماری ته واوی پرووداوه کانی پرابردوو.

پینجهم: گهر هۆکارهکه ئهوه بیت که گوایه لیکدژی ههیه له نیّوان قورئان و پروداوه میّژووییهکان، له بهرانبهردا زوّریّک له گیّرانهوه میّژووییهکان یهکانگیرن لهگهل پروداو و توماره میّژووییه قورئانییهکان، دهکریّت بپرسین پروو و ئاراستهی ناکوکی نیّوان چیروّکه میّژوویهکانی نیّو قورئان و سهرچاوه میژووییهکان له کام خالدایه؟ ههلبهت نهیاران به ئاراستهی ههولدان بوّ چهسپاندنی ئهم بابهته چهند بهلگهیهک لهم بارهیهوه دهخهنه روو، لهوانه أ تیشک دهخهنه سهر نهوهی لهگه ل بوونی جیاوازییه کی زوّری زهمهنی له نیّوان هارون و موسا، به لام قورئان مهریهم به خوشکی هارون ناو دهبات و ده لیّت ﴿ يَتَأَخْتَ هَرُونَ مَا صَكَانَ أَبُولِ اَمْرَأَ سَوْهِ وَمَا صَكَانَتُ أُمُّكِ بَغِیّاً ﴾ده کریّت نهم گومانه بو همندیّک مایه ی سهرسامی و لانی کهم شویّنی هه لویّسته کردن بیّت، به لام سهرچاوه ی نهم گومانه تینه گهییشتنه له خودی نایاته که به و پیّیه ی مهبه ست له هارون لیّره دا هارونی برای موسا نییه، وه ک نهوه ی زانایان لهم باره یه وه برخچوونیان خستووه ته روو.

یه که منه به شیک له زانایان له چوارچیوه ی راقه ی نهم نایه ته تیشک دهخه سهر نهوه ی که مهریم برایه کی باش و خواناسی ههبوه به ناوی (هارون).

دوهم: به شیکی تر له پاقه کیارانی قورئان بیاس له وه ده که ن که (هارون) مرزقیکی خراپ و قیزه ون و تاوانکار بوه نه وانیش به مه به ستی شکاندن مه ریه میان داوه ته پال نه و (هارون) ناوه و و پییان گوتو، ﴿یَا اَخْتَ هَارُونَ ﴾ . . " نه ی خوشکی هارون"

سیّیهم: پیّغهمبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت) به دهقی فهرمووده وهلّامی نهم بابهتهی داوه ته تشک ده خاته سهر نهوهی وا باو بوو په چهلّه کی خهلّکی ده درایه پال پیّغهمبهران و پاسانی پیّشینان وه ک ده فهرمویّت (اِنهم کانوا یسمون بأنبیائهم، والصالحین قبلهم) (۱) وه ک نهوه ی له قورئاندا ههندیّک جار وشه ی (أخ، أخت) بو په چهلّه ک و نهوه به کار دیّت، مهبهست پیّی براو خوشکی پاستهقینه نییه، ههر له سهر نهم بنه مایه قورئان کاتیّک باس له پیّغهمبهر (هود) ده کات به برای عاد ناوی ده بات وه ک ده فهرمویّت ﴿ وَاَذَارُ أَمّا عَادِ ﴾ له کاتیّکدا هود برای عاد نهبوه به لکوو له ده بوه ی عاد بوه، له ناو عهرهبیشدا هاتوه (یا أخا العرب، یا اخا الهمدان). به

⁽١) مسلم رقم (٢١٣٥) في الآداب، باب النهي عن التكني بأبي القاسم، وبيان ما يستحب من الأسماء،

هه مان شیّوه له زمانی کوریشدا نموونه ی نهم بابه ته هه یه وه ک ده گوتریّب (کوری شاره که ، کوری عه شیره ت)

ههر پهیوهست بهم بابهته (جۆرجـل سێل) که یهکهمین کهس بوه قورئانی وهرگێڕاوه بۆ زمانی ئینگلیـزی، کاتێک وهرگێڕانی ئهم ئایهتهی خستوهته ڕوو، له پهراوێزێکـدا تیشــک دهخـاته ســه بهم بـابهتهو دهڵێـت " ئهو گومـانهی که مهسیحییهکان دهیورووژێنن دهربارهی ئهم ئایهته، زوّر نهباجی و بی ئهرزشـه، بهو پێیهی هیچ موسولهانێک نهی گوتـوه هـارون و مهریهم خوشک و بـرای یهکـدین، تاوهکوو ئهوهی رهخنهیان لی بگیرێت"

قسه کردنی عیسای مهسیح به مهلوّتکه یی

یهکیکی تر له گومان و رهخنهی نهیهران چیروکی قسهکردنی عیسی مهسیحه له ناو لانک، پیّیان وایه بابهتی ناماژهکردنی مهریم بو عیسا و وهلامدانهوهی عیسا و قسهکردنی له ناو لانک دووره له راستیهوه به و پیّیهی له هیچ کتیّب و سهرچاوهیه کی تردا نه خراوه ته روو، نا لوژیکییه رووداویکی گهوره و جی سهرنجی وهک قسهکردنی مندال له ناو بیشکه دا ته نها له قورئاندا توّمار کرابیّت و سهرچاوه میژووییه کانی تر ههوالیّکیان لهم بارهیه وه نهبیّت، له چهند خالیّکدا وهلامی دروست لهم بارهیه وه ده خهینه روو.

- ئهم ئایهته له بهرانبهر مهسیحییهکانی سهردمی پیّغهمبهر خراوهته پوو، نکولیان لیّ نهکردوه، ئهوان ئهوهیان دهزانی قسهکردنی عیسا له نیّو مهلوّتکه له بنه پهتدا بوّ بهرگرییکردن بوو له پاکداویّنی مهریهم، پاشان چهسپاندی پهیامداریی خوّی، ههلّبهت ئهوانهی لهویّ بوون و ثهو پرووداوهیان بینی، کوّمهلیّک جوولهکه بوون، مهحاله جوولهکه موعجیزهی عیسا له نیّو خهلکیدا بلاو بکاتهوه و توّماری بکات، له کاتیّکدا ئهوان نهیاری سهرختی مهسیحیهت و خودی عیسا بوون ههولی کوشتینان دهدا، مهحاله بهم شیّوهیه موعجیزهی عیسا توّمار بکهن.

- هموو لایه ککودهنگن له سهر ئهوه ی مهریه م کچ بوه و شوی نه کردوه و کچی یه کینک له به ناوبانگترین کاهینه کانی ئه و سهرده مه بوو اله و سهرده مه داوابابوو گهر کچی کاهین زینای کردبا سزای مهرگیان به سهردا ده دا هه وه که له اسفر الاخبار ئیسحاحی ۹) هاتوه (گهرهاتوو کچی کاهین زینای کرد ده بینت بسوتینریت) هزکار چی بوو که مهریه م نه سوتینرا یا دیاره به لگهیه کی گهوره له به ده سندا بوو تاوه کوو ئهوه ی ببیته مایه ی به پائه تی مهریه م به دلنیاییی موعجیزه ی هاتنه گوی عیسا نه و به لگهیییه بوو که بوه مایه ی پاراستننی مهریه م له سزای سوتاندنی باوی نیو هزه که ی

-ئهوهی دهگوتریّت له هیچ کتیّب و سهرچاوهیه کی تردا نهگیّرراوه ته وه نینجیلی (بهرنابا ئیسحاحی ۷) نهم چیروّکه ی تیّدا توٚمارکراوه، هه نبهت گهران بو نهم بابه ته له ناو تهورات دا بابه تیّکی تهواو نالوّریکییه، به و پیّیه ههوالّی زههه نییه وه، تهورات پیّش نهم رووداوه دابه زییوه، نهگهر تهوراتی راسته قینه ههوالّی دابیّت به وهی رووداویّکی لهم چهشنه له رابردوودا روو دهدات، به دلّنیایی گوّرانکارییان تیّدا کردوه راستییه کهیان لهم باره یه وه شاردووه ته وه، نالوژیکییه ههوندیه کان بابه تیّکی لهم شیّوه یه بخریّته روو، یه هودییه کان بابه تیّکی لهم شیّوه یه بخریّته روو، یه هودییه کان چـون بابه تیّکی لهم شیّوه یه های دوژمنی سهرسه ختی مهسیح و مهسیحیه تن، گیّرانه وه ی بابه تیّکی لهم شیّوهیه و له سهر چاوه کانی نه واندا واتای دانبیّدانان به پینه مهمه رایه تیی مهسیح و په یامه که ی بابه تیّکی نه واند و به یامه که ی به مهمیش واتای جاردانی مهرگی نایینی جووله که.

گومانی لێکدژی له نێوان ئايهتهکانی قورئاندا $^{(\prime)}$

گومانی لیّکدژی نیّوان ئایه ته کانی قورئان میّژوویه کی کوّنی هه یه، زهندیقه سهره تاییه کان چه ندین گومانی پهیوه ست به م بابه ته یان خستووه ته پوو، وه ک دریّژه پیّدان به هه نگاوی پیّشینه کانیان مولحیدان و گومانکارانی سهرده م کار ده که ن له سهر زه قکردنه وه ی گومان و دوودلّی له سهر زه قکردنه وه ی نهم گومانانه، نهویه کی پووکه شانه به هرّی کوّمه لیّک هرّکاری له نیّو موسولهانان، گومانکاران به شیّوه یه کی پووکه شانه به هرّی کوّمه لیّک هرّکاری ساده و که و توونه ته نیّو نه م بابه ته وه به دیار ترین هرّکاره کانی دروست بوونی نه م جرّره گومانانه

یه که م نه دور نایه ته هه دیه کیدژییه ی که نه ایاران بانگه شه ی بر ده که نه و دوو نایه ته هه دیه کیسان باس له دوو بابه تی جیاواز ده که ن و پیوه ندیه کی راسته و خویان پیکه وه نییه ، به لام نه یاران ده یانه و یت نه وه بخه نه روو که هم د دووکیان باس له یه ک بابه تی دیاریکراو ده که ن ، بر نموونه کاتیک خوای گه وره ده فه رمویت (وَقَهُومُمُ اللهُ مُسَّولُونَ) (۱) ﴿ وَرَیِک السَّتَانَهُ مُ اَجْمَعِینَ) (۱) قورنان دوو نایه ته دا تیشک ده خاته سه ر نه وه ی که له روزی قیامه تدا پرسیار له بیباوه ران و سته مکاران ده کریت له باره ی کار و کرده وه کانیان ، به لام دواتر له جیگه یه کی تردا باس له وه ده کات که پرسیاریان لی ناکریت ، وه ک ده فه رمویت ﴿ فَرَمَهِ نِلَ اِنْسَانُ اِنْسُانُ اِنْسَانُ اِنْسُانُ اِنْسُانُ اِنْسَانُ اِنْسُانُ اِنْسَانُ اِنْسُانُ اِنْسَانُ اِنْسُانُ اِنْسَانُ اِنْسَانُ

⁽۱) يق زانيارى زياتر و وردهكارييهكائى پهيوهست بهم بابهتهوه بروانه تأويل مشكل القرآن، ابن قتيبة، فوائد في مشك القرآن ي العز بن عبد السلام، وضع البرهان في مشكلات القرآن ي نيسابوري، تفسير آيات أشكلت ابن تيمية، يان فتح الرحمن بكشف مايتلبس في القرآن زكريا الأنصاري، دفع إيهام الاضطراب محمد الشنقيط، دفاع عن القرآن ضد منتقديه، عبدالرحمن البدوي)

⁽۲) ئادەى بيانوەستينن، بيكومان ئەوان پرسيار لى كراون، الصافات: ۲٤

⁽۲) سویّند به پهروهردگارت پرسیار له ههموویان دهکهین بهگشتی، الحجر:۹۲

⁽t) ثهو روّژه ههموو شت روون و تاشکرایه، پرسیار لهگوناهانی تادهمیزاد و پهریهکان ناکریّت، الرحمن: ۳۹

لهگه ل ئایه تی دواتر دژاوه نه ی یه کترین، له و دوو ئایه ته ی سه ره تا باس له وه ده کات که پرسیاریان لی که پرسیاریان لی ناکریّت نهمه یش دژه وانه یه کی روون و ناشکرای نیّو قورنانه .

له وهلامی نُهم گومانهدا دهلیّین نُهم دوو نایهته که به تیکهییشتنی نُهوان دژهوانهی يەكترىن لە راستىدا باس لە دوو بابەتى جياواز دەكەن، كە ھەر يەكيان بۆ خۆي به شیّوه یه کی سه ربه خوّ پیّوه ندی به بابه ته که ی ترهوه نییه و پرسیاریّک بوّ عوزر هينانهوهو وهلامدانهوهو روونكردنهوه بيت ئهوا ئهو پرسيارهيان لي ناكريت، بهلام ئهو یرسیارهی بو سهرزهنشتکردن و سزادان و بیرهینانهوهی خرایهو تاوانهوکانیان بیت، ئەوا بەدلنیایی ئاراستەیان دەكریت، ھاوكات رۆژى قیامەت شویننی زۆر و كاتی زۆر جیاوازیی تیدایه، ههرکات و سات و جیگهیه کی خوی قسه و باس و هه لویستیکی تایبهتی بوونی ههیه، بیباوهران به دروّ و نارهوا و به نهویهری چاو قایمییهوه له یپناو بەدرۆخستنەوەی بـانگەوازى يێغەمـبەران نەک لە سـەر ئاسـتى تـاک بەڵکـوو پێکەوە دەڵێن ئێمە ھاوبەشمان بۆ پەروەردگار بريار نەداوە، بەلام راستييەكەي ئەمە بانگەشەپكى بى بنەمايە و ھىچى تر، چونكە ئەوان ھاوبەشيان بۆ يەروەردگار بريار بيّدەنگ كردنيان ئەندامەكانى جەستەي خۆيان دەكاتە گەواھىدەر لە سەريان و لە سهر راستی تهواوی نهو کارانهیی که له دونیادا نهنجامیان داوه دوای نهوه ههموو شت روون دەبيّتەوە بيّباوەران بيّ قسه دەميّننهوه، پاشان سەرزەنشىتى ئەنىدامەكانى جەستەي خۆيان دەكەن و وەك قورئـان بۆمـان دەگێـرێتەوە ﴿ وَقَالْواْ لِجُلُودِهِز لِرَ شَهـدَثَّرْ عَلَيْنَا قَالُواْ أَنْطَقَنَا اللَّهُ ٱلَّذِي آنَطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُم أَوَّلَ مَرَّةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ (١)

⁽۱) ئەوسا بەغەمباريەوە بەپنىستى خۇيان دەڭنن؛ بۆچى شىايەتىتان لىه سىەر دايىن خىق زەرەرتانىدا لىه وەلامىدا دەڭن، ئەو خوايە ئىنمەى ھىناوەتە گوفتار كە دەتوانىت ھەموو شتىك بەپنىئتە قسە و گفتوگۇ، ھەر ئەو زاتەشە كە يەكەمجار بەدىھىناون و ھەر بۆ لاى ئەويش دەبرىنەوە (بېگومان كارىكى ئاسانە بۇ خوا چونكە ئادەميىزاد جۆرەھا ئامىرى ھىناوەتە قسە، دەم و زمان و لۆرىشىان نىيە!). فصلت ۲۱

پاش ئەوەى ئىتر بەتەواوى راستىيەكيان روون بوونەوە و دەركەوت كە بێباوەران درۆیان کرد له شاردنهوهی کارهکانی دونیایان و گهواهیدانی ئهندامهکانی جهستهیان له سهريان ياشان دەفەرموپىت ﴿ وَلَا يَكْتُنُونَ ٱللَّهَ حَدِيثًا ﴾(١) مُ يَقَر بِيْباوەران ناتوانن درۆ درۆ بكەن لە ئاستى پەروەردگار ئەو دەرفەتەشى كە يۆشتر يۆسى دابوون لە يۆناوى ئەرە بور ھەتا تەراوى قسەر ناراستىيەكانيان بخەنەرور، ئەرەنىدەى يێيان دەكرێـت بهرگری له خوّیان بکهن، یاشان خوای پهروهردگار به به لّگهی په کلاییکهرهوه دهم كوتيان دەكاتەوە ئەندامانى جەستەى خۆيان دەكاتە گەواھىدەر لە سەريان، باشان هموالی ئەوە دەدات كه ئيتر بيباوه ان ناتوانن هيچ شتيك له پهروه ردگار بشارنهوه، ﴿ قَالُواْ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُثْمِرِكِينَ ﴾(٢) بهم ثايه ته دا شيركه كه يان شاردوه ته وه به ثهويه رى چاو قايمييەوە دەڭين ئىمە ھاوبەشمان بريار نەداوە ھەڭەيەكى زەقە ئەم ئايەتە بكريّته دژهوانه لهگهڵ ئايهتي ﴿ وَلَا يَكْنُهُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴾ هيچ شتيّک له خوای گهوره ناشارنهوه، نهياران بهم شيّوهيه ليّي حاليّ بوون، ههر لهم روانگهيهوه ييّيان وايه نهم دووئایهته دژهوانهی یهکدین، بی ئاگا لهوهی ئهم دوو ئایهته ههر دووکیان باسکردنه له دوو حالَّهت و دوو شویّنی جیاواز، شویّنی یهکهم سورهتی نهنعام باس لهوه دەكات كە ئەو بېباوەرانە بە گەمۋەيىي خۆيان وايان دەزانى دەتوانن راستىيەكان بشارنهوه بــقيه بهچــاو قــايمي گوتيــان ﴿ قَالُواْ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴾ بهلام دواي ئەوەي خلواي گەورە ئەنلدامەكانى جەسلتەيان دەكلاتە گەواھىلدەر لە سلەريان و قسهبریان دهکات و به دهست بهتالی دهمیّنهوه، نیتر دهفهرمویّت ﴿ وَلَا يَكْتُهُونَ ٱللَّهَ حَدِيثًا ﴾ ئيتر بابهتيك نييه ناوى ليُكدرى بيّت، به لكوو بابهتى قوناغبه ندييه، قۆناغى يەكەم بانگەشەي ئەوان كە شيركيان ئەنجام نەداوە، قۆناغى دوەم: گەواھى دانی ئەندامەكانی جەستەيان. قۆناغی سێيەم: بێدەنگ بوونيان ناتوانييان له بـارەی

⁽۱) ناتوانن هیچ گوفتاریّکی پهنهائیان له خوا بشارنهوه النساه:۲۶

^(۲) وتیان: سویّند بهخوای پهروهردگارمان نیّمه ههرگیز موشریک و هاوه(گهر نهبووین||، الأنعام ۳۳

شاردنهوهی راستییه کان له مه قامی په روه ردگار، هه ر هه و لّیک بو نیشاندانی لیّکدژی له نیّوان نهم دوو نایه ته جگه له نه زوّکی نه نجامیّکی تری نییه.

دووهم: یهکیکی تر لهو کهرهستانهی که نهیاران له پیناو دوزینهوهی لیکدری نایه تهکانی قورنان به کاری دههینن، نهوهیه که ههندیک جار له قورناندا بابهتیک له دوو شیّوهی جیاواز له دوو کاتی جیاوازدا به دوو جوّر باسکراوه، ئیتر به هوّی تینهگهشتنی نهیارانهوه باس لهوه دهکهن گوایه نهمه لیکدرییه له نیّوان نایه تهکانی قورنان، بو نموونه کاتیک خوای پهروهردگار له سهروبهندی گیّرانهوهی چیروّکی و موسا و بهرهنگاربوونهوهی لهگهل ساحیرانی فیرعهون دهفهرمویّت ﴿ فَأَلْفَى عَصَاهُ فَإِذَا هِی تُعْبَانٌ مُبِنِ ﴾ (۱) دهبینین خوای گهوره لیّرهدا باس لهو ماره دهکات بهوهی که ماریّکی گهوره و ناشکرا بوو، که چی له جیّگهیه کی تردا له سورهتی (القصص) دهفهرمویّت ﴿ وَأَنْ أَلِق عَصَافً فَلَمّا رَهَاها تَهَدُّ گُانِهَا جَانً ﴾ (۱۲)

لیّره دا قورئان ویّنای ماره که به وه ده کات که زوّبه خیّرایی ده جولایه وه وه ک توله ماریّکی قهباره بچوک، مولحیدان ده یانه ویّت نه و گوومانه بخه نه ووی که لیّک دژی له نیّوان قورئاندا هه یه به و پیّیه ی ئایه تی یه که م وه سفی ماره که ده کات به گهوره و زه به لام ئایه تی دواتر وسفی ده کات به ﴿ كَأَنْهَا جَآنٌ ﴾

هیچ جوّره لیّکدژییه کلیّره دا بوونی نییه به و پیّیه ی نهم دوو نایه ته دوو وه سفی جیاوازن واته هه ر دووکیان وه سف نین بو تاکه شتیّک له یه ککات دا خوای گهوره له نایه تی یه که مدا باس له وه ده کات کاتی موسا داره که ی فریّدا، بوه ماریّکی گهوره، پاشان له نایه تی دوه مدا باس له جوله ی ماره که ده کات، نه وه کقه باره که ی وه ک ده فرمویّت ﴿ نَهْ نَزُ ﴾ ده جولایه وه ده بزوو ﴿ کَانَهُ اَهُ همر وه ک نه وه ی شهوی ﴿ جَانَ اَهُ توله مار هم باس له قه باره ی بیت، واته له جووله یدا له توره مار ده چوو، که واته نایه تی دوه م باس له قه باره ی

^(۱) ئينجا موسا دارعهساكهى فړێ دابو دهستبهجێ بوو بهمارێكى گهوره و ئاشكرا، الأعراف ١٠٧

^{(&}lt;sup>۲)</sup> عەساكەت فرى بدە، جاكاتىّك فرىّىدا بىنى، وەكو تولەمار بەخىّرايى دەجوولاً. النمل: ۱۰

گهوره و بچوک نییه، به لکوو باس له بزاوتن و جوله که یه تی، که واته ماریکی گهوره بیوو که له خیرایی و جوله و بزاوتیدا وه توله مار وابوو که نهو کات زیاتر مهترسیدار ده بینت، ههر بزیه بوه مایه ی ترس و بیم له دلّی موسادا، له زمانی کوردیشدا نهم حاله هه یه ده گوتریّت (قه له ویّکی له شسوکه) مه به ست لیّی جوله ی جه سته ی وه ک جوله ی که سیّیک له شسوکه.

سێیهم: ههندیک جار له قورناندا کرداریّک له پرویهکهوه بو لای بهرانبهر پالدارهوه، له ههمان کاتدا پالدانی کارهکهی بو لای لی سهنراوه تهوه، بو نموونه قورئانی پیروّز باسی سهره تاکانی ده ستیکردنی جهنگی به در ده کات کاتیّک که پینهه مبهر مشتیک خوّلی هه لگرت و فریّی دا به پرووی بیّباوه پان، مشته خوّله که چوه چاوی ههموویانه وه، خوای گهوره له سوپهتی (الأنفال) به پروونی نهم چیروّکه مان بو ده گیریّتهوه و ده فهرمویّت ﴿ وَمَا رَمَیْتَ إِذْ رَمَیْتَ وَلَٰکِنَ اللهَ رَمَیْ اللهٔ وَرَان نهو گومانانه ده خهنه پروو، ده پرسن نایه مشته خوّله که موحه مه د فریّیداوه و خودا فریّی ده ده دریّت موحه د فریّیی نه داوه و خودا فریّی تر داوه! لوژیکی نییه جاریّک کرداره که ده دریّته پال موحه مه د، جاریّکی تر کرداره کهی دوور ده خریّته و له موحه مه د و ده ده ریّته پال خودا! نیّستا کامیان فریّیان داوه، خودا فریّیداوه یان موحه مه د ؟

له وه لامیدا ده لاین تنگهییشتن لهم شایه ته ته واو ناسانه و و هیچ لاکدژییه کی تیدا نییه، بابه ته که بهم شیّوه یه (بنه په تی نه نجامدانی کاره که له هه لگرتن و ته قاندنی مشته خوّله که کاری موحه مه ده و نه و نه نه نجامی داوه، دروستکردنی کاریگهرییه که و گهیاندنی بو نیّو چاوی یه که به یه کی بیّباوه پان نازار پیّگهیاندیان کاری پهروه ردگاره، هه ر له رووی عهقلییه وه مشته خوّلیک له دووره وه بهاوی رژیت

⁽۱) تؤش ئهى محمد (صلى الله عليه وسلم) كاتينك مشتيّك خوّلْت روو بهكافران فريّدا ئهو كاره تهنها توّ نهتكرد، بهلكوو خوا فريّى دا و (خوّلّى كرده چاوى كافرانهوه)، الأنفال ۱۷

ناتوانیّت بگاته نیّو چاوی نزیکهی ههزار کهس، ئهگهر خوای پهروهردگار ئهنجامی نهدات کهواته لیّرهدا باسهکه لهوه نییه خوای گهوره هاویشتویهتی یان موحهمهد.

چوارهم: ههندیک جار لیّکدژی لهوهوه سهرچاوه دهگریّت به پیّی سروشتی زمانی عهرهبی وشهکانی نیّو قورئان زیاتر له مانایه که هد هد هد گده گرن، لهبهر ثهوه نهیاران ئه و واتیه دهخه نه پروو که خوّیان مهبهستیان لیّیه تی، تیاوه کوو بیکه ن به گیژ ئایه تیّکی تردا، بو نموونه خوای گهوره کاتیّک باس له دوّخی خراپی بیّباوه پان ده کسات له پورژی قیامه تیدا له و بیاره یه و ده ده ده موریّت و فَصَرُك الْبَوْرَ صَیدً و وشه ی (البصر) له زمیانی عهره بیدا به چهندین واتی جیاواز دیّیت، لهوانه (چاو شاره زایی، بهرچاو پروونی) و چهندین واتای تر لیّره دا وشهی (البصر) به واتی شاره زایی، به به گوو به واتای به رچاو پروونی دیّت، وه که سیاقی پیشهوه ی ثابه ته که بوسان ده رده که و ده ده دو موره ویت که ده ده دو مرویّت و لَقَدْ کُنتَ فِی عَفَلَز مِن هَنَا فَکَنفَا عَنک عِطَآدَك که تیو تیو کو که سیادی پیشهوه کا لادا پیشتر بی ٹاگابوویت له دوّخی پورژی قیامه ت پهرده میان له سهر پاستیه کان لادا تاوه کوو همووشتت بو ناشکرا بیّت، پاشان ده فهرمویّت و فَصَه که واتای ناشکرا بیون دیّت، نهوه که واتای ثهو ثه ندامه ی که (البصر) لیّره دا به واتای ئاشکرا بون دیّت، نهوه که واتای ثهو ثه ندامه ی که

پنی دهگوتریّت چاو، به و پیّیه ی رافه کردنی چاو له م ئایه ته دا به چاوی سه ر ده بیّته مایه ی دروستبوونی لیّکدژی لهگه ل ئه و ئایه ته ی سوره تی (الشوری) که خوای په روه ردگار ده فه رمویّت ﴿ خَشِوبِرَی مِنَ ٱللّٰهِ لِیَ مَظُرُونَ مِن طَرْفِ خَوْقِ ﴾ ئه م ئایه ته تیشک ده خاته سه ر ئه وه ی کاتیّک په روه ردگار سزای بیّباوه ران ده دات، به زه لیلی و سه ر شوّی ده که و نه سه ر چوک، له ژیّر چاوه وه به چاوه دزه سه یر ده که ن به چاوه ده نایه تی ده ووانن له ئایه تی دوه مدا ده لیّت به چاوه ده ن مه که واته نه م دووئایه ته لیّک د دژن، هه لبه ت نه مه تیگه بیشتنی مولحیده کانه، به لام نیّه ده لیّین و شه ی (البصر) له ثایه تی یه که مدا به واتای لادانی په رده و ئاشکرابوونی راستیه کان، هه لبه ت نه مه نه مه نه به ناوه نیه له و بواره دا له ئایه تی یه که مدا باس له چاوی سه ر نییه، الأمر) فلانه که س شاره زایه له و بواره دا له ئایه تی یه که مدا باس له چاوی سه ر نییه، که واته نه وه ی دور پیّوه ندی به تیگه پیشتنی لاواز و کور تهینانی که واته نه وه ی نه وان ده ی خه نه و و پیّوه ندی به تیگه پیشتنی لاواز و کور تهینانی تیگه پیشتنی نه وانه وه هه یه .

پینجهم: ههندیک جار به هؤی بی ناگایی مولحیدان له وردهکارییهکانی قورنان و بابهتهکانی پهیوهست به قورنان و جیاوازیی نیّوان ثایهتهکان له بابهتهکانی پهیوهست به عام وخاص و موحهکهم و موتهشابیه و ناسیخ و مهنسوخ جیاوازیی هۆکاری دابهزین، وپیّش و پاشی حوکمهکان، واگومان دهبهن که ثایهتهکانی قورئان لیّکدژیان له نیّواندا ههیه و به هیچ شیّوهیهک ناتوانریّت کوّ بکریّنهوه، بهلام به گهرانهوه بوّ سهرچاوهکانی تهفسیر تیّدهگهین لهوهی له پیّوهندی نیّوانی ئهم ثایهتانه بابهتیّک نییه به ناوی لیّکدژی بهو پیّیهی بوونی ههر لیّکدژییهک له نیّوان ئایهتانه ئایهتهکانی قورئان واتای نهمانی پیّوهندی ثهم قورئانه به خوداوه، چونکه مهحاله ئایهتهکانی قورئان واتای نهمانی پیّوهندی ثهم قورئانه به خوداوه، چونکه مهحاله و مونازهردا هاتوه (تناقض المذهب برهان بطلانه) به دلّنیایی تهواوی بوونهوهرانی جیهان ناتوانن لیّکدژییهک له قورئاندا بدوزنهوه، کهواته ئیتر دهبیّت رادهستی بهرنامهی

پهروهردگار بن، مه حاله مروّقیّکی نه خویّنده واری وه ک موحه مه د به لوتکه ی پهروه ردگار بن، مه حاله مروّقیّکی نه خوارچیّوه ی ۷۷ هه زار و شه ی به پیز باس له ته واوی زانسته کانی پهیوه ست به پزیشکی و فه له ک و جیوّلوّجی میّژوو و جوگرافیاو په نهان و میّرووناسی ۱۰۰۰ بکات، چوّن ده بیّت لیّکدژییه کی تیّدا نه بیّت، که وایه نه پهیامه ی پهروه ردگار دوور و نزیک پیّوه ندی به موحه مه ده وه نییه، وه حی خوای پهروه ردگاره لیّره دا هه و لّ ده ده ین هه ندیّک له نموونه ی نه و نایه تانه بخه ینه پهروه روحیدان و هاوبیرانیان پیّیان وایه دژایه تی له نیّوانیاندا هه یه .

گومانه کانی پهیوهست به دروستکردنی زهوی و ناسمانه کانهوه

گومان له دروستکردنی له پیشینه یبی زهوی و ناسمانه کان

مولحیدان و گومانکاران، گومانی ئهوه دهخهنه پروو و ده لین قورنان به چه ندنین شیوه ی جیاواز و دژبه یه ک باس له دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کان و له سه ره تاوه ده لینت ﴿ قُلْ أَمِنْكُمْ لَتَكُمُّرُونَ بِاللَّذِی خَلَقَ ٱلأَرْضَ فِی یَوْمَیْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ اَلْدَانًا ذَلِكَ رَبُ الْعَنْمِینِ یَ وَجَعَلُ فِیهَا رَوَایِوی مِن فَرْقِهَا وَبَدَلُ فِیهَا وَقَدَّرَ فِیهَا أَقُونَهَا فِت أَرْهَمَةِ أَبَّامِ سَوَاءً لِلسَّابِلِین ﴾ (۱)

له جینگهیه کسی تسردا ده فه رمویست ﴿ هُوَ الَّذِی خَانَ لَکُم مَّا فِ الْأَرْضِ جَیمًا ثُمَّ اَسْتَوَیْ إِلَی السَّمَآهِ فَسَوَٰرَهُنَ سَبْعَ سَمَوَٰرَتُ وَهُو بِکُلِ شَیءٍ عَلِیمٌ ﴾ (۲) لهم دووشایه ته دا قورئان تیشک ده خاته سه رئه وه ی که خوای گهوره له سه ره تاوه زهوی دروست کردوه دوای ئه وه ده ستی کردوه به دروستکردنی ئاسمانه کان، به لام له جینگهیه کی تردا به پیچه وانه وه خوای گهوره باس له وه ده کات که قوناغی دوای ئاسمانه کان، زهوی ده حو کراوه، وه ک ده فه رمویت . ﴿ وَالْأَرْضَ بَعَدَ ذَلِكَ دَحَهَا آ ﴾ (۲)

واتای نهوهی سهرهتا خوای گهوره ناسمانه کانی دروست کردوه، پاشان زهوی خولقاندوه، نهمهیش پیچهوانه به لهگه ل نهو دوو نایه تهی سهرهتا وه ک لیکدژییه ک وایه له نیوانیاندا، جاریک تیشکده خاته سهر نهوهی زهوی له سهره تادا دروست کراوه جاریکی تر تیشکده خاته سهر نهوهی ناسمانه کان له سهره تا دروست کراون ؟!

⁽۱) پنیان بلن: باشه ناخر نیوه باوه پتان به و زاته نیه که زهوی له دوو پژژدا دروست کردووه!)، چهند هاوه لیکیشی بو برپار ددده:!! نهو بهدیپینه و دروستکاره پهروه دگاری همر هموو جیهانیان و بوونهوه. م لهسمر پرووکاری زهوی کیوهکانی دامهزراندوه، بهرهکهتی زوری تیدا دابین کردووه، هموو پزی و پرزیهکانی تیادا برپارداوه همووی له ماوه ی چوار پرژدا به دوو پرژهکه ی پیشووشهوه، تا نیاز و داخوازیهکانی نادهمیزاد جیهجی بکات، فصلت ۱۰-۹

⁽۱) همر ئهوزاته همموو شتیکی له زمویدا بر نیّوه دروست کردووه، پاشان ویستی ناسمان دروست بکات، برّیه به حموت چین بهدی هیّنا و ریّکی خستن، ههر خوّیشی به همموو شتیّك زانا و ناگاداره، البقرهٔ ۲۹ (۲۰) دواتر زمویشی به شیّوهیه کی هیّلکه یی به دی هیّناوه، النازعات:۳۰

له راستیدا به هیچ شیّوه یه بابه تیّک به ناوی لیّکدژیی بوونی نییه، نُهوهی، که به رووکهش لای ئیسوه وه ک لیکسدژیی دهردهکهویست پیوهنسدی به تیگهشستنی ناتهندروستی بیباوهران و مولحیدانهوه ههیه، هیچ گوسان نیبیه لهوه که خوای پەروەردگار لە سەرەتادا زەويىي دروست كردوه وەك بنەما، ياشان ئاسمانەكانى دروست کسردوه له قونساغی سیپیهمهدا دهستیکردوه به رازانسدنهوهی زهوی و دروستکردنی ئاو و رووبار و شاخ و وردهکارییهکانی ناوی، وهک دهفهرمویّت ﴿ وَٱلْأَرْضَ بَعَدَ ذَلِكَ دَحَهَا ۚ ﴾ دواى دروســتكردني ئاســـمانهكان دەســـتمان كـــردوه به رازاندنهوهی زهوی چونکه خوای گهوره له دوای ههمان نهو نایهتهی دهفهرمویّت (دحاها) روونتر لهو بارههوه دواوه و راقهی کردوه وهک دهفهرمویّت ﴿ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَنْهَا ۞ وَالْجِبَالَ أَرْسَلْهَا ۞ ﴾(١) هدر وهک ئەو كەسسىمى بىيەويىست خانوویهک دروست بکات له سهرهااوه بناغهکهی دروست دهکات، یاشان سهقفه کهی و دواتر دهست ده کات به ریّکخستن و رازاندنه وهی نیّو خانوه که، به ههمان شيّوه خواى گهوره (وله المثل الأعلى) له زنجيرهي يهك له دواي يهك ئهم ئايەتانە زۆر بە روونى تىشك دەخاتە سەر ئەوەى لە سەرەتاوە زەويىي دروست کردوه، یاشان ئاسمانه کان و قوناغی دواتر دهستیکردوه به رازاندنه و و نه خشاندنی زهوی، پاشان نهیاران دیّن و گومانی نهوه دهخه روو که گوایه خوای پهروهردگار دەفەرمونىـــت ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِ ٱلْأَرْضِ جَبِعًا ثُمَّ ٱسْتَوَيِّنَ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّنهُنَّ سَبْعَ سَمَوَتٍ ﴾ دهڵێن ئەوە نىيە خودا باس لەوە دەكات كە تەواوى زەوى دروست کردوه پاشان ئاسمانه کان ئیتر که وایه دوای دروستکردنی ئاسمان قؤناغی سیّیهم رازاندنهوهی زهوی بوونی نییه، سهرچاوهی ئهم به ناو گوومانه ئهوهیه که ئهوان به دروستی له وشهی (خلق) تینهگهییشتوون، وشهی (خلق) لهم ئایاته دا به واتای (تقدیر)ه نهوهک به واتای (صنع)و دروستکردنی فیعیلی، نهوانهشی باس لهوه دەكەن كە بەواتاى خەلقى فيعلى ديّىت، مەبەستيان پـێ دروستكردنى بناغەكـانى زەوييە نەوەك تەواوى زەوى بەوردەكارىيەكانىيەوە

⁽۱۱ شاوی لین دهرهیّناوه و لهوهرگای بو مالّات فهراههم هیّناوه، کیّوهکانیشی به توّکمههی دامهزراندووه. النازعات:۳۱–۳۳

گومانی ماوهی دروستکردنی زهوی و و ناسمانه کان

یهکیّک له و گومانانهی که نهیاران و مولحیدان ئاپاستهی قورئانی دهکهن تیشک دهخهنه سهر ئهوهی گوایه ماوهی دروستکردنی زهوی و ئاسمانهکان له قورئاندا تهواو ناپوونه، نهک ههر ناپوونه، بگره زیاد لهمه لیّکدژییهکی بهرچاو لهم بارهیهوه له نیّوان ئایهتهکانی قورئاندا بهرچاو دهکهویّت، چهندین ئایهتی دژهوانه لهم بارهویهوه له قورئاندا بهرچاو دهکهون.

یه که م: له چه ندین نایه تی قورناندا تیشکخراوه ته سه ر نه وه ی که زهوی ناسمانه کان له ماوه ی ۲ رقر دا دروستکراوه وه ک قورنان له ماره یه ده ده لینت ﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ الله کَالَدِی خَلَقَ اَلسَمَوَتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ أَیّامِ ﴾ واته نه وه ی نه و ماوه یه ی زهوی و ناسمانی تیدا دروست کراوه شه ش رقره ه

دوهم: له جنگه یه کی تردا قورنان باس لهوه ده کات که زهوی و ناسمانه کان به مساوه ی هه شست رِفِرْ دروست کراون وه ک له سوره تی (فصلت) لهم براهیه وه ده فه رمویز سست، ﴿فَلْ أَبِنَكُمُ لَتَكَفُّرُونَ بِالَّذِی خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِی بَوْمَیْنِ وَجَعَلُونَ لَهُ أَندَاذًا ذَلِكَ رَبُ الْعَمَدِينَ وَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَيِهِ مِن فَرَقِهَا وَبَدَرُكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَفُونَهَا فِي آرَهَهَ أَبَامِ سَوَآةً لِلسَّنَا بِلِينَ ﴾

¹¹¹ ثینجا ویستی تاسمان رِیّک بخات و دروستی بکات لهکاتیّکدا که دوکهل بـوو، جـا بـه تاسـمان و زهوی فهرموو: فهرمانبهردار و ملکهچ بن، بهخوّشی خوّتان یان بهزوّر بتانخهمه ژیّر دهسـهلاتی خوّمـهوه؟! هـمردوولا

لهم ثایه ته دا باس له وه ده کات که ناسمانه کانی دروست کرد له ماوه ی دوو پروژی تردا، کوی گشتی کردییه هه شت پرژه که وایه نهمه لیک دره له گه ل نایه ته کانی پیشتر که باسیان له دروستکردنی زهوی و ناسمانه کان کرد له ماوه ی شه ش رزژدا.

له وهلامیدا ده لیّین بیّگومان خوای گهوره بی هیچ گومانیّک زهوی و ئاسمانه کانی له ماوه ی شهش روّژدا دروست کردوه، وه ک چهندین ئایه تی قورئان نهم راستییه یان پشتراستکردووته وه، دواتریش ته واوی موسولمانان کوده نگن لهم باره یه وه، نهوه که گوایه به هه شت روّژ دروست کراوه هه له یه، به لکوو راستی واتای نه یه ته کانی سوره تی (فصلت) به م شیّوه یه یه

سهرهتا دهفه رمويست ﴿قُلْ أَبَنَّكُم لَتَكُمُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ ﴾ نهمه واتساى

دروستکردنی زهوی له ماوه ی دوو روزدا، پاشان ئهوه ی ده فه رموید ت و رَجَعَلَ فِها رَوَسِی مِن فَرَقِهَا وَسَرَكَ فِیها وَقَدَرَ فِیها اَقْرَاهَا فِی اَرَهَمَهِ أَیْامِ سَوَاءً لِلسَابِلِین ها روزه هیچ پیوه ندی ریخکستنی زهوی به چوار روز بوه ئهوان واده زانین ئهم چوار روزه هیچ پیوه ندی به و دوو روزه ی پیشهوه نییه واتای ئهوه ی ئهم چوار روزه چوار روزی سهر به خویه وه دوور و نزیک پیوه ندی به دوو روزی پیشوه وه نییه، ئهمه تیگهییشتنیکی ته واو هه لهیه، واته دابرینی ئهم چوار روزه له دوو روزی پیشوی تری گرفتی لای ته وان دروست کردوه نهم چوار روزه ی دروست کردوه دوای و روزه و دوو روزی یه مه واتا به دوو روز بناغه ی زهوی دروست کردوه دوای و روزه و دوو روزی می می دوه دو روزه و دوو روزی و دوو روزی می دوه دوای و روزه و دوو روزی و دوو روزی دروست کردوه دوای و روزه و دوو

رۆژى پیشوتر دەكاته چوار، ئەم شیوه له گوزارشته له ناو خەلكیش دا باوهو به كار

هاتوه بۆ نموونه (ولله المثل الأعلى) كهسيّك دهليّت چووم بۆ ههوليّر دوو رۆژم پـێ

خیّرا وتیان: ملکهچی توّین و چوّن دهفهرمویت وا دهکهین، له ماوهی دوو _پوّرُدا، ئاسمانی کرده حهوت چین. : فصلت ۲۱-۱۱

چوو، دواتر لهویوه چووم بـۆ دهـۆک، به چوار رۆژ لهم گهشته تهواو بـووم واتـای ئەوەي لە دهــۆكىش دوو رۆژم پـــێ چــوە، نەوەك ئەرەي لە ھەولىـّــر دوو رۆژ و لە دهزكيش چوار رۆژ، گەشتەكە بكاتە شەش رۆژ. واتە دەتەويىت بلايىت بە كۆي گشتی گهشتهکهت تهنها چوار رِوْژی پی چوه، لیّرهشدا خوای گهوره بناغهی زهوی به دوو رۆژ دروست كردوه، پاشان به دوو رۆژ رازاندوويهتيهوه، ئهمه كردييه چوار رۆژ ﴿أَنْهَكَ اِلْتَامِ سَوَآءً لِلسَّآبِلِينَ ﴾ دواتـــريش به دوو رۆژ زەوى و ئاســـمانەكانى دروست كردوه ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتِ فِي يَوْمَيْنِ ﴾بهكؤى گشتى كردييه شهش رۆژ، ئيتر بابهتیک نییه به ناوی پیچهوانهی و لیکدری له بابهتی ماوهی دروستکردنی زهوی و ئاسمانه کان، ئەمە مايەي كۆدەنگى و زانستى يەقىنىيە لاي تەواۋى موسولمانان، نه که ههر موسولمانانی خویندهوار بگره موسولمانانی سادهو دهشته کیش نهو راستییه دهزانین که خوای گهوره له ماوهی شهش روّژدا زهوی و تاسمانهکانی دروست كردوه، باشه ئهگەر ئەم قورئانە لە لايەن خودى موحەمەودە بوايە، ئايە موحەمەد نه یدهزانی جیاوازییه کی زور هه یه له نیوان شهش و هه شت، نهی بو نه و کات بيّباوهراني مهككه بهم راستييهيان نهزاني وهك ئهوهى ئيّوه بانگهشهى دهكهن، يان بۆ ھىچ يەكۆك لە ھاوەلانى موحەمەد، موحەمەدى لەم جياوازىيە ئاگادار نەكردوه.

گومانی هاوبهشی بهههشت بۆ موسولمان و مهسیحی و جووله که

ئهم ئایهته باس لهوه دهکات ههر کهس جگه له ئیسلام ئایینیکی تر هه لبرژیریت لیّی وهرناگیریّت و له قیامهتیشدا خهساروٚمهندهو دهچیّته دوٚوهخهوه که وایه جوولهکه و مهسییحهکان دهچنه دوٚوهخهوه ئهم ئایهته درْهوانهیه لهگهل ئایهتی پیّش خوّی که به روونی باسی له چوونه بهههشتی شویّنکهوتووانی ئهوانی تر و ئایینهکاتی تر دهکات.

له وهلامیدا دهلیدن: نهوهی له بابهته بنه وهتیبه کانی نیسلامه و جیکه ی کومان و دوو دلیبه کسی تیدا نیسه، له دوای هاتنی نایبنی

⁽۱) بیکومان نهوانهی باوه پیان هیناوه (له نوممه تی محمد (صلی الله علیه وسلم)، نهوانه ش که بوونه جووله که (شرینکه و ته پراسته قینهی موسان)، (سابته) ش که شرینکه و ته پراسته قینهی موسان)، (سابته) شکه شرینکه و ته پراسته قینهی داودن)، نهوانه ههر دهسته یه کیان باوه پی دامه زراوی هیننا بینت به خوا و پرژری دوایی و کار و کرده و هی نه نهام دابیت، جا نهوانه پاداشتیان لای پهروه ردگاریانه، نه ترس و بیمیان ده بیت، نه غهم و پهژاره ش روویان تی ده کات، البقرة: ۲۲

⁽۲) جا ئەوەى بێجگە لە ئايىنى ئىسلام پەيرەوى ھەر ئاينێكى تر بكات لێى وەرناگىرێـت، لـە قيامەتىشـدا لـه خەسارەتمەندو زەرەرمەندانە. ال عمران ۸۵

ئيسلامهوه ههر كهس جـگه له ئيسلام ئايين و بيروباوهريّكي تـر هه لببريّريّـت و بيكاته پەيىرەو پرۆگرامىي ژيانى ئەو لە ئەھلىي دۆزەخە، بە ھىچ شىيوەيەك لىپى قەبوڭناكريْسىت، بەلام ئەوەي روونە لە ئايەتەكسان مەبەسسىت لە جىسوولەكە و مهسيحييه کان جووله که و مهسيحييه کاني سهرده ماني پێغهمبه راني عيسا و موسا موسولمان و نه هلی به هه شتن و برای نیمه ن، به لام به هاتنی نیسلام نیتر ته واوی ئايينەكسانى تسر تەواو كۆتايىيسان ھسات، ئەوەى لەم ئسايەتەدا مەبەسستى پيسى جوولهکهکانی سهردهمی و موسا و مهسیحییهکانی سهردهمی عیسایه، گهورهترین به لكهش له سهر نهم راستييه سهرهتاى ئايهتهكهيه كه دهفه رمويّت ﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ﴾ ئەوانەي كە ئىمانيان ھێناوە، ئەگەر جـوولەكە و مەسىحىيەكان ئىمانـدارن ئىتـر بـۆ خــوای گهوره لییــان جیــا دهکــاتهوه و دهلیّــت ﴿وَٱلَّذِينَ هَـادُواْ وَٱلنَّصَرَىٰ وَالصَّابِينِ ♦مەبەستى ئەم ئايەتە جوولەكە و مەسىيحى و سابئەكانى سەردەمانى يێغەمبەرانىي خۆيانەوە، نەوەك جوولەكە و مەسىحىيەكانى سەردەمى پيغەمبەر و قۆناغى دواتىر، پاشان جوولهکه و مهسیحییهکان رهخنهی ئهوه دهگرن دهڵیّن بوّچی ئیّمه به بیّباوه ر و دۆزەخى ھەژمار دەكەن لە كاتىكدا قورئان بە روونى باس لەوە دەكات كە ئىيمە دەچىنە بەھەشىت وەك لە دەقىي ئايەتەكە ھاتوە، بە پێىي تێگەييشىتنى ئەوان، دەپرسىين لە جوولەكەكان ئەگەر ئىدە باوەرتان بەم ئايەتە ھەيە ئىتىر بىۆچى مەسحىيەكان كافر دەزانن و بە ئەھلى دۆزخ ھەژماريان دەكەن؟ و مەسىحىيەكانىش بۆ ئەوان بە پێچەوانەوە، خۆ ھەريەكێک لە ئێوە ئايينێکى جياوازتان ھەيە!؟

گومانی رۆژههلات و رۆژئاواكان

نهیاران رهخنهگران و مولحیدان باس لهوه دهکهن قورئان له بارهی رِوّژههلّات و رِوْرْنَاواوه چهندین دهقی در به یهکی توّمارکردوه

یه که من جاریک قورنان تیشک ده خاته سهر نهوه ی که یه ک پوژهه لات و یه ک پوژثاوا هه یه وه به پروونی له سوپه تی (البقرة) دا نهم بابه ته پشتراست ده کاته و فرات و آلتَ شَرِقُ وَالْمَغْرَبُ ﴾

دوهم: له جینگهیه کسی تسردا قورشان باس لهو ده کسات که دوو روّژهه لات و دوو روّژهه لات و دوو روّژناوا ههیه، وه ک له سوړه تی (الرحمن) دا هاتوه ﴿ رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ ٱلْمَمْرِيِّيْنِ ﴾

سێیهم: له جێگهیهکی تردا قورئان به کو باس لهوه دهکات که چهند ڕوٚژههلات و ڕوٚژهالات و ڕوٚژئاوایهک ههیه، وهک له سورهتی (المعارج) دا به ڕوونی باسی لێوه دهکات و دهفهرمویّت ﴿ فَلَاۤ أَشِیرُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَرِقِ وَٱلۡمَغَرِبِ إِنَّا لَقَیرُونَ ﴾

مولحیدان و رهخنهگران ده لین ئیستا تیمان بگهیهنن یه کی روزهه لات و یه کی روز ناوا ههیه این دووان یا زیاتر ، گهر یه ک دانه ههیه بو ده لین دووان نه گهر دووان ههیه بو ده بین ده سیان .

له وهلامیدا ده لیّین: بابهتی روّژهه لات و روّژناوا لهم نایه ته دا به هیچ شیّوه یه که دوو روّژ پیّوه ندی به ژماره وه نییه، واته به هیچ شیّوه یه که باس باسی نه وه نییه که دوو روّژ هه لات و دوو روّژناوا یان زیاتر یان که متر هه یه، خوای گهوره له قورناندا فهرموویه تی خوای گهوره په روه ردگاری روّژهه لات و روّژناوایه، نیتر جاریّک به تاک هیّناویه و جاریّکی تر به کوّ، که واته نه وه ی ده گوتریّت لیّکدژی له تیّنه گهیشتنی مولحیده کانه وه دروست بوه نه وه ک بنه ره تی نایه ته که به لاّم پرسیاره که لیّره دا نه وه بو چی خوای گهوره له شویّنیکدا به تاک هیّناویه تی به لاه میناویه تی استیه که و له جیّگه یه کی تردا به کوّ هیّناویه تی، راستیه کهی نه که مر لیّکدژی نییه به لکوو گهوره ترین نیمجاز له م جیاوازیه دا هه یه.

قورئان کاتیک به تاک (مفرد)ی هیناویهتی پرونه مهبهستی ئهو پروژههات و پروژههات و پروژهاویه یه که خهلکی دهیزانن و خوری لیّوه هه لدیّت و خوری لیّوه ئاوا دهبیّت، له دوخی دوهمدا بوّ چی خوای گهوره به دووان هیناویهتی: همر کهس زانیارییهکی سهرهتایی ههبیّت دهزانیّت ههرکاتیّک خور هه لبیّت ئهوهی به رهو پرووی خور دیّت پیّی دهگوتریّت (مشرق) پروژههات، ئهوهی له پشتی خورهوهیه پیّی دهگوتریّت (مغرب) کاتیّک خورناوا دهبیّت به ههمان شیّوه پشت له ئیمه هه لده کات ئهو ناوچهیهی ئیّههی پیّی دهگوتریّت (مغرب) به ئیمتباری ئهو شویّنهی لیّوهی ئاوا دهبیّت پیّی دهگوتریّت مشرق، واته له ههموو بهرهبهیانیّکدا که پروژههات دروست دهبیّت بی دهگوتریّت مشرق، واته له ههموو بهرهبهیانیّکدا که پروژههات دروست دهبیّت، پروژههات دروست نابیّت و به پیچهوانهوه، له بهیانیاندا کاتیّک دروست نهبیّت، پروژههات دروست نابیّت و به پیچهوانهوه، له بهیانیاندا کاتیّک خور لای ئیمه هه لدیّت لای ئیمه روژههات و لای ئهوان پروژشاوایه که ئیواران لای نیمه ناوا دهبیّت و لای ئهوان هه لدیّت، بهیانی پروژههات و دوو پروژشاوایه که نیوارهیش پروژههات و دوو پروژشاوایه که نیوارهیش پروژههات و دوو پروژشاوایه کهوایه خوای نهمه دوو پروژههات و دوو پروژشاوایه کهوایه خوای نویه نهمه دوو پروژههات و دوو پروژشاوایه کهوایه خوای نویه خوای پهروهردگا فهرموویه تی پروژبا آلمتشریّی پیه پیهه خوای پهروهردگا فهرموویه تی پروژبا آلمتشریّی پیه خوای پهروهردگا فهرموویه تی پروژبا آلمتشریّی پیه

ئهمهیش گهورهترین ئیعجازه ئهگهر وهحی نهبیّت موحهمهد ئهم ههوالانه له کوی دهزانیّت؟ پاشان کاتیّک که به (جمع کیّ) فهرموویهتی ﴿ فَلاَ أُفْسِرُ بِرَبِ اَلْمَشَرِفِ رَالْمَغَرِبِ اَنْ اَتَدِرُكُ ﴾ وهک ناشکرایه خوّر و ههساره کانی تر له ناسماندا دهسوریّنه وه قورئانیش ناماژه ی بهم راستییه کردوه کاتیّک خوّر بسوریّته وه روو له ههرجیّگه و شتیّک بکات پیّی دهگوتریّت خوّر هه لاتن (شروق)، بینگومان خوّر له کاتی هه لهاتنیدا روو له زورشت ده کات بویه فهرموویهتی (رب المشارق) ههر شتیکیش تیّپهریّنیّت پیّی دهگوتریّت خوّرئاوا (مغرب) بینگومان زوّر شت تیّده پهریّنیّت بویه فهرموویهتی (المغارب) پوونتر بایّین ههر (المغارب) پوونتر بایّین ههر کهسیّک خوّر ده بینیّت و لیّی ناوا ده بیّت به ناراسته ی نه و یه کی روّ ژهه لات و یه کی کهسیّک خوّر ده بینیّت و لیّی ناوا ده بیّت به ناراسته ی نه و یه کی تره وه

هه لدیّت، به پیّچه وانه شهوه، بهم شیّوه یه دوو روّژهه لات دوو روّژ ناوامان دهبیّت، به له به رچاوگرتنی کوّی هموو نه و شویّن و جیّگایانه ی خوّریان لیّ هه لدیّت و خوّریان لیّ ناوا دهبیّت دهسته واژه ی (المشارق والمغارب) به دلّنیایی هه ریه ک لهم شیّوازه دهربینانه به لگه یه له سهر نیعجاز و گهوره یی ده ربرینه کانی قورنانی پیروّز.

گومانی دهربرینی ئایهته کان له لایهن موحهمه دهوه

نهیاران و رهخنهگرانی قورئان باس لهوه دهکهن گوایه له زوّر شویّنی قورئاندا چهندین دهستهواژه هاتوه، که تیّیاندا موحهمه به ناوی خوّیهوه قسهدهکات، گهر قورئان له لایهن خوداوه هاتوه، بوّچی موحهمه به ناوی خوّیهوه قسهدهکات، چهندین ئایهت له قورئانادا پیّش چاو دهکهون که نیشانمان دهدات پیّوهندیی به خوداوه نییه و موحهمه به ناوی خوّیهوه قسهدهکات، وهک ئایهتهکانی:

﴿ إِيَّاكَ نَعْبُهُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞ ﴾ "﴿ إِلَهُكُمْ إِلَّهُ وَحِدُّ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فُلُوبُهُم مُنكِرَةً وَمُم مُسْتَكُيْرُونَ ۞ ﴾ "﴿ اللّهَ لَآ إِلَهَ إِلّا هُوَ الْحَقُ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ, سِنَةٌ وَلَا وَمُرُّهُ (٢)

موحهمه د له ریّی نهم نایه تانه وه وه مفی خود اده کات نه گهر خود خوی وه سفی خوی کردبا نه وا سیغه ی غائیبی به کار ده هینا له وه لامی نهم گومانه دا ده لیّین

هه لبهت هوکاری نهم ره خنه یه نه شارهزایی و بین ناگاییانه به زمانی عهره بی و پاراوی و رهوانبیّژیی نه و زمانه اله نیستاتیکا و قه شه نگییه کانی زمانی عهره بی و لوتکه ی رهوانیّـژییه که ی نهوه یه قسه که رهه ندیّک جار به سیغه ی غائیب له

⁽١) الفاتحة: ٥

^(۲) النحل: ۲۲

⁽۲) البقرة:٥٥٠

خوّی بدویّت، نهوه ک به سیغه ی قسه که ر (متکلم)، بوّ نموونه گه ر فه رمانده یه ک به سه ربازه کانی بلیّت (إني آمرکم بکذا)" من فه رمانتان پی ده که م" واجوانتره یان بلیّت (یأمر القائد بکذا) فه رمانده که تان فه رمانتان پی ده کات "؟ ئیستاتیکا و جوانی له گوته ی په روه ردگاردا ئه وه به بلیّت ﴿ إِلَهُ صُمْ إِلَهٌ وَحِدٌ ﴾ نه وه ک بلیّت (آنا الله واحد) بفه رمویّدت ﴿ نَزَلَ عَلَیْكَ ٱلْکِتَبَ بِالْمِیّ ﴾ (آله رووی وانبیژییه وه جوانتره یان بلیّت (نزلت علیک الکتاب بالحق) قسه کردن له سه روونبیژییه وه جوانتره یان بلیّت (نزلت علیک الکتاب بالحق) قسه کردن له سه رخود به سیغه ی غائب یه کیکه له جوانی و ناسکییه کانی زمانی عه ره بی بی پیچه وانه وه ئه م شیّوازه یه کیکه له نیعجازه کانی قورئانی پیروّز، نه وه ک جیگه ی ره خنه بیّت. (۲)

(1) آل عمران: ۳

^{(&}lt;sup>**)</sup> بۆزانيارى زياتر له بارەى پاراوى و رەوانبيّزىي قورئانەوە بېروانه (أساس البلاغة، الزمخشري، مفتـاح العلـوم لسكاكي، الإيضاح: خطيب القزويني.

⁽٣) بروانه: جوهر المكنون، للأخضري

⁽۱) عیس: ۱ – ۲

سیغهی (موخاتهب) وهک دهفهرموینت ﴿ وَمَا یُدَیِكَ لَتَلَهُ, یَزَقَی ﴾ (۱) یان له جیکهیه کی تردا خوای گهوره به سیغهی موخاته ب دهفهرموینت ﴿ قُلِ اللّهُ أَسْرَعُ مَكُرًا ﴾ (۲) به لام که میک دواتر ریتمه که ده کورینت بو سیغهی موته که لیم و دهفهرموینت ﴿ اِنَّ رُسُلَنَا یَکْنُبُونَ مَا تَنَکُرُونَ ﴾ (۲) مه موو نه مانه پییان ده گوترینت (الالتفات) و یه کیکن له جوانییه کانی زمانی عه ره بی . (۱)

لایهنیکی تری نهم بابهته بریتییه لهوه ی که بهشیکی بهرچاوی قورنان پیک هاتوه له بابهتی تهوجیه و ناراسته کردن خوای گهوره له چهندین نایهتی جوّراوجوّر خودی پینهه مبهر و موسولمانان فیّر ده کات چی بلّین و چوّن بلّین، یاخود سهرکوّنه ی نومهه تانی پیشووتر ده کات بهوه ی که چییان گوتوه، نیمه ناراسته ده کات بهوه ی که به و شیّوه یه قسه نه کهین، یان فیری ههندیک زیکرمان ده کات و پیمان ده فهرمویّت وابلیّن، بو نموونه له سورهتی (الفاتحة) فیّرمان ده کات بلیّین پیمان ده کاتی نهوه نییه خوّی به و شیّوه یه بفهرمویّت، به لکوو فیرمان ده کاتی نویژه کانمان به مشیّوه به نزا بکهین.

w. ... (1)

^{(&}lt;sup>۲)</sup> آل عمران: ۷۱

⁽۲) يونس: ۲۱

⁽¹⁾ بروانه أسلوب الالتفات في البلاغة القرآنية، حسن طبل. بلاغة فن الالتفات في القرآن الكريم.

⁽٥) الفاتحة: ٥

گومانی سزادان پیش ناگادار کردنهوه

یه کیّکی تر له و لیّکدژیانه ی که دهیخه نه روو، گوایه قورنان باس له وه ده کات که خودا فهرمان به خرایه ناکات، و هیچ کات خرایهی ناویت وهک ده لینت ﴿ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ﴾ (۱) باشان له شوینکی تردی قورئان تیشک دهخاته سهر ئهوهی هەتاوەكوو نێرراو نەنێرين بۆ مىللەتان سزا و ئازاريـان نــادەين، ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَقَّ نَّغَکَ رَسُولًا ۞ ﴾ (')به ییچهوانهی ئهم دوو ئایهتهوه له جیگهیهکی تردا دهلیّت ﴿ وَإِذَآ أَرْدَنَا أَن نُعْبِكَ قَرْيَةً أَمْرَنا مُتَرْفِيهَا فَفَسَقُواْ فِيهَا فَتَنَ عَلَيْهَا ٱلْفَوْلُ فَدَمَّرَتُهَا تَدْمِيرًا ﴾ (٢) بينيان وايه مُهم ئايەتە لە دوو روەوە پيچەوانەيە لەگەل دوو ئايەتەكەي پيشتر، لــه ئايەتى يەكەمىدا ﴿ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ﴾ تيشك دەخاته سەر ئەوەي كە خودا فەرمان بە خرايە ناكات، كهچى ليرهدا به ييچهوانهوه باس لهوه دهكات كه فهرمان دهكات به خرايه وه كده لينت ﴿أَمْرَنَا مُنْرَفِيهَا فَفَسَقُواْ فِيهَا ﴾ رووى دوهمى ثهم ليكدرييه له كه ل ثهوهيه له ئايەتى سورەتى (الأسراء) دەليّىت ئىيمە سىزايان نادەين تاوەكوو يىغەمبەريان بىز نەنئىرىن ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَقَّ نَبْعَتَ رَسُولًا ﴾ له يەكەمىيان دەلئىت سىزايان نادەين تاوه كوو نيرراويان بۆ نەنيرىن، بەلام دواتر دەلىت ئىمە بۆيە نىرراومان بۇ ناردوون بۆ ئەوەى فاسىق و ياخى بن و به گوێى نێرراوەكە نەكەن تاوەكوو ئێمەيش سىزايان بدەين، بە واتايەكى تر نيرراوەكانمان بۆ ئەوە ناردوە بۆ ئەوەي سزايان بـدەين، ئەمە لێكدژييەكى روونى ئەو ئايەتانەيە لەگەڵ يەكترى٠

له وهلامی نهم گومانه دا ده لین ههموو نهوه ی لهم باره یه وه ده خریته روو ته نها له نه زانی و بی ناگاییه وه سه رچاوه ی گرتوه واتای نایه ته که بهم شیوه یه هو وَإِذَا أَن نُهْ لِكَ فَرَیّة ﴾ واته "کاتیک خوای په روه ردگار ده یه ویت و مه شینه تی ده بیت له سه ر سزادانی هه ر هو و که لیک " ﴿أَمْرَنّا مُثَرِیّها ﴾ ه که فه رمانیان پی بکات به چاکه ﴿فَشَعُواْ فِها ﴾ بی گویییان چاکه، به لام دوای نه وه ی فه رمانیان پی کرا به چاکه ﴿فَشَعُواْ فِها ﴾ بی گویییان

^(۱) الأعراف: ۲۸

⁽۲) الإسراء: ۱۵

ا^{†)} الإسراء: ١٦

کرد و له فهرمانه کانی پهروه ردگار، پاخی بوون دوای نهمانه واته دوای نهوه نیرراوهیان بو نیردا و فهرمانیان ین کرا به چاکه و نهوان یاخی بوون، ئیتر نهو كاته فهرماني سزاى پهروهردگاريان به سهردا جيبهجيي بوو ﴿ عَمَّ عَلَيْهَا ٱلْقَرِّلُ ﴾ ياشان دواتر به تهواوی له ناویان دهبات و تهفر تونایایان دهکات ﴿ فَدَمَّرْهَا نَدَّمِيرًا ﴾ هه لهی تێڰەييشتنى ئەوان لەوەوەيە كەخواى گەورە دەفەرموێـت﴿أَمِّرَنَا مُثَرَفِهَا﴾ واتاى ئەوەى فەرمانيان يى دەكەين بە چاكە، نەوەك فەرمانيان يى بكەيىن بە خرايە، چونكە خوای گهوره هیچ کات فهرمان ناکات به خراپه و تاوان، وهک دهفهرمویّـت ﴿ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَالِّهِ ﴾ كەواتە خواى گەورە فەرمان دەكـات بە چـاكە نەوەك خـرايە، وهک ئەرەى ئۆوە لۆى تۆگەيىشتوون، لە خودى ئايەتەكەيشىدا لە رووكەشىدا باسى فهرمان به چاکهی تیدا نییه، نهی چون دهزانین باسی چاکه دهکات و فهرمان دەكات بە چاكە، بە بەلگەي ئەوەي خواي گەورە كاتىك دەفەرمويىت ﴿أَمْرَنَا مُثْرَفِهَا﴾ فەرمانمان پنى كردوه دواتر راستەوخۇ دەفەرمويىت ﴿ فَفَسَقُراْ فِهَا ﴾ واتە ياخى بوون و دەرچوون و له فهرمانی پهروەردگار، وهک روونه وشهی (فسق) به واتای (الخروج عن الطاعة) دەرچوون له فهرمانی پهروهردگار واته دوای ئهوهی فهرمانمان یی کردن به چاکه و نهوان ﴿نسنوا﴾ ياخيبوون له گوێرايهڵێ پهروهردگار چوونهدهرهوه کاتێک ئەوان بیباوەر بوون و کافر بوونیان ھەلبژاردوه، ئیتر فەرمانى خوا جیبهجی دەبیت و شایستهی تورهی پهروهردگارن، ئهوان کوفر و بیباوهریان هه لبرارد، بویه پەروەردگار سزاي داون، چونكە ھەتاوەكوو ئەوان كوفريـان ھەڭنەبـژارد، پەروەردگـار باسی سزای نهکردوه، نهوهک ئهوهی خودا ویستی سزایان بدات بؤیه بیباوهری كردوون، وهك ئاشكرايه له بنهرهته باوهكاني ئيسلام بابهتي ئازادييه و زؤردارييي تێدا نییه وهک قورئان به ړوونی تیشک دهخاته سـهر ئه بـابهتهو دهفهرموێـتolimitsلّآ إِكْرَاهَ فِي ٱلدِّينِّ ﴾(١) كه وايه شايهتي سينيهم به هيچ شينوهک و لينکـدژي نيـيه لهگهل ئايەتى يەكەم.

⁽١) البقرة: ٢٥٦

گومانی پهیوهست به دروستکردنی مروّقهوه

یه کیّکی تر له و لیّکدژییانه ی که نهوان دروستی ده که ن باس له وه ده که ن له قورئاندا چه ندین بی چیوونی لیّکدژ و دژ به یه ک ههیه سه باره ت به شیّوازی دروستکردن و تیوّریای (خلق) و چه ندین ده قبی دژهوانه له و باره یه و هاو ده که ویّت.

يەكەم: ئاو

قورئانی پیرۆز له چهندین جێگهدا باس لهوه دهکات که مرۆف له ئاو دروست کراوه وهک دهفهرموێت ﴿ وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ مِنَ الْمَلَهِ بَشَرًا فَعَلَهُ, نَسَبًا وَصِهَ رُّ وَصَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا
ه ﴾ (۱) قورئان لهم ئايهتهدا جهخت دهکاتهوه له سهر ئهوهی که مروّف له ئاو دروست کراوه وهک به روونی له واتای ئایهتهکهدا دهر دهکهوێت.

دوهم: سپيرم-مهني

له چهندین جیّگهدا قورئان تیشک دهخاته سهر نهوهی که مروّق له سپیرم مهنی دروست کراوه وه ک له سورهتی (یس) دا له و بارهیه وه دهفه رمویّت ﴿ أَوَلَرْ یَرَ الْإِنسَانُ أَنَا خَلَقْنَهُ مِن نُطْفَةِ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ (۲)

سييهم: قور

له شویننیکی تردا قورنان تیشک دهخاته سهر نهوهی که مرؤف له قور دروست کراوه وهک دهفهرمویت ﴿ اَلَذِیٓ أَحْسَنَ كُلَّ شَیْء خَلَقَهُ مِنَدَأَ خَلَقَ ٱلْإِنسَن مِن طِین ﴾ (۲)

⁽۱۱) الفرقان: ٤٥

⁽۲) پس: ۷۷

⁽٢) السجدة: ٧

چوارهم: به دهستی خودا

له جینگه یه کی تردا باس له وه ده کات که خودا مرزفه کانی به ده ستی خوّی دروست کردوه وه ک ده دمویست هر قَالَ یَالِیسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسَجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیَّ أَسْتَكْبَرَتَ أَمْ لَکَ مِنَ الْقَالِينَ ﴾ (۱)

ئایا ئەمانەھەمووى لیکدژى نین، ئەم ھەموو تیۆرە جیاوا واتاى چى؟ جاریک دەلیّت لە قور، جاریّکى تر مەنیى جاریّکى تىر ئاو جاریّکى تىر قورى تەركىراو،، ،، ئەم ھەموو لیّکدژییه واتاى چییه؟

له وهلامی ههموو نهمانه دا دهلیّین: راستیبه که ی هیچ لیّکدژییه که هموو نهمانه دا ده لیّین: راستیبه که هیچ لیّکدژییه که به روانگهیه و له به رده ده ده ته داوی نهم جیاوازاییه هاورایه لهگه ل ته داوی تیوریا زانستیبه کان و بو چوون و بیروباوه ری ته داوی موسولمانان.

⁽۱) ص: ۵۷

⁽۲) الروم: ۲۰

^(٢) الفرقان: **1**ه

⁽۱) ص: ۷۱

⁽⁸⁾ الحجر: ٢٦

⁽¹⁾ الرحين: ١٤

صلصال كالفخار به قورپّک دهگوتریّت كه دواى ته پى وشك بووبیّته وه پاشان خواى گهوره لهم قوره جهستهى ئادهمى دروست كرد و روّحى كرد به به ريدا ﴿ رُو سَوَنَهُ وَلَقَحَ فِيهِ مِن رُوحِيِّ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَٱلْأَبْصَارَ وَٱلْأَفْوَدَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ (١)

کهواته نهمه شیّوازی دروستبوونی میروّقه له نیسیلامدا، هیچ جیاوازی و لایکدژییهک نییه، به پیّچهوانهوه بیر و بوّچوونی مولحیدان چهندین جیاواز و لایکدژیی پیّوه دهبینریّت، هوّکاری رهتکردنهوهی تیوّریایی خهلق.

⁽١) السجدة: ٩

⁽۲) ص: ۵۷

⁽۴) يس: ۷۷

⁽ا) الإسراء: ٧٠

⁽ه) یس: ۷۸

گومانی فرهژنی و نهبوونی دادپهروهری له نیّوانیان

یه کنیک له و گومانانه ی که قورنانی پی تومه تبار ده کریست به تبایبه تی له سهرده می نویندا بابه تی فره ژنییه وه و هه ول ده ده ن به هه ر شیوه یه ک بینت گومان و دوو دلی له باره ی نهم بابه ته وه بخه نه پروو، هه ندیک جار موسولهانی ساده و ساویلکه به بی ناگایی نه م جوّره گومانانه دووباره ده که نه وه، بو سه لهاندنی گومانه که یان چه ندین تومه و بابه تی نالوّز ده خه نه پروو له وانه: ده لیّن خودی قورنان بانگه شه که وه ده کات و خه لکی ناگادار ده کاته وه له وه ی نه که ر ترسان داد په روه ر نه بن له نیّوان نافره تان ته نها یه ک نافره تا بیّن ﴿ فَإِنْ خِفْتُمُ أَلّا مَدَدُولًا فَرَحِدَةً ﴾ (۱)

پاشان تیشک دهخهنه ته سهر نهوهی که چهنده سوور بن ناتوانن دادپهروهری نهنجام بدهن وه کد دهفهرموی سه و وَلَن تَشْتَطِیعُوا اَن تَعْدِلُوا بَیْنَ الْشِسَاءِ وَلَا حَرَصْ اَرُ ﴾ (۲) نایه تی یه کهم تیشک ده خاته سهر نهوهی که نهگهر زیاتر له خیزانیکتان ههبوو دادپهروهری بکهن له نیوانیان، به لام نایه تی دووهم باس لهوه ده کات که هیچ کات ناتوانن دادپهروهری بکهن له نیوانیان، دهپرسین له کاتیکدا پیاوان ناتوانن دادپهروهر بن نیتر بو چی دهبیت هاوسه ریک زیاتریان ههبیت؟

له وهلامیدا دهلیّین: ئهمه گومانی مولحیدهکان نییه به تهنها، بهلکوو گومانی زوریک له عهلمانی و ههندیّک به ناو موسولّمانی ساویلکهیه، یاخود ئهوانهی پیّیان دهگوتریّیت ریّکخراوهکانی بهرگری له مافهکانی ئافرهتان، راستییهکهی هیچ لیّکدژیهک له نیّوان ئهم دوو ئایهته دا نییه، بهلّکوو ههر دوو ئایهته که له جیّگهی خوّیاندان، بی ئهوهی هیچیان دژی ئهوی تریان بیّت، ههریهکیان سهربهخوّن و دوو راقهی جیاوازیان ههیه ئایهتی یهکهم ﴿ وَإِنْ خِنْتُرُ أَلاَ مَتَدِلُواْ وَرَحِدَةٌ ﴾ ئهگهر نهتان توانی داد پهروهر بن ههریهک دانه بهیّنن تائیّره گرفتیّک نییه، بهلام دواتر که دهفهرمویّت

⁽۱) النساء: ۳

⁽۲) النساء: ۱۲۹

﴿ وَلَن تَسْتَطِيعُواْ أَن تَعْدِلُواْ بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَضْتُمَّ ﴾ ههاله كه لهويوه دروست بـووه كه نيدوه ييّتان وايه وشهى (العدل) له نايهتي دوهم مهبهستي ييّبي ييّوهندي (العدل) له ئايەتى يەكەمە، وشەي (العدل) لە ئايەتى يەكەم و دوەم دوو چەمكىي جياوازن، ييّوه ندييان به يهكهوه نييه (العدل) له نايهتي يهكهم قسه له سهر بابهتيّک و (العدل) له ئايهتي دوهم قسهيه له سهر بابهتيّكي تـر. ئـايهتي دوهم ﴿ وَلَن تَسْتَطِيعُوٓاً أَن تَعْدِلُواْ بَيْنَ ٱلنِّسَآءِ وَلَوْحَرَصْتُر ﴾ تيشك دهخاته سهر نهوهي ههرچهنده ههولبدهن ناتوانن له دلتاندا خیزانه کانتان یه کسان بن لاتان و وهک یه ک خوشتان بووین، خـوای پەروەردگــار ئەمەيـش دەزانـــــــــــ و دەبوورێــت، بەلام بەو مەرجەي﴿ فَلَا تَبِيلُواْ كُلَّ ٱلْمَيْلِ فَنَذَرُهِمَا كَٱلْمُمَلَّفَةً ﴾ (١) واتـاى ئەوەي نەچـن خـوو بـدەن بە يەكيـان و ئەوى تريان والنبكەن كە وەك موعەلەقە وابنت نەئەوەيە تەلاقى بىدەن و نەئەوەيە ژنتان بیّت و گرینگی یی بدهن و سوّزی هه لبگیرن و نهرکی هاوسه رایه تی له بەرانىبەردا جىنبەجىي بىكەن، ئايەتى يەكەم باسىي دادبەروەرى و جىنبەجىكردنىي دهکات و نایهتی دوهم باسی دادپهروهری ناو دُل دهکات و باس لهوه دهکات که هەرگىز ناتوانن ژنەكانتان وەك يەكترى خۆش بووپت، بېگومان ئەمەيش راستىيە و تەنانەت مرۆقەكان ناتوانن بە يەك شىيوە منىدالەكانى خۆيان خىۆش بوويىت، پێغهمبهری پێشهوای مروٚڤهياتيش به ههمان شێوه نهی توانيوه له رووی ناخهوه خيزانه کاني به يه ک تايم خوش بوويّت وه ک دهفه رموويّن (اللهم هذا قسمي فما أملك فلاتلمنی فیما تملك ولا أملك) (۲)خوای گهورهش خوّی دهزانیّت پیاوان ناتوان هاوسـهرهکانیان به یهک ریـتم خــوٚش بوویٚـت بـوّیه لهوه دهبووریٚـت، بهلام نهوهی سەركۆنەكراوە و حەرام كراوە گرينگيدان به يەكيان و پشتگويخستنى ئەوى تريانه،

^{174 :}sl .:il(1)

^{(&}lt;sup>۲)</sup> أخرجه أبوداود (۲۱۳۴)وكذا النسائي (۲/۷۰)والترمذي (۲۱۳/۱)وكذا ابن ماجه والبيهقي، وابن أبي شيبة وغيرهم

گومانی دژهوانهیی قورئان لهگهڵ ریزمانی عهرهبی

له چوارچیّوهی نُهو رهخنه و توّمهتانهی نهیاران و بیّباوران ناراستهی قورنانی دەكەن، باس لەوە دەكەن گوايە لە چەندىن جېڭەى قورئاندا چەندىن ئايەت تۆمار کراوه که تهواو پیچهوانهیه لهگهل بنهماکانی زمان و ریزمانی (النحو) عهرهبیی، هه لبهت قسه کردن له بابه تیکی لهم شیوه یه جنگه له نه زوکی هیچی تر به دوای خۆيدا ناھێنێت، بەو يێيەي قورئان لە سەردمێكدا دابەزىيى كە تەحەداي تەواوي عەرەبەكانى كىرد، بە تايبەتى عەرەبە رەسەن و زمان ياراو رەوانبيْرُەكانى ئەو ســهردهمه، نهبوه و نهبیســتراوه ئهوان خــالیّکی لهو شــیّوهیهیان ورووژانــدنبیّت، وروژاندنی خالیکی لهو شیوهیه لهو قوناغهدا پیویستر بوو لهوهی ئیستا بخریته روو، بهو پیّیهی نهوان عهرهبی رهسهن و زمانپاراو و رهوانبیّر بوون، شارهزایی تهواوی وردهکاری و نهیّنییهکانی زمانی عهرهب بوون، لهگهڵ ئهوهیشدا قورئان تهجهدایهکی راسته وخوّى دەكردن ئەوان لە ھەموو كەس زياتر پيويستان بەوە بوو ھەلەيەكى، لەم شيّوهيه له ناو قورئاندا بدوّزنهوه، بهلام دهستهوسان بـوون، تهواوي ههولُهكانيـان لهم بارەيەوە شكستى ھێنا، دەكرێت بپرسين ئەو كەسانەى ئەم رەخنەيە لە قورئان دهگرن، هیّندهی عهرهبهکانی نهو سهردهمه شارهزایی زمانی عهرهبی بوون؟ بیّگومان نەخپىر، ھاوكىات ھينىدەي عەرەبەكيانى ئەو سىەردەمە لە ييويسىتى ھەولىدان بىۋ يوچەڭكردنەوەي قورئان نەبوون.

لایهنگرانی نهم تومه ته هوارچیّوهی لیّکوّلینهوهکانیان باس لهوه دهکهن، خودا له قورئاندا تیشک دهخاته سهر نهوهی که قورئان به زمانی عهرهبی پهوان (لسان عربی مبین) دابهزیوه، که وایه بوّچی ههندیّک جیّگهی قورئان تهواو پیّچهوانهی بنهماکانی زمانی عهرهبیین؟! پیش خستنه پووی بابهته که به شیّوهیه کی ورد دهپرسین لوّژیکی نییه که لهشاعیران و پهوانبیّژانی وه کحهسانی کوپی ثابت و خهنسا و کهعبی و بوجهیر و نابیغه و کهعبی کوپی زوههیر و حوتهیئه و چهندانی

تر نهتوانن وشهیه کیاخود پیتیک بدوّزنه وه که پیچهوانه ی زمانی عهره بی بیت. کهچی خه لکانیکی تر له سهده ی بیسته مدا به بی بوونی شاره زایی نهوتو له زمانی عهره بی بانگه شهیه کی له و شیّوه یه ده که ن ناکریّت گهوره لیّکولّیار و پسپوّره کانی دونیای زمان له نموونه ی سیبه وه به و ئیبن جنی و خه لیلی کوپی نه حمه دی فه راهیدی، ثه عله ب فهیروز ئابادی و جهوهه ری، ئیبن فارس، زه جاج، دوای چه ندین سال له لیّکولّینه وه نه توانن و شهیه که له قورئان بدوّزنه وه که پیّچه وانه ی بنه ماکانی زمانی عهره بی بیّت، دواتر خه لکانیّکی بی ناگا به زمانی عهره بی بینه بابه تیکی له و شیّوه یه بخه نه پوو!

لهم چوارچیّوهیه و بابهتهکانی پهیوهست به پروونکردنهوهی نهم بابهته لهگهل مولحیدی نهخویّندهوار هیچ قسهیهکمان نییه، گفتوگرّی نیّمه لهگهل نهوانهیه که پیّیان دهگوتریّت مولحیدی زانستی، به دلّنیایییهوه نهوانیش شارهزاییان نییه یاخود شارهزاییهکی نهوتوّیان له زمانی عهرهبیدا نییه، هیچ ناگاییهکیان نییه به سهر کهرهستهکانی زمانی عهرهبی له نموونهی زانستهکانی نهحو و صهرف و نهدهبیات و پرهوانبیّری عهرهبی، شارهزایی له زمانی و عهرهبی و کهرهستهکانی زمان و مهرهای نیسلام، ههنگاویّکی یهکلاییکهرهوهیه له پیّناو تیّگهییشتنی دروست له جهوههری نیسلام، لیّرهدا ههندیّک لهو به ناو ههلانه دهخهینه پروو که مولحیدان خستوویانه ته پوشان به شیّوهیهکی زانستی دروست و به پشتبهستن به بنهماکانی زمانی عهرهبی پاشان به شیّوهیهکی زانستی دروست و به پشتبهستن به بنهماکانی زمانی عهرهبی

یه که م: ره خسنه له نسایه تی ﴿ قَالُوٓا إِنْ هَلَاٰنِ لَسَحِرَنِ يُرِیدَانِ أَن يُحْرِجَاكُم بِنْ أَرْضِكُم سِخْرِهِمَا وَبَذَهَبَا بِطَرِیقَتِکُمُ ٱلْمُثَلَىٰ ﴾(۱)ده گسرن و بساس له وه ده که ن هه در که س زانیارییه کی سه ره تایی هه بیّت له سه ر زمانی عه ره بی زانیاریی ثه وه ی هه یه (إن) هه میشه ده بیّت ناوه که (إسم)ه که له دوای دیّت مه نصوب بیّت، به لام له م

⁽۱) طه: ۱۳

ثایه ته دا به پنچه وانه وه ئیسمه که ی مه نصوب نه کردوه، هه لبه ت به خویندنه وه ی نه م ثایه ته به قیرائه تی (حه فیص) تا راده یه گرفتیکی له و شیوه ی که نه وان باسی ده که ن تیندا نابینرینت، به و پینیه ی (ان) نه گه ر هات و به سوکی (تخفیف) خوینزایه وه نه وا له کار (عمل) ده که و پیت، نیتر واجب نابیت ناو (اسم) که ی دوای خوی مه نصوب بکات و خه به ر مه رفوع بکات، به لام له قیرائه تی جمهور نافیع و حه سزه و کیسائی و س به (ان) به فه تح خویندوویانه ته وه و که چی (اسم) ناوه که ی دوای خوشی (منصوب) نه کردوه! که نه مه یش پنچه وانه ی زمانی عه ره بییه چونکه لیره دا (ان) به فه تح ها توه که حه رفییکه له حه رفه کانی موشه به فیعل چونکه لیره دا (ان) به فه تح ها توه که حه رفییک له حو ده که وسه نایه یه کین ک (هذان) نیسمه که یه تی ده بوو گوتبای (هذین) چونکه (هذان) که موسه نایه یه کین که نیشانه ی نه صبی مثنی نه وه یه که به (ی) بخوینزی ته وه که واته ده بوو گوتبای (این هذین) که چی قورئان لیره دا ده فه رمویت (ان هذان) نه مه یش پیچه وانه یه له گه گل بنه ماکانی زمانی عه ره بی .!

 خستوهته روو، کهچی ئیّوه به شیّوهیه کی نابه رپرسانه و دوور له لیّکوّلینه وه ی بنه ما زانستییه کان تهنها رووی یه ک بابه تتان تومار کردوه، نهوه ی ترتان پشتگوی خستوه.

لیّرهدا پیّویسته تیشک بخهینه سهر ئهوه ی له قورئاندا بوّچی وا هاتوه وهک پیّشتر ئاماژهمان پی کرد (إن) حرفیّکی موشه بیه به فیعله و گهر بلیّین (هذان) ئیسمه که یه تی ده بیّن (هذین) ئیتر له قورئاندا بوّچی واهاتوه به چهندین وه لامی زانستی وردی ئهم بابه ته له سهرچاوه کاندا خراوه ته پروو به لام ئیّمه ته نها یه کورلام له و باره یه وه ده خهینه پروو.

ده لیّین قورنان لیّرهدا موخاته به ی کوی گشتی زمانی عهره بی ده کات، واته پهیام ناپاسته ی تعواوی عهره به کان ده کات به جیاوازیی شیّوه زارییانه وه عهره بیش وه که همر گهل و نه ته وه یه کی دابه شیوونی جوگرافییان شیّوه زاره کانیان جیاوازن له سهرده می نوی و نیّستایشدا، بیّ نموونه نه گهر بلیّیت چی ده ویّت به زمانی پاراوی عهره بی ده گوتریّت، (ماذاترید) که چی له عیّراق ده گوتریّت (شتریت) شیّوه زاری سعودی ده لیّت (وش تبغی) به میسری (عایز ایه) سودانی (ترید شنو) سوری (شوبدك)، ههموو نه مانه واتای (ماذا ترید) چیت ده ویّت، که سیّک بتوانیّت تعواوی نهم شیّوه زارانه بدویّت، واتای نه وه ی شاره زای له زمانی عهره بی و تعواوی شیّوه زاره جیاوازه کانی نه و زمانه دا هه یه، کاتیّک ده ته ویّت قسه له گه ل خه لکانیّکی ناوچه یه کی جیاواز بکه ین چاکتر و باشتر وایه به شیّوه زاری خوّیان خه له که ل له گه لیان بدویّین، هه راهم چوارچیّوه یه دا خویّنده وه ی جیاوازیی قورئان وه ک پیّنه مبهر (دروودی خودای لیّ ببیّت) ناماژه ی پی ده کات له سهر حه وت (وجه) "شیّوه" (دروودی خواره وه (۱۳ له پیّناو نه وه ی تی بگه ن و مامه له ی له گه ل بکه ن، کاتیّک نازی جیاوازیی خویان به شیّوه زاری جیاوازیی خواره وه (۱۱) له پیّناو نه وه ی تی بگه ن و مامه له ی له گه ل بکه ن، کاتیّک

⁽۱) بروانه فهرمووده ی ثیبن عهبباس که له پیّغهمبهرهوه گیّراویه تبیه وه فهرموویه تی أقرأني جبریل علی حـرف فراجعته فزادني فلم أزل أستزیده ویزیدني حتی انتهی علی سبعة أحـرف ". رواه البخـاري (۳۰۱۷) ومسلم (۸۱۹)

قورئان دەفەرمويّت ﴿ قَالُوا إِنْ هَلاَنِ لَسَحِرَنِ ﴾ (۱) ئەم جۆرە لە دەربىپىنە قورئانىيە، يەكانگىرە لەگەڵ شۆوەزارى چەندىن ھۆزى عەرەبى، لە نموونەى (بلحارثى كورى كەعب، خەثعم، زبيد، كىنانە، فەزارە، بەكرى كورى وائيل، ناوچەيەك لە رەبيعە و، شۆوەزارى ھەمەدان،) تەواوى ئەم ھۆزانە (مثنى) لە ھەر سى حالەتەكەى رەفع و نەصب و جەر بە (ألف) دەخويننەوە وەك دەليّن

إن أباها وأبا أباها قد بلغا في المجد غايتاها

نه یان گوتوه (قد بلغا فی المجد غایتیها) ده لین (جاء الزیدان و رأیت الزیدان مررت بالزیدان) نالین (مررت بالزیدین، ورأیت الزیدین) له ههر سی حالهت (مثنی) به یه ک شیّوه ده خویّننه وه، لیّره دا قورنان هاوشیّوه ی شیّوه زاری نه و هززانه یه که باسمان کرد، نیتر هیچ هه له و پیّچه وانه یییه ک که باسمان کرد، نیتر هیچ هه له و پیّچه وانه یییه ک

دوهم: تۆمەتىكى تر دەخەنە روو، كوايە لە سورەتى (النساء) وشەى (والمقيمين الصلاة) بە مەنصوبى ھاتووە وەك خواى كەورە دەفەرمويىت ﴿ لَكِنِ ٱلرَّسِخُونَ فِى ٱلْمِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُوْمِنُونَ يُوْمِنُونَ بِمَا أَرْلِ إِلَيْكَ وَمَا أَرْلِ مِن مَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوةَ ﴾ (٢)

نه مه له له یه که یو ده که کاتیکدا (عطف) و بر سه بیش خوی که مرفوعه له زمانی عهرهبیشدا (عطف) بر سه ر مهرفوع دهبیت مرفوع بییت، هه ر وه ک چون عه تف بر سه ر (منصوب) دهبیت (منصوب) بییت و (عطف) بر سه ر (مجرور) دهبیت (مجرور) بییت، لیره دا وشه ی (المقیمن الصلوة) عه تفه بر سه ر پیش خوی که چی لیره دا به مهرفوعی نه هاتوه، به مه نصوبی هاتوه، له کاتیک دا (الراسخون) مهرفوعه (المؤمنون) مهرفوعه که چی دوای گوتویه یتی (والمقیمن الصلاة) (مقیمین) مهرفوعه بیش خوی ده بو گوتبای (والمقیمن)، بو چی لیردا ده لیت که والمه هه له یه و پیچه وانه ی بنه ماکانی زمانی عهرهبیه. !

۱۱ طه: ۱۳

⁽۲) النساء: ۱۹۲

له وه لامیدا ده لاین: نهم ووشه یه لایره دا (عطف) نییه، بو سهر هیچ (معطوف) یکی پیش خوی، به لکوو نهم ووشه یه (المقیمن) لایره دا (مفعول به منصوب)ه به فیعلیکی لابراو (حه زفکراو) که ته قدیره که ی (وأمدح) واته (و أمدح المقیمین الصلاة) نه وانه ی که نیقامه ی نویژ ده که ن خوای گهوره به به رز راده گریت و وه سفیان ده کات، خوای گهوره له به رگهوره یمی نویژ بهم شیوازه فه رموویه تی که وایه (مقیمین الصلاة) سه ربه خویه و ییوه ندیی نییه به پیش خویه وه.

بابهتی بهپیزی قورئان و لوتکهیی توانایی و پاراوی و رهوانبییژی نهک ههر بو موسولمانان، به لکوو بووه ته مایه ی جیگه ی سهرنج و سهرسورمانی لیکولهرهوانی روزژ ثاوایی و روزژهه لاتناسان له و چوارچیوهیه دا (دکتور جورج) ده لیت: "پیویسته دان بنیین بهوه ی که قورشان جگه لهوه ی کتیبیکی شایینییه، له ههمان کاتدا کتیبیکی عهره بی پاراوه و هوکاریکی گرینگه بو بهره و پیش چوونی زمانی عهره بی، بویه گهوره زانایانی زمانی عهره بی موسولمانان و ناموسولمان ههمیشه وه سهرچاوهیه کی سهره کیی زمانی عهره بی مامه له یان له گه ل قورئان کردوه . "(۱)

(ئیتیان دینییه) ده لیّت "به راستی قورنان پهرجویه کی دروست کردوه که گهوره ترین زانکوّی جیهانی ناتوانیّت دروستی بکات، قورنان توانی بناغه کانی زمانی عهره بی به شیّوه یه جیّگیر بکات که هیچ کات لاوازی و گوّرانکاری به سهردا نهیه ته ورژه لاتناسی فه ره نسی (لویس سیدیو) له باره ی لوتکه ی زمانه وانی قورئانه وه ده لیّت: " قورئان گونجاوه بو نهوه ی بکریّت به رهمزیّک بو شیّوازی بنه ماکانی زمانی عهره بی و به هوّی قورثانه وه زانستی زمان له چوارچیّوه ی زانسته کاندا سهری هه لدا، به شیّکی زوّری تر له زانسته کانی به یان و به دیع و زانسته کانی تر پهیوه ست به زمان به هوّی قورئانه وه بوو، قورئان توانی ببیّته زانسته کانی تر پهیوه ست به زمان به هوّی قورئانه وه بوو، قورئان توانی ببیّته پاریّزه ری زمانی عهره بی " (۲)

⁽١) بروانه: قصة الإنسان ٧٩_٨٠

⁽٣) بروانه: تاريخ العرب العام لا ١١٧

لیکوّلهری ئینگلیزی (لیدی ئیفلین کوبولدی) ده لیّت به راستی جوانی شیّوازی قورئان به هیچ شیّوه یه که ته واو نابیّت، قورئان خاوه نی ریتمیّکی دانسقه یه و له هیچ ریتمیّکی تر ناچی به و پیّیه ی قورئان نه شیعره نه پهخشانه . "(۲)

⁽١) بروانه: الإسلام منهج حياة. لا ٦٢

⁽٢) بروانه: البحث عن الله لا ه

قورئان هەندیکی وهلام و ړوونکهرهوهی ههندیکی تریهتی

لهگه ل نهوه ی قورنسان وه لامسده رهوه ی ته واوی پرسسیاره گهردوونییه کسانه و چاره سه ری ته واوی کیشه و ناریشه کانه ، هاوکات یه کینک له تایبه تمه ندییه کانی قورنسان نه وه یه به شیکی نایه ته کسان ، وه لام و پروونسکه رهوه ی به شه که ی تسرن ، له م چوار چیزه یه دند نموونه یه ک له و باره یه وه ده خه ینه پروو . (۱)

یه کهم: خوای گهوره له سوره تی (البقرة) کاتیک باس له چیرو کی نادهم ده کات دوای نه نجامدانی هه له کهی چه ند و شهیه کی گوت و داوای لیخو شبوونی کرد وه ک ده ده ده دم ویت ﴿ فَتَلَقَّ اَدَمُ مِن رَّبِهِ کَمِنْتِ ﴾ (۲) نه و و شانه چی بوون که نادهم گوتی الیره دا دیار نییه، به لام خوای گهوره له سوره تی (الاعراف) روونی ده کاته وه وینمان ده لیت نه و و شانه چی بوون که نادهم فه رموونی وه ک ده فه رموین ﴿ قَالاً رَبَّنَا لَنَهُ مِنَ الْخَلِيرِینَ ﴾ (۲) نفستا وَإِن لَمَ تَغَفِرُ لَنَا وَتَرْحَمَنَا لَنَهُ مُنَ الْخَلِيرِینَ ﴾ (۲)

دوهم: خوای گهوره له سورهتی (النمل) دا دهفهرمویّت ﴿وَصَدَّهَا مَا كَاتَ تَّبُدُ مِن دُونِ اللهِ ﴿ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَرْم كَفِرِينَ ﴾ (١٠) باسسی گهلیّک دهکات که جگه له خودا شتی پروپوچیان دهپهرست، گهورهکهیان که نافرهتیّک بوو له هوزی بیباوه پان بوو، نهو هوزه بیباوه دره کی بوون اله نایه تیکی تردا دهفهرمویّت:

﴿ فَمَكَّتَ غَيْرَ بَعِيدِ فَقَالَ أَحَطَتُ بِمَا لَرَ تُحِظُ بِهِ، وَجِنْتُكَ مِن سَبَمٍ بِنَبَإِ يَقِيبٍ ۞ إِنَّ وَجَدَتُ أَمْرَأَةُ تَعْلِكُهُمْ وَأُونِيَتْ مِن كُلِّ شَيْءِ وَلَهَا عَرْشُ عَظِيرٌ ﴾(٥)

ئهو قهومهی که به ناروونی هاتبوو روونی دهکاتهوه و دهفهرمویّت ئهوان له هوّزی (سبأ) بوون.

⁽۱) بق زانیاریی زیاتر له بارهی راقهی قورئان به قورئان بروانه، أضواء البیان

^(*) البقرة: ٣٧

⁽٢) الأعراف: ٢٣

⁽a) النمل: ٤٣

⁽⁰⁾ النمل: ۲۲

سستیمم: خوای گهوره له سوره تی (الفاتحة) دهفهرمویدت ﴿ اَلْحَـنَادُ بِنَّهِ رَبِّ اَلْمَـنَادِ) دا روونی السّعراء) دا روونی دهکاته وه و دهفه رمویت ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَارَبُ الْمَلْمِينَ ﴾ قَالَ رَبُ السّمَوَتِ وَاَلْأَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَ اَلْهُ (۲)

ههر له سورهتی (الفاتحة) دا دهفه رمویت ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّبِ ﴾ (یوم الدین) چییه؟ خوای گهوره له سورهتی (انفطار) روونکر دنهوهی تهواوی ده دات له بارهی (یوم الدین) و دهفه رمویت ﴿ وَمَا أَدَرَبْكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۞ ثُمَّ مَا أَدَرَبْكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۞ ثَمَّ مَا أَدَرَبْكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۞ ثَمَ اللَّهُ فَا لَا تَعْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسِ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَ إِذِيلِتُهِ ﴾ (٣)

چوارهم: خوای گهوره له سوړهتی (المائدة)دا ده فه رموينت ﴿ وَاَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاً اَبْنَ اَدَمَ بِالْحَقِ إِذْ قَرَبًا قُرَبًا فَتُكُلِلَ مِن أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ﴾ (1) ليسره دا بساس له چيروکی دوو کوړی نادهم ده کات که ههر يه کيان قوربانييه کيان پيشکه ش کرد، له يه که ميان وه رگيرا و لهوی ديان وه رنه گيرا، به ناړوونی نهم دوو کوړهی نادهم کي بوون له چ سه رده ميکدا بوون وره ده کاريی رووداوه که چييه اله جيگه يه کي تردا له سوړه تی (المائدة) روونی ده کاته وه که نه و دوو کوړه له سه رده می ناده م بوون، وه ک ده فه رمويت ﴿ فَبَعَتَ اللّهُ غُرَابًا يَبْحَتُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ رَكِيْفَ يُوَارِی سَوّهَ وَ أَخِيةً ﴾ (۱۹)

پننجهم: خوای گهوره له سوړهتی (النساء) دا دهفهرمویدت ﴿وَحَرِض اَلْمُؤْمِنِينَّ عَسَى اللهٔ اَن یَکُفُ بَأْسَ الَّذِینَ حَفَرُواً ﴾ (٦) باس له هاندانی موسولهانان دهکات له لایهن پیغهمبهری خوداوه، به لام روون نبیه پیغهمبهر (دروودی خودای لی ببینت) هانی

^(۱) الفاتحة:٢

⁽۲) الشعراء: ۲۲ - ۲٤

⁽۲) الانقطار: ۱۷ - ۱۹

⁽¹⁾ المائدة:۲۷

⁽٥) المائدة: ٣١

⁽٦) النساء، ٨

موسولْمانان بدات له سهر چی دواتر له سورهتی (الأنفال) روونی کردهوه ته وه کاتیک ده فه رمویّت ﴿ یَتَأَیُّهُا اَلنَّبِیُ حَرِّضِ اَلْمُؤْمِنِینَ عَلَى اَلْقِیتَالِ ﴾ (۱)

شعشهم: خوای گهوره له سورهتی (النساء) دهفهرمویدت ﴿ وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعَدُواْ فِی النّسَاء وه ده کا که ریّنموونی به نی ئیسرائیلیمان کرد که له ریّزی شهمهددا راو نهکهن، به لام بهرچاومان روون نییه ئایه پابه ندی ریّنمایییه کهی پهروهردگار بوون، یاخود به پیچهوانهوه، دواتر له سورهتی (البقرة) تیشک ده خاته سهر نهوه ی که نهوان پابه ندی نهو ریّنمایییهی پهروهردگار نهبوون، وه ک ده فهرمویّت ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِینَ اَعْتَدَواْ مِنكُمْ فِی التّبَتِ ﴾ (۱)

حموتهم: به پیچهوانهی خالی شهشهمهوه خوای گهوره باسی هوزیکی تر دهکات که فهرمانیان پیّی کراوه بهوهی باوه پ به خودا و پینهمبهرهکهی بیّنن وهک دهفهرمویّت ﴿ قُرِلُوٓا ءَامَنَا بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَیْنَا ﴾ (۱) له جینگهیه کی تردا خوای گهوره پوونی دهکاتهوه و تیشک دهخاته سهر نهوهی که نهو هوزه پابه ندی ریّنمایییه کانی پهروه ردگار بوون لهو باره یه وه وه که سوره تی (البقرة) دا دهفهرمویّت ﴿ ءَامَنَ الرّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَیْهِ مِن زَیّهِ ء وَالْمُوْمِلُونَ ﴾ (۱)

همشتهم: خوای گهوره له سورهتی (البقرة) دا دهفهرمویّت ﴿ وَلَا یَزَالُونَ یُقَاتِلُونَکُمُ حَقَّ یَرُدُّوکُمْ عَن دِینِکُمْ إِنِ اَسْتَطَاعُواً ﴾ (٦) خوای گهوره تیشک دهخاته سهر نهوهی که بیّباوه پان و دوژمنان دژایه تیتان دهکهن و جهنگتان له دژ به رپا دهکهن تا نهوهی هملتان بگیرنه وه له نایینه که تان نهگهر بتوانن، ده رئه نجامه کهی چی بوو نایا

⁽۱)الأنفال: ٦٥

⁽۲) النساء؛ ۱۵٤

⁽۲) النساء: ۱۵٤

⁽¹⁾ البقرة: ١٣٦

⁽٥) البقرة: ٥٨٥

⁽٦) البقرة: ٢١٧

توانییان، یاخود نا، له سوړهتی (المائدة)د تیشک ده خاته سهر ئهوهی که تهواوی ههولی بیباوه پان له بارهیه وه بی هوده بو وه ک ده نه رموینت ﴿ اَلْیَوْمَ یَهِسَ الَّذِینَ کَفَرُواْ مِن دِینِکُرُ فَلَا تَخَشَوْهُمُ لَهُ اللَّهُ اللَّالَّا اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّ اللَّا اللَّهُ اللَّهُو

به شيّوهيه كى گشتى راڤهى قورئان بۆ قورئان دەكريّت به چوار بەشەوه.

یه که م: راقه ی ئایه تیک به ده قیکی روون، واته خوای گهوره ئایه تیک ده خاته روو پاشان له جیگهیه کی تردا به ده قیکی روون، ئه م ئایه ته روون ده کاته وه، واته زور به روونی دیاری که ئه م ئایه تهی دووه م راقه ی ئایه تی پیشتو تره بو نموونه خوای گهوره له سوره تی (المائدة) دا ده فه رمویست ﴿ یَااَیُّهَا الَّذِینَ اَمَنُوا اَوْفُا بِالْمُعُودُ أُحِلَت لَكُم بَهِ بِمَهُ ٱلْأَمْنِ إِلَّا مَا يُنْلَ عَیَن مُمْرً ﴾ (۲)

﴿ مَا يُتَلَىٰ عَلَىٰصَكُمْ ﴾ نهوه ى بؤتان ده خوينينه و چييه و كامهيه؟ له سوره تى (البقرة) دا تيشك ده خاته سهرى و روونى ده كاته وه و ده فه رموينت ﴿ حُرِمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْنَةُ وَالْنَمْ وَلَحْمُ الْخِيْدِ وَمَا أُهِلَ لِقَيْرِ اللّهِ بِهِ وَالْمُنْخَيْقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُنَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ الْمُنْخَيِقَةُ وَالْمُوفُوذَةُ وَالْمُنَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّمِهُ إِلّا مَا ذَكَيْمُ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصُبِ ﴾ (٢)

دوووم: هەندىك ئايەت مەفھومەكەى شتىكە خواى گەورە لە جىگەيەكى تىر دا بە مەنتوقى روونى دەكاتەوە، بىز نموونه خواى گەورە لە سىورەتى (البقىرة)دا دەفەرموينىت ﴿ ذَلِكَ ٱلْكِتَبُ لَا رَبَّتُ فِيْهُ هُدَى الْمُتَقِبَنَ ﴾ (قاتە ئەم قورئانە رىينمىونىيە بىق ئەوانەى كە (متقین) تىكەيىشتنى پىچەوانەيى، واتە ئەوانەى كە موتەقى نىن، بە مەنتوق لىه سورەتى (فصلت) دا ئىم بابەتەى روون كردوەتەوە كىم دەفەرموينىت ﴿ وَالدِّينَ لَا يُوْمِئُونَ فِيَ ءَاذَانِهِمْ وَقَدِّ وَهُوَى عَلَيْهِمْ عَمَى ﴾ (ق)

سیّیهم: خوای گهوره مهنتوقیّکی فهرمووه به لام به مهفهومی ئایه تیّکی تر روونی کردوه ته وه، بغ نموونه خوای گهوره له سوره تی (البقرة) دا دهفهرمویّت ﴿ حُرِمَتْ عَلَيْكُمْ

⁽١) المائدة:٣

⁽۲) المائدة:۳

⁽٢) المائدة:٣

⁽¹⁾ البقرة:٢

⁽۵) فصلت £ £

اَلْمَیْنَهُ وَالدَّمُ ﴾ (۱) لیّـره دا خـوای گهوره تیشک دهخاته سـهر حهرامی خـوین به شیّوه یه کی گشتی، به بی خستنه رووی هیچ ورده کارییه ک له بـاره ی ثهو خـوینه وه، به لام دهبینین دواتر خوای گهوره له سوره تی (الأنعام) دهفه رمویّت ﴿ قُل لاّ أَجِدُ فِي مَآ أُرِجَى إِلَى مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمِ یَطْمَمُهُ وَ إِلاّ أَن یَكُونَ مَیْسَةً أَوْ دَمَا مَسْفُر حًا ﴾ (۲) قورئــــان سروشتی ثه و خـوینه روون ده کاته وه که له ئایه تی پیشوودا باسی لیّـوه کـردوه دهفه رمویّت (دما مسفوحا) خوینیکی رژاو و روّشتوو بیّت شـل بیّت به لام خـوینی مهیو وه ک جگهر ئه وه حـه رام نییه.

له ئایهتی یه که مدا تیشک ده خاته سه ر نه وه ی که خواستنی کزیله ی ناموسولمان ریّگه پیدراو نییه سه ره تا فه رمووی ئافرهتی ئازادیی موسولمان و ئافرهتی ئازادیی جووله که و دیان دروستن کویله ی موسولمان دروسته و کویله ی ئه هلی کتیبی حمرامه .

(١) المائدة: ٣

^(۲)الأنعام:ه ٤١

⁽۲) المائدة: ه

⁽¹⁾

كۆتايى

دوای ریکوزهریکی خیرا به نیو پهرهکانی نهم کتیبهدا، تی دهگهین لهوهی که ئەم قورئانە موعجیزەپەکى گەورەي ھەمەلايەنەي ھەمەچەشىنەپە، ماوەي چواردە سەدەيە، بوەتە مايەى جينى سەرنجى ھەموان، ھەر لە سەرەتاكانى دەركەوتنى يەپامى موحەمەد راستەوخۆ بيباوەران وەك كاردانەوەيەك لە بەرانبەر لەنگبوونى بەرژوەنىدىيەكانيان كەوتىنە دژايەتىكردنىي قورئان و بىۆ ئەم مەبەستە چەنىدىن کەرەستەي جۆراوجۆريان به كار هينا و دواتىر قورئان وەک جەوھەرى ئىسلام لە خۆرههلات و خۆرئاوا دووچاری زۆرتىرىن ھيىرش و بەرپەرچىدانەوە ھات، ھەر لە سەرەتاى نيوەى دووەمى سەدەى يەكەمى كۆچى ھەتا ئيستايشىي لەگەڵ بيـت، ئەم هيّرشانه بهردهوام بـوون، له ميّــژووي نهم ههولانه هــيج كاميــان وهك ههولّــي خۆرھەلاتناسان، مولحيدەكانى قۆناغى دواتر دەنگى نەبوە، دژايەتىكردنىي قورئان و ئيسلام و برده قوّناغيّكي ترهوه، به شيّوهيه ک له نيّوان سالّاني (۱۸۰۰ - ۱۹۵۰) شهست ههزار کتیّبیان به زمانه جیاوازهکان له بارهی ئیسلامهوه چاپ و بلاو کردوهتهوه به ریّـژهی یهک کتیّب له روّژیکدا، تهنها له نهمهریکا ۵۰ ناوهندی پەيوەسىت بە ئىسىلام و جىھانى ئىسىلامەوە بوونىيان ھەيە، رۆژھەلاتناسەكان لە سهد کۆنگرەوه و کۆنفراسى جيهانى و هەرپمايەتىيان له بارەى ئىسلام و قورئانەوه ساز كردوه، له ياڭ دژايەتيكردنى قورئان، ئىلحاد لە ئىستادا وەك ئاراستەيەكى هزريى بووەتە نەخۆشىيەكى سەردەم ، لە چوارچيوەى ھەولەكانيان بۆ دژايەتىكردنى ئايينه کان به گشتی، زورترين هيرشيان بـوّ سـهر قورئـان ئهنجـام داوه، هيـوادارين توانيبيتمان له چوارچييوهي پهرهکاني نيو ئهم کتيبه پهياميکي دروستمان به گويي ههموو لایهکدا دابیّت که ئیلحاد جنگه له سهرابیّک شتیّکی تر نیبیه و ههولیّکی نەزۆك چىرۆكێكى كۆتايى ھاتوه،

سەرچاوەكان

القرآن الكريم: مصحف العثمانية برواية حفص عن عاصم، الإصدار ١٠، مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف.

١- الجامع الصحيح، المعروف بصحيح مسلم، (مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النيسابوري، ت ٢٦١هـ) تحقيق محمد فؤاد عبد الباقي، دار أحياء التراث العربي، بيروت

٧- الجامع الصحيح المسند المختصر من أمور رسول الله وسننه وأيامه المعروف بصحيح البخاري (محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، ت ٢٥٦هـ) تحقيق: د. مصطفى ديب البغا، الطبعة الثالثة (١٤٠٧-١٩٨٧) دار ابن كثير، اليمامة، بيروت.

٣- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، الآلوسي: (أبو الفضل شهاب الدين السيد محمود الآلوسي البغدادي، ت١٩٧٨هـ) الطبعة الأولى، ١٩٧٨م، دار الفكر، بيروت.

إ- الأعلام قاموس تراجم لأشهر الرجال والنساء من العرب والمستعربين والمستشرقين، الزركلي: (خير الدين ت ١٩٧٦م) الطبعة السادسة عشر، ٢٠٠٥ دار العلم للملاين، بيروت، لبنان.

ه-عقيدة التوحيد في القرآن الكريم محمد أحمد محمد عبد القادر خليل ملكاوي الأولى ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م، مكتبة دار الزمان المدينة المنورة

٦- أساس البلاغة أبو القاسم محمود بن عمرو بن أحمد، الزمخشري جار الله (المتوفى: ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م دار المتوفى: ١٤١٩ محمد باسل عيون السود، الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

٧- دفع إيهام الإضطراب عن آيات الكتاب، محمد الأمين بن محمد المختار
 الجكني الشنقيطي، الطبعة الأولى ١٤٢٦ دار عالم الفوائد للنشر والتوزيع مكة
 المكرممة

٨- تفسير آيات أشكلت على كثير من العلماء، أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني أبو العباس تقي الدين، تحقيق عبد العزيز بن محمد الخليفة الطبعة الأولى ١٩٩٦، مكتبة الرشد للنشر والتوزيع المملكة العربية السعودية الرياض
 ٩- تأويل مشكل القرآن أبو محمد عبد الله بن مسلم بن قتيبة الدينوري (المتوفى: ٢٧٦هـ) تحقيق إبراهيم شمس الدين الطبعة الثانية ٢٠٠٧، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان

١٠- الإتقان في علوم القرآن عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (المتوفى: ٩١١هـ)، تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبعة الأولى 1394هـ/ ١٩٧٤ م الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة

11-دعاوى الطاعنين في القرآن الكريم: دعبد المحسن المطيري الطبعة الأولى (١٤-دعاوى الطاعنين في القرآن الكريم: دعبد المحسن المطيري الطبعة الأولى (١٤٢٧هـ - ٢٠٠٧م (١٠ دار البشائر الإسلامية، بيروت لبنان

۱۲- المدخل الى القران الكريم للدكتور محمددراز الطبعة الأولى ١٤٠٤ /دار القلم
 الكويت

١٣- مناقشات وردود: محمد فريد وجد، الطبعة الأولى ١٩٩٥ /الدار المصرية اللبنانية
 القاهرة

١٤- القرآن الكريم في مواجهة الماديين الملحدين: دأحمد عبد الحميد الشاعر /
 الطبعة: الثانية ١٩٨٢ دار القلم دار القلم للنشر والتوزيع الكويت

١٥- دلائل الإعجاز في علم المعاني أبو بكر عبد القاهر بن عبد الرحمن بن محمد الفارسي الأصل، الجرجاني الدار (المتوفى: ٤٧١هـ) تحقيق محمود محمد شاكر أبو فهر، الطبعة الثالثة ١٤١٣هـ - ١٩٩٢م، مطبعة المدنى بالقاهرة - دار المدنى بجدة

١٦- لمسات بيانية في نصوص من التنزيل، فاضل صالح السامرائي الطبعة الثانية
 ٢٠١٨ دار ابن كثير للطباعة والنشر بيروت لبنان

۱۷-البرهان في علوم القرآن أبو عبد الله بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي (المتوفى: ۷۹۱هـ) تحقيق د. يوسف عبد الرحمن المرعشلي واخرون الطبعة الأولى (۱٤۱۰هـ/ ۱۹۹۰م(.)دار المعرفة بيروت لبنان

10- الاستيعاب في معرفة الأصحاب أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي (المتوفى: ٣٢هـ) الشهور ب (ابن عبد البر) تحقيق علي محمد البجاوي، الأولى، ١٤١٢ هـ - ١٩٩٧ م دار الجيل، بيروت ١٩٠- الوجه الجميل في علم الخليل: لأبي سعيد شعبان بن محمد الآثار، تحقيق هلال ناجي الطبعة الأولى ١٩٩٨ عالم الكتب للطباعة والنشر والتوزيع بيروت لبنان ٢٠- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسي، محمد بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق يوسف الغوش، الطبعة الرابعة ٢٠٠٧ دار المعرفة بيروت لبنان

٢١- محمد في التوراة والأنجيل والقرآن إبراهيم خليل أحمد (من كبار علماء النصارى من الله عليه بالإسلام) الطبعة الأولى دار المنار القاهرة

۲۲- الإسلام يتحدى (مدخل علمي الى الايمان) ترجمته الى العربية د. ظفر
 الاسلام خان، مراجعة وتحقيق دكتور عبد الصبور شاهين. مكتبة الرسالة

٢٣-موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن والسنة: محمد راتب النابلسي، الطبعة الثانية
 ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م، الناشر: دار المكتبي - سورية - دمشق

٢٤- الأغاني: أبي الفرج الأصفهاني، تحقيق: الدكتور إحسان عباس و اخرون،
 الطبعة: الثالثة - ١٤٢٩هـ/٢٠٠٨م، دار صادر بيروت لبنان.

٢٥- الإعجاز العلمي في السنة النبوية زغلول النجار، الطبعة السادسة ٢٠١٦ دار
 نهضة مصر.

٢٦- تفسير الطبري (جامع البيان عن تأويل آي القرآن) محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الآملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى: ٣١٠هـ)، الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الطبعة الأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ لأولى، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م م دار هجر للطباعة والنشر مصر

٧٧- هذه هي الإشتركية: جورج بورجان، بيار رامبير، ترجمة محمد عيتاني، دار صادر للطباعة والنشر بيروت ١٩٥٢

٢٨- العلم والفريضة: هنري بوانكاري د٠ حمادي بن جـاء باللـه، المنظمة العربية
 للترجمة

٢٩- تفسير القرآن العظيم: إسماعيل بن عمر عماد الدين بن كثير تحقيق، تحقيق الدكتور حكمت بن بشير بن ياسين الطبعة الاولى ١٤٣١ دار ابن الجوزي - السعودية

-٣٠ البداية والنهاية: إسماعيل بن عمر عماد الدين بن كثير تحقيق جماعة من العلماء، الطبعة الأولى ٢٠٠٧، دار ابن كثير للطباعة والنشر والتوزيع بيروت دمشق -٣٠ جامع لإحكام القرآن، المشهور بتفسير القرطبي، القرطبي: (أبوعبدالله شمس الدين المفسر، ت٧١٠) تحقيق: أحمد البردوني، إبراهيم أطفيش، الطبعة الثانية، ١٩٦٤، دار الكتب المصرية، القاهرة.

٣٦- تاريخ موجزللزمان لستيفين هوكين: مصطفى فهمي دار الثقافة الجديدة البحث عن الله: إيفلين كوبولد، ترجمة محمد احمد خالد، الطبعة الاولى ٢٠٠٩ دار العربية للموسوعات بيروت لبنان

٣٣- رجال ونساء أسلموا: دعرفات كامل العشى المكتبة المصري الحديث

الموسوعة المصورة للاعجاز العلمي: عبد الدائم الكحيل بدون سنة ولا ممكان الطبع - ٣٤ صلاح الأمة في علو الهمة: دسيد بن حسين العفاني، الطبعة الأولى ١٩٩٧ / مؤسسة الرسالة بيروت لبنان

٣٥- إعجاز القرآن: أبو بكر الباقلاني محمد بن الطيب (المتوفى: ١٠٥هـ)، تحقيق السيد أحمد صقر، الطبعة الخامسة، ١٩٩٧م دار المعارف - القاهرة

٥٣- قالوا عن الإسلام: د عماد الدين الخليل، الطبعة الأولى ١٩٩٢ الندوة العالمية
 للشياب الاسلامي الرياض